

Tabel de concordanță

La proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative (Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107-XV din 6 iunie 2002, Legea nr. 1125-XV din 13 iunie 2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova, Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003, Codul de procedură civilă al Republicii Moldova nr. 225-XV din 30 mai 2003, Legea nr. 131-XVI din 7 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier, Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, Legea privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali nr. 220-XVI din 19 octombrie 2007, Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218 din 24 octombrie 2008, Legea nr. 149 din 29 iunie 2012 a insolvenței)

Titlul actului Uniunii Europene, obiectul de reglementare și scopul acestuia

Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 169 din 30 iunie 2017.

Directiva prevede măsuri referitoare la: a) coordonarea, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 54 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora; b) coordonarea, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 54 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, privind publicitatea, validitatea obligațiilor și nulitatea societăților comerciale pe acțiuni sau ale altor societăți comerciale cu răspundere limitată; c) cerințele privind publicitatea sucursalelor înființate într-un stat membru de anumite forme de societăți comerciale care intră sub incidența legislației unui alt stat; d) fuziunile societăților comerciale pe acțiuni; e) fuziunile transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni; f) divizarea societăților comerciale pe acțiuni.

Directiva 2014/60/UE A Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind restituirea obiectelor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012. Acest act legislativ al Uniunii Europene (UE) clarifică și extinde normele existente privind returnarea tuturor obiectelor culturale considerate de o țară a UE drept bunuri de patrimoniu național care au părăsit ilegal teritoriul țării respective după 1 ianuarie 1993.

Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale. Directiva vizează protejarea întreprinderilor, în special a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), împotriva întârzierii plăților în tranzacțiile comerciale, asigurând plățile la timp a facturilor. Aceasta stabilește intervale pentru reglarea conturilor și prevede aplicarea unor sancțiuni financiare.

Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 95 din 21 aprilie 1993.

Obiectul: Clauzele contractuale care nu s-au negociat individual, provocând un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în detrimentul consumatorului.

Scopul: Apropierea actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre privind clauzele abuzive în contractele încheiate între un vânzător sau furnizor și un consumator.

Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 71 din 7 iulie 1999

Obiectul: Protecția consumatorului în cazul vânzării de bunuri de consum și stabilirea garanțiilor conexe.

Scopul: Apropierea actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe, pentru asigurarea unui nivel minim, uniform al protecției consumatorului în contextul pieței interne

Recomandarea Comisiei 2009/385/CE din 30 aprilie 2009 de completare a Recomandărilor 2004/913/CE și 2005/162/CE în ceea ce privește regimul de remunerare a directorilor societăților cotate. Recomandarea vine în completarea orientărilor UE existente, oferind recomandări suplimentare privind modul în care se pot defini cele mai bune practici pentru elaborarea unei politici corespunzătoare de remunerare a directorilor societăților cotate la bursă. În acest scop, documentul tratează unele aspecte ale structurii remunerării directorilor și ale guvernării acesteia.

Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 304 din 22 noiembrie 2011

Obiectul: Contractele încheiate între un comerciant și un consumator.

Scopul: Prin atingerea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor, să contribuie la buna funcționare a pieței interne prin mărirea gradului de similitudine dintre anumite aspecte ale actelor cu putere de lege și ale actelor administrative ale statelor membre privind contractele încheiate între consumatori și comercianți.

Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 326 din 11 decembrie 2015.

Obiectul: Pachetele oferite spre vânzare sau vândute călătorilor de către comercianți și serviciilor de călătorie asociate facilitate călătorilor de către comercianți.

Scopul: Contribuirea la funcționarea corespunzătoare a pieței interne și la asigurarea unui nivel ridicat și cât se poate de uniform de protecție a consumatorilor prin apropierea anumitor aspecte ale actelor cu putere de lege și ale actelor administrative ale statelor membre referitoare la contractele încheiate între călători și comercianți privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate.

Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale (Text cu relevanță pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 157 din 15 iunie 2016

Obiectul: Norme privind protecția împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale de secrete comerciale.

Scopul: Protecția împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale de secrete comerciale.

Council Directive 93/13/EEC of 5 April 1993 on unfair terms in consumer contracts, published in the Official Journal of the European Union L 95 of 21 April 1993.

Subject: A contractual term which has not been individually negotiated, what causes a significant imbalance in the parties' rights and obligations arising under the contract, to the detriment of the consumer.

Purpose: The purpose of this Directive is to approximate the laws, regulations and administrative provisions of the Member States relating to unfair terms in contracts concluded between a seller or supplier and a consumer.

Directive 1999/44/EC of the European Parliament and of the Council of 25 May 1999 on certain aspects of the sale of consumer goods and associated guarantees, published in the Official Journal of the European Union L 71 of 7 July 1999.

Subject: Consumer protection in sales of consumer goods and associated guarantees.

Purpose: The approximation of the laws, regulations and administrative provisions of the Member States on certain aspects of the sale of consumer goods and associated guarantees in order to ensure a uniform minimum level of consumer protection in the context of the internal market.

Directive 2011/83/EU of the European Parliament and of the Council of 25 October 2011 on consumer rights, amending Council Directive 93/13/EEC and Directive 1999/44/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Council Directive 85/577/EEC and Directive 97/7/EC of the European Parliament and of the Council (Text with EEA relevance), published in the Official Journal of the European Union L 304 of 22 November 2011.

Subject: Any contract concluded between a trader and a consumer.

Purpose: Through the achievement of a high level of consumer protection, to contribute to the proper functioning of the internal market by approximating certain aspects of the laws, regulations and administrative provisions of the Member States concerning contracts concluded between consumers and traders.

Directive (EU) 2015/2302 of the European Parliament and of the Council of 25 November 2015 on package travel and linked travel arrangements, amending Regulation (EC) No 2006/2004 and Directive 2011/83/EU of the European Parliament and of the Council and repealing Council Directive 90/314/EEC, published in the Official Journal of the European Union L 326 of 11 December 2015

Subject: The packages offered for sale or sold by traders to travellers and to linked travel arrangements facilitated by traders for travelers.

Purpose: To contribute to the proper functioning of the internal market and to the achievement of a high and as uniform as possible level of consumer protection by approximating certain aspects of the laws, regulations and administrative provisions of the Member States in respect of contracts between travellers and traders relating to package travel and linked travel arrangements.

Directive (EU) 2016/943 of the European Parliament and of the Council of 8 June 2016 on the protection of undisclosed know-how and business information (trade secrets) against their unlawful acquisition, use and disclosure (Text with EEA relevance), published in the Official Journal of the European Union L 157 of 15 June 2016.

Subject: The rules on the protection against the unlawful acquisition, use and disclosure of trade secrets.

Purpose: The protection against the unlawful acquisition, use and disclosure of trade secrets.

Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 201 din 27 iulie 2012 / Regulation (EU) No 650/2012 of the European Parliament and of the Council of 4 July 2012 on jurisdiction, applicable law, recognition and enforcement of decisions and acceptance and enforcement of authentic instruments in matters of succession and on the creation of a European Certificate of Succession, published in the Official Journal of European Union L 201 of 27 July 2012.

Regulamentul (UE) nr. 650/2012 stabilește norme la nivelul Uniunii Europene privind jurisdicția și legea aplicabilă succesiunii, precum și normele privind recunoașterea și executarea hotărârilor pronunțate într-o țară UE și acceptarea și executarea documentelor juridice oficiale emise de o țară a UE. Regulamentul (UE) nr. 650/2012 introduce, de asemenea, un certificat european de moștenitor spre a fi utilizat de către moștenitori, legatari, executori testamentari sau administratori ai patrimoniului succesoral pentru a dovedi statutul și/sau drepturile și competențele într-o altă țară a UE. Prezentul act UE se aplică tuturor aspectelor civile ale succesiunilor privind patrimoniile persoanelor decedate și nu se aplică în materie fiscală, vamală sau administrativă.

Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 177 din 4 iulie 2008 / Regulation (EC) No 593/2008 of the European Parliament and of the Council of 17 June 2008 on the law applicable to contractual obligations (Rome I), published in the Official Journal of European Union L 177 of 4 July 2008;

Regulamentul (CE) nr. 593/2008 instituie norme valabile în întreaga Uniune Europeană în vederea determinării legii naționale aplicabile obligațiilor contractuale în materie civilă și comercială, în situațiile în care sunt implicate mai multe țări. Totodată, prezentul act UE nu se aplică în materie fiscală, vamală sau administrativă și

nici probelor și aspectelor de procedură din cadrul procedurilor judiciare. Printre alte obligații cărora nu li se aplică regulamentul se numără cele legate de: starea sau capacitatea persoanelor; relațiile de familie; aspectele patrimoniale ale regimurilor matrimoniale; documente care garantează plata unei anumite sume de bani, cum sunt cambiile, cecurile și biletele la ordin; convențiile de arbitraj și convențiile privind alegerea instanței competente; dreptul societăților comerciale și al altor organisme, constituite sau nu ca persoane juridice; trusturi și înțelegerilor care au avut loc înainte de semnarea unui contract.

Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 199 din 31 iulie 2007 / Regulation (EC) No 864/2007 of the European Parliament and of the Council of 11 July 2007 on the law applicable to non-contractual obligations (Rome II), published in the Official Journal of European Union L 199 of 31 July 2007;

Regulamentul (CE) nr. 864/2007 oferă o securitate juridică sporită cu privire la legislația aplicabilă în cazul obligațiilor necontractuale, în special în cazuri de fapte ilicite (un delict conform dreptului civil) și de delict (răspundere civilă).

2. Titlul actului normativ național, obiectul de reglementare și scopul acestuia

Proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative privind modernizarea Codului civil și cadrului conex. Proiectul național are drept scop modernizarea dreptului privat al Republicii Moldova, conform ultimelor tendințe europene și internaționale în materie, de a face legislația civilă mai exactă și mai previzibilă, de a reglementa mai bine drepturile personalității și limitele acestora, de a proteja mai bine valabilitatea contractelor, de a responsabiliza administratorii persoanelor juridice de drept privat etc. În ceea ce privește modificările și completările la Partea generală, Persoana juridică din Codul civil, acestea au drept obiect prevederile referitoare la noțiunea de persoană juridică, capacitatea de folosință și exercițiu a persoanei juridice, înregistrarea persoanei juridice și registrele de publicitate, obligațiile administratorului persoanei juridice și răspunderea acestuia, administratorul persoană juridică, persoanele afiliate persoanei juridice, reorganizarea și lichidarea persoanei juridice, sucursala persoanei juridice, grupul de persoane juridice, instituția publică ca persoană juridică de drept public. De asemenea, proiectul are drept scop codificarea cadrului legislativ național în domeniul protecției consumatorilor, prin stabilirea normelor speciale ce vizează condițiile de valabilitate pentru toate categoriile de contracte în care o parte contractantă o constituie consumatorii.

3. Gradul general de compatibilitate

Parțial compatibil

4. Prevederile legislației UE (capitolul, articolul, paragraful)	5. Prevederile actului normativ național (capitolul, articolul, subparagraful, punctul etc.)	6. Gradul de compatibilitate	7. Motivele ce explică faptul că proiectul	8. Instituția responsabilă	9. Termenul-limită de asigurare

			este parțial compatibil sau incompatibil cu actul UE		a compatibilității depline a legislației naționale
Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale,					
Art. 7(2) Dacă sunt îndeplinite anumite acte în numele unei societăți comerciale în curs de înființare, înainte ca aceasta să fi dobândit personalitate juridică și dacă societatea comercială nu își asumă obligațiile ce rezultă din actele în cauză, persoanele care le-au îndeplinit sunt responsabile solidar și nelimitat pentru acțiunile în cauză, în absența unei clauze contractuale contrare.	Art. 63(6) proiectul CC Dacă s-a acționat în numele unei persoane juridice în curs de constituire, înainte ca aceasta să fi dobândit personalitate juridică și dacă persoana juridică nu își asumă ulterior obligațiile ce rezultă din acțiunile în cauză ori dacă persoana juridică nu se mai constituie, persoanele care au acționat sunt responsabile solidar pentru acțiunile în cauză, în absența unei clauze contractuale contrare.	Compatibil			
Art. 8 Îndeplinirea cerințelor de publicitate cu privire la persoanele care, în calitate de organ al societății comerciale, au competența de a angaja societatea comercială face inopozabilă terților orice neregulă cu privire la numirea acestora, cu excepția cazului în care societatea comercială poate dovedi că terții în cauză aveau cunoștință despre acest lucru.	Art. 61(4) proiectul CC Persoana juridică trebuie să aibă cel puțin un administrator. În cazul în care administratorul nu este desemnat, membrii sau creditorii persoanei juridice pot cere instanței de judecată desemnarea acestuia. Administratorul desemnat de instanța de judecată este revocat de aceasta în cazul în care organul competent al persoanei juridice decide desemnarea organului executiv.	Compatibil			
Art. 9(1)	Art. 60 CC	Compatibil			

Actele îndeplinite de organele societății comerciale angajează societatea, chiar dacă nu se încadrează în obiectul de activitate al societății comerciale, cu excepția cazului în care astfel de acte depășesc limitele competențelor pe care legea le atribuie sau permite a fi atribuite organelor în cauză. Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă că societatea comercială nu este angajată în cazul în care acțiunile respective nu se încadrează în obiectul de activitate al societății comerciale, dacă societatea comercială dovedește că terții cunoșteau sau, având în vedere circumstanțele, nu puteau să nu cunoască faptul că actul nu se încadrează în obiectul de activitate. Publicarea statutului nu constituie, în sine, o dovadă suficientă în acest sens.	(1) Capacitatea de folosință a persoanei juridice se dobândește la data înregistrării de stat și încetează la data radierii ei din registrul de stat. (2) Persoana juridică cu scop lucrativ poate desfășura orice activitate neinterzisă de lege, chiar dacă nu este prevăzută în actul de constituire. (3) Persoana juridică cu scop nelucrativ poate desfășura numai activitatea prevăzută de lege și de actul de constituire. (4) Persoanele juridice de drept public participă la circuitul civil în măsura în care aceasta este necesar atingerii scopurilor sale. Ele sînt asimilate persoanelor juridice de drept privat în măsura în care participă la circuitul civil. (5) Persoana juridică poate practica anumite tipuri de activități, a căror listă este stabilită de lege, doar în baza unui permis special (licență). Dreptul persoanei juridice de a practica activitatea pentru care este necesară licență apare în momentul obținerii ei sau în momentul indicat în ea și încetează o dată cu expirarea licenței dacă legea nu prevede altfel. (6) Persoana juridică poate fi limitată în drepturi doar în cazurile și în modul prevăzut de lege.				
Art. 9(2)-(3) (2) Limitele competențelor conferite organelor societății comerciale conform statutului sau prin decizie a organelor competente nu sunt opozabile terților, chiar dacă au fost publicate. (3) Dacă dreptul intern dispune că competența de a reprezenta societatea comercială poate fi conferită prin statut, prin derogare de la normele juridice în	Art. 61(2¹)-(2³) proiectul CC (2¹) În raporturile cu terții, persoana juridică este angajată prin actele juridice ale administratorului cu excepția cazului cînd actele astfel încheiate depășesc limitele împuternicirilor sale prevăzute de lege. Dispozițiile actului de constituire ori hotărârile organelor persoanei juridice care limitează împuternicirile conferite de lege administratorului sunt inopozabile terților, chiar dacă au fost îndeplinite formalitățile de publicitate.				

materie, unei singure persoane sau mai multor persoane care acționează împreună, legislația în cauză poate prevedea, de asemenea, că o astfel de dispoziție din statut este opozabilă terților, cu condiția să vizeze competența generală de reprezentare; opozabilitatea față de terți a unei astfel de dispoziții din statut este reglementată de articolul 16.	(2³) În cazul în care persoana juridică are mai mulți administratori, fiecare dintre ei poate acționa în mod individual din numele și pe seama persoanei juridice, cu excepția cazului când obligativitatea consimțământului suplimentar al altui administrator sau al tuturor administratorilor rezultă expres din lege sau din actul de constituire. O asemenea excepție este opozabilă terților doar dacă este notată în registrul de publicitate în care este înregistrată persoana juridică respectivă. În orice caz, oricare dintre administratori are împuternicirea de recepționa în mod individual acte juridice sau alte notificări.				
Art. 10 În toate statele membre a căror legislație nu prevede un control preventiv administrativ sau judiciar, în momentul constituirii societății comerciale, actul constitutiv, statutul societății comerciale și orice modificări ale acestor acte se întocmesc în formă autentică.	Art. 107 CC (1) Societatea comercială se constituie prin act de constituire autentificat notarial. (2) Fiecare fondator al societății comerciale trebuie să contribuie, în mărimea stabilită de actul de constituire, la formarea capitalului social.	Compatibil			
Art. 11 Legislațiile statelor membre pot să prevadă nulitatea societăților comerciale doar în următoarele condiții: (a) nulitatea trebuie pronunțată prin hotărâre judecătorească; (b) nulitatea poate fi pronunțată exclusiv în cazurile menționate la punctele (i)-(vi): (i) absența actului constitutiv sau nerespectarea formalităților de control preventiv sau a formei autentice,	Art. 110 CC (1) Societatea comercială poate fi declarată nulă prin hotărâre judecătorească. (2) Hotărârea privind nulitatea societății comerciale poate fi pronunțată numai atunci când: a) actul de constituire lipsește sau nu este autentificat notarial; b) obiectul societății este ilicit sau contrar ordinii publice; c) actul de constituire nu prevede denumirea societății, participațiunile asociaților, mărimea capitalului social subscris sau scopul societății;	Compatibil			

(ii) obiectul de activitate al societății comerciale este ilicit sau contrar ordinii publice, (iii) actul constitutiv sau statutul nu menționează denumirea societății comerciale, aporturile, capitalul total subscris sau obiectul de activitate al societății comerciale, (iv) nerespectarea dispozițiilor din dreptul intern privind cuantumul minim al capitalului vărsat, (v) incapacitatea tuturor asociaților fondatori, (vi) numărul asociaților fondatori este mai mic de doi, contrar legislației interne care reglementează societatea comercială. Societatea comercială nu face obiectul vreunei cauze de inexistență, nulitate absolută, nulitate relativă sau anulabilitate, altele decât temeiurile de nulitate menționate la primul paragraf.	d) dispozițiile legale privind capitalul social minim nu au fost respectate; e) toți fondatorii au fost incapabili la data constituirii societății. (3) Dispozitivul hotărârii de declarare a nulității societății comerciale se inserează în publicațiile societății în termen de 15 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.				
Art. 13 Măsurile de coordonare prevăzute de prezenta secțiune se aplică actelor cu putere de lege, regulamentelor și actelor administrative ale statelor membre cu privire la formele de societăți comerciale enumerate în anexa II.	Art. 111 CC (1) Pe data la care hotărîrea judecătorească de declarare a nulității societății comerciale rămîne definitivă, aceasta se dizolvă și intră în lichidare. Prin hotărîre judecătorească de declarare a nulității se desemnează lichidatorul societății. (2) Nulitatea societății comerciale nu afectează actele juridice încheiate în numele ei, excepție constituind cazul prevăzut la alin.(3). (3) Dacă societatea comercială declarată nulă este insolvabilă, lichidarea ei se efectuează conform	Compatibil			

	legislației cu privire la insolabilitate. (4) Asociații cărora le este imputabilă nulitatea societății comerciale răspund nelimitat și solidar față de ceilalți asociați și față de terți pentru prejudiciul cauzat prin nulitatea societății.				
Art. 14 Statele membre adoptă măsurile necesare pentru ca publicitatea obligatorie privind societățile comerciale să vizeze cel puțin următoarele acte și informații: (a) actul constitutiv, precum și statutul, dacă face obiectul unui act separat; (b) orice modificări ale documentelor menționate la litera (a), inclusiv extinderea duratei societății comerciale; (c) după orice modificare a actului constitutiv sau a statutului, textul integral actualizat al actului modificat; (d) numirea, încetarea funcției, precum și identitatea persoanelor care, în calitate de organ constituit în temeiul legii sau ca membri ai unui astfel de organ: (i) au competența de a angaja societatea comercială față de terți și de a o reprezenta în justiție; măsurile de publicitate trebuie să precizeze dacă persoanele care au competența de a angaja societatea comercială pot face acest lucru individual sau trebuie să	Art. 32 Legea 220/2007 (1) Registrul de stat se ține în conformitate cu legislația cu privire la registre, cu prezenta lege și cu alte acte normative. (2) Ținerea Registrului de stat constă în înscrierea în acesta a datelor despre persoanele juridice, inclusiv filialele și reprezentanțele acestora, înregistrate, reorganizate și lichidate, despre modificările operate în actele de constituire și a altor date despre persoanele juridice, precum și a datelor privind obținerea și încetarea calității de întreprinzător individual de către persoanele fizice. (3) Registrul de stat se ține pe suport electronic prin intermediul sistemului informațional automatizat. (4) Registrul de stat se ține în limba de stat. (5) Registrul de stat se ține de către organul înregistrării de stat.	Compatibil			

acționeze împreună; (ii) participă la administrarea, supravegherea sau controlul societății comerciale; (e) cel puțin o dată pe an, valoarea capitalului subscris, dacă actul constitutiv sau statutul menționează un capital autorizat, cu excepția cazului în care orice majorare a capitalului subscris impune modificarea statutului; (f) documentele contabile ale fiecărui exercițiu, a căror publicare este obligatorie în temeiul Directivelor 86/635/CEE și 91/674/CEE ale Consiliului și Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului; (g) orice mutare a sediului social al societății comerciale; (h) dizolvarea societății comerciale; (i) hotărârea judecătorească prin care se pronunță nulitatea societății comerciale; (j) numirea și identitatea lichidatorilor, precum și competențele acestora, cu excepția cazului în care competențele în cauză rezultă expres și exclusiv din lege și din statutul societății comerciale; (k) orice finalizare a procedurii de lichidare și radierea din registru în					

statele membre în care radierea generează efecte juridice.					
Art. 15 (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că orice modificare survenită în documentele și informațiile menționate la articolul 14 este înregistrată în registrul competent menționat la articolul 16 alineatul (1) primul paragraf și se face publică, în conformitate cu articolul 16 alineatele (3) și (5), în mod normal în termen de 21 de zile de la primirea documentației complete privind aceste modificări, inclusiv, dacă este cazul, controlul legalității, conform dreptului intern pentru transcrierea în dosar. (2) Alineatul (1) nu se aplică documentelor contabile menționate la articolul 14 litera (f).	Art. 16 Legea 220/2007 (1) Înregistrarea modificărilor operate în actele de constituire și în datele înscrise în Registrul de stat se efectuează în modul și în condițiile prevăzute pentru înregistrarea persoanei juridice, dacă legea nu prevede altfel. (2) Persoana juridică este obligată să depună documentele pentru înregistrarea modificărilor la organul înregistrării de stat în termen de 30 de zile de la data adoptării hotărârii de modificare a actelor de constituire sau a datelor înscrise în Registrul de stat. În cazul reorganizării persoanei juridice, termenul de depunere a documentelor pentru înregistrarea modificărilor este de 30 de zile după expirarea termenului de o lună de la publicarea avizului privind reorganizarea. (4) Modificările operate în actele de constituire și în datele înscrise în Registrul de stat au putere juridică de la data înregistrării lor la organul înregistrării de stat.	Compatibil			
Art. 16 (1) În fiecare stat membru, fie la registrul central, fie la registrul comercial sau al societăților comerciale (denumit în continuare „registru”), se deschide un dosar pentru fiecare dintre societățile comerciale înregistrate în registrul în cauză. Statele membre se asigură că societățile comerciale au un identificator unic, care permite identificarea lor fără echivoc în comunicarea dintre registre	Art. 33 Legea 220/2007 și art. 63 CC Articolul 33 (1) În Registrul de stat al persoanelor juridice se înscriu următoarele date despre persoana juridică: a) denumirea completă și prescurtată în limba de stat; a¹) denumirea filialei sau a reprezentanței; b) forma juridică de organizare; c) data înregistrării și numărul de identificare de stat; d) sediul (adresa poștală, telefon, fax, adresa electronică), inclusiv al filialelor și reprezentanțelor; e) persoană juridică (da, nu); f) țara de origine a fondatorilor;	Compatibil			

prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor centrale, ale comerțului și ale societăților comerciale prevăzut în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) (denumit în continuare „sistemul de interconectare a registrelor”). Acest identificator unic include cel puțin elemente care să permită identificarea statului membru al registrului, a registrul național de origine, a numărul societății comerciale din registrul respectiv și, dacă este cazul, elemente pentru a evita erorile de identificare. (2) În sensul prezentului articol, prin „pe cale electronică” se înțelege că informația este trimisă la origine și primită la destinație prin intermediul echipamentelor electronice de prelucrare (inclusiv compresia numerică) și de stocare a datelor și integral transmisă, direcționată și recepționată prin fir, prin radio, prin mijloace optice sau prin alte mijloace electromagnetice în conformitate cu modalitățile definite de statele membre. (3) Toate actele și informațiile care trebuie publicate în temeiul articolului 14 trebuie păstrate în dosar sau înregistrate în registru; obiectul transcrierilor în registru trebuie să apară în orice caz în dosar. Statele membre se asigură că va fi	g) modalitatea constituirii (creată sau reorganizată) și datele despre succesiunea de drept; h) genurile de activitate și durata activității, inclusiv a filialelor și reprezentanțelor; i) numele, prenumele, numărul de identificare personal (IDNP), domiciliul, numărul de telefon ale fondatorilor (asociaților) și administratorului - persoane fizice, numărul de identificare de stat, data înregistrării și sediul (adresa poștală, telefon, fax, adresa electronică) ale fondatorilor (asociaților) - persoane juridice; i¹) termenul pentru care este desemnat administratorul; i²) numele și prenumele persoanei care exercită funcții de administrare a filialei sau reprezentanței, împuternicirile acesteia; j) tipul de proprietate și sursa de finanțare; k) mărimea capitalului social și a cotelor de participare ale fondatorilor (asociaților); l) date din privind situația financiară anuală (pentru societățile comerciale) - în baza datelor furnizate de Biroul Național de Statistică; l¹) mențiunea privind legislația statului sub incidența căreia se află persoana juridică străină; l²) numărul de înregistrare al persoanei juridice străine; l³) forma juridică de organizare, sediul, genurile de activitate și mărimea capitalului social al persoanei juridice străine; l⁴) situația financiară anuală a persoanei juridice străine; m) numele, prenumele, datele din buletinul de identitate, domiciliul, numărul de telefon și alte date ale administratorului fiduciar și/sau ale administratorului insolvenței desemnați de instanța				

posibilă depunerea pe cale electronică, de către societăți comerciale, precum și de alte persoane și organisme care trebuie să notifice sau să participe la notificare, a tuturor actelor și informațiilor care trebuie publicate în temeiul articolului 14. În plus, statele membre pot obliga toate societățile comerciale sau anumite categorii de societăți comerciale să depună toate actele și informațiile respective sau o parte dintre acestea pe cale electronică. Toate actele și informațiile prevăzute la articolul 14, care sunt depuse, indiferent dacă sunt pe suport de hârtie sau pe cale electronică, se păstrează în dosar sau se transcriu în registru, în format electronic. În acest scop, statele membre se asigură că toate actele și informațiile respective care sunt depuse pe suport de hârtie sunt transformate de registru în format electronic. Actele și informațiile prevăzute la articolul 14, care sunt depuse pe suport de hârtie până la 31 decembrie 2006, nu trebuie transformate din oficiu în format electronic de registru. Statele membre se asigură, cu toate acestea, că sunt transformate în format electronic de registru la primirea unei cereri de publicare pe cale electronică, depusă în conformitate cu măsurile adoptate pentru punerea în aplicare a alineatului	de judecată, precum și componența nominală a organelor de conducere, supraveghere și control; n) data înregistrării modificărilor operate în actele de constituire, esența modificărilor; o) date cu privire la începerea, suspendarea sau încheierea procedurii de reorganizare, cu privire la intentarea procesului de insolvență, cu privire la aplicarea procedurii planului sau cu privire la dizolvare, prevăzute de legislație; p) date cu privire la suspendarea și reluarea activității; q) date despre licențele eliberate, suspendate, retrase, anulate (prezentate de către autoritățile de licențiere); q²) interdicțiile aplicate de instanțele judecătorești sau de executorii judecătorești; q³) date cu privire la deschiderea, modificarea, suspendarea și închiderea conturilor bancare curente și cu privire la datoria față de bugetul public național; r) modul de încetare a existenței (prin reorganizare, lichidare sau radiere din Registrul de stat în temeiul deciziei din oficiu a organului înregistrării de stat); s) date despre lichidator - numele, prenumele, domiciliul, numărul actului de identitate și numărul de identificare personal; t) date cu privire la persoanele juridice pasive și inactice; u) numele, prenumele și funcția persoanei care a efectuat înregistrarea. (2) În Registrul de stat al întreprinzătorilor individuali se înscriu următoarele date despre persoana fizică întreprinzător individual: a) numele, prenumele, numărul de identificare personal, domiciliul, telefonul; b) data înregistrării și numărul de identificare de stat;				

(4) din prezentul articol. (4) Trebuie să fie posibilă obținerea unei copii a tuturor sau a unei părți a actelor și informațiilor prevăzute la articolul 14, la cerere. Cererile se pot depune la registru, pe suport de hârtie sau pe cale electronică, la alegerea solicitantului. Copiile prevăzute la primul paragraf trebuie să poată fi obținute din registru pe suport de hârtie sau pe cale electronică, la alegerea solicitantului. Aceasta se aplică tuturor actelor și informațiilor deja depuse. Statele membre pot, cu toate acestea, să decidă că actele și informațiile depuse pe suport de hârtie până la 31 decembrie 2006, sau anumite categorii ale acestora, nu se pot obține din registru pe cale electronică, în cazul în care a trecut un interval determinat între data depunerii și cea a depunerii cererii la registru. Acest interval nu poate fi mai scurt de 10 ani. Costul obținerii unei copii a tuturor sau a unei părți a actelor și informațiilor prevăzute la articolul 14, fie că sunt pe suport de hârtie sau pe cale electronică, nu poate depăși costul administrativ. Copiile transmise unui solicitant pe suport de hârtie sunt certificate pentru conformitate, cu excepția cazului în care solicitantul renunță la această	c) genurile de activitate; d) date despre licențele eliberate, suspendate, retrase, anulate (prezentate de către autoritățile de licențiere); d¹) date cu privire la deschiderea, modificarea, suspendarea și închiderea conturilor bancare curente; e) data și motivul încetării calității de întreprinzător individual (la cerere, prin hotărârea instanței de judecată, deces și altele); f) numele, prenumele și funcția persoanei care a efectuat înregistrarea. (3) Datele se înscriu în Registrul de stat în baza documentelor depuse pentru înregistrare. (4) Datele înscrise în Registrul de stat cu privire la telefon (fix, mobil), fax, adresă electronică pot fi completate și din alte surse. Articolul 63 (1) Persoana juridică se consideră constituită în momentul înregistrării ei de stat. (2) Persoana juridică de drept public se consideră constituită în momentul intrării în vigoare a actului normativ prin care se aprobă regulamentul ori statutul ei sau în momentul indicat în act. (3) Persoana juridică este pasibilă de înregistrare de stat în modul prevăzut de lege. Datele înregistrării de stat se înscriu în registrul de stat, fiind accesibile oricărei persoane. (4) Încălcarea modului, prevăzut de lege, de constituire a persoanei juridice sau faptul că actul de constituire nu este în conformitate cu legea atrage refuzul înregistrării de stat a persoanei juridice. Nu se admite refuzul înregistrării din motivul inoportunității constituirii persoanei juridice. (5) Persoana juridică este supusă reînregistrării de stat				

certificare. Copiile transmise în format electronic nu sunt certificate pentru conformitate, cu excepția cererii exprese a solicitantului. Statele membre iau măsurile necesare pentru ca certificarea copiilor electronice să garanteze atât autenticitatea originii, cât și integritatea conținutului lor, prin intermediul a cel puțin o semnătură electronică avansată în sensul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului (29). (5) Publicitatea actelor și a informațiilor prevăzute la alineatul (3) se asigură prin publicarea, integrală, parțială sau sub forma unei mențiuni care semnalează depunerea documentului la dosar sau transcrierea lui în registru, în buletinul național desemnat de statul membru în acest sens. Buletinul național desemnat de statul membru în acest sens poate fi în format electronic. Statele membre pot să decidă înlocuirea acestei publicări în buletinul național printr-o măsură cu efect echivalent, care implică cel puțin folosirea unui sistem în care informațiile publicate să poată fi consultate, în ordine cronologică, prin intermediul unei platforme electronice centrale. (6) Actele și informațiile sunt	doar în cazurile prevăzute de lege.				

opozabile terților față de către societatea comercială numai după publicitatea prevăzută la alineatul (5), cu excepția cazului în care societatea comercială poate dovedi că terții aveau cunoștință de acestea. Cu toate acestea, în ceea ce privește tranzacțiile încheiate înainte de a șaisprezecea zi de la publicare, aceste acte și informații nu sunt opozabile terților care dovedesc că se aflau în imposibilitatea de a le cunoaște. (7) Statele membre iau măsurile necesare pentru a evita apariția unor neconcordanțe între cele publicate în aplicarea alineatului (5) și conținutul dosarului sau al registrului. Cu toate acestea, în cazul unei neconcordanțe, textul care a făcut obiectul unei publicări în conformitate cu alineatul (5) nu poate fi opus terților; terții se pot totuși prevala de textul în cauză, cu excepția cazului în care societatea comercială dovedește că ei au avut cunoștință de textul depus la dosar sau transcris în registru. Terții pot, de asemenea, să se prevaleze de orice act sau informație pentru care nu au fost încă îndeplinite formalitățile de publicitate, cu excepția cazului în care nepublicarea le privează de efect.					
Art. 19 (1) Tarifele aplicate pentru obținerea	Art. 34 și 34¹ Legea 220/2007 și art. 64 CC Articolul 34	Compatibil			

actelor și informațiilor menționate la articolul 14 prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor nu trebuie să depășească costurile administrative asociate. (2) Statele membre se asigură că următoarele informații sunt disponibile gratuit prin sistemul de interconectare a registrelor: (a) denumirea și forma juridică a societății comerciale; (b) sediul social al societății comerciale și statul membru în care este înmatriculată; și (c) numărul de înmatriculare al societății comerciale. În plus față de aceste informații, statele membre pot alege să pună la dispoziție gratuit mai multe acte și informații.	(1) Datele din Registrul de stat și din actele de constituire sînt publice și accesibile tuturor în condițiile și în limitele prevăzute de legislația cu privire la accesul la informație, secretul de stat, secretul comercial, protecția datelor personale, cu privire la registre, precum și de tratatele internaționale din domeniu la care Republica Moldova este parte. (2) Informația din Registrul de stat și din actele de constituire ale persoanei juridice sau persoanei fizice întreprinzător individual se eliberează la cerere, în următoarele forme: a) extras din Registrul de stat; b) copii ale actelor de constituire; c) informații din actele de constituire; d) certificat privind constatarea unui fapt. (2^a) Dosarele de evidență sau documentele în original din dosarele de evidență nu se eliberează. (2^a) Documentele în original din dosarele de evidență pot fi prezentate în ședința de judecată la cererea instanței de judecată. (2^a) Dosarele de evidență sau documentele în original din dosarele de evidență pot fi ridicate în condițiile stabilite de Codul de procedură penală. (3) Termenul eliberării informației din Registrul de stat și din actele de constituire este de 3 zile lucrătoare de la data adresării solicitantului. (4) Prețul copiilor și extraselor eliberate din Registrul de stat nu va depăși costul administrativ al acestora. Articolul 34¹ (1) Organul înregistrării de stat asigură vizualizarea publică a informației din Registrul de stat pe pagina sa web oficială. (2) Informația publică prevăzută la alin. (1) conține				

	date privind denumirea persoanei juridice, forma juridică de organizare, numărul de identificare de stat (IDNO), data înregistrării, sediul, numele și prenumele administratorului, numele și prenumele sau denumirea fondatorilor (asociaților) și mărimea cotelor de participare ale acestora în capitalul social, starea persoanei juridice (pasivă, inactivă, în proces de reorganizare sau radiere, suspendare a activității), precum și numele, prenumele, data înregistrării, numărul de identificare de stat (IDNO) al întreprinzătorului individual și date privind radierea acestuia. (3) Informațiile prevăzute la alin. (2) sînt actualizate în fiecare zi lucrătoare. (4) Datele indicate la alin. (2) sînt disponibile pentru stabilire și vizualizare la orice dată calendaristică din momentul înregistrării și pînă la radierea persoanei juridice sau a întreprinzătorului individual. (5) Vizualizarea și accesarea datelor din Registrul de stat, indicate la alin. (2), se efectuează gratuit. (6) Informația plasată pe pagina web a organului înregistrării de stat se consideră informație oficială. Organul înregistrării de stat își asumă responsabilitatea pentru exactitatea informației plasate. Articolul 64 (1) Pînă în momentul în care faptul nu a fost înscris în registrul de stat al persoanelor juridice și nu a fost făcut public, persoana în al cărei interes faptul trebuia înregistrat nu poate să-l opună terților, cu excepția cazului cînd demonstrează că terțul cunoștea faptul. (2) Dacă faptul este înregistrat și făcut public, terțul trebuie să-l recunoască în raport cu sine. Această prevedere nu este valabilă pentru actele juridice				

		săvârșite în decursul a 15 zile de după momentul când faptul a fost făcut public în măsura în care terțul demonstrează că nu a știut și nici nu trebuia să știe despre acest fapt. (3) În cazul în care faptul care trebuia înregistrat a fost făcut public în mod greșit, terțul poate opune faptul făcut public persoanei în al cărei interes trebuia înregistrat, cu excepția cazului când terțul știa sau trebuia să știe despre neveridicitate.				
Art. 20 (1) Registrul societății comerciale pune la dispoziție fără întârziere, prin sistemul de interconectare a registrelor, informațiile privind deschiderea și încetarea oricărei proceduri de dizolvare sau de insolvență a societății comerciale și privind radierea societății comerciale din registru, dacă acestea au consecințe juridice în statul membru al registrului societății comerciale. (2) Registrul sucursalei asigură, prin sistemul de interconectare a registrelor, primirea fără întârziere a informațiilor menționate la alineatul (1). (3) Schimbul de informații menționat la alineatele (1) și (2) este gratuit pentru registre.	Art. 34¹(2) Legea 220/2007 (2) Informația publică prevăzută la alin. (1) conține date privind denumirea persoanei juridice, forma juridică de organizare, numărul de identificare de stat (IDNO), data înregistrării, sediul, numele și prenumele administratorului, numele și prenumele sau denumirea fondatorilor (asociaților) și mărimea cotelor de participare ale acestora în capitalul social, starea persoanei juridice (pasivă, inactivă, în proces de reorganizare sau radiere, suspendare a activității), precum și numele, prenumele, data înregistrării, numărul de identificare de stat (IDNO) al întreprinzătorului individual și date privind radierea acestuia.	Compatibil				
Art. 21 (1) Actele și informațiile care urmează să fie publicate în conformitate cu articolul 14 sunt întocmite și depuse în una dintre limbile autorizate de normele lingvistice aplicabile în acest domeniu	Art. 32(4) Legea 220/2007 Registrul de stat se ține în limba de stat.	Compatibil				

în statul membru în care se deschide dosarul prevăzut la articolul 16 alineatul (1). (2) În afara publicității obligatorii prevăzute la articolul 16, statele membre autorizează publicitatea voluntară a traducerilor actelor și a informațiilor prevăzute la articolul 14, în conformitate cu dispozițiile articolului 16, în orice limbă oficială a Uniunii. Statele membre pot impune ca traducerea acestor acte și informații să fie certificată. Statele membre iau măsurile necesare pentru a facilita accesul terților la traduceri care au făcut obiectul unei publicități voluntare. (3) În afara publicității obligatorii prevăzute la articolul 16 și a publicității voluntare prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol, statele membre pot permite ca publicitatea actelor și a informațiilor în cauză să se asigure, în conformitate cu dispozițiile articolului 16, în orice altă limbă. Statele membre pot impune ca traducerea acestor acte și informații să fie certificată. (4) În caz de neconcordanță între actele și informațiile publicate în limbile oficiale ale registrului și traducerea publicată voluntar, aceasta					

din urmă nu este opozabilă terților; cu toate acestea, terții se pot prevala de traduceri publicate voluntar, cu excepția cazului în care societatea comercială dovedește că ei au avut cunoștință de versiunea care făcea obiectul publicității obligatorii.					
Art. 27 Fiecare stat membru stabilește persoanele responsabile pentru îndeplinirea formalităților de publicitate.	Art. 35 și 36 Legea 220/2007 Articolul 35 (1) Înregistrarea de stat a persoanelor juridice și fizice prevăzute la art.3 se efectuează de către Agenția Servicii Publice prin structurile sale teritoriale. (3) Principalele atribuții ale organului înregistrării de stat sînt: a) înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali; b) ținerea Registrului de stat; c) eliberarea extraselor din Registrul de stat; d) acordarea asistenței juridice și a altor servicii în domeniul înregistrării de stat persoanelor juridice și întreprinzătorilor individuali; e) participarea la elaborarea cadrului legal în domeniul înregistrării de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali; f) contribuirea sau participarea la studii, evaluări și lucrări de sinteză ce țin de înregistrarea de stat; g) publicarea Buletinului electronic. Articolul 36 (1) Registratorul este persoană împuternicită pentru înregistrarea de stat a persoanelor juridice și întreprinzătorilor individuali. Registratorul activează în cadrul structurii teritoriale a organului înregistrării de stat. În funcția de registrator în domeniul	Compatibil			

	înregistrării de stat se angajează prin concurs persoane licențiate în drept. Regulamentul privind modul de desfășurare a concursului pentru ocuparea funcției de registrator în domeniul înregistrării de stat se aprobă de organul înregistrării de stat. (1¹) Activitatea și conduita registratorului în domeniul înregistrării de stat sînt evaluate o dată pe an, iar concluziile se consemnează în evaluarea de serviciu. (1²) Rezultatele evaluării de serviciu a registratorului în domeniul înregistrării de stat se iau în considerare la luarea deciziilor cu privire la: a) stabilirea indemnizațiilor, sporurilor și a altor suplimente la salariu; b) promovarea în funcție; c) eliberarea din funcție. (1³) Deciziile specificate la alin. (1²) se confirmă prin actul administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcție. (1⁴) Modul, condițiile și criteriile evaluării de serviciu a registratorului în domeniul înregistrării de stat sînt stabilite de Ministerul Justiției. (2) Registratorul: a) examinează cererile cu privire la înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, cu privire la înregistrarea modificărilor operate în actele de constituire și în datele înscrise în Registrul de stat, cu privire la înregistrarea reorganizării, suspendării sau reluării activității, precum și cererile de radiere din Registrul de stat; b) verifică identitatea persoanelor fizice - a administratorului și fondatorilor persoanei juridice, precum și a întreprinzătorului individual, în conformitate cu baza de date a Registrului de stat al				

		populației; c) autentifică actele de constituire ale persoanelor juridice, precum și modificările operate în actele de constituire și în datele înscrise în Registrul de stat; d) înregistrează persoanele juridice, întreprinzătorii individuali sau refuză înregistrarea acestora, adoptînd decizia respectivă; d¹⁾ legalizează copiile și extrasele din actele de constituire păstrate în dosarul de evidență al persoanei juridice; d²⁾ certifică specimenul semnăturii ce va fi folosită în actele persoanei juridice, dacă legea prevede depunerea acestuia; e) examinează cererile repetate cu privire la înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, cu privire la înregistrarea modificărilor operate în actele de constituire și în datele înscrise în Registrul de stat, cu privire la înregistrarea reorganizării, suspendării sau reluării activității, precum și cererile de radiere din Registrul de stat, verifică respectarea de către solicitant a cerințelor indicate în decizia precedentă privind refuzul înregistrării de stat; f) primește în audiență și acordă consultații în problemele înregistrării de stat a persoanelor juridice și întreprinzătorilor individuali; g) prezintă informație cu privire la înregistrarea de stat autorităților administrației publice locale și inspectoratelor fiscale teritoriale; h) ține evidența persoanelor juridice și întreprinzătorilor individuali în structura teritorială respectivă și prezintă organului înregistrării de stat informația respectivă;				

	i) asigură integritatea și păstrarea permanentă a dosarelor de evidență; j) exercită alte atribuții ce țin de înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali.				
Art. 89(1) În înțelesul prezentului capitol, „fuziune prin absorbție” înseamnă operațiunea prin care una sau mai multe societăți comerciale sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă toate activele și pasivele lor unei alte societăți comerciale, în schimbul emiterii către acționarii societății sau societăților comerciale absorbite de acțiuni la societatea comercială absorbantă și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10 % din valoarea nominală sau, în absența acesteia, din echivalentul contabil al acțiunilor astfel emise.	Art. 73 CC și art. 73(5) proiectul CC Articolul 73 CC (1) Fuziunea se realizează prin contopire sau absorbție. (2) Contopirea are ca efect încetarea existenței persoanelor juridice participante la contopire și trecerea integrală a drepturilor și obligațiilor acestora la persoana juridică ce se înființează. (3) Absorbția are ca efect încetarea existenței persoanelor juridice absorbite și trecerea integrală a drepturilor și obligațiilor acestora la persoana juridică absorbantă. (4) În cazurile stabilite de lege, fuziunea poate fi condiționată de permisiunea organului de stat competent. Articolul 73 (5) proiectul CC În cazul în care la fuziune participă persoane juridice cu scop lucrativ, membrilor persoanelor juridice care se dizolvă li se repartizează participațiuni în persoana juridică ce se înființează sau în persoana juridică absorbantă și, dacă s-a prevăzut, li se plătește o sumă, care nu va depăși 10% din valoarea nominală sau, în absența unei valori nominale, din valoarea contabilă a participațiunii astfel repartizate.	Compatibil			
Art. 90(2), lit. a) Legislația unui stat membru poate să prevadă că fuziunea prin constituirea unei noi societăți comerciale poate fi, de asemenea, realizată dacă una sau mai	Art. 73 CC și art. 73(5) proiectul CC Articolul 73 (1) Fuziunea se realizează prin contopire sau absorbție. (2) Contopirea are ca efect încetarea existenței persoanelor juridice participante la contopire și	Compatibil			

multe dintre societățile comerciale care încetează să mai existe sunt în lichidare, cu condiția ca această opțiune să fie limitată la societățile comerciale care nu au început încă repartizarea activelor între acționari.	trețerea integrală a drepturilor și obligațiilor acestora la persoana juridică ce se înființează. (3) Absorbția are ca efect încetarea existenței persoanelor juridice absorbite și trecerea integrală a drepturilor și obligațiilor acestora la persoana juridică absorbantă. (4) În cazurile stabilite de lege, fuziunea poate fi condiționată de permisiunea organului de stat competent. Articolul 73 (5) proiectul CC În cazul în care la fuziune participă persoane juridice cu scop lucrativ, membrilor persoanelor juridice care se dizolvă li se repartizează participațiuni în persoana juridică ce se înființează sau în persoana juridică absorbantă și, dacă s-a prevăzut, li se plătește o sultă, care nu va depăși 10% din valoarea nominală sau, în absența unei valori nominale, din valoarea contabilă a participațiunii astfel repartizate.				
Art. 91(2), lit. a)-e) g) Proiectul de fuziune menționează cel puțin următoarele: (a) forma juridică, denumirea și sediul social al societăților comerciale care fuzionează; (b) rata de schimb a acțiunilor și valoarea eventualelor plăți în numerar; (c) condițiile de alocare a acțiunilor la societatea comercială absorbantă; (d) data de la care deținerea acestor acțiuni conferă acționarilor dreptul de a participa la beneficii, precum și orice condiții speciale care afectează acest drept;	Art. 80(2) CC În proiectul dezmembrării trebuie să se indice: a) forma (felul) dezmembrării; b) denumirea și sediul persoanei juridice care se dezmembrează; c) denumirea și sediul fiecărei persoane juridice care se constituie în urma dezmembrării sau cărora li se dă o parte din patrimoniu; d) partea de patrimoniu care se transmite; e) numărul de participanți care trec la persoana juridică ce se constituie; f) raportul valoric al participațiunilor; g) modul și termenul de predare a participațiunilor persoanelor juridice cu scop lucrativ care se dezmembrează și de primire a participațiunilor de către	Compatibil			

(e) data de la care tranzacțiile societății comerciale absorbite sunt considerate din punct de vedere contabil ca aparținând societății comerciale absorbante;	persoanele juridice cu scop lucrativ care se constituie sau care există, data la care aceste participațiuni dau dreptul la dividende; h) data întocmirii bilanțului de repartitie; i) consecințele dezmembrării pentru salariați.				
Art. 92 Proiectul de fuziune trebuie publicat sub forma prevăzută de legislația statelor membre, în conformitate cu articolul 16, pentru fiecare dintre societățile comerciale care fuzionează, cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale care urmează să se pronunțe asupra proiectului de fuziune. Oricare dintre societățile comerciale care fuzionează este exonerată de obligația de publicare prevăzută la articolul 16 dacă, pentru o perioadă continuă începând cu cel puțin o lună înainte de data fixată pentru adunarea generală care urmează să decidă cu privire la proiectul de fuziune și încheindu-se nu mai devreme de finalul adunării respective, pune în mod gratuit la dispoziția publicului proiectul fuziunii respective pe propria sa pagină de internet. Statele membre nu condiționează această exonerare de alte obligații sau restricții decât cele necesare pentru a asigura securitatea paginii de internet și a autenticității documentelor și pot impune astfel de	Art. 72 CC (1) În termen de 15 zile de la adoptarea hotărârii de reorganizare, organul executiv al persoanei juridice participante la reorganizare este obligat să informeze în scris toți creditorii cunoscuți și să publice în „Monitorul Oficial al Republicii Moldova” și, în mod gratuit, pe pagina web oficială a organului înregistrării de stat un aviz privind reorganizarea. (2) Creditorii pot, în termen de o lună de la publicarea avizului, să ceară persoanei juridice care se reorganizează garanții în măsura în care nu pot cere satisfacerea creanțelor. Dreptul la garanții aparține creditorilor doar dacă vor dovedi că prin reorganizare se va periclita satisfacerea creanțelor lor. (3) Creditorii sînt în drept să informeze organul înregistrării de stat cu privire la creanțele față de debitorul care se reorganizează. (4) Persoanele juridice participante la reorganizare răspund solidar pentru obligațiile apărute pînă la reorganizarea acestora dacă din actul de transmitere și din bilanțul de repartitie nu este posibilă determinarea succesorului. (5) Membrii organului executiv al persoanei juridice participante la reorganizare răspund solidar, pe parcursul a 3 ani de la data reorganizării, pentru prejudiciul cauzat prin reorganizare participanților sau creditorilor persoanelor juridice reorganizate.	Compatibil			

obligatii sau restrictii numai în măsura în care acestea sunt proporționale cu realizarea obiectivelor respective. Prin derogare de la al doilea paragraf al acestui articol, statele membre pot solicita ca publicarea să fie efectuată prin intermediul platformei electronice centrale menționate la articolul 16 alineatul (5). Alternativ, statele membre pot solicita ca respectiva publicare să fie efectuată pe orice altă pagină de internet desemnată în acest scop de acestea. În cazul în care recurg la una dintre aceste posibilități, statele membre se asigură că nu se impune societăților comerciale o taxă specială pentru o astfel de publicare. În cazul în care se utilizează o altă pagină de internet decât platforma electronică centrală, o referință care oferă acces la pagina respectivă de internet se publică pe platforma electronică centrală cu cel puțin o lună înaintea datei la care este programată adunarea generală. Respectiva referință conține data publicării pe pagina de internet a proiectului de fuziune și este accesibilă în mod gratuit publicului. Nu se impune societăților comerciale o taxă specială pentru această publicare. Interdicția de a impune societăților comerciale o taxă specială pentru publicare, prevăzută la al treilea și al					

patrulea paragraf, nu aduce atingere capacității statelor membre de a transfera societăților comerciale costurile aferente platformei electronice centrale. Statele membre pot impune societăților comerciale să mențină informațiile pe paginile acestora de internet pe o perioadă determinată ulterior adunării generale sau, după caz, pe platforma electronică centrală sau pe orice altă pagină de internet desemnată de statul membru respectiv. Statele membre pot stabili consecințele unei întreruperi temporare a accesului la pagina de internet respectivă sau la platforma electronică centrală, cauzată de factori tehnici sau de altă natură.					
Art. 93 (1) Pentru o fuziune este necesară cel puțin aprobarea din partea adunării generale a fiecăreia dintre societățile comerciale care fuzionează. Legislațiile statelor membre prevăd că pentru hotărârea de aprobare în cauză este nevoie de o majoritate de cel puțin două treimi din voturile aferente acțiunilor sau capitalului subscris reprezentate. Cu toate acestea, legislațiile statelor membre pot să prevadă că este suficientă o majoritate simplă a voturilor indicate în primul paragraf, dacă este reprezentat cel puțin jumătate	Art. 75 CC (1) Contractul de fuziune produce efecte numai dacă este aprobat de adunarea generală a membrilor fiecărei persoane juridice participante la fuziune. (2) Hotărârea de fuziune se adoptă cu 2/3 din numărul total de voturi ale participanților dacă o majoritate mai mare nu este prevăzută de actul de constituire.	Compatibil			

din capitalul social. În plus, dacă este cazul, se aplică normele privind modificarea statutului. (2) Dacă există mai multe categorii de acțiuni, decizia privind fuziunea face obiectul unui vot separat cel puțin pentru fiecare categorie de acționari ale căror drepturi sunt afectate de operațiune. (3) Decizia privește atât aprobarea proiectului de fuziune, cât și orice modificare a statutului, necesară pentru realizarea fuziunii.					
Art. 99 (1) Legislațiile statelor membre trebuie să prevadă un sistem adecvat de protecție a intereselor creditorilor societăților comerciale care fuzionează, ale căror creanțe sunt anterioare datei publicării proiectului de fuziune și nu sunt scadente la data publicării. (2) În sensul alineatului (1), legislațiile statelor membre prevăd cel puțin dreptul creditorilor în cauză de a obține garanții adecvate, dacă această protecție este impusă de situația financiară a societăților comerciale care fuzionează și dacă respectivii creditori nu dispun deja de astfel de garanții. Statele membre stabilesc condițiile pentru protecția prevăzută la alineatul (1) și la primul paragraf din prezentul alineat. În orice caz, statele membre se	Art. 72 CC și art. 93 Legea 1134/1997 Articolul 71 CC (1) În termen de 15 zile de la adoptarea hotărârii de reorganizare, organul executiv al persoanei juridice participante la reorganizare este obligat să informeze în scris toți creditorii cunoscuți și să publice în „Monitorul Oficial al Republicii Moldova” și, în mod gratuit, pe pagina web oficială a organului înregistrării de stat un aviz privind reorganizarea. (2) Creditorii pot, în termen de o lună de la publicarea avizului, să ceară persoanei juridice care se reorganizează garanții în măsura în care nu pot cere satisfacerea creanțelor. Dreptul la garanții aparține creditorilor doar dacă vor dovedi că prin reorganizare se va periclita satisfacerea creanțelor lor. (3) Creditorii sînt în drept să informeze organul înregistrării de stat cu privire la creanțele față de debitorul care se reorganizează. (4) Persoanele juridice participante la reorganizare răspund solidar pentru obligațiile apărute pînă la	Compatibil			

asigură că creditorii au posibilitatea să sesizeze autoritatea administrativă sau judiciară competentă pentru a obține garanțiile adecvate, cu condiția ca aceștia să poată dovedi, în mod credibil, că fuziunea pune în pericol satisfacerea creanțelor lor și că nu au obținut garanții adecvate din partea societății comerciale. (3) Protecția în cauză poate fi diferită pentru creditorii societății comerciale absorbante și pentru cei ai societății comerciale absorbite.	reorganizarea acestora dacă din actul de transmitere și din bilanțul de repartitie nu este posibilă determinarea succesorului. (5) Membrii organului executiv al persoanei juridice participante la reorganizare răspund solidar, pe parcursul a 3 ani de la data reorganizării, pentru prejudiciul cauzat prin reorganizare participanților sau creditorilor persoanelor juridice reorganizate. Articolul 93 (1) Reorganizarea societății se efectuează prin fuziune (contopire și absorbție), dezmembrare (divizare și separare) sau transformare, în conformitate cu Codul civil, cu prezenta lege, cu legislația antimonopol și cu legislația cu privire la valorile mobiliare. (2) În cazurile prevăzute de legislația antimonopol și de altă legislație, reorganizarea societății poate fi efectuată numai cu acordul organului de stat abilitat (3) Hotărîrea privind reorganizarea unei sau mai multor societăți se ia de: a) adunarea generală a acționarilor fiecărei societăți în parte; b) instanța de judecată în cazurile prevăzute de lege; c) organul abilitat, în cazul aplicării Legii insolvenței nr.632-XV din 14 noiembrie 2001. (4) Hotărîrea privind reorganizarea societății va prevedea termenele de reorganizare, modul de determinare a proporțiilor și mărimii cotelor fondatorilor (acționarilor) în capitalul social al societăților antrenate în reorganizare. (5) Reorganizarea societății se efectuează pornindu-se de la valoarea de piață a activelor societății. Organul executiv al fiecăreia dintre societățile implicate în reorganizare va întocmi un raport scris, detaliat, prin				

		care se va explica proiectul reorganizării și se va preciza temeiul juridic și economic al propunerii, în special coraportul de schimb al acțiunilor. (6) În termen de 15 zile de la data luării hotărârii privind reorganizarea, societatea va înștiința în scris creditorii săi despre acest fapt și va publica o comunicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova în două ediții consecutive. (7) Creditorul este în drept a cere societății să întreprindă măsurile prevăzute la art.45 alin (4) în termen de 2 luni de la data publicării înștiințării despre reorganizarea societății. (8) În cazul lipsei cerințelor creditorilor față de societate, hotărârea de reducere a capitalului social intră în vigoare după 2 luni de la data publicării. În cazul existenței cerințelor menționate la art.45 alin.(4), hotărârea de reducere a capitalului social intră în vigoare după satisfacerea acestora. (9) Pentru înregistrarea societății apărute în procesul reorganizării prin fuziune, dezmembrare sau transformare se depun documentele prevăzute de legislație și autorizația Comisiei Naționale a Pieței Financiare. În cazul depistării unor devieri de la legislație, Comisia Națională a Pieței Financiare este în drept să refuze eliberarea autorizației privind reorganizarea societății. (10) Hotărârea privind reorganizarea societății se prezintă Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare spre autorizare în termen de pînă la 6 luni de la data adoptării. În cazul nerespectării termenului indicat, hotărârea de reorganizare își pierde valabilitatea.				
Art. 103 Legislațiile statelor membre determină		Art. 78 CC (1) De la data înregistrării fuziunii, patrimoniul	Compatibil			

data de la care fuziunea produce efecte.	persoanei juridice absorbite sau al persoanelor juridice care se contopesc trece la persoana juridică absorbantă sau la noua persoană juridică. (2) După înregistrarea fuziunii, persoana juridică absorbantă sau noua persoană juridică include în bilanțul său activele și pasivele persoanei juridice absorbite sau ale persoanelor juridice contopite, iar bunurile sînt înregistrate ca bunuri ale persoanei juridice absorbante sau ale noii persoane juridice.				
Art. 104 (1) O fuziune trebuie făcută publică în modul prevăzut de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16, pentru fiecare dintre societățile comerciale care fuzionează. (2) Societatea comercială absorbantă poate să îndeplinească ea însăși formalitățile de publicitate pentru societatea sau societățile comerciale absorbite.	Art. 20-22 Legea 220/2007 Articolul 20 (1) Persoana juridică supusă reorganizării este obligată să înștiințeze în scris organul înregistrării de stat despre reorganizare în termen de 30 de zile de la data adoptării hotărîrii respective. Înștiințarea implică consemnarea în Registrul de stat a începerii procedurii de reorganizare. (2) Pentru consemnarea în Registrul de stat a începerii procedurii de reorganizare, la organul înregistrării de stat se prezintă hotărîrea de reorganizare, adoptată de organul competent al persoanei juridice sau de instanța de judecată. (3) Registratorul adoptă decizia cu privire la înregistrarea începerii procedurii de reorganizare a persoanei juridice și înscrie în Registrul de stat mențiunea "în reorganizare". Articolul 21 (1) După expirarea termenului de o lună de la publicarea avizului privind reorganizarea, organul competent al persoanei juridice supuse reorganizării sau create în urma reorganizării depune la organul înregistrării de stat următoarele documente: a) cererea de înregistrare a reorganizării, conform	Compatibil			

		modelului aprobat de organul înregistrării de stat; b) proiectul contractului de fuziune sau proiectul dezmembrării, după caz; c) hotărîrea de reorganizare, adoptată de organul competent al fiecărei persoane juridice participante la reorganizare; d) actele de constituire ale persoanei juridice participante la reorganizare; e) actele de constituire ale persoanei juridice nou-create; f) documentul ce confirmă acceptarea de către creditorii a garanțiilor oferite sau ce confirmă plata datoriilor, după caz; g) autorizația de reorganizare, după caz; h) actul de transmitere sau bilanțul de repartitie, după caz; i) copia avizelor de reorganizare a persoanei juridice, publicate conform prevederilor art.72 din Codul civil; j) documentul ce confirmă achitarea taxei de înregistrare. (2) Pînă la depunerea documentelor pentru înregistrarea reorganizării, persoana juridică care, ca urmare a reorganizării, își încetează existența este obligată, pe propria răspundere, sub sancțiunea plății de daune-interese, să închidă contul (conturile) bancare și să nimicească ștampila, în cazul în care dispune de aceasta. Articolul 22 (1) Înregistrarea persoanelor juridice supuse reorganizării prin fuziune (contopire și absorbție), dezmembrare (divizare și separare) sau transformare se efectuează în modul și în condițiile prevăzute la art.11. (2) Reorganizarea persoanelor juridice prin contopire				

	se consideră încheiată din momentul înregistrării de stat a persoanei juridice create ca urmare a contopirii. Actele de constituire ale persoanei juridice create ca urmare a contopirii vor conține dispoziții cu privire la preluarea tuturor drepturilor și obligațiilor patrimoniale ale persoanelor juridice reorganizate prin contopire. (3) Persoanei juridice create ca urmare a contopirii i se atribuie un nou număr de identificare de stat. Persoanele juridice participante la contopire își încetează existența și se radiază din Registrul de stat. (4) În cazul reorganizării persoanelor juridice prin absorbție, persoana juridică absorbantă operează în actele de constituire modificări privind preluarea tuturor drepturilor și obligațiilor patrimoniale ale persoanei juridice absorbite. (5) Persoana juridică absorbantă își păstrează numărul său de identificare de stat. Persoana juridică absorbită își încetează existența și se radiază din Registrul de stat. (6) Reorganizarea persoanei juridice prin divizare se consideră încheiată din momentul înregistrării de stat a persoanelor juridice create ca urmare a divizării. Actele de constituire ale persoanelor juridice create ca urmare a divizării vor conține dispoziții cu privire la preluarea, în baza bilanțului de repartitie, a părții respective din drepturile și obligațiile patrimoniale ale persoanei juridice divizate. (7) Persoanelor juridice create ca urmare a divizării li se atribuie noi numere de identificare de stat. Persoana juridică reorganizată prin divizare își încetează existența și se radiază din Registrul de stat. (8) În cazul reorganizării persoanei juridice prin				

		separare, aceasta operează în actele de constituire modificări privind transmiterea, în baza bilanțului de repartitie, a părții respective din drepturile și obligațiile sale patrimoniale către persoanele juridice existente sau create ca urmare a divizării. (9) Actele de constituire ale persoanelor juridice existente sau create ca urmare a separării vor conține dispoziții cu privire la preluarea, în baza bilanțului de repartitie, a părții respective din drepturile și obligațiile patrimoniale ale persoanei juridice reorganizate prin separare. (10) Persoana juridică reorganizată prin separare își păstrează numărul său de identificare de stat. Persoanei juridice create ca urmare a separării i se atribuie un nou număr de identificare de stat. (11) Reorganizarea persoanei juridice prin transformare se consideră încheiată din momentul înregistrării de stat a noii forme juridice de organizare a persoanei juridice create ca urmare a transformării. (12) Persoana juridică reorganizată prin transformare își păstrează numărul de identificare de stat. (14) Organul înregistrării de stat care înregistrează persoana juridică creată ca urmare a reorganizării consemnează acest fapt în Registrul de stat, precum și radiază din Registrul de stat persoana juridică reorganizată. (15) Înregistrarea reorganizării persoanei juridice se efectuează de către structura teritorială a organului înregistrării de stat la care este înregistrată persoana juridică supusă reorganizării.				

Art. 105 (1) O fuziune are următoarele efecte ipso jure și simultan: (a) transferul, atât între societatea comercială absorbită și societatea comercială absorbantă, cât și în ceea ce privește terții, a tuturor activelor și pasivelor societății comerciale absorbite către societatea comercială absorbantă; (b) acționarii societății comerciale absorbite devin acționari ai societății comerciale absorbante; și (c) societatea comercială absorbită încetează să mai existe. (2) Nicio acțiune la societatea comercială absorbantă nu este schimbată pentru o acțiune la societatea comercială absorbită deținută: (a) de către societatea comercială absorbantă, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale; sau (b) de către societatea comercială absorbită, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale. (3) Prevederea anterioară nu aduce atingere legislațiilor statelor membre care impun îndeplinirea de formalități speciale pentru ca transferul anumitor active, drepturi și obligații ale societății	Art. 78 CC (1) De la data înregistrării fuziunii, patrimoniul persoanei juridice absorbite sau al persoanelor juridice care se contopesc trece la persoana juridică absorbantă sau la noua persoană juridică. (2) După înregistrarea fuziunii, persoana juridică absorbantă sau noua persoană juridică include în bilanțul său activele și pasivele persoanei juridice absorbite sau ale persoanelor juridice contopite, iar bunurile sînt înregistrate ca bunuri ale persoanei juridice absorbante sau ale noii persoane juridice.	Compatibil			

comerciale absorbite să fie opozabil terților. Societatea comercială absorbantă poate îndeplini astfel de formalități ea însăși; totuși, legislația statelor membre poate permite societății comerciale absorbite să continue îndeplinirea unor astfel de formalități pentru o perioadă limitată care, cu excepția unor cazuri excepționale, nu poate fi stabilită la mai mult de șase luni de la data la care fuziunea produce efecte.					
Art. 106 Legislațiile statelor membre prevăd cel puțin norme care reglementează răspunderea civilă față de acționarii societății comerciale absorbite a membrilor organelor administrative sau de conducere ale societății comerciale în cauză pentru greșeli comise de membrii organismelor respective în pregătirea și realizarea fuziunii.	Art. 72(4) CC și art. 74 Legea 1134/1997 Articolul 72(4) Proiectul contractului de fuziune se întocmește în scris. Articolul 74 (1) Persoanele cu funcții de răspundere, în conformitate cu prezenta lege, cu legislația penală, administrativă și cu legislația muncii, răspund pentru prejudiciul cauzat societății. (2) Persoanele cu funcții de răspundere ale societății poartă răspundere patrimonială și altă răspundere prevăzută de actele legislative dacă ele: a) au condus premeditat societatea la faliment; b) au denaturat sau au ascuns premeditat informația despre activitatea economico-financiară a societății, altă informație pe care creditorii, acționarii și autoritățile publice trebuie să o primească în conformitate cu prezenta lege și cu alte acte legislative; c) au difuzat informație neveridică sau inducătoare în eroare, au folosit alte metode care au condus la schimbarea cursului valorilor mobiliare ale societății în	Compatibil			

	detrimentul acesteia; d) nu au convocat adunarea generală a acționarilor, încălcând prezenta lege sau statutul societății; e) au plătit sau nu au plătit dividende sau dobânzi, alte venituri aferente obligațiunilor, încălcând prevederile prezentei legi, ale statutului societății sau ale deciziei de emitere a acțiunilor sau obligațiunilor; f) au achiziționat din mijloacele societății valorile mobiliare ale altor emitenți la prețuri evident mai mari decât valoarea lor de piață sau au înstrăinat valorile mobiliare ale societății la prețuri evident mai mici decât valoarea lor de piață în detrimentul societății; g) au folosit bunurile societății în interes personal fie în interesul terților în care aceștia sînt interesați material în mod direct sau indirect; h) au încălcat ordinea modificării capitalului social al societății; i) au încălcat ordinea încheierii tranzacțiilor de proporții și/sau tranzacțiilor cu conflict de interese; j) au admis încălcări, cu premeditare sau grave, ale altor prevederi ale prezentei legi sau altor acte legislative. (3) În cazul luării de către persoanele cu funcții de răspundere ale societății a unor decizii comune care sînt în contradicție cu legislația, aceste persoane poartă în fața societății răspundere patrimonială solidară în mărimea prejudiciului cauzat. (4) Persoana cu funcții de răspundere a societății este eliberată de răspundere patrimonială solidară pentru decizia consiliului societății sau a organului executiv colegial al societății dacă: a) această persoană a votat contra luării deciziei de către organele de conducere respective; și				

		b) opinia sa separată este anexată la procesul-verbal al ședinței organului respectiv sau este consemnată în procesul-verbal. (5) Persoanele cu funcții de răspundere ale societății nu sînt eliberate de răspundere dacă au delegat altor persoane împuternicirile lor de a lua decizii. (6) Dacă acțiunile realizate de persoanele cu funcții de răspundere prin depășirea împuternicirilor sînt recunoscute de societate ca fiind săvîrșite în interesul ei, răspunderea pentru aceste acțiuni trece asupra societății.				
Art. 108(1) Legislațiile statelor membre pot adopta dispoziții privind nulitatea fuziunilor doar în conformitate cu următoarele condiții: (a) nulitatea este pronunțată prin hotărâre judecătorească; (b) fuziunile care produc efecte în temeiul articolului 103 pot fi declarate nule doar dacă legalitatea lor nu a făcut obiectul controlului preventiv judecătoresc sau administrativ, dacă nu au fost întocmite sau certificate în forma legală adecvată sau dacă se arată că decizia adunării generale este nulă sau poate fi anulată în conformitate cu dreptul intern; (c) procedurile de anulare nu pot fi inițiate după expirarea unui termen de șase luni de la data la care fuziunea este opozabilă persoanei care invocă nulitatea sau dacă situația a fost		Art. 84¹ proiectul CC (1) Nulitatea unei fuziuni sau dezmembrări poate fi declarată numai prin hotărîre judecătorească. (2) De la data înregistrării de stat conform art. 77 sau, după caz, art. 83, fuziunea, respectiv, dezmembrarea, poate fi declarată nulă doar dacă hotărîrea uneia dintre adunările generale care au votat proiectul fuziunii sau al dezmembrării este lovită de nulitate absolută sau relativă. (3) Acțiunea de constatare ori declarare a nulității fuziunii sau dezmembrării poate fi depusă, sub sancțiunea decăderii, doar în termen de 6 luni de la data la care fuziunea sau dezmembrarea a fost înregistrată conform art. 77 sau, după caz, art. 83. Acțiunea de asemenea nu poate fi admisă dacă încălcarea a fost rectificată. (4) Dacă încălcarea ce constituie temei a nulității unei fuziuni sau dezmembrări poate fi rectificată, instanța competentă acordă persoanelor juridice implicate un termen pentru rectificarea acesteia. (5) Instanța transmite o copie de pe hotărîrea judecătorească definitivă de constatare sau declarare a	Compatibil			

rectificată; (d) dacă neregula care poate conduce la anularea unei fuziuni poate fi remediată, instanța competentă acordă societăților comerciale implicate un termen pentru rectificarea situației; (e) hotărârea de pronunțare a nulității fuziunii se publică în modul prevăzut de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16; (f) opoziția terților, dacă legislația unui stat membru prevede acest lucru, poate fi exprimată doar în termen de șase luni de la publicarea hotărârii în modul prevăzut în titlul I capitolul III secțiunea 1; (g) hotărârea care pronunță nulitatea fuziunii nu aduce atingere prin ea însăși valabilității obligațiilor în sarcina sau în beneficiul societății comerciale absorbante, angajate înainte de publicarea hotărârii și după data de la care fuziunea produce efecte; și (h) societățile comerciale care au participat la fuziune poartă răspunderea comună și indivizibilă pentru obligațiile societății comerciale absorbante prevăzute la litera (g).	nulității unei fuziuni sau dezmembrării organelor de înregistrare de stat de la sediile persoanelor juridice implicate în fuziunea sau dezmembrarea respectivă. (6) Hotărârea judecătorească definitivă de constatare sau declarare a nulității unei fuziuni ori dezmembrări nu aduce atingere prin ea însăși valabilității obligațiilor născute în sarcina sau în beneficiul persoanei juridice absorbante, noii persoanei juridice ori persoanei juridice care primește o parte din patrimoniu, angajate după ce fuziunea sau dezmembrarea a fost înregistrată conform art. 77 sau, după caz, art. 83, și înainte ca hotărârea judecătorească definitivă de constatare sau declarare a nulității să fie publicată conform legii. (7) În cazul declarării nulității unei fuziuni, persoanele juridice participante la fuziunea respectivă răspund solidar pentru obligațiile persoanei juridice absorbante sau nou înființate, angajate în perioada menționată la alin. (6). (8) În cazul declarării nulității unei dezmembrări, fiecare dintre noile persoane juridice sau cele care au primit o parte din patrimoniu răspunde pentru propriile obligații, angajate în perioada prevăzută la alin. (6). Persoana juridică dezmembrată răspunde, de asemenea, pentru aceste obligații, în limita cotei de active nete transferate noii persoane juridice ori persoanei juridice care primește o parte din patrimoniu care și-au asumat aceste obligații.				
Art. 136(1) (1) În înțelesul prezentului capitol, „divizare prin absorbție” înseamnă operațiunea prin care, după dizolvarea fără intrare în lichidare, o societate	Art. 79(3) CC și art. 79(4) proiectul CC Articolul 79(3) CC Separarea are ca efect desprinderea unei părți din patrimoniul persoanei juridice, care nu își încetează existența, și transmiterea ei către une sau mai multe	Compatibil			

comercială transferă mai multor societăți comerciale toate activele și pasivele sale în schimbul alocării către acționarii societății comerciale divizate de acțiuni la societățile comerciale care primesc contribuții ca urmare a divizării (denumite în continuare „societăți comerciale beneficiare”) și, eventual, a unei plăți în numerar care nu poate depăși 10 % din valoarea nominală a acțiunilor alocate sau, în absența acesteia, din echivalentul lor contabil. (2) Se aplică articolul 89 alineatul (2). (3) În cazul în care prezentul capitol face trimitere la prevederile titlului II capitolului I, expresia „societăți comerciale care fuzionează” înseamnă „societățile comerciale implicate într-o divizare”, expresia „societate comercială absorbită” înseamnă „societatea comercială divizată”, expresia „societatea comercială absorbantă” înseamnă „fiecare dintre societățile comerciale beneficiare”, iar expresia „proiect de fuziune” înseamnă „proiect de divizare”.	persoane juridice existente sau care iau ființă. Articolul 79(4) proiectul CC În cazul în care la dezmembrare participă persoane juridice cu scop lucrativ, membrilor persoanei juridice supusă dezmembrării li se repartizează participațiuni în persoana juridică la care trece o parte din patrimoniul persoanei juridice supusă dezmembrării și, dacă s-a prevăzut, li se plătește o sultă, care nu poate depăși 10% din valoarea nominală sau, în absența unei valori nominale, din valoarea contabilă a participațiunii astfel repartizate.”.				
Art. 137(2) Proiectul de divizare menționează cel puțin următoarele: (a) forma juridică, denumirea și sediul social al fiecărei societăți comerciale implicate în divizare; (b) rata de schimb a acțiunilor și,	Art. 80(2), lit. b) CC și art. 80(2) proiect CC Articolul 80(2) lit. b) CC În proiectul dezmembrării trebuie să se indice denumirea și sediul persoanei juridice care se dezmembrează. Articolul 80(2) proiect CC 1) la litera e) cuvântul „participanți” se substituie cu	Compatibil			

dacă este cazul, valoarea eventualelor plăți în numerar; (c) condițiile de alocare a acțiunilor la societățile comerciale beneficiare; (d) data de la care deținerea acestor acțiuni dă deținătorilor dreptul de a participa la beneficii și orice condiții speciale care afectează acest drept; (e) data de la care tranzacțiile societății comerciale divizate sunt considerate din punct de vedere contabil ca aparținând uneia sau alteia dintre societățile comerciale beneficiare; (f) drepturile acordate de societățile comerciale beneficiare deținătorilor de acțiuni care conferă drepturi speciale și deținătorilor de titluri, altele decât acțiuni, sau măsurile propuse în privința acestora; (g) orice avantaj special acordat experților menționați la articolul 142 alineatul (1) și membrilor organismelor administrative, de conducere, de supraveghere și control ale societăților comerciale implicate în divizare; (h) descrierea și repartizarea cu precizie a activelor și pasivelor care urmează a fi transferate fiecăreia dintre societățile comerciale beneficiare; (i) repartizarea către acționarii societății comerciale divizate de acțiuni la societățile comerciale beneficiare și	cuvîntul „membri”; 2) se completează cu literele e¹⁾ și e²⁾ cu următorul cuprins: e¹⁾ în cazul în care la dezmembrare participă persoane juridice cu scop lucrativ: - coraportul de schimb al participațiunilor și, după caz, suma sultei; - condițiile de alocare a participațiunilor la persoana juridică nou-creată ori la care trece o parte din patrimoniu; - data de la care deținerea noilor participațiuni conferă membrilor dreptul de a participa la împărțirea beneficiilor persoanei juridice la care trece o parte din patrimoniu, precum și, dacă există, orice condiții speciale care afectează acest drept; - drepturile acordate de persoana juridică absorbantă sau nou-creată deținătorilor de participațiuni care conferă drepturi speciale și deținătorilor de titluri, altele decît acțiuni, sau măsurile propuse în privința acestora; e²⁾ dacă există, orice avantaj special acordat experților angajați pentru a întocmi raport asupra fuziunii în folosul membrilor persoanei juridice care fuzionează și membrilor organului executiv, de supraveghere, control ale persoanelor juridice care fuzionează.” 3) litera g) se abrogă; 4) se completează cu literele j) și k) cu următorul cuprins: j) data situațiilor financiare ale persoanelor juridice participante, care au fost folosite pentru a se stabili condițiile dezmembrării; k) data ori modul de determinare a datei de la care actele juridice și operațiunile persoanei juridice care se				

criteriul pe baza căruia se face repartizarea.	va dizolva se va considera din punct de vedere contabil ca aparținând uneia ori alteia dintre persoanele juridice participante.				
Art. 138 Proiectul de divizare trebuie publicat în forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16 pentru fiecare dintre societățile comerciale implicate într-o divizare, cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale care urmează să se pronunțe asupra proiectului. Orice societate comercială implicată în divizare este exonerată de obligația de publicare prevăzută la articolul 16 dacă, pentru o perioadă continuă începând cel puțin cu o lună înainte de data fixată pentru adunarea generală care urmează să decidă cu privire la proiectul de divizare și încheindu-se nu mai devreme de finalul adunării respective, pune la dispoziția publicului, în mod gratuit, proiectul divizării respective pe pagina sa de internet. Statele membre nu condiționează această exonerare de alte obligații și restricții decât cele necesare pentru a asigura securitatea paginii de internet și autenticitatea documentelor și pot impune astfel de obligații sau restricții numai în măsura în care acestea sunt proporționale cu realizarea obiectivelor respective. Prin derogare de la al doilea paragraf,	Art. 72 CC (1) În termen de 15 zile de la adoptarea hotărârii de reorganizare, organul executiv al persoanei juridice participante la reorganizare este obligat să informeze în scris toți creditorii cunoscuți și să publice în „Monitorul Oficial al Republicii Moldova” și, în mod gratuit, pe pagina web oficială a organului înregistrării de stat un aviz privind reorganizarea. (2) Creditorii pot, în termen de o lună de la publicarea avizului, să ceară persoanei juridice care se reorganizează garanții în măsura în care nu pot cere satisfacerea creanțelor. Dreptul la garanții aparține creditorilor doar dacă vor dovedi că prin reorganizare se va periclita satisfacerea creanțelor lor. (3) Creditorii sînt în drept să informeze organul înregistrării de stat cu privire la creanțele față de debitorul care se reorganizează. (4) Persoanele juridice participante la reorganizare răspund solidar pentru obligațiile apărute pînă la reorganizarea acestora dacă din actul de transmitere și din bilanțul de repartitie nu este posibilă determinarea succesorului. (5) Membrii organului executiv al persoanei juridice participante la reorganizare răspund solidar, pe parcursul a 3 ani de la data reorganizării, pentru prejudiciul cauzat prin reorganizare participanților sau creditorilor persoanelor juridice reorganizate.	Compatibil			

statele membre pot solicita ca publicarea să fie efectuată prin intermediul platformei electronice centrale menționate la articolul 16 alineatul (5). Alternativ, statele membre pot solicita ca respectiva publicare să se efectueze pe orice altă pagină de internet desemnată în acest scop de acestea. În cazul în care recurg la una dintre aceste posibilități, statele membre se asigură că societăților comerciale nu li se impune o taxă specială pentru o astfel de publicare. În cazul în care se utilizează o altă pagină de internet decât platforma electronică centrală, o referință care oferă acces la respectiva pagină de internet se publică pe platforma electronică centrală cu cel puțin o lună înaintea datei în care este programată adunarea generală. Respectiva referință conține data publicării pe pagina de internet a proiectului de divizare și este accesibilă în mod gratuit publicului. Societăților comerciale nu li se impune o taxă specială pentru această publicare. Interdicția de a impune societăților comerciale o taxă specială pentru publicare, prevăzută la al treilea și al patrulea paragraf, nu aduce atingere capacității statelor membre de a transfera societăților comerciale costurile aferente platformei electronice					

centrale. Statele membre pot cere societăților comerciale să mențină informațiile pe paginile lor de internet pe o perioadă determinată ulterior adunării generale sau, după caz, pe platforma electronică centrală sau pe orice altă pagină de internet desemnată de statul membru respectiv. Statele membre pot stabili consecințele unei întreruperi temporare a accesului la respectiva pagină de internet sau la platforma electronică centrală, cauzate de factori tehnici sau de altă natură.					
Art. 139(1) Pentru o divizare este necesară cel puțin aprobarea adunării generale a fiecăreia dintre societățile comerciale implicate în divizare. În ceea ce privește majoritatea necesară pentru astfel de decizii, domeniul lor de acoperire și necesitatea unui vot separat, se aplică articolul 93.	Art. 81(1) proiectul CC Proiectul dezmembrării se aprobă de adunarea generală a membrilor cu 2/3 din numărul total de voturi reprezentate la adunare dacă legea sau actul de constituire nu prevede o majoritate mai mare.	Compatibil			
Art. 146(1)-(2) (1) Legislațiile statelor membre trebuie să prevadă un sistem adecvat de protecție a intereselor creditorilor societăților comerciale implicate în divizare ale căror creanțe sunt anterioare datei publicării proiectului de divizare și nu sunt scadente la data publicării. (2) În sensul alineatului (1), legislațiile	Art. 72(2) CC Creditorii pot, în termen de o lună de la publicarea avizului, să ceară persoanei juridice care se reorganizează garanții în măsura în care nu pot cere satisfacerea creanțelor. Dreptul la garanții aparține creditorilor doar dacă vor dovedi că prin reorganizare se va periclita satisfacerea creanțelor.	Compatibil			

statelor membre prevăd cel puțin dreptul creditorilor în cauză de a obține garanții adecvate dacă această protecție este impusă de situația financiară a societății comerciale divizate și de cea a societății comerciale căreia îi va fi transferată obligația în conformitate cu proiectul de divizare și dacă creditorii în cauză nu dispun deja de astfel de garanții. Statele membre stabilesc condițiile pentru protecția prevăzută la alineatul (1) și la primul paragraf din prezentul alineat. În orice caz, statele membre se asigură că creditorii au posibilitatea să sesizeze autoritatea administrativă sau judiciară competentă pentru a obține garanțiile adecvate, cu condiția ca aceștia să poată dovedi, în mod credibil, că divizarea pune în pericol satisfacerea creanțelor lor și că nu au obținut garanții adecvate din partea societății comerciale.					
Art. 146(3) Dacă un creditor al societății comerciale căreia îi este transferată obligația în conformitate cu proiectul de divizare nu a obținut satisfacție, societățile comerciale beneficiare sunt solidar răspunzătoare pentru obligația în cauză. Statele membre pot limita această răspundere la activul net alocat fiecăreia dintre societățile comerciale în	Art. 72(4¹) proiectul CC Dacă un creditor nu a obținut realizarea creanței sale de la persoana juridică căreia îi este repartizată obligația cprelativă prin dezmembrare, toate persoanele juridice care au dobândit o parte din patrimoniul persoanei juridice dezmembrate răspund pentru obligația în cauză, până la concurența valorii activelor nete care le-au fost repartizate prin dezmembrare, cu excepția persoanei juridice căreia i-a fost reartizată obligația respectivă, care răspunde	Compatibil			

cauză, cu excepția celei careia i-a fost transferată obligația. Cu toate acestea, statele membre pot să nu aplice prezentul alineat dacă operațiunea de divizare face obiectul monitorizării unei autorități judecătorești în conformitate cu articolul 157 și o majoritate din numărul creditorilor reprezentând trei sferturi din valoarea creanțelor sau o majoritate din orice clasă de creditori ai societății comerciale divizate sunt de acord să renunțe la răspunderea solidară la o adunare convocată în temeiul articolului 157 alineatul (1) litera (c).	nelimitat.				
Art. 149 Legislațiile statelor membre determină data de la care divizarea produce efecte.	Art. 83 și 84 CC Articolul 83 (1) Înregistrarea dezmembrării se face la organul care a efectuat înregistrarea de stat a persoanei juridice dezmembrate. Înregistrarea dezmembrării se face numai după înregistrarea noilor persoane juridice sau a modificării actului de constituire al persoanei juridice la care trece o parte din patrimoniu. (2) Organul care urmează să efectueze înregistrarea de stat a noii persoane juridice sau care a înregistrat persoana juridică ce primește o parte din patrimoniu informează organul unde este înregistrată persoana juridică dezmembrată despre înregistrarea noii persoane juridice sau despre modificarea actului de constituire al persoanei juridice care primește o parte din patrimoniu. (3) Organul care a efectuat înregistrarea de stat a persoanei juridice dezmembrate înregistrează dezmembrarea și, după caz, radiază persoana juridică	Compatibil			

	ce s-a divizat și informează despre aceasta organul unde este înregistrată noua persoană juridică sau organul unde este înregistrată persoana juridică ce primește o parte din patrimoniu. Acestea din urmă înscriu data la care s-a produs dezmembrarea. (4) Dezmembrarea produce efecte din momentul înregistrării ei de stat la organul unde este înregistrată persoana juridică dezmembrată. (5) După înregistrarea efectuată conform alin. (1), persoana juridică divizată se consideră dizolvată și se radiază din registrul de stat.				
Art. 150 (1) O divizare trebuie făcută publică în modul prevăzut de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16, pentru fiecare dintre societățile comerciale implicate în divizare. (2) Oricare dintre societățile comerciale beneficiare poate îndeplini formalitățile de publicitate pentru societatea comercială divizată.	Art. 20 – 22 Legea 220/2007 Articolul 20 (1) Persoana juridică supusă reorganizării este obligată să înștiințeze în scris organul înregistrării de stat despre reorganizare în termen de 30 de zile de la data adoptării hotărârii respective. Înștiințarea implică consemnarea în Registrul de stat a începerii procedurii de reorganizare. (2) Pentru consemnarea în Registrul de stat a începerii procedurii de reorganizare, la organul înregistrării de stat se prezintă hotărârea de reorganizare, adoptată de organul competent al persoanei juridice sau de instanța de judecată. (3) Registratorul adoptă decizia cu privire la înregistrarea începerii procedurii de reorganizare a persoanei juridice și înscrie în Registrul de stat mențiunea “în reorganizare”. Articolul 21 (1) După expirarea termenului de o lună de la publicarea avizului privind reorganizarea, organul competent al persoanei juridice supuse reorganizării sau create în urma reorganizării depune la organul	Compatibil			

	înregistrării de stat următoarele documente: a) cererea de înregistrare a reorganizării, conform modelului aprobat de organul înregistrării de stat; b) proiectul contractului de fuziune sau proiectul dezmembrării, după caz; c) hotărîrea de reorganizare, adoptată de organul competent al fiecărei persoane juridice participante la reorganizare; d) actele de constituire ale persoanei juridice participante la reorganizare; e) actele de constituire ale persoanei juridice nou-create; f) documentul ce confirmă acceptarea de către creditorii a garanțiilor oferite sau ce confirmă plata datoriilor, după caz; g) autorizația de reorganizare, după caz; h) actul de transmitere sau bilanțul de repartitie, după caz; i) copia avizelor de reorganizare a persoanei juridice, publicate conform prevederilor art.72 din Codul civil; j) documentul ce confirmă achitarea taxei de înregistrare. (2) Pînă la depunerea documentelor pentru înregistrarea reorganizării, persoana juridică care, ca urmare a reorganizării, își încetează existența este obligată, pe propria răspundere, sub sancțiunea plății de daune-interese, să închidă contul (conturile) bancare și să nimicească ștampila, în cazul în care dispune de aceasta. Articolul 22 (1) Înregistrarea persoanelor juridice supuse reorganizării prin fuziune (contopire și absorbție), dezmembrare (divizare și separare) sau transformare se				

	efectuează în modul și în condițiile prevăzute la art. 11. (2) Reorganizarea persoanelor juridice prin contopire se consideră încheiată din momentul înregistrării de stat a persoanei juridice create ca urmare a contopirii. Actele de constituire ale persoanei juridice create ca urmare a contopirii vor conține dispoziții cu privire la preluarea tuturor drepturilor și obligațiilor patrimoniale ale persoanelor juridice reorganizate prin contopire. (3) Persoanei juridice create ca urmare a contopirii i se atribuie un nou număr de identificare de stat. Persoanele juridice participante la contopire își încetează existența și se radiază din Registrul de stat. (4) În cazul reorganizării persoanelor juridice prin absorbție, persoana juridică absorbantă operează în actele de constituire modificări privind preluarea tuturor drepturilor și obligațiilor patrimoniale ale persoanei juridice absorbite. (5) Persoana juridică absorbantă își păstrează numărul său de identificare de stat. Persoana juridică absorbită își încetează existența și se radiază din Registrul de stat. (6) Reorganizarea persoanei juridice prin divizare se consideră încheiată din momentul înregistrării de stat a persoanelor juridice create ca urmare a divizării. Actele de constituire ale persoanelor juridice create ca urmare a divizării vor conține dispoziții cu privire la preluarea, în baza bilanțului de repartitie, a părții respective din drepturile și obligațiile patrimoniale ale persoanei juridice divizate. (7) Persoanelor juridice create ca urmare a divizării li se atribuie noi numere de identificare de stat. Persoana juridică reorganizată prin divizare își încetează				

		existența și se radiază din Registrul de stat. (8) În cazul reorganizării persoanei juridice prin separare, aceasta operează în actele de constituire modificări privind transmiterea, în baza bilanțului de repartitie, a părții respective din drepturile și obligațiile sale patrimoniale către persoanele juridice existente sau create ca urmare a divizării. (9) Actele de constituire ale persoanelor juridice existente sau create ca urmare a separării vor conține dispoziții cu privire la preluarea, în baza bilanțului de repartitie, a părții respective din drepturile și obligațiile patrimoniale ale persoanei juridice reorganizate prin separare. (10) Persoana juridică reorganizată prin separare își păstrează numărul său de identificare de stat. Persoanei juridice create ca urmare a separării i se atribuie un nou număr de identificare de stat. (11) Reorganizarea persoanei juridice prin transformare se consideră încheiată din momentul înregistrării de stat a noii forme juridice de organizare a persoanei juridice create ca urmare a transformării. (12) Persoana juridică reorganizată prin transformare își păstrează numărul de identificare de stat. (14) Organul înregistrării de stat care înregistrează persoana juridică creată ca urmare a reorganizării consemnează acest fapt în Registrul de stat, precum și radiază din Registrul de stat persoana juridică reorganizată. (15) Înregistrarea reorganizării persoanei juridice se efectuează de către structura teritorială a organului înregistrării de stat la care este înregistrată persoana juridică supusă reorganizării.				
Art. 151		Art. 84 CC și art. 95 Legea 1134/1997 și art. 70(6) CC	Compatibil			

(1) O divizare are următoarele efecte ipso jure și simultan: (a) transferul, atât între societatea comercială divizată și societățile comerciale beneficiare, cât și în ceea ce privește terții, a tuturor activelor și pasivelor societății comerciale divizate către societățile comerciale beneficiare; la efectuarea acestui transfer, activele și pasivele sunt divizate conform alocării prevăzute în proiectul de divizare sau la articolul 137 alineatul (3); (b) acționarii societății comerciale divizate devin acționari ai uneia sau mai multora dintre societățile comerciale beneficiare în conformitate cu alocarea prevăzută în proiectul de divizare; (c) societatea comercială divizată încetează să mai existe. (2) Nici o acțiune la una dintre societățile comerciale beneficiare nu este schimbată pentru acțiuni la societatea comercială divizată deținute: (a) de către societatea comercială beneficiară în cauză, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale; sau (b) de către societatea comercială divizată în sine, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății	Articolul 84 CC (1) De la data înregistrării dezmembrării, patrimoniul persoanei juridice dezmembrate sau o parte din el trece la persoanele juridice constituite sau existente. (2) Noua persoană juridică sau cea existentă primește prin act de transmitere și include în bilanțul său patrimoniul primit și, după caz, înregistrează bunurile supuse înregistrării. Articolul 95 Legea 1134/1997 (1) Dezmembrarea societății se realizează prin divizare sau separare. (2) Divizarea societății are ca efect încetarea existenței acesteia și trecerea drepturilor și obligațiilor ei la două sau mai multe societăți ce se înființează. (3) Separarea are ca efect desprinderea unei părți din patrimoniul societății, care va continua să funcționeze după reorganizare, și transmiterea ei către una sau mai multe societăți existente sau ce se înființează. (4) Dezmembrarea societății se efectuează prin divizarea bilanțului ei: a) proporțional participațiunii deținute de acționari în capitalul social și în activele nete (la preț de piață) ale societății ce se reorganizează prin divizare; b) proporțional participațiunii deținute de acționari în capitalul social și în activele nete (la preț de piață) ale societății ce se reorganizează prin separare. (5) Înființarea societăților prin dezmembrare se efectuează în temeiul hotărârii adunării generale a acționarilor societății ce se reorganizează, la care a fost aprobat proiectul dezmembrării. (6) Proiectul dezmembrării va conține datele prevăzute la art. 80 din Codul civil. La proiectul dezmembrării, după caz, se anexează proiectele actelor de constituire				

comerciale. (3) Dispozițiile menționate anterior nu aduc atingere legislațiilor statelor membre care impun îndeplinirea unor formalități speciale pentru ca transferul anumitor active, drepturi și obligații ale societății comerciale absorbite să fie opozabil terților. Societatea sau societățile comerciale beneficiare cărora le sunt transferate astfel de active, drepturi și obligații în conformitate cu proiectul de divizare sau cu articolul 137 alineatul (3) pot îndeplini aceste formalități ele însele; cu toate acestea, legislațiile statelor membre pot permite unei societăți comerciale divizate să continue îndeplinirea acestor formalități pentru o perioadă limitată care, cu excepția unor cazuri excepționale, nu poate fi stabilită la mai mult de șase luni de la data la care divizarea produce efecte.	ale societății care va fi înființată în urma reorganizării. (7) Cota valorică a fondatorilor în capitalul social și/sau în activele nete ale societății înființate în urma dezmembrării sau ale societății existente, căreia se transmite o parte din patrimoniu, va fi proporțională cu cota valorică deținută de aceștia în capitalul social și/sau în activele nete ale societății ce se reorganizează. (8) Societatea din care s-a separat una sau câteva societăți este obligată să-și modifice statutul și să hotărască asupra acțiunilor de tezaur ce vor apărea în urma reorganizării. (9) Hotărârea adunării generale a acționarilor privind reducerea capitalului social de către societatea ce se reorganizează prin separare intră în vigoare în termenele prevăzute la art. 45. Reducerea capitalului social se va efectua prin anularea acțiunilor de tezaur. (10) Reducerea capitalului social se va înregistra în actele de constituire ale societății, ce se reorganizează, după înregistrarea de stat a societăților înființate în urma reorganizării și/sau modificării actelor de constituire ale societății existente, care primește o parte din patrimoniu, și după înregistrarea în Registrul de stat al valorilor mobiliare a reducerii capitalului social prin anularea acțiunilor de tezaur. (11) Pentru înregistrarea societăților înființate prin divizare, separare și/sau a modificării actelor de constituire ale societății existente căreia se transmite o parte din patrimoniul societății reorganizate, în afară de documentele prevăzute de Legea cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor, se depun hotărârea adunării generale a acționarilor, proiectul dezmembrării, actul de predare-primire și bilanțul de repartitie a societății ce se reorganizează,				

	precum și autorizația Comisiei Naționale a Pieței Financiare. (12) Reorganizarea societății prin dezmembrare se consideră finalizată: a) în cazul divizării, din momentul radierii valorilor mobiliare, plasate de societate, din Registrul de stat al valorilor mobiliare și închiderii conturilor personale ale deținătorilor de valori mobiliare în registrul deținătorilor de valori mobiliare al societății reorganizate; b) în cazul separării, din momentul operării modificărilor în Registrul de stat al valorilor mobiliare, în actele de constituire ale societății reorganizate și închiderii conturilor personale ale deținătorilor de valori mobiliare, care se separă, în registrul deținătorilor de valori mobiliare al societății reorganizate. Articolul 70(6) CC Împuternicirile organului executiv al societății pot fi delegate organizației gestionare în temeiul hotărârii adunării generale a acționarilor și contractului de administrare fiduciară.				
Art. 152 Legislațiile statelor membre prevăd cel puțin dispoziții care reglementează răspunderea civilă față de acționarii unei societăți comerciale divizate a membrilor organelor administrative sau de conducere ale societății comerciale în cauză pentru greșeli comise de membrii organelor respective în pregătirea și realizarea divizării și răspunderea civilă a experților	Art. 74 CC și art. 84² proiectul CC Articolul 74 CC (1) Persoanele cu funcții de răspundere, în conformitate cu prezenta lege, cu legislația penală, administrativă și cu legislația muncii, răspund pentru prejudiciul cauzat societății. (2) Persoanele cu funcții de răspundere ale societății poartă răspundere patrimonială și altă răspundere prevăzută de actele legislative dacă ele: a) au condus premeditat societatea la faliment; b) au denaturat sau au ascuns premeditat informația	Compatibil			

răspunzători de întocmirea în contul societății comerciale în cauză a raportului prevăzut la articolul 142 pentru greșeli comise de experții respectivi în îndeplinirea misiunii lor.	despre activitatea economico-financiară a societății, altă informație pe care creditorii, acționarii și autoritățile publice trebuie să o primească în conformitate cu prezenta lege și cu alte acte legislative; c) au difuzat informație neveridică sau inducătoare în eroare, au folosit alte metode care au condus la schimbarea cursului valorilor mobiliare ale societății în detrimentul acesteia; d) nu au convocat adunarea generală a acționarilor, încălcând prezenta lege sau statutul societății; e) au plătit sau nu au plătit dividende sau dobânzi, alte venituri aferente obligațiunilor, încălcând prevederile prezentei legi, ale statutului societății sau ale deciziei de emitere a acțiunilor sau obligațiunilor; f) au achiziționat din mijloacele societății valorile mobiliare ale altor emitenți la prețuri evident mai mari decât valoarea lor de piață sau au înstrăinat valorile mobiliare ale societății la prețuri evident mai mici decât valoarea lor de piață în detrimentul societății; g) au folosit bunurile societății în interes personal fie în interesul terților în care aceștia sînt interesați material în mod direct sau indirect; h) au încălcat ordinea modificării capitalului social al societății; i) au încălcat ordinea încheierii tranzacțiilor de proporții și/sau tranzacțiilor cu conflict de interese; j) au admis încălcări, cu premeditare sau grave, ale altor prevederi ale prezentei legi sau altor acte legislative. (3) În cazul luării de către persoanele cu funcții de răspundere ale societății a unor decizii comune care sînt în contradicție cu legislația, aceste persoane				

	poartă în fața societății răspundere patrimonială solidară în mărimea prejudiciului cauzat. (4) Persoana cu funcții de răspundere a societății este eliberată de răspundere patrimonială solidară pentru decizia consiliului societății sau a organului executiv colegial al societății dacă: a) această persoană a votat contra luării deciziei de către organele de conducere respective; și b) opinia sa separată este anexată la procesul-verbal al ședinței organului respectiv sau este consemnată în procesul-verbal. (5) Persoanele cu funcții de răspundere ale societății nu sînt eliberate de răspundere dacă au delegat altor persoane împuternicirile lor de a lua decizii. (6) Dacă acțiunile realizate de persoanele cu funcții de răspundere prin depășirea împuternicirilor sînt recunoscute de societate ca fiind săvîrșite în interesul ei, răspunderea pentru aceste acțiuni trece asupra societății. Articolul 84² proiectul CC Membrii organului executiv și, după caz, a organului de supraveghere poartă răspundere față de membrii persoanei juridice participante la fuziune sau dezmembrare în caz de neexecutare a obligațiilor ce le revin în pregătirea și realizarea procedurii de fuziune sau, după caz, de dezmembrare.				
Art. 153 (1) Legislațiile statelor membre pot adopta dispoziții privind nulitatea divizărilor doar în conformitate cu următoarele condiții: (a) nulitatea trebuie pronunțată prin hotărâre judecătorească;	Art. 84¹ proiectul CC (1) Nulitatea unei fuziuni sau dezmembrări poate fi declarată numai prin hotărîre judecătorească. (2) De la data înregistrării de stat conform art. 77 sau, după caz, art. 83, fuziunea, respectiv, dezmembrarea, poate fi declarată nulă doar dacă hotărîrea uneia dintre adunările generale care au votat proiectul fuziunii sau	Compatibil			

(b) divizările care produc efecte în temeiul articolului 149 sunt declarate nule doar dacă legalitatea lor nu a făcut obiectul controlului preventiv judecătoresc sau administrativ, dacă nu au fost întocmite sau certificate în forma juridică adecvată sau dacă se arată că decizia adunării generale este nulă sau poate fi anulată în conformitate cu dreptul intern; (c) procedurile de anulare nu sunt inițiate după expirarea unui termen de șase luni de la data la care divizarea este opozabilă persoanei care invocă nulitatea sau dacă situația a fost rectificată; (d) dacă un defect care poate conduce la anularea unei divizări poate fi remediat, instanța competentă acordă societăților comerciale implicate un termen pentru rectificarea situației; (e) hotărârea de anulare a unei divizări se publică în modul prevăzut de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16; (f) dacă legislația unui stat membru permite contestarea unei astfel de hotărâri de către terți, contestația poate fi făcută doar în termen de șase luni de la publicarea hotărârii în modul prevăzut de titlul I capitolul III; (g) hotărârea de anulare a unei divizări nu afectează prin ea însăși	al dezmembrării este lovită de nulitate absolută sau relativă. (3) Acțiunea de constatare ori declarare a nulității fuziunii sau dezmembrării poate fi depusă, sub sancțiunea decăderii, doar în termen de 6 luni de la data la care fuziunea sau dezmembrarea a fost înregistrată conform art. 77 sau, după caz, art. 83. Acțiunea de asemenea nu poate fi admisă dacă încălcarea a fost rectificată. (4) Dacă încălcarea ce constituie temei a nulității unei fuziuni sau dezmembrări poate fi rectificată, instanța competentă acordă persoanelor juridice implicate un termen pentru rectificarea acesteia. (5) Instanța transmite o copie de pe hotărârea judecătorească definitivă de constatare sau declarare a nulității unei fuziuni sau dezmembrării organelor de înregistrare de stat de la sediile persoanelor juridice implicate în fuziunea sau dezmembrarea respectivă. (6) Hotărârea judecătorească definitivă de constatare sau declarare a nulității unei fuziuni ori dezmembrări nu aduce atingere prin ea însăși valabilității obligațiilor născute în sarcina sau în beneficiul persoanei juridice absorbante, noii persoanei juridice ori persoanei juridice care primește o parte din patrimoniu, angajate după ce fuziunea sau dezmembrarea a fost înregistrată conform art. 77 sau, după caz, art. 83, și înainte ca hotărârea judecătorească definitivă de constatare sau declarare a nulității să fie publicată conform legii. (7) În cazul declarării nulității unei fuziuni, persoanele juridice participante la fuziunea respectivă răspund solidar pentru obligațiile persoanei juridice absorbante sau nou înființate, angajate în perioada menționată la alin. (6).				

valabilitatea obligațiilor în sarcina sau în beneficiul societăților comerciale beneficiare angajate înainte de publicarea hotărârii și după data prevăzută la articolul 149; (h) fiecare dintre societățile comerciale beneficiare este răspunzătoare pentru obligațiile născute după data de la care divizarea produce efecte și înainte de data publicării hotărârii de anulare a divizării. Societatea comercială divizată este, de asemenea, răspunzătoare pentru aceste obligații; statele membre pot prevedea limitarea acestei răspunderi la cota din activul net transferată către societatea comercială beneficiară în sarcina căreia cad obligațiile în cauză. (2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, legislația unui stat membru poate să prevadă, de asemenea, pronunțarea nulității unei divizări de către o autoritate administrativă, dacă o astfel de decizie poate fi contestată în instanță. Alineatul (1) literele (b), (d), (e), (f), (g) și (h) de la prezentul articol se aplică prin analogie autorității administrative. Această procedură de anulare nu poate fi inițiată după expirarea unui termen de șase luni de la data prevăzută la articolul 149. (3) Dispozițiile menționate anterior nu	(8) În cazul declarării nulității unei dezmembrări, fiecare dintre noile persoane juridice sau cele care au primit o parte din patrimoniu răspunde pentru propriile obligații, angajate în perioada prevăzută la alin. (6). Persoana juridică dezmembrată răspunde, de asemenea, pentru aceste obligații, în limita cotei de active nete transferate noii persoane juridice ori persoanei juridice care primește o parte din patrimoniu care și-au asumat aceste obligații.				

aduc atingere legislațiilor statelor membre privind nulitatea unei divizări pronunțată ca urmare a unui alt tip de control decât cel preventiv judecătoresc sau administrativ al legalității.					
Art. 155 (1) În înțelesul prezentului capitol, „divizare prin formarea de noi societăți comerciale” înseamnă operațiunea prin care, după ce este dizolvată fără a intra în lichidare, o societate comercială transferă către mai multe societăți comerciale nou constituite toate activele și pasivele sale în schimbul alocării către acționarii societății comerciale divizate de acțiuni la societățile comerciale beneficiare și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10 % din valoarea nominală a acțiunilor alocate sau, în absența acesteia, din echivalentul lor contabil. (2) Se aplică articolul 90 alineatul (2).	Art. 79(2) CC Societatea va răscumpăra în mod obligatoriu acțiunile plasate de ea în cazul: a) sosirii termenului de răscumpărare a acțiunilor, prevăzut în statutul societății; sau b) operării în statutul societății a unor modificări ce limitează drepturile acționarilor; sau c) efectuării de către societate a unei tranzacții de proporții; sau d) reorganizării societății, potrivit hotărârii adunării generale a acționarilor. e) neadoptării, la cererea acționarilor, a hotărârii de conformare a societății prevederilor art. 39 alin. (6).	Compatibil			
Recomandarea Comisiei 2009/385/CE din 30 aprilie 2009 de completare a Recomandărilor 2004/913/CE și 2005/162/CE în ceea ce privește regimul de remunerare a directorilor societăților cotate.					
3.4 Aranjamentele contractuale cu directorii executivi sau generali ar trebui să includă prevederi care să permită societății să revendice componente variabile ale remunerării care au fost acordate pe baza unor informații care s-au	(5) La cererea persoanei juridice, a membrului său ori a administratorului insolvenței/lichidatorului, instanța de judecată va reduce mărimea indemnizației de eliberare din funcție prevăzută de contract, dacă constată că ea este vădit disproporționată, luând în considerare toate circumstanțele relevante, în particular: a) circumstanțele existente la data stipulării clauzei privind indemnizația de eliberare din funcție, în special	Compatibil			

dovedit ulterior a fi în mod evident incorect declarate. 3.5 Plățile compensatorii la încetarea contractului nu ar trebui să depășească o sumă fixă sau un număr determinat de ani de remunerare anuală, care, în general, nu ar trebui să fie mai mare de doi ani pentru componenta nonvariabilă a remunerării sau echivalentul acesteia. Plățile compensatorii nu ar trebui efectuate dacă încetarea contractului survine ca urmare a rezultatelor necorespunzătoare.	calitățile speciale cerute de lege sau de o autoritate de reglementare ori supraveghere față de administrator și particularitățile domeniului de activitate al persoanei juridice; b) performanțele înregistrate de către administrator pe durata raportului său juridic cu persoana juridică și stimulentele financiare acordate administratorului; c) mărimea activelor persoanei juridice. (6) Se prezumă că este vădit disproporționată indemnizația în partea în care depășește mărimea pentru 2 ani a componentei fixe a remunerației administratorului. (7) Indemnizația de eliberare din funcție nu se plătește administratorului dacă el este eliberat din funcție din motiv de neatingere a indicatorilor de performanță prevăzuți în contractul încheiat cu persoana juridică. Orice clauză contrară este lovită de nulitate absolută. (8) Persoana juridică poate cere restituirea componentei variabile a remunerației plătite administratorului în măsura în care ea s-a bazat pe situații financiare în care ulterior s-au constatat erori.				
Directiva 2014/60/UE A Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind restituirea obiectelor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012.					
<i>Articolul 8</i> (1) Legislația statelor membre dispune că acțiunea în restituire prevăzută de prezenta directivă se prescrie în termen de trei ani de la data la care autoritatea centrală competentă a statului membru	Articolul 302². Bunurile culturale mobile (1) Sunt bunuri culturale mobile bunurile atribuite, în condițiile legii, la patrimoniul cultural național mobil al Republicii Moldova, precum și bunurile atribuite ca atare de legea aplicabilă regimului juridic al bunului respectiv conform regulilor dreptului internațional privat. (2) Bunurile culturale mobile care aparțin Republicii Moldova sau unității administrativ-teritoriale fac parte din domeniul public al acesteia.	Compatibil			

solicitant a luat cunoștință de locul în care se găsește obiectul cultural și identitatea posesorului sau a deținătorului acestuia. În orice circumstanțe, acțiunea în restituire se prescrie în termen de treizeci de ani de la data la care obiectul cultural a părăsit ilegal teritoriul statului membru solicitant. Cu toate acestea, în cazul obiectelor care fac parte din colecțiile publice menționate la articolul 2 punctul 8 și al obiectelor care fac parte din inventarele instituțiilor eclesiastice sau al altor instituții religioase din statele membre în care aceste obiecte fac obiectul unei protecții speciale în conformitate cu legislația internă, acțiunea în restituire se prescrie în termen de 75 de ani, cu excepția cazurilor din statele membre în care acțiunea nu se prescrie sau în cazul unor acorduri bilaterale între statele membre care stabilesc un termen mai mare de 75 de ani.	(3) Regimul juridic al bunurilor culturale mobile, precum și condițiile și limitele în care persoanele fizice și juridice exercită dreptul de proprietate asupra acestora este prevăzut de lege, tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte și, în completare, de prezentul cod.				

(2) Acțiunea în restituire este inadmisibilă, în cazul în care părăsirea de către obiectul cultural a teritoriului statului membru solicitant nu mai este ilegală în momentul în care este introdusă acțiunea.					
Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale					
<i>Articolul 3</i> Tranzacții între întreprinderi (3) Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), statele membre garantează următoarele: (creditorul este îndreptățit să a perceapă dobândă pentru) efectuarea cu întârziere a plăților din ziua următoare scadenței sau a expirării termenului de plată stabilite în contract; (dacă scadența sau termenul de b plată nu sunt stabilite în	Articolul 575¹. Termenul executării obligației pecuniare contractuale al cărei creditor este un profesionist (1) Termenul de executare a obligației pecuniare, stabilit în contractul încheiat între profesioniști, care are ca obiect livrarea de bunuri, executarea de lucrări sau prestarea de servicii, nu poate depăși 60 de zile de la data prevăzută la lit. a), b) sau, după caz, c) a alin. (3). Prin excepție, părțile pot stipula în mod expres în contract un termen de executare mai mare cu condiția ca această clauză să nu fie vădit abuzivă față de creditor, în sensul dispozițiilor art. 720³. (2) Termenul de executare a obligației pecuniare de către o autoritate publică sau o altă persoană juridică de drept public ori asociațiile acestora, stabilit în contractul încheiat cu un profesionist, care are ca obiect livrarea de bunuri, executarea de lucrări sau prestarea de servicii, nu poate depăși 30 de zile de la data prevăzută la lit.a), b) sau, după caz, c) a alin. (3). Prin excepție, părțile pot stipula în mod expres în contract un termen de executare care nu poate depăși 60 de zile dacă acesta este justificat în mod obiectiv,	Compatibil			

) contract, creditorul este îndreptăţit să perceapă dobândă pentru efectuarea cu întârziere a plăţilor la expirarea oricăruia dintre următoarele termene: (30 de zile calendaristice de la i data primirii de către debitor a) facturii sau a unei cereri echivalente de plată; (30 de zile calendaristice de la i data primirii bunurilor sau i serviciilor, dacă data primirii) facturii sau a unei cereri echivalente de plată nu este certă; (30 de zile calendaristice de la ii data primirii bunurilor sau i serviciilor, dacă debitorul) primeşte factura sau o cerere echivalentă de plată anterior primirii bunurilor sau serviciilor; (30 de zile calendaristice de la	ţinând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului. (3) În cazul în care termenul de executare a obligaţiei pecuniare rezultate dintr-un contract prevăzut de dispoziţiile alin. (1) sau (2) nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia, obligaţia pecuniară trebuie executată în termen de 30 de zile de la data: a) primirii de către debitor a facturii sau a unei cereri echivalente de plată; b) primirii de către debitor a contraprestaţiei obligaţiei pecuniare, dacă data primirii facturii sau a unei cereri echivalente de plată nu este certă, precum şi dacă debitorul primeşte factura sau o cerere echivalentă de plată anterior primirii contraprestaţiei; c) recepţiei sau verificării contraprestaţiei, dacă, prin lege sau prin contract, este prevăzută o procedură de recepţie sau verificare prin care se stabileşte conformitatea contractuală a contraprestaţiei şi dacă debitorul primeşte factura sau o cerere echivalentă de plată anterior sau la data la care are loc această recepţie sau verificare. (4) Dacă este prevăzută o procedură de recepţie sau verificare prin care se stabileşte conformitatea contractuală a contraprestaţiei, durata maximă a procedurii respective nu va depăşi 30 de zile de la data primirii contraprestaţiei, în afara cazului în care contractul prevede în mod expres dispoziţii contrare şi cu condiţia ca acest lucru să nu fie vădit abuziv faţă de creditor, în sensul dispoziţiilor art. 720³. (5) Orice clauză contrară dispoziţiilor prezentului articol în detrimentul creditorului obligaţiei pecuniare este lovită de nulitate absolută. Nulitatea clauzei nu afectează validitatea celorlalte clauze din contract.				

i data recepției sau verificării, v dacă, prin lege sau prin) contract, este prevăzută o procedură de recepție sau verificare prin care se stabilește conformitatea contractuală a bunurilor sau serviciilor și dacă debitorul primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior sau la data la care are loc această recepție sau verificare. (4) Dacă este prevăzută o procedură de recepție sau verificare prin care se stabilește conformitatea contractuală a bunurilor sau serviciilor, statele membre se asigură că durata maximă a procedurii respective nu depășește 30 de zile calendaristice de la data primirii bunurilor sau serviciilor, în afara cazului în care contractul prevede în mod expres dispoziții contrare și cu condiția ca acest lucru să nu fie vădit inechitabil pentru creditor, în sensul articolului 7. (5) Statele membre se asigură că	(6) Dispozițiile prezentului articol nu aduce atingere dreptului părților de a conveni asupra unui grafic de plată a ratelor din suma totală datorată creditorului. (7) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică contractelor de asigurare sau obligațiilor debitorului în privința căruia este intentat procesul de insolvență.				

termenul de plată stabilit în contract nu depășește 60 de zile calendaristice, în afara cazului în care contractul prevede în mod expres dispoziții contrare și cu condiția ca acest lucru să nu fie vădit inechitabil pentru creditor, în înțelesul articolului 7.

Articolul 4

Tranzacții între întreprinderi și autoritățile publice

(3) Statele membre garantează că în tranzacțiile comerciale în care debitorul este o autoritate publică:

(termenul de plată nu depășește a vreunul dintre următoarele) termene:

(30 de zile calendaristice de la i data primirii de către debitor a) facturii sau a unei cereri echivalente de plată;

(30 de zile calendaristice de la i data primirii bunurilor sau

i serviciilor, dacă data primirii) facturii sau a unei cereri echivalente de plată nu este certă; (30 de zile calendaristice de la ii data primirii bunurilor sau i serviciilor, dacă debitorul) primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior primirii bunurilor sau serviciilor; (30 de zile calendaristice de la i data recepției sau a verificării, v dacă prin lege sau prin contract) este prevăzută o procedură de recepție sau verificare, prin care se stabilește conformitatea contractuală a bunurilor sau serviciilor, și dacă debitorul primește factura sau o cerere echivalentă de plată anterior sau la data în care are loc această recepție sau verificare; (data primirii facturii nu face					

b obiectul unei clauze) contractuale între debitor și creditor.					
(5) Statele membre se asigură că durata maximă a procedurii de recepție sau verificare menționată la alineatul (3) litera (a) punctul (iv) nu depășește 30 de zile calendaristice de la data de recepție a mărfurilor sau serviciilor, cu excepția unor alte dispoziții exprese incluse în contract și în toate documentele licitației și cu condiția să nu fie vădit inechitabil față de creditor, în înțelesul articolului 7.					
(6) Statele membre se asigură că termenul de plată stabilit în contract nu depășește termenele stabilite la alineatul (3), cu excepția cazului în care acesta este stabilit expres în contract și este justificat în mod obiectiv ținând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, și în orice caz nu ar trebui să depășească 60 de zile calendaristice.					

Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe					

Articolul 1 Domeniul de aplicare și definiții (1) Scopul prezentei directive este apropierea actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe, pentru asigurarea unui nivel minim, uniform al protecției consumatorului în contextul pieței interne. (2) În sensul prezentei directive: (a) consumator înseamnă orice persoană fizică care, în contractele reglementate de prezenta directivă, acționează în scopuri care nu au legătură cu meseria, activitatea comercială sau profesia sa; (b) bunuri de consum înseamnă reprezintă orice obiect mobil corporal, cu excepția: — bunurilor vândute prin executare sau în alt mod, prin autoritatea legii; — apei și gazului, atunci când acestea nu sunt oferite spre vânzare în volum limitat sau cantitate fixată; — electricității; (c) vânzător înseamnă reprezintă orice persoană fizică sau juridică care vinde, în temeiul unui contract, bunuri de consum în exercitarea meseriei, activității comerciale sau profesiei sale; (d) producător înseamnă reprezintă fabricantul bunurilor de consum, importatorul bunurilor de consum pe teritoriul Comunității sau orice	Articolul 2¹ al Codului civil al Republicii Moldova nr. 1107-XV din 6 iunie 2002 Consumatorul și profesionistul (1) Are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează predominant în scopuri ce nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist. (2) Are calitatea de profesionist orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează în scopuri ce țin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obține un profit din această activitate. (3) Persoana care, într-un raport juridic civil, corespunde atât dispozițiilor alin. (1), cât și dispozițiilor alin. (2) se consideră consumator dacă recunoașterea acestei calități îi oferă o anumită protecție juridică, iar în celelalte cazuri persoana se consideră profesionist. Articolul 1 al Legii nr. 105 din 13.03.2003 privind protecția consumatorilor Noțiuni utilizate În sensul prezentei legi, noțiunile utilizate au următoarele semnificații: consumator - orice persoană fizică ce intenționează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau folosește produse, servicii pentru necesități nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională;	Compatibil			

persoană care se prezintă ca un producător aplicându-și numele, marca sau alt semn distinctiv pe bunurile de consum; (e) garanție înseamnă reprezintă orice angajament al unui vânzător sau producător față de consumator, asumat fără costuri suplimentare, de a rambursa prețul plătit sau de a înlocui, a repara sau a se ocupa de bunurile de consum în orice mod, în cazul în care acestea nu corespund specificațiilor din certificatul de garanție sau în reclama relevantă; (f) reparație înseamnă reprezintă, în caz de neconformitate, aducerea bunurilor de consum la conformitate cu contractul de vânzare. (3) Statele membre pot prevedea că expresia „bunuri de consum” nu include bunurile de ocazie vândute prin licitație publică la care consumatorii au posibilitatea de a participa personal la vânzare. (4) Contractele pentru furnizarea de bunuri de consum care urmează a fi fabricate sau produse sunt, de asemenea, considerate contracte de vânzare în sensul prezentei directive.	agent economic - orice persoană juridică sau fizică autorizată pentru activitate de întreprinzător, care fabrică, transportă, comercializează produse ori părți din produse, prestează servicii (execută lucrări); producător: - agent economic care fabrică un produs finit, o parte componentă a unui produs sau materie primă; - agent economic care aplică pe produs numele său, marca comercială sau un alt semn distinctiv; - agent economic care recondiționează produsul; - agent economic care modifică caracteristicile produsului; - reprezentant, înregistrat în Republica Moldova, al unui agent economic al cărui sediu se află în afara Republicii Moldova; - agent economic care importă produse; - distribuitor sau vânzător al produsului importat în cazul în care importatorul nu este cunoscut; - distribuitor sau vânzător al produsului, în cazul în care importatorul nu poate fi identificat, dacă acesta, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, nu a informat persoana prejudiciată asupra identității importatorului; vânzător - orice persoană juridică sau fizică autorizată pentru activitate de întreprinzător, care desfășoară activitate comercială în relațiile cu consumatorii; prestator - orice persoană juridică sau fizică autorizată pentru activitate de întreprinzător, care prestează servicii; produs - bun destinat consumului sau utilizării				

		individuale; sînt, de asemenea, considerate produse energia electrică, energia termică, gazele și apa livrate pentru consum individual. În cadrul practicilor comerciale se consideră produs orice bun sau serviciu, inclusiv bunurile imobile, drepturile și obligațiile aferente; serviciu - activitate, alta decît cea din care rezultă produse, desfășurată în scopul satisfacerii unor necesități ale consumatorilor; lucrare - ansamblu de acțiuni prin care se obține un produs sau se modifică caracteristicile acestuia; produs, serviciu inofensiv (sigur) - produs, serviciu care nu prezintă risc pentru viața, sănătatea, ereditatea și bunurile consumatorilor sau mediul înconjurător; produs, serviciu periculos - produs, serviciu care nu poate fi definit ca inofensiv; produs de folosință îndelungată - produs tehnic complex, constituit din piese și subansambluri, proiectat și construit pentru a putea fi utilizat pe durata de funcționare și asupra căruia se pot efectua reparații sau activități de întreținere; cerințe prescrise - cerințe stabilite în acte normative, inclusiv în documente normative de standardizare; durată de funcționare - perioadă de timp, stabilită de către producător (agentul economic care fabrică un produs) în documentele normative pentru produsele de				

	folosință îndelungată, în cadrul căreia produsele, altele decât cele pentru care a fost stabilit termen de valabilitate, trebuie să-și mențină caracteristicile specifice cu condiția respectării regulilor de transport, manipulare, depozitare, păstrare, exploatare și consum; termen de valabilitate - perioadă de timp, stabilită de către agentul economic care fabrică un produs perisabil sau un produs care, în scurt timp, poate deveni periculos pentru sănătatea consumatorilor, în cadrul căreia produsul trebuie să-și păstreze caracteristicile specifice, cu condiția respectării regulilor de transport, manipulare, depozitare, păstrare, utilizare și consum. Pentru produse alimentare și medicamente, termenul de valabilitate este data-limită de consum; termen de garanție - perioadă de timp, prescrisă sau declarată, care curge de la data achiziționării produsului, serviciului și în cadrul căreia produsul, serviciul trebuie să-și păstreze caracteristicile prescrise sau declarate, iar producătorul, vânzătorul, prestatorul își asumă responsabilitatea remedierii sau înlocuirii pe cheltuiala sa a produsului, serviciului necorespunzător dacă deficiențele nu sînt imputabile consumatorului. Pentru producția alcoolică, termen de garanție constituie perioada de timp, stabilită de producător în documentele normative, care curge de la data îmbutelierii și în cadrul căreia produsul achiziționat trebuie să-și păstreze caracteristicile prescrise sau declarate; calitate - ansamblu de caracteristici ale unui produs, serviciu, care îi conferă aptitudinea de a satisface,				

		conform destinației, necesitățile explicite sau implicite; declarație de conformitate - declarație scrisă, făcută de producător, prestator sau reprezentantul oficial al acestora, prin care aceștia declară, pe propria răspundere, că produsul, serviciul este conform condițiilor prescrise; clauză abuzivă - clauză contractuală care, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, creează, contrar cerințelor bunei-credințe, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților ce apar din contract; plasare pe piață - acțiune de a face disponibile produsele pe piața Republicii Moldova, inclusiv păstrarea lor în scopul distribuirii, oferirii prin vânzare sau prin oricare altă formă de transmitere contra plată ori cu titlu gratuit; produs falsificat (contrafăcut) - produs, fabricat din alți componenți, în alte proporții sau în alte condiții decât cele stabilite în documentele normative, care este prezentat drept veritabil; produs, serviciu necorespunzător (defectuos) - produs, serviciu care nu corespunde cerințelor prescrise sau declarate; viciu (deficiență) - defect al unui produs, serviciu, care le face necorespunzătoare cerințelor prescrise sau declarate și care se manifestă și poate fi constatat numai în timpul utilizării și/sau păstrării aceluși produs,				

	serviciu; viciu (deficiență) ascuns - defect al calității unui produs, serviciu, care, existînd la momentul livrării produsului, prestării serviciului, nu a fost cunoscut de către consumator și nici nu a putut fi depistat prin mijloace obișnuite de control; prejudiciu - daună materială și/sau morală adusă consumatorului prin distrugerea, deteriorarea sau diminuarea averii, precum și daună cauzată vieții, sănătății și eredității lui în urma consumului și/sau utilizării produselor, serviciilor necorespunzătoare ori în urma refuzului sau tergiversării neîntemeiate a încheierii contractului de prestare a serviciului; interes economic - totalitatea cerințelor înaintate de consumator față de vânzător, prestator privind remedierea sau înlocuirea gratuită ori obținerea contravalorii produsului, serviciului necorespunzător și privind repararea prejudiciului cauzat, precum și alte cerințe ce țin de interesul material al consumatorului. asociație obștească de consumatori – asociație obștească care are ca scop unic apărarea drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor, fără a urmări realizarea de profit pentru membrii săi; cod de conduită – acord sau totalitate de reguli, neimpuse prin legislație sau prin dispoziții administrative, ce definesc comportamentul comercianților care se angajează să le respecte în legătură cu una sau mai multe practici comerciale ori				

		în unul sau mai multe sectoare de activitate; contract de adeziune – contract în care clauzele sînt formulate în prealabil de una dintre părți, iar cealaltă parte doar poate să accepte încheierea contractului în condițiile impuse sau să renunțe la încheierea contractului; decizie de tranzacționare – orice decizie pe care o ia un consumator privind oportunitatea, modalitățile și condițiile de achiziționare a produsului, privind modalitatea de plată (integrală sau parțială) pentru un produs, privind păstrarea ori renunțarea la un produs sau exercitarea unui drept contractual în raport cu produsul, decizie ce poate conduce la acțiunea ori la inacțiunea consumatorului; denaturarea substanțială a comportamentului economic al consumatorilor – folosirea unei practici comerciale ce afectează considerabil capacitatea consumatorilor de a lua o decizie în cunoștință de cauză, determinîndu-i astfel să ia o decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o; diligență profesională – nivel de competență specializată și de considerare pe care comerciantul poate să îl exercite în mod rezonabil față de consumatori, în conformitate cu practica comercială corectă și/sau cu principiul general al bunei-credințe în domeniul de activitate al comerciantului; distribuitor – agent economic din lanțul de distribuție, altul decît producătorul sau importatorul, care plasează				

	produse pe piață și asigură transferul titlului de proprietate asupra produsului de la producător la consumator; invitație de a cumpăra – comunicare comercială în care se menționează caracteristicile și prețul produsului într-un mod corespunzător mijloacelor de comunicare comercială utilizate pentru aceasta și care îl determină pe consumator să cumpere un produs; influență nejustificată – folosirea unei poziții de forță față de consumator, de manieră să exercite presiune asupra acestuia, chiar fără a recurge la forța fizică sau fără a amenința cu aceasta, într-un mod care limitează semnificativ capacitatea consumatorului de a lua o decizie în cunoștință de cauză; practici comerciale (practici ale comercianților în relația cu consumatorii) – orice acțiune, omisiune, comportament, declarație sau comunicare comercială, inclusiv publicitate și comercializare, efectuate de un comerciant în strînsă legătură cu promovarea, vînzarea sau furnizarea unui produs consumatorilor; responsabil de codul de conduită – orice entitate, inclusiv un comerciant sau un grup de comercianți, responsabilă de întocmirea și revizuirea unui cod de conduită și/sau de supravegherea respectării acestui cod de către cei care s-au angajat să îl respecte; executant – orice persoană fizică sau juridică, autorizată pentru activitate de întreprinzător, care efectuează lucrări în relațiile cu consumatorii;				

		comerciant – orice persoană fizică sau juridică care, în practicile comerciale ce fac obiectul prezentei legi, acționează în cadrul activității sale comerciale, industriale, de producție sau artizanale, precum și orice persoană care acționează în scop comercial, în numele sau în beneficiul unui comerciant.				
Articolul 2 Conformitatea cu contractul (1) Vânzătorul trebuie să livreze consumatorului bunuri conforme cu contractul de vânzare. (2) Bunurile de consum se presupun a fi conforme cu contractul în cazul în care: (a) corespund descrierii date de vânzător și posedă calitățile bunurilor pe care vânzătorul le-a prezentat consumatorului ca mostră sau ca model; (b) sunt corespunzătoare scopului special pentru care consumatorul le solicită și pe care el l-a adus la cunoștința vânzătorului la încheierea contractului și pe care vânzătorul l-a acceptat; (c) sunt corespunzătoare scopurilor pentru care bunurile de același tip se utilizează în mod normal; (d) prezintă calitatea și performanța care sunt normale pentru bunurile de același tip și la care consumatorul se		Art. 1, Art. 1, pct. 357 („Articolul 763. Viciile materiale ale bunului”) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative (1) Vânzătorul este obligat să predea bunul fără vicii materiale. (2) Este fără vicii materiale bunul care, la transferarea riscurilor, are caracteristicile convenite. Îndeosebi se consideră convenite caracteristicile: a) care corespund descrierii date de vânzător și, după caz, pe care vânzătorul a prezentat-o cumpărătorului ca mostră sau ca model; b) corespunzătoare scopului special pentru care cumpărătorul solicită bunul, care, fiind aduse la cunoștința vânzătorului la încheierea contractului, au fost acceptate de către vânzător. (3) În cazul în care nu s-a convenit asupra caracteristicilor, bunul nu are vicii dacă: 1) corespunde destinației stabilite în contract; 2) corespunde utilizării obișnuite și prezintă caracteristici care există în mod obișnuit la bunuri de același fel și pe care cumpărătorul le poate aștepta ținând cont de felul bunului. La aceste caracteristici se includ și cele pe care cumpărătorul le poate aștepta				

poate aștepta în mod rezonabil, dată fiind natura bunurilor și ținându-se seama de orice declarații publice privind caracteristicile specifice ale bunurilor făcute de vânzător, producător sau reprezentantul acestuia, în special în reclame sau prin etichetare. (3) Nu se consideră a fi o neconformitate în sensul prezentului articol în cazul în care, la încheierea contractului, consumatorul cunoștea sau nu putea, în mod rezonabil, să nu cunoască neconformitatea sau în cazul în care neconformitatea își are originea în materialele furnizate de consumator. (4) Vânzătorul nu trebuie să respecte declarațiile publice, în conformitate cu dispozițiile alineatului (2) litera (d), în cazul în care: • demonstrează că nu era sau nu ar fi putut, în mod rezonabil, să cunoască declarația în cauză; • demonstrează că declarația a fost rectificată înainte de încheierea contractului sau • demonstrează că decizia de achiziționare a bunurilor de consum nu ar fi putut fi influențată de declarație. (5) Orice neconformitate datorată unei instalări incorecte a bunurilor de consum se consideră echivalentă unei neconformități a bunurilor, în cazul în	conform declarațiilor publice privind caracteristicile specifice ale bunului făcute de vânzător, producător sau reprezentantul acestuia, îndeosebi prin reclamă sau etichetare, cu excepția cazului în care vânzătorul demonstrează că: a) nu era sau nu ar fi putut, în mod rezonabil, să cunoască declarația în cauză; b) declarația a fost rectificată înainte de încheierea contractului, sau c) decizia de achiziționare a bunului nu ar fi putut fi influențată de declarație. (4) Există vicii materiale și atunci când asamblarea convenită contractual a fost realizată defectuos de către vânzător sau de către ajutoarele lui, precum și atunci când bunul trebuie asamblat de cumpărător și acesta îl assemblează defectuos din cauza indicațiilor de asamblare eronate. (5) Există viciu material și în cazul în care vânzătorul predă numai o parte a bunului, un alt bun, bunul într-o cantitate mai mică decât cea convenită sau când este viciată numai o parte a bunului. (6) Există viciu material și în cazul în care nu sunt respectate obligațiile vânzătorului privind asortimentul bunurilor, garnitura de bunuri și ambalajul lor. (7) Dispozițiile alin. (3) nu se aplică în cazul vânzării silite.”.			

care instalarea face parte din contractul de vânzare a bunurilor și bunurile au fost instalate de vânzător sau sub responsabilitatea sa. Această prevedere se aplică, de asemenea, în cazul în care produsul destinat a fi instalat de consumator este instalat de consumator, iar instalarea incorectă se datorează unei erori din instrucțiunile de instalare.				
Articolul 3 Drepturile consumatorului (1) Vânzătorul este răspunzător față de consumator pentru orice neconformitate existentă în momentul livrării bunurilor. (2) În cazul unei neconformități, consumatorul are dreptul ca bunurile să fie repuse în conformitate, gratuit, prin reparare sau înlocuire, în conformitate cu alineatul (3), sau la o reducere de preț corespunzătoare sau la rezoluțiunea contractului pentru acele bunuri, în conformitate cu alineatele (5) și (6). (3) În primul rând, consumatorul poate cere vânzătorului să repare bunurile sau poate cere vânzătorului să le înlocuiască, în ambele cazuri gratuit, cu excepția cazurilor în care aceasta este imposibilă sau disproporționată. O despăgubirese consideră disproporționată în cazul în care	Capitolul V Efectele neexecutării obligației din Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107-XV din 6 iunie 2002 Articolul 602. Răspunderea pentru neexecutarea obligației (1) În cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. (2) Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă. (3) Repararea prejudiciului cauzat prin întârziere sau prin o altă executare necorespunzătoare a obligației nu-l eliberează pe debitor de executarea obligației în natură, cu excepția cazurilor când, datorită unor circumstanțe obiective, creditorul pierde interesul pentru executare. (4) Dreptul creditorului de a cere despăgubiri în locul prestației se exercită în condițiile suplimentare de la art.609. Creditorul poate cere despăgubiri pentru întârzierea executării obligației doar în condițiile			

impune vânzătorului costuri care, în comparație cu o despăgubire alternativă, sunt nerezonabile, luând în considerare: — valoarea bunurilor în cazul în care nu ar fi existat neconformitatea; — însemnătatea neconformității și — dacă despăgubirea alternativă ar putea fi executată fără vreun inconvenient semnificativ pentru consumator. Orice reparație sau înlocuire se efectuează într-un termen rezonabil și fără nici vreun inconvenient semnificativ pentru consumator, ținând seama de natura bunurilor și scopul pentru care consumatorul a solicitat bunurile în cauză. (4) Termenul „gratuit” din alineatele (2) și (3) se referă la costurile necesare suportate pentru a aduce bunurile la conformitate, în special costul expedierii prin poștă, al forței de muncă și al materialelor. (5) Consumatorul poate cere o reducere corespunzătoare a costului sau rezoluțiunea contractului: — în cazul în care consumatorul nu beneficiază de reparație sau înlocuire sau — în cazul în care vânzătorul nu a	suplimentare privind întârzierea prevăzute la art.617. În cazul unui contract sinalagmatic, creditorul poate cere despăgubiri pentru neexecutarea obligației debitorului doar după rezoluțiune, conform art.737. Articolul 603. Vinovăția debitorului (1) Debitorul poartă răspundere numai pentru dol (intenție) sau culpă (imprudență sau neglijență) dacă legea sau contractul nu prevede altfel sau dacă din conținutul sau natura raportului nu reiese altfel. (2) Este nulă orice stipulație care îl eliberează anticipat pe debitor de răspundere în caz de dol sau culpă gravă. Articolul 604. Răspunderea pentru fapta reprezentantului legal și a prepusului Debitorul răspunde pentru vina reprezentantului său și a persoanelor cărora le-a încredințat executarea contractului în aceeași măsură ca pentru propria vină dacă legea nu prevede că răspunde terțul. Prevederile art.603 alin.(2) nu se aplică. Articolul 605. Răspunderea pentru imposibilitatea procurării obiectului Dacă trebuie să procure obiectul datorat, debitorul răspunde pentru imposibilitatea procurării chiar și în cazul în care aceasta nu se datorează vinovăției lui dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Articolul 606. Forța majoră			

executat despăgubirea într-un termen rezonabil sau — în cazul în care vânzătorul nu a executat despăgubirea fără vreun inconvenient semnificativ pentru consumator. (6) Consumatorul nu are dreptul de a cere rezoluțiunea contractului, în cazul în care neconformitatea este minoră.	(1) Neexecutarea obligației nu este imputabilă debitorului în cazul în care se datorează unei forțe majore, dacă survenirea sau efectele acesteia nu au putut fi cunoscute de către debitor la momentul nașterii obligației ori dacă debitorul nu a putut împiedica sau înlătura survenirea forței majore ori a consecințelor ei. (2) Dacă este doar temporară, forța majoră poate fi invocată numai în perioada în care aceasta are efect asupra executării obligației. (3) Dacă nu poate executa obligația din cauza unei forțe majore, debitorul trebuie să notifice creditorului aceste circumstanțe și efectele lor asupra executării. Dacă notificarea nu a ajuns la creditor într-un termen rezonabil de la data la care debitorul a cunoscut sau trebuia să cunoască despre forța majoră, acesta din urmă răspunde pentru prejudiciul cauzat prin lipsa notificării. (4) Prevederile prezentului articol nu împiedică creditorul să ceară rezoluțiunea contractului, executarea obligației sau plata dobânzilor. Articolul 607. Restabilirea situației preexistente (1) Cel obligat la repararea prejudiciului trebuie să restabilească situația care ar fi existat în cazul în care împrejurarea cauzatoare de prejudiciu nu survenea. (2) Dacă prin vătămare a integrității corporale sau prin altă vătămare a sănătății capacitatea de muncă se pierde ori se reduce sau dacă prin vătămare apar necesități noi, cel vătămat este despăgubit printr-o rentă lunară în bani. Mărimea rentei se stabilește în funcție de evoluția previzibilă și conformă așteptărilor raționale a veniturilor celui vătămat.			

	(3) Cel vătămat are dreptul să ceară în avans costul tratamentului. Această dispoziție se aplică și atunci când este necesară reciclarea profesională. (4) În locul rentei, cel vătămat poate cere o despăgubire în capital (globală) dacă există un motiv temeinic. Articolul 608. Imposibilitatea executării în natură Dacă restabilirea situației în conformitate cu prevederile art.607 alin.(1) nu este posibilă sau este posibilă doar cu cheltuieli disproporționate, creditorul este despăgubit în bani. Articolul 609. Despăgubiri în locul prestației (1) În loc de prestație, creditorul poate cere despăgubire doar atunci când a stabilit anterior fără succes debitorului un termen rezonabil pentru executarea prestației. În cazul în care nu a fost stabilit un termen sau termenul stabilit este nejustificat de scurt, se consideră ca stabilit un termen rezonabil. (2) Nu este necesară somația dacă este evident că nu i se poate da curs, în special dacă a trecut termenul stabilit la art.617 alin.(4), iar obligația nu a fost executată sau dacă există împrejurări deosebite care îndreptătesc valorificarea imediată a dreptului de despăgubire, luându-se în considerare interesele ambelor părți. (3) În cazul în care are dreptul la despăgubiri pentru neexecutarea integrală a obligației, creditorul poate cere despăgubiri în locul întregii prestații dacă nu are interes în prestația parțială. Pentru restituirea				

		prestațiilor efectuate se aplică în modul corespunzător prevederile art.738. (4) Dreptul la executarea obligației este exclus îndată ce creditorul cere despăgubire în locul executării obligației. (5) Despăgubirile se acordă într-o sumă bănească globală. Pot fi acordate însă despăgubiri sub formă de plăți efectuate periodic în dependență de natura prejudiciului. Despăgubirile sub forma de plăți periodice se indexează în dependență de rata inflației. Articolul 610. Întinderea despăgubirii (1) Despăgubirea pe care o datorează debitorul pentru neexecutare cuprinde atât prejudiciul efectiv cauzat creditorului, cât și venitul ratat. (2) Ratat se consideră venitul care ar fi fost posibil în condițiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale. (3) Este reparabil numai prejudiciul care reprezintă efectul nemijlocit (direct) al neexecutării. (4) Despăgubirea nu se extinde asupra prejudiciului care, conform experienței debitorului, nu putea fi prevăzut în mod rațional în cazul unei aprecieri obiective. (5) Dacă neexecutarea obligației este cauzată prin dol, debitorul răspunde și pentru prejudiciul imprevizibil. Articolul 611. Determinarea întinderii prejudiciului La determinarea întinderii prejudiciului se ține cont de interesul pe care creditorul îl avea în executarea corespunzătoare a obligației. Determinante pentru				

	această estimare sînt locul și timpul prevăzute pentru executarea obligațiilor contractuale. Articolul 612. Vinovăția îndreptățitului la nașterea prejudiciului (1) Dacă la nașterea prejudiciului sau a unei alte obligații de compensare a concurat vinovăția celui îndreptățit la despăgubire sau la compensare, existența și întinderea obligației de despăgubire sau de compensare depind de împrejurări și, în special, de măsura în care prejudiciul este cauzat de o parte sau de cealaltă parte. (2) Dispoziția alin.(1) se aplică și atunci cînd vinovăția celui prejudiciat se restrînge la faptul că el a omis să preîntîmpine sau să diminueze prejudiciul. Articolul 613. Restituirea celor economisite în cazul exonerării de răspundere Dacă dovedește că neexecutarea obligației nu îi este imputabilă, debitorul trebuie să restituie creditorului tot ceea ce a economisit ca urmare a neexecutării. Articolul 614. Restituirea despăgubirii (1) În cazul în care debitorul se folosește de dreptul de a refuza executarea obligației și obține o despăgubire sau are drept la despăgubire pentru obiectul datorat, creditorul, în urma apariției situației care justifică dreptul său de obiecție, poate cere restituirea celor date ca despăgubire sau cedarea dreptului la despăgubire. (2) În cazul în care creditorul, în locul executării				

		obligației, poate cere despăgubiri, acestea se reduc cu valoarea despăgubirilor deja obținute ori se reduc corespunzător dreptului la despăgubire dacă creditorul a făcut uz de dreptul prevăzut la alin.(1). Articolul 615. Cesiunea creanței privind repararea prejudiciului Persoana care trebuie să repare prejudiciul cauzat prin pierderea unui bun este obligată să repare numai în schimbul cesiunii creanței pe care partea vătămată, în calitate de proprietar sau de alt posesor legitim al bunului, o are față de un terț. Articolul 616. Despăgubirea prejudiciilor nepatrimoniale (1) Pentru un prejudiciu nepatrimonial se pot cere despăgubiri în bani în cazurile prevăzute de lege. (2) În cazul vătămării integrității corporale sau al altei vătămări a sănătății, precum și în cazul privațiunii ilegale de libertate, cel vătămat poate cere și pentru prejudiciul nepatrimonial o despăgubire în bani, stabilită în baza unei aprecieri conforme principiilor echității. Articolul 617. Punerea debitorului în întârziere (1) Dacă nu execută obligația în urma somației primite după scadență din partea creditorului, debitorul se consideră în întârziere ca urmare a somației. (2) Nu este necesară somație în cazul în care:				

	a) este stabilită o dată calendaristică pentru executarea obligației; b) înaintea executării obligației trebuie să aibă loc un eveniment, iar perioada pentru executarea obligației este stabilită astfel încât poate fi calculată calendaristic de la producerea evenimentului; c) părțile au convenit expres că debitorul este în întârziere la expirarea termenului la care trebuia să execute, fără îndeplinirea vreunei formalități; d) obligația, prin natura sa, nu putea fi îndeplinită decât într-un termen determinat, pe care debitorul l-a lăsat să expire fără a executa; e) debitorul obligației cu executare succesivă refuză sau omite în mod repetat să o execute; f) obligația de a nu face nu se execută; g) este evident că somația nu va avea nici un rezultat; h) intrarea în întârziere se justifică din motive întemeiate, luându-se în considerare interesele ambelor părți; i) debitorul a declarat în scris că nu dorește să execute obligația. (3) În cazurile menționate la alin.(2) lit.a) și b), orice înțelegere asupra unui termen care ar afecta grav una din părți este nulă. (4) Debitorul este în întârziere dacă nu execută obligația în termen de 30 de zile de la scadență și de la intrarea unei note de plată sau unei alte invitații de plată similare. Această dispoziție se aplică debitorului consumator numai dacă în nota de plată sau în invitația de plată similară este indicat în mod special efectele menționate. (5) Debitorul nu este în întârziere atît timp cît prestația				

		nu a avut loc din cauza unor împrejurări neimputabile debitorului. Articolul 618. Răspunderea pe durata întârzierii Pe durata întârzierii, debitorul răspunde, chiar și în cazul limitării legale sau contractuale a răspunderii, pentru orice imprudență sau neglijență. El răspunde și pentru cazul fortuit, însă nu și atunci când prejudiciul s-ar fi produs chiar dacă obligația era executată în termen. Articolul 619. Dobînda de întârziere (1) Obligațiilor pecuniare li se aplică dobînzii pe perioada întârzierii. Dobînda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobînzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. (2) În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobînda este de 9% peste rata dobînzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus. (3) În cazul în care creditorul poate cere în alt temei juridic dobînzii mai mari, ele vor trebui plătite. Nu se exclude invocarea dreptului privind repararea unui alt prejudiciu. (4) Dobînzile de întârziere nu se aplică la dobînzii. Articolul 620. Neexecutarea obligației de a face În cazul neexecutării de către debitor a obligației de a				

	face, creditorul este în drept să o execute el însuși ori să încredințeze unui terț executarea, cheltuielile urmînd să fie puse în sarcina debitorului sau acestuia să i se ceară despăgubiri dacă din lege, contract sau din natura obligației nu rezultă altfel. Articolul 621. Neexecutarea obligației de a nu face (1) În cazul neexecutării obligației de a nu face, debitorul este obligat să plătească despăgubire pentru simplul fapt al încălcării. (2) Creditorul poate cere să fie distrus tot ceea ce este făcut cu încălcarea obligației de a nu face ori să fie autorizat să distrugă el însuși, cheltuielile urmînd să fie puse în sarcina debitorului. Articolul 622. Neexecutarea obligației de a preda un bun (1) În cazul neexecutării de către debitor a obligației de a preda un bun, creditorul are dreptul să ceară ca bunul să fie luat de la debitor și să-i fie predat sieși ori să ceară plata despăgubirii. (2) Dreptul creditorului de a cere predarea bunului încetează dacă bunul a fost predat deja unui terț care are același drept. În cazul în care bunul nu a fost predat, dreptul de preferință îl are creditorul în al cărui folos a luat naștere obligația mai înainte, iar dacă nu se poate stabili în al cărui folos a luat naștere obligația, dreptul de preferință îl are cel care a intentat primul acțiunea. Articolul 623. Ajustarea contractului în cazul				

		modificării împrejurărilor (1) Dacă împrejurările care au stat la baza încheierii contractului s-au schimbat în mod considerabil după încheierea acestuia, iar părțile, prevăzând această schimbare, nu ar fi încheiat contractul sau l-ar fi încheiat în alte condiții, se poate cere ajustarea contractului în măsura în care nu se poate pretinde unei părți, luând în considerare toate împrejurările acelui caz, în special repartizarea contractuală sau legală a riscurilor, menținerea neschimbată a contractului. (2) Părțile vor încerca mai întâi să realizeze pe baza bunei înțelegeri ajustarea contractului la noile împrejurări. (3) Partea îndreptățită va cere fără întârziere ajustarea contractului, fiind obligată să indice temeiul ajustării. Cererea privind ajustarea este exclusă în cazul în care partea și-a asumat expres riscul modificării împrejurărilor. (4) Depunerea cererii privind ajustarea contractului la noile împrejurări nu servește temei pentru refuzul executării obligației. (5) Dacă ajustarea contractului la noile împrejurări este imposibilă sau nu se poate impune uneia din părți, partea dezavantajată poate cere rezoluțiunea lui. În cazul contractelor cu executare succesivă în timp, în locul rezoluțiunii se recurge, din motive temeinice, la rezilierea contractului conform art.748.				
Articolul 4 Acțiunea în regres		Art. 1, pct. 364 („Articolul 7721. Dreptul de regres față de vânzătorii profesioniști anteriori din lanțul de distribuție a bunului pentru consum) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative				

În cazul în care vânzătorul final este responsabil față de consumator pentru o neconformitate datorată unui act sau unei omisiuni a producătorului, a unui vânzător anterior din același lanț de contracte sau a altui intermediar, vânzătorul final are dreptul să se întoarcă împotriva persoanei sau persoanelor responsabile din lanțul contractual. Persoana sau persoanele responsabile, împotriva cărora vânzătorul final se poate întoarce, împreună cu acțiunile relevante și condițiile de exercitare, se stabilesc de legislația internă.	(1) Dacă, în cazul contractului de vânzare-cumpărare a bunului pentru consum, consumatorul a exercitat față de vânzător drepturile sale rezultate din existența unui viciu material sau drepturile acordate de garanția comercială rezultate din existența unei defecțiuni, vânzătorul are dreptul la repararea prejudiciului de la profesionistul de la care el a cumpărat bunul. (2) Vânzătorul nu are dreptul la despăgubire pe baza dispozițiilor alin. (1): a) dacă viciul material sau defecțiunea ține de împrejurări despre care el a cunoscut sau trebuia să cunoască; sau b) dacă viciul material sau defecțiunea constă în necorespunderea bunului unei caracteristici sau garanții comerciale pe care și-a asumat-o doar vânzătorul, dar nu și profesionistul de la care a cumpărat bunul. (3) Dispozițiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător regresului exercitat în cadrul contractelor de vânzare-cumpărare anterioare din cadrul lanțului de contracte încheiate între profesioniști. (4) Orice clauză contrară dispozițiilor prezentului articol în detrimentul vânzătorului este nulă.”.				
Articolul 5 Termenele (1) Vânzătorul este considerat responsabil în temeiul articolului 3, în cazul în care neconformitatea devine	Art. 1, pct. 360 (Articolul 765². Notificarea viciului și Articolul 765³. Termenul de descoperire a viciilor) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative Articolul 765². Notificarea viciului (1) În cazul contractului încheiat între profesioniști,				

aparentă în termen de doi ani de la livrarea bunurilor. În cazul în care, în temeiul legislației interne, drepturile prevăzute la articolul 3 alineatul (2) sunt supuse unei perioade de limitare, această perioadă nu expiră înainte de doi ani de la data livrării. (2) Statele membre pot prevedea că, pentru a beneficia de drepturile sale, consumatorul trebuie să informeze vânzătorul despre neconformitate în termen de două luni de la data la care a constatat o astfel de neconformitate. Statele membre informează Comisia despre utilizarea acestui alineat. Comisia monitorizează efectul existenței acestei opțiuni pentru statele membre asupra consumatorilor și asupra pieței interne. Până la 7 ianuarie 2003, Comisia pregătește un raport privind modul de utilizare a prezentului alineat de către statele membre. Raportul se publică în <i>Jurnalul Oficial al Comunităților Europene</i>. (3) Cu excepția cazului în care se dovedește altfel, se presupune că orice neconformitate care devine aparentă în termen de șase luni de la livrarea bunurilor a existat la momentul livrării, cu excepția cazului în care prezumția în cauză este incompatibilă cu natura bunurilor sau cu natura neconformității.	cumpărătorul trebuie să notifice vânzătorului viciul conform dispozițiilor art. 608. În notificarea sa, profesionistul trebuie să descrie detaliat viciul. (2) În toate celelalte contracte, cumpărătorul trebuie să notifice vânzătorului viciul în termen de 2 luni de la data descoperirii. Articolul 765³. Termenul de descoperire a viciilor (1) Cumpărătorul pierde drepturile rezultate din existența viciului dacă el nu notifică vânzătorul despre acel viciu înainte de expirarea termenului: a) de 3 ani, în cazul viciilor juridice; b) de 5 ani, în cazul viciilor materiale ale unei construcții sau materialelor folosite la executarea unei lucrări de construcții; c) de 2 ani, în cazul viciilor materiale, altele decât cele prevăzute de dispozițiile lit. b). (2) Termenele prevăzute la alin. (1) încep să curgă din data în care bunul a intrat în posesia cumpărătorului. În cazul în care dreptul de proprietate, conform legii, se dobândește prin înregistrare într-un registru de publicitate, se prezumă că cumpărătorul a intrat în posesia bunului din momentul înregistrării dreptului în folosul său. (3) În cazul în care cumpărătorul a intrat în posesia bunului înainte de încheierea contractului, termenele prevăzute la alin. (1) încep să curgă din data încheierii contractului. (4) Dacă viciul material este remediat, termenul respectiv prevăzut la alin. (1) este prelungit cu termenul în interiorul căreia cumpărătorul nu poate folosi bunul din cauza acelui viciu.			

Articolul 6 Garanțiile (1) O garanție trebuie să dea naștere unei obligații juridice pentru ofertant, în condițiile stabilite de certificatul de garanție și de reclama asociată. (2) Garanția: — menționează că, în temeiul legislației interne care reglementează vânzarea de bunuri de consum, consumatorul are drepturi legale și precizează că drepturile în cauză nu sunt afectate de garanție; — expune într-un limbaj simplu, inteligibil conținutul garanției și informațiile esențiale necesare pentru a face reclamații în temeiul garanției, în special durata și domeniul teritorial al garanției, precum și numele și adresa garantului. (3) La cerea consumatorului, garanția se oferă în scris sau se prezintă sub o altă formă durabilă, disponibilă și accesibilă acestuia. (4) În conformitate cu normele din tratat, statul membru în care se comercializează bunurile de consum poate să prevadă ca, pe teritoriul său, garanția să fie redactată într-una sau	Art. 1, pct. 363 („Articolul 772. Garanția comercială) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Articolul 772. Garanția comercială (1) În cazul în care vânzătorul, producătorul sau un terț garantează caracteristicile unui bun (garanția comercială), cumpărătorul beneficiază, fără a aduce atingere drepturilor prevăzute de lege, de drepturile din garanția comercială în condițiile indicate în declarația de garanție și în publicitatea respectivă față de cel care a acordat garanția. (2) Indiferent că declarația de garanție este făcută în însuși contract sau sub forma unui act unilateral, cel care garantează este obligat în temeiul garanției comerciale față de primul cumpărător, și, în caz de declarație unilaterală, poartă această obligație fără a fi necesar cumpărătorul să o accepte prin contrasemnătură sau în altă formă. Această regulă se aplică indiferent de orice stipulație contrară din declarația de garanție sau din publicitatea asociată acesteia, care este nulă. (3) Pe durata termenului garanției comerciale cel care garantează este obligat în temeiul garanției comerciale și față de fiecare proprietar ulterior al bunului fără a fi necesar acesta din urmă să o accepte. (4) Dacă garanția comercială nu prevede altfel: a) obligațiile celui care garantează se nasc dacă, în orice moment în interiorul termenului garanției comerciale, bunul nu corespunde utilizării obișnuite				

mai multe limbi, la alegerea sa, dintre limbile oficiale ale Comunității. (5) În cazul în care o garanție încalcă cerințele prevăzute la alineatele (2), (3) sau (4), valabilitatea acestei garanții nu este afectată în nici un mod, iar consumatorul poate să se bazeze, în continuare, pe garanție și să ceară ca aceasta să fie onorată.	sau prezintă caracteristici care există în mod obișnuit la bunuri de același fel și pe care un cumpărător le poate aștepta ținând cont de felul bunului (defecțiune); b) obligațiile celui care garantează se nasc indiferent dacă cel care invocă garanția comercială a cunoscut sau trebuia să cunoască existența defecțiunii; c) obligațiile celui care garantează se nasc indiferent dacă defecțiunea a apărut ca urmare a unei cauze existente la data trecerii riscurilor sau după această dată; d) cel care garantează nu este obligat prin garanția comercială pentru o anumită defecțiune dacă ea a apărut din cauza folosirii sau păstrării necorespunzătoare a bunului, ori din cauza unui eveniment în afara controlului uneia dintre părți; e) cel care garantează este obligat, dacă sunt întrunite condițiile garanției comerciale, să repare sau să înlocuiască bunurile; f) toate costurile necesare pentru executarea drepturilor și executarea obligațiilor rezultate din garanția comercială urmează a fi suportate de către cel ce garantează. (5) Termenul garanției comerciale începe să curgă din momentul predării bunului de către vânzător dacă declarația de garanție nu prevede altfel. (6) Garanția comercială este aplicabilă, pe durata termenului garanției stabilite pentru bunurile principale, și asupra accesoriilor dacă în declarația de garanție nu este prevăzut altfel. (7) Dacă defecțiunea a fost remediată conform garanției comerciale, atunci termenul ei este prelungit cu termenul în interiorul căruia beneficiarul garanției nu poate folosi bunul din cauza acelei defecțiuni.				

	(8) Cumpărătorul poate exercita succesiv sau simultan atât drepturile acordate de lege în caz de viciu material cât și drepturile rezultate din garanția comercială ”.				

Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii

Articolul 2 În sensul prezentei directive: (a) „clauzele abuzive” înseamnă clauzele contractuale definite la articolul 3; (b) „consumator” înseamnă orice persoană fizică ce, în cadrul contractelor reglementate de prezenta directivă, acționează în scopuri care se află în afara activității sale profesionale; (c) „vânzător sau furnizor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care, în cadrul contractelor reglementate de prezenta directivă, acționează în scopuri legate de activitatea sa profesională, publică sau privată.	Articolul 1 al Legii nr. 105 din 13.03.2003 privind protecția consumatorilor Noțiuni utilizate În sensul prezentei legi, noțiunile utilizate au următoarele semnificații: consumator - orice persoană fizică ce intenționează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau folosește produse, servicii pentru necesități nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională; agent economic - orice persoană juridică sau fizică autorizată pentru activitate de întreprinzător, care fabrică, transportă, comercializează produse ori părți din produse, prestează servicii (execută lucrări); producător: - agent economic care fabrică un produs finit, o parte componentă a unui produs sau materie primă; - agent economic care aplică pe produs numele său, marca comercială sau un alt semn distinctiv; - agent economic care recondiționează produsul; - agent economic care modifică caracteristicile produsului; - reprezentant, înregistrat în Republica Moldova, al unui agent economic al cărui sediu se află în afara Republicii Moldova; - agent economic care importă produse; - distribuitor sau vânzător al produsului importat în cazul în care importatorul nu este cunoscut; - distribuitor sau vânzător al produsului, în cazul în care	Compatibil			

		importatorul nu poate fi identificat, dacă acesta, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, nu a informat persoana prejudiciată asupra identității importatorului; vînzător - orice persoană juridică sau fizică autorizată pentru activitate de întreprinzător, care desfășoară activitate comercială în relațiile cu consumatorii; prestator - orice persoană juridică sau fizică autorizată pentru activitate de întreprinzător, care prestează servicii; produs - bun destinat consumului sau utilizării individuale; sînt, de asemenea, considerate produse energia electrică, energia termică, gazele și apa livrate pentru consum individual. În cadrul practicilor comerciale se consideră produs orice bun sau serviciu, inclusiv bunurile imobile, drepturile și obligațiile aferente; serviciu - activitate, alta decît cea din care rezultă produse, desfășurată în scopul satisfacerii unor necesități ale consumatorilor; lucrare - ansamblu de acțiuni prin care se obține un produs sau se modifică caracteristicile acestuia; produs, serviciu inofensiv (sigur) - produs, serviciu care nu prezintă risc pentru viața, sănătatea, ereditatea și bunurile consumatorilor sau mediul înconjurător; produs, serviciu periculos - produs, serviciu care nu poate fi definit ca inofensiv; produs de folosință îndelungată - produs tehnic complex, constituit din piese și subansambluri, proiectat și construit pentru				

	a putea fi utilizat pe durata de funcționare și asupra căruia se pot efectua reparații sau activități de întreținere; cerințe prescrise - cerințe stabilite în acte normative, inclusiv în documente normative de standardizare; durată de funcționare - perioadă de timp, stabilită de către producător (agentul economic care fabrică un produs) în documentele normative pentru produsele de folosință îndelungată, în cadrul căreia produsele, altele decât cele pentru care a fost stabilit termen de valabilitate, trebuie să-și mențină caracteristicile specifice cu condiția respectării regulilor de transport, manipulare, depozitare, păstrare, exploatare și consum; termen de valabilitate - perioadă de timp, stabilită de către agentul economic care fabrică un produs perisabil sau un produs care, în scurt timp, poate deveni periculos pentru sănătatea consumatorilor, în cadrul căreia produsul trebuie să-și păstreze caracteristicile specifice, cu condiția respectării regulilor de transport, manipulare, depozitare, păstrare, utilizare și consum. Pentru produsele alimentare și medicamente, termenul de valabilitate este data-limită de consum; termen de garanție - perioadă de timp, prescrisă sau declarată, care curge de la data achiziționării produsului, serviciului și în cadrul căreia produsul, serviciul trebuie să-și păstreze caracteristicile prescrise sau declarate, iar producătorul, vânzătorul, prestatorul își asumă responsabilitatea remedierii sau înlocuirii pe cheltuiala sa a produsului, serviciului necorespunzător dacă deficiențele nu sînt imputabile consumatorului. Pentru producția alcoolică, termen de garanție constituie perioada de timp, stabilită de producător în documentele normative, care curge de la data îmbutelierii și în				

		cadrul căreia produsul achiziționat trebuie să-și păstreze caracteristicile prescrise sau declarate; calitate - ansamblu de caracteristici ale unui produs, serviciu, care îi conferă aptitudinea de a satisface, conform destinației, necesitățile explicate sau implicite; declarație de conformitate - declarație scrisă, făcută de producător, prestator sau reprezentantul oficial al acestora, prin care aceștia declară, pe propria răspundere, că produsul, serviciul este conform condițiilor prescrise; clauză abuzivă - clauză contractuală care, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, creează, contrar cerințelor bunei-credințe, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților ce apar din contract; plasare pe piață - acțiune de a face disponibile produsele pe piața Republicii Moldova, inclusiv păstrarea lor în scopul distribuirii, oferirii prin vânzare sau prin oricare altă formă de transmitere contra plată ori cu titlu gratuit; produs falsificat (contrafăcut) - produs, fabricat din alți componenți, în alte proporții sau în alte condiții decât cele stabilite în documentele normative, care este prezentat drept veritabil; produs, serviciu necorespunzător (defectuos) - produs, serviciu care nu corespunde cerințelor prescrise sau declarate; viciu (deficiență) - defect al unui produs, serviciu, care le face necorespunzătoare cerințelor prescrise sau declarate și care se				

	manifestă și poate fi constatat numai în timpul utilizării și/sau păstrării acelui produs, serviciu; viciu (deficiență) ascuns - defect al calității unui produs, serviciu, care, existînd la momentul livrării produsului, prestării serviciului, nu a fost cunoscut de către consumator și nici nu a putut fi depistat prin mijloace obișnuite de control; prejudiciu - daună materială și/sau morală adusă consumatorului prin distrugerea, deteriorarea sau diminuarea averii, precum și daună cauzată vieții, sănătății și eredității lui în urma consumului și/sau utilizării produselor, serviciilor necorespunzătoare ori în urma refuzului sau tergiversării neîntemeiate a încheierii contractului de prestare a serviciului; interes economic - totalitatea cerințelor înaintate de consumator față de vânzător, prestator privind remedierea sau înlocuirea gratuită ori obținerea contravalorii produsului, serviciului necorespunzător și privind repararea prejudiciului cauzat, precum și alte cerințe ce țin de interesul material al consumatorului. asociație obștească de consumatori – asociație obștească care are ca scop unic apărarea drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor, fără a urmări realizarea de profit pentru membrii săi; cod de conduită – acord sau totalitate de reguli, neimpuse prin legislație sau prin dispoziții administrative, ce definesc comportamentul comercianților care se angajează să le respecte în legătură cu una sau mai multe practici comerciale ori în unul sau mai multe sectoare de activitate;				

		contract de adeziune – contract în care clauzele sînt formulate în prealabil de una dintre părți, iar cealaltă parte doar poate să accepte încheierea contractului în condițiile impuse sau să renunțe la încheierea contractului; decizie de tranzacționare – orice decizie pe care o ia un consumator privind oportunitatea, modalitățile și condițiile de achiziționare a produsului, privind modalitatea de plată (integrală sau parțială) pentru un produs, privind păstrarea ori renunțarea la un produs sau exercitarea unui drept contractual în raport cu produsul, decizie ce poate conduce la acțiunea ori la inacțiunea consumatorului; denaturarea substanțială a comportamentului economic al consumatorilor – folosirea unei practici comerciale ce afectează considerabil capacitatea consumatorilor de a lua o decizie în cunoștință de cauză, determinîndu-i astfel să ia o decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o; diligență profesională – nivel de competență specializată și de considerare pe care comerciantul poate să îl exercite în mod rezonabil față de consumatori, în conformitate cu practica comercială corectă și/sau cu principiul general al bunei-credințe în domeniul de activitate al comerciantului; distribuitor – agent economic din lanțul de distribuție, altul decît producătorul sau importatorul, care plasează produse pe piață și asigură transferul titlului de proprietate asupra produsului de la producător la consumator; invitație de a cumpăra – comunicare comercială în care se menționează caracteristicile și prețul produsului într-un mod corespunzător mijloacelor de comunicare comercială utilizate				

	pentru aceasta și care îl determină pe consumator să cumpere un produs; influență nejustificată – folosirea unei poziții de forță față de consumator, de manieră să exercite presiune asupra acestuia, chiar fără a recurge la forța fizică sau fără a amenința cu aceasta, într-un mod care limitează semnificativ capacitatea consumatorului de a lua o decizie în cunoștință de cauză; practici comerciale (practici ale comercianților în relația cu consumatorii) – orice acțiune, omisiune, comportament, declarație sau comunicare comercială, inclusiv publicitate și comercializare, efectuate de un comerciant în strinsă legătură cu promovarea, vânzarea sau furnizarea unui produs consumatorilor; responsabil de codul de conduită – orice entitate, inclusiv un comerciant sau un grup de comercianți, responsabilă de întocmirea și revizuirea unui cod de conduită și/sau de supravegherea respectării acestui cod de către cei care s-au angajat să îl respecte; executant – orice persoană fizică sau juridică, autorizată pentru activitate de întreprinzător, care efectuează lucrări în relațiile cu consumatorii; comerciant – orice persoană fizică sau juridică care, în practicile comerciale ce fac obiectul prezentei legi, acționează în cadrul activității sale comerciale, industriale, de producție sau artizanale, precum și orice persoană care acționează în scop comercial, în numele sau în beneficiul unui comerciant.				

Articolul 3 (1) O clauză contractuală care nu s-a negociat individual se consideră ca fiind abuzivă în cazul în care, în contradicție cu cerința de bună credință, provoacă un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în detrimentul consumatorului. (2) Se consideră întotdeauna că o clauză nu s-a negociat individual atunci când a fost redactată în prealabil, iar, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul clauzei, în special în cazul unui contract de adeziune. Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză au fost negociate individual nu exclude aplicarea prezentului articol pentru restul contractului, în cazul în care o evaluare globală a acestuia indică faptul că este, cu toate acestea, un contract de adeziune. În cazul în care orice vânzător sau furnizor pretinde că s-a negociat individual o clauză standard, acestuia îi revine sarcina probei. (3) Anexa conține o listă orientativă și neexhaustivă a clauzelor care pot fi considerate abuzive.	Art. 1, pct. 345 (Articolul 712. Clauzele care nu au fost negociate individual și Articolul 713. Invocarea clauzelor care nu au fost negociate individual) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Articolul 712. Clauzele care nu au fost negociate individual (1) Clauza propusă de una dintre părți nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. (2) Dacă una dintre părți propune celeilalte părți să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se va considera negociată individual doar fiindcă cealaltă parte a selectat din ele. (3) Dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual. (4) În contractul dintre un profesionist și un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terț au fost propuse de către profesionist. (5) Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză a fost negociată individual nu exclude aplicarea dispozițiilor prezentului capitol pentru restul contractului. (6) Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicând diferite părți și care nu au fost negociate individual. Articolul 713. Invocarea clauzelor care nu au fost negociate individual (1) Clauzele propuse de către o parte și care nu au fost negociate individual pot fi invocate față de cealaltă parte doar dacă cealaltă	Compatibil

	parte le-a cunoscut, sau dacă partea care le-a propus a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenția celeilalte părți la ele, la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta. (2) Dacă contractul se încheie prin mijloace electronice, partea care propune clauze care nu au fost negociate individual le poate invoca față de cealaltă parte doar dacă ea le-a făcut disponibile celeilalte părți în formă textuală. (3) În sensul dispozițiilor alin. (1) nu se consideră că consumatorului i s-a atras atenția în mod suficient asupra clauzelor doar fiindcă în înscrisul contractual există o trimitere la acele clauze, chiar dacă ea a acceptat textul.				
Articolul 4 (1) Fără să aducă atingere articolului 7, caracterul abuziv al unei clauze contractuale se apreciază luând în considerare natura bunurilor sau a serviciilor pentru care s-a încheiat contractul și raportându-se, în momentul încheierii contractului, la toate circumstanțele care însoțesc încheierea contractului și la toate clauzele contractului sau ale unui alt contract de care acesta depinde. (2) Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor nu privește nici definirea obiectului contractului, nici caracterul adecvat al prețului sau remunerației, pe de o parte, față de serviciile sau de bunurile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în măsura în care aceste clauze sunt exprimate în mod clar și inteligibil.	Art. 1, pct. 345 (Articolul 718. Factorii pentru evaluarea caracterului abuziv) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Articolul 718. Factorii pentru evaluarea caracterului abuziv (1) La evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul dispozițiilor art. 715 alin. (1), 716 sau 717 se va ține cont de: a) faptul dacă s-a respectat obligația de transparență, prevăzută la art. 714; b) natura obiectului contractului; c) circumstanțele determinate în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; și e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul. (2) Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului și nici la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, pe de o parte, față de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligația de transparență, prevăzută la art. 714. Obiectul contractului și raportul dintre preț	Compatibil			

		și calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale. (3) În cazul contractelor de asigurări, clauzele care definesc sau care delimitează în mod clar riscul asigurat și limitele răspunderii asigurătorului nu se supun evaluării, în măsura în care aceste restricții sunt luate în considerare la calcularea primei plătite de către consumator. Cu toate acestea, clauzele privitoare la procedura care trebuie urmată de fiecare dintre părți după producerea cazului asigurat sunt supuse evaluării caracterului abuziv.				
Articolul 5	În cazul contractelor în care toate clauzele sau o parte a acestora sunt prezentate consumatorului în scris, acestea trebuie întotdeauna redactate într-un limbaj clar și inteligibil. În cazul în care există îndoieli cu privire la sensul unei clauze, prevalează interpretarea cea mai favorabilă pentru consumator. Această normă de interpretare nu se aplică în contextul procedurilor prevăzute la articolul 7 alineatul (2).	Art. 1, pct. 345 (Articolul 714. Obligația de transparență privind clauzele care nu au fost negociate individual) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să asigure că ele sunt elaborate și comunicate într-un limbaj clar și inteligibil, precum și să fie lizibile. Această cerință este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificațiilor de orice natură. (2) Într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligației de transparență impusă prin dispozițiile alin. (1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.	Compatibil			
Articolul 6	(1) Statele membre stabilesc că clauzele abuzive utilizate într-un contract încheiat cu un consumator de către un vânzător sau un furnizor,	Art. 1, pct. 345 (Articolul 719. Nulitatea de protecție) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. (2) Această nulitate de protecție operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza	Compatibil			

în conformitate cu legislația internă, nu creează obligații pentru consumator, iar contractul continuă să angajeze părțile prin aceste clauze, în cazul în care poate continua să existe fără clauzele abuzive. (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că consumatorul nu își pierde protecția acordată prin această directivă datorită alegerii legislației unui stat nemembru ca legislație aplicabilă contractului, în cazul în care acesta din urmă are o strânsă legătură cu teritoriul statelor membre.	abuzivă. (3) În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanța de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu. (4) Dacă contractul poate fi, în mod rezonabil, menținut fără clauza abuzivă, celelalte clauze rămân valabile. (5) În cazul în care s-a constatat nulitatea clauzei abuzive, iar profesionistul a suportat, din această cauză, un cost cu cealaltă parte contractantă, el are un drept de regres contra celui care i-a vândut bunul, executat lucrarea sau prestat serviciul (furnizorul) și i-a impus utilizarea clauzei abuzive cu cei cu care contractează profesionistul dacă contractul dintre furnizor și profesionist nu prevede altfel.				
Articolul 7 (1) Statele membre se asigură că, în interesul consumatorilor și al concurenților, există mijloace adecvate și eficace pentru a preveni utilizarea în continuare a clauzelor abuzive în contractele încheiate cu consumatorii de către vânzători sau furnizori. (2) Mijloacele menționate la alineatul (1) cuprind dispozițiile în conformitate cu care persoanele sau organizațiile care au, în temeiul legislației interne, un interes legitim în protecția consumatorilor pot introduce o acțiune în justiție sau în fața organismelor administrative competente, în conformitate cu legislația internă în cauză, pentru a obține o decizie care să	Capitolul II din Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 936 din 09.12.2011 privind crearea Agenției pentru Protecția Consumatorilor și aprobarea Regulamentului, structurii și efectivului-limită ale acesteia Misiunea, funcțiile de bază, atribuțiile și drepturile Agenției 6. Agenția are misiunea de implementare a politicii și strategiilor în domeniul protecției consumatorilor, precum și de supraveghere a respectării actelor normative din domeniul respectiv în limitele competențelor atribuite. 7. În vederea realizării misiunii sale, Agenției îi revin următoarele funcții de bază: 1) organizarea și desfășurarea activităților de supraveghere a pieței privind corespunderea produselor plasate pe piață și a serviciilor prestate cu cerințele prescrise și/sau declarate, inclusiv prin efectuarea controlului, în numele statului, la toate etapele ciclului vital al produsului sau al prestării serviciului; 2) efectuarea controlului metrologic legal asupra normelor	Compatibil			

stabilească dacă clauzele contractuale elaborate pentru a fi utilizate în general sunt abuzive, astfel încât să poată aplica mijloace adecvate și eficiente pentru a preveni utilizarea acestor clauze în continuare. (3) Cu respectarea legislației interne, acțiunile menționate la alineatul (2) pot fi îndreptate, separat sau în ansamblu, împotriva unui număr de vânzători sau furnizori din același sector economic sau împotriva asociațiilor acestora care utilizează sau recomandă utilizarea aceleiași clauze contractuale generale sau a unor clauze similare.	privind asigurarea metrologică, starea etaloanelor, mijloacelor de măsurare și a materialelor de referință din domeniul metrologiei legale; 3) efectuarea controlului de stat privind respectarea normelor și regulilor de desfășurare a activităților de comerț; 4) desfășurarea activităților privind protecția intereselor economice ale consumatorilor; 5) desfășurarea activităților de informare și educare a cetățenilor privind drepturile pe care le au în calitate de consumatori. 8. Agenția are următoarele atribuții principale: [Pct.8 modificat prin HG910 din 05.11.14, MO333-338/07.11.14 art.978] 1) implementează politica în domeniul protecției consumatorilor, în comun cu organele centrale de specialitate ale administrației publice, cu autoritățile administrației publice locale cu atribuții în domeniu și cu asociațiile obștești de consumatori; 2) examinează și înaintează propuneri la proiectele de acte legislative sau de alte acte normative în domeniile protecției consumatorilor, supravegherii pieței și metrologiei privind fabricarea, ambalarea, etichetarea, conservarea, depozitarea, transportarea, importul și comercializarea produselor, privind prestarea serviciilor, astfel încât acestea să nu pună în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor, să nu afecteze drepturile și interesele lor legitime, precum și privind regulile de desfășurare a activităților de comerț; 3) participă, în colaborare cu organizații și instituții din țară și din străinătate, la realizarea programelor interne și internaționale în domeniile protecției consumatorilor, supravegherii pieței și metrologiei, în limitele competențelor ce îi revin, conform legii; 4) organizează activități de informare, consiliere și educare a consumatorilor în ceea ce privește drepturile lor legitime, inclusiv prin: a) elaborarea, editarea și distribuirea materialelor informative și				

	educative pentru consumatori; b) prezentarea pentru mass-media a informațiilor din domeniul protecției consumatorilor, supravegherii pieței și metrologiei; c) acordarea consultațiilor consumatorilor, inclusiv prin linia telefonică directă; 5) informează consumatorii asupra produselor și serviciilor ce prezintă riscuri pentru sănătatea și securitatea lor, precum și asupra practicilor comerciale incorecte care le pot afecta interesele economice; 6) colaborează cu asociațiile obștești de consumatori în vederea informării consumatorilor asupra drepturilor lor legitime și a modalității de apărare a acestora; 7) acordă persoanelor fizice și juridice consultanță de specialitate în domeniul protecției consumatorilor; 8) realizează protecția drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor prin mijloacele prevăzute de legislație; 9) examinează reclamațiile consumatorilor în vederea protejării drepturilor legitime ale acestora; 10) efectuează controlul respectării prevederilor legislației în domeniul protecției consumatorilor, reglementărilor tehnice și altor acte normative ce stabilesc cerințe obligatorii privind securitatea produselor și a serviciilor, controlul corespunderii produselor și serviciilor plasate pe piață cerințelor prescrise și/sau declarate, cu excepția controalelor privind respectarea regulilor sanitaro-igienice și sanitar-veterinare de către producătorii de produse alimentare; 11) efectuează prelevări de eșantioane de produse puse la dispoziție pe piață pentru încercări în laboratoare acreditate; [Pct.8 subpct.11) în redacția HG895 din 27.10.14, MO325-332/31.10.14 art.962] 111) efectuează, în comun cu inspectorii Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, prelevări de probe la produsele alimentare puse la dispoziție pe piață pentru încercări în				

		laboratoare acreditate; [Pct.8 subpct.111) introdus prin HG895 din 27.10.14, MO325-332/31.10.14 art.962] 12) efectuează controlul metrologic legal, inclusiv supravegherea metrologică a respectării de către persoanele juridice și/sau fizice a prevederilor actelor legislative și altor acte normative în domeniul metrologiei legale referitor la: a) utilizarea adecvată a unităților de măsură și simbolurilor acestora; b) respectarea obligațiilor de către utilizatorii mijloacelor de măsurare legale; c) respectarea obligațiilor de către producătorii și importatorii mijloacelor de măsurare la introducerea lor pe piață; d) respectarea condițiilor de desfășurare a activităților metrologice efectuate de către persoanele juridice și fizice desemnate sau înregistrate conform cerințelor prescrise; e) corespunderea parametrilor mijloacelor de măsurare legale cu modelul aprobat; f) respectarea cerințelor privind produsele preambalate; g) respectarea cerințelor și reglementările de metrologie legală; [Pct.8 subpct.12), lit.g) modificată prin HG895 din 27.10.14, MO325-332/31.10.14 art.962] h) asigurarea metrologică a proceselor și serviciilor; 13) efectuează controlul de stat privind respectarea normelor și regulilor de desfășurare a activităților de comerț; 14) prezintă periodic rapoarte și sinteze Ministerului Economiei și autorităților publice centrale interesate referitor la activitatea proprie în domeniul protecției consumatorilor și referitor la rezultatele supravegherii pieței; 15) generalizează rezultatele supravegherii pieței și efectuează analiza cauzelor nerespectării prevederilor actelor normative în domeniu; 16) constată contravenții, examinează cauze contravenționale și aplică sancțiuni în conformitate cu prevederile Codului				

	contravențional al Republicii Moldova; 17) emite decizii de remediere, înlocuire, restituire a contravalorii produsului, serviciului necorespunzător, de reducere a prețului acestora, conform Legii nr.105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, ce urmează a fi executate în termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data recepționării de către agentul economic; 18) emite decizii de încetare a practicilor comerciale incorecte; 19) emite decizii de interzicere a practicilor comerciale incorecte, chiar dacă acestea nu au fost aplicate, dar acest lucru este iminent; 20) solicită informații privind măsurile întreprinse de către agenții economici în vederea remedierii neajunsurilor depistate; 21) sesizează autoritatea de licențiere și/sau autoritățile administrației publice locale, în cazul constatării cazurilor de comercializare a produselor falsificate (contrafăcute) și/sau periculoase ori în cazul altor încălcări, în scopul suspendării sau retragerii licenței, autorizației de amplasare și funcționare ori a certificatului de clasificare; 22) sesizează organismele de evaluare a conformității, în baza constatărilor proprii, sesizărilor consumatorilor sau sesizărilor asociațiilor obștești de consumatori, în ceea ce privește neconformitatea produselor și serviciilor plasate pe piață, însoțite de certificate de conformitate; 23) asigură evidența actelor de control și a păstrării provizorie a acestora în timp de 7 ani de la data întocmirii; [Pct.8 subpct.23) modificat prin HG895 din 27.10.14, MO325-332/31.10.14 art.962] 24) îndeplinește orice alte sarcini stabilite prin lege, în domeniul său de activitate; 25) creează și organizează programe de pregătire și instruire a inspectorilor Agenției. [Pct.8 subpct.25) introdus prin HG895 din 27.10.14, MO325-				

	332/31.10.14 art.962] 9. Agenția este în drept: 1) să înainteze, în modul stabilit, propuneri de modificare și completare a legislației în domeniul supravegherii pieței și protecției consumatorilor, precum și a actelor normative care stabilesc cerințe față de produse, servicii și mijloacele de măsurare; 2) să solicite și să primească, în condițiile legii, informații de la organele centrale de specialitate ale administrației publice, de la autoritățile administrației publice locale, de la întreprinderi, organizații și instituții ce activează în domenii ce țin de competența sa; 3) să beneficieze de bazele de date oficiale în domeniul informației statistice, financiare, fiscale, economice, juridice, metrologice etc.; 4) să colaboreze cu autoritățile publice centrale și locale, organele abilitate cu funcții de supraveghere de stat, asociațiile obștești de consumatori, asociațiile producătorilor etc.; 5) să colaboreze, la exercitarea funcțiilor de supraveghere a conformității produselor plasate pe piață și a serviciilor prestate cu autoritățile care reglementează și monitorizează sectoarele specifice, fiecare autoritate exercitându-și competențele în limitele stabilite de lege; 6) să sesizeze autoritățile competente referitor la produsele și/sau serviciile, mijloacele de măsurare neconforme depistate în cadrul supravegherii pieței; 7) să organizeze și să efectueze vizite de consultanță în scopul familiarizării agenților economici cu cerințele actelor normative ce țin de protecția consumatorilor; 8) să efectueze controlul de stat în vederea constatării utilizării de către agenții economici a practicilor comerciale incorecte și a clauzelor abuzive în contractele încheiate cu consumatorii. 10. Inspectorul de stat este în drept:				

	1) să intre liber, în baza delegației de control, în încăperile de serviciu și de producție ale agenților economici, unde se fabrică, se depozitează, se comercializează produse ori se prestează servicii care fac obiectul controlului, precum și în toate locurile unde există, se utilizează, se fabrică, se repară, se stochează, se montează, se păstrează, se încearcă, se verifică, se etalonează, se vînd sau se închiriază mijloace de măsurare și în locurile unde produsele se ambalează, sau cele preambalate se păstrează ori se expun spre vînzare; [Pct.10 subpct.1) modificat prin HG895 din 27.10.14, MO325-332/31.10.14 art.962] 2) să primească de la agenții economici documentele și informațiile necesare pentru efectuarea supravegherii pieței și a controlului metrologic legal; 3) să atragă la efectuarea supravegherii pieței specialiști și mijloace tehnice ale agentului economic, în cazurile în care tergiversarea controlului poate crea riscuri pentru viața ori pentru sănătatea consumatorilor; 4) să preleve probe și mostre de produse, în volumul stabilit în documentele normative, pentru controlul conformității lor cu cerințele prescrise și/sau declarate (cheltuielile pentru prelevarea probelor și efectuarea încercărilor se suportă de bugetul de stat sau de bugetul agentului economic în cazul produselor neconforme cu cerințele prescrise și/sau declarate); 5) să întocmească acte de control privind rezultatele acestuia; 6) să constate contravenții și să încheie procese-verbale în conformitate cu prevederile Codului contravențional al Republicii Moldova; 7) să elibereze prescripții privind înlăturarea neconformităților depistate; 8) să elibereze prescripții privind interzicerea sau sistarea temporară a comercializării, utilizării (exploatării), depozitării și transportării loturilor de produse controlate și a prestării				

		serviciilor în cazurile în care produsele și/sau serviciile nu sînt conforme cu cerințele prescrise și/sau declarate; 9) să elibereze prescripții privind interzicerea sau sistarea temporară a utilizării mijloacelor de măsurare necorespunzătoare prevederilor reglementărilor de metrologie legală, inclusiv, după caz, cu aplicarea mărcii metrologice de stat de interzicere pe aceste mijloace de măsurare; 10) să sesizeze organele de poliție în vederea colaborării la efectuarea supravegherii pieței și, după caz, pentru a fi însoțit în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu și în cazul în care agentul economic nu-i permite să efectueze controlul; 11) să participe la nimicirea produselor periculoase; 12) să efectueze inspecții ale mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal, în conformitate cu legea. 11. Inspectorul principal de stat (directorul Agenției) este în drept: 1) să elibereze agenților economici prescripții privind interzicerea definitivă a fabricării (producerii) și plasării pe piață a produselor, a prestării serviciilor în cazul în care agentul economic refuză să prezinte produsele și serviciile spre verificare, precum și în cazul în care produsele sau serviciile: a) sînt periculoase și/sau falsificate (contrafăcute); b) sînt neconforme cu cerințele reglementărilor tehnice aplicabile; 2) să elibereze agenților economici prescripții privind retragerea de pe piață, returnarea de la consumatori a produselor, interzicerea prestării serviciilor în cazul în care produsele sau serviciile sînt periculoase; 3) să adopte decizii obligatorii de remediere, înlocuire gratuită, restituire a contravalorii produsului sau serviciului necorespunzător, de reducere a prețului acestora; [Pct.11 subpct.3) în redacția HG895 din 27.10.14, MO325-332/31.10.14 art.962]				

	4) să ia decizia de nimicire a produselor nealimentare periculoase interzise definitiv pentru comercializare, în cazul în care acesta este unicul mijloc de înlăturare a pericolului; 5) să elibereze prescripții privind interzicerea utilizării, montării, punerii în funcțiune, comercializării, reparării, fabricării, închirierii și importului mijloacelor de măsurare și materialelor de referință utilizate în măsurările de interes public, în cazul în care nu sînt respectate prevederile prescrise în actele normative; 6) să examineze cauzele contravenționale și să aplice sancțiuni conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova; 7) să elibereze decizie pentru încetarea practicilor comerciale incorecte; 8) să elibereze decizie pentru interzicerea practicilor comerciale incorecte, chiar dacă acestea nu au fost puse în practică, dar acest lucru este iminent;				
Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului Text cu relevanță pentru SEE					

Articolul 2 Definiții	Art. 1, pct. 332 (Articolul 678³. Definiția unor termeni) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte	Compatibil			
În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1. „consumator” înseamnă orice persoană fizică ce, în cadrul contractelor reglementate de prezenta directivă, acționează în scopuri care se află în afara activității sale comerciale, industriale, artizanale sau profesionale; 2. „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă este publică sau privată, care acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele sau în contul ei, în scopuri ce țin de activitatea sa comercială, de afaceri, meșteșugărească sau profesională în legătură cu contractele care intră sub incidența prezentei directive; 3. „bunuri” înseamnă orice obiect corporal mobil, cu excepția obiectelor vândute prin executare silită sau altfel, prin autoritatea legii; apa, gazul și energia electrică sunt considerate „bunuri” în sensul prezentei directive atunci când acestea sunt puse în vânzare în volum limitat sau în cantitate fixă; 4. „bunuri produse conform specificațiilor clientului” înseamnă orice bunuri care nu sunt prefabricate, produse pe baza opțiunilor individuale sau a deciziei clientului; 5. „contract de vânzare” înseamnă orice contract în temeiul căruia comerciantul transferă sau se angajează să transfere proprietatea asupra unor	Articolul 678³. Definiția unor termeni În sensul prezentei secțiuni, următoarele noțiuni se definesc după cum urmează: <i>contract la distanță</i> – orice contract negociat și încheiat între profesionist și consumator în cadrul unui sistem de vânzări sau de prestări de servicii la distanță organizat, fără prezența fizică simultană a profesionistului și a consumatorului, cu utilizarea exclusivă a unuia sau a mai multor mijloace de comunicare la distanță, pînă la și în momentul în care este încheiat contractul, inclusiv orice comandă făcută de consumator și care produce efecte obligatorii asupra lui; <i>contract negociat în afara spațiilor comerciale</i> – contract între un profesionist și un consumator, care întrunește una din următoarele condiții: a) este încheiat în prezența fizică simultană a profesionistului și a consumatorului, într-un loc care nu este spațiul comercial al profesionistului; b) pentru acest contract consumatorului i s-a făcut o ofertă în aceleași circumstanțe ca cele menționate la lit.a); c) este încheiat în spațiile comerciale ale profesionistului sau prin utilizarea mijloacelor de comunicare la distanță, imediat după ce consumatorul a fost abordat în mod personal și individual, într-un loc care nu este spațiul comercial al profesionistului, în prezența fizică simultană a acestuia și a consumatorului, cu excepția simplei distribuții a informației promoționale în apropiere de spațiile comerciale ale profesionistului; d) este încheiat în cursul unei deplasări organizate de profesionist în scopul sau urmărind efectul de a promova și a vinde consumatorului bunurile sau serviciile respective;				

bunuri către consumator, iar consumatorul plătește sau se angajează să plătească prețul acestora, inclusiv orice contract care are drept obiect atât bunuri, cât și servicii; 6. „contract de prestări de servicii” înseamnă orice contract, altul decât un contract de vânzare, în temeiul căruia comerciantul furnizează sau se angajează să furnizeze un serviciu consumatorului, iar acesta plătește sau se angajează să plătească prețul acestuia; 7. „contract la distanță” înseamnă orice contract încheiat între comerciant și consumator în cadrul unui sistem de vânzări sau de prestare de servicii la distanță organizat, fără prezența fizică simultană a comerciantului și a consumatorului, cu utilizarea exclusivă a unui sau a mai multor mijloace de comunicare la distanță, până la și inclusiv în momentul în care este încheiat contractul; 8. „contract negociat în afara spațiului comercial” înseamnă orice contract dintre un comerciant și un consumator: (a) încheiat în prezența fizică simultană a comerciantului și a consumatorului, într-un loc care nu este spațiul comercial al comerciantului; (b) pentru care consumatorului i s-a făcut o ofertă în aceleași circumstanțe ca cele menționate la litera (a); (c) încheiat în spațiile comerciale ale comerciantului sau prin orice mijloace de comunicare la	<i>funcționalitate</i> – modul în care poate fi utilizat conținutul digital, de exemplu: a) limba conținutului și, dacă diferă, limba oricăror instrucțiuni incluse în conținut; b) metoda de furnizare a conținutului: de exemplu, flux continuu, online, descărcare unică, acces la descărcare pe o perioadă determinată; c) durata de redare a conținutului pentru fișierele video sau audio; d) tipul și dimensiunea fișierului pentru fișierele descărcabile; e) dacă există sau nu un angajament din partea profesionistului sau a unei părți terțe de a întreține sau actualiza bunul; f) orice condiții de utilizare a bunului care nu sînt direct legate de interoperabilitate, precum: 1) urmărirea și/sau personalizarea; 2) necesitatea unei conexiuni la Internet pentru utilizarea bunului și a caracteristicilor sale tehnice (de exemplu, viteza minimă de descărcare și încărcare); 3) necesitatea pentru alți utilizatori de a avea un anumit software instalat (de exemplu, software de comunicare); g) orice limitări privind utilizarea bunului: 1) limitele privind durata în care un bun digital poate fi vizionat, citit sau utilizat ori privind numărul de utilizări; 2) limitele privind reutilizarea conținutului, de exemplu, în scopul realizării de copii private; 3) restricțiile pe baza locației dispozitivului consumatorului; 4) orice funcționalități condiționate de achiziții suplimentare, precum conținutul plătit, calitatea de membru al unui club sau componentele hardware ori software suplimentare; <i>garanție comercială</i> – orice angajament din partea				

distanță, imediat după ce consumatorul a fost abordat în mod personal și individual, într-un loc care nu este spațiul comercial al comerciantului, în prezența fizică simultană a acestuia și a consumatorului; sau (d) încheiat în cursul unei deplasări organizate de comerciant cu scopul sau efectul de a promova și a vinde consumatorului bunuri sau servicii; 9. „spațiu comercial” înseamnă: (a) orice unitate imobilă de vânzare cu amănuntul, în care comerciantul își desfășoară activitatea în permanență; sau (b) orice unitate mobilă de vânzare cu amănuntul, în care comerciantul își desfășoară activitatea în mod obișnuit; 10. „suport durabil” înseamnă orice instrument care permite consumatorului sau comerciantului să stocheze informații care îi sunt adresate personal, într-un mod accesibil pentru referințe ulterioare pentru o perioadă de timp adecvată, în vederea informării, și care permite reproducerea neschimbată a informațiilor stocate; 11. „conținut digital” înseamnă date produse și livrate în formă digitală; 12. „serviciu financiar” înseamnă orice serviciu cu caracter bancar, de creditare, asigurări, pensii personale, de investiții sau plăți; 13. „licitație publică” înseamnă metoda de vânzare prin care comerciantul oferă bunuri sau servicii consumatorilor, care participă sau au	profesionistului sau a unui producător față de consumator, în plus față de obligațiile legale referitoare la garanția de conformitate, de a restitui prețul plătit sau de a înlocui, a repara sau a întreține bunurile în orice mod în cazul în care acestea nu corespund specificațiilor sau oricărei alte cerințe care nu este legată de conformitatea din certificatul de garanție sau din publicitatea relevantă disponibilă în momentul sau înaintea încheierii contractului; <i>interoperabilitate</i> – informații referitoare la echipamentul hardware și mediul software standard cu care este compatibil conținutul digital, de exemplu, sistemul de operare, versiunea necesară, anumite caracteristici ale echipamentului hardware; <i>licitație deschisă</i> – metodă de vânzare prin care profesionistul oferă bunuri sau servicii consumatorilor care participă sau au posibilitatea de a participa în persoană (cu prezența fizică) la licitație, prin intermediul unei proceduri de licitare transparente, concurențiale, condusă de un adjudecător, în care ofertantul câștigător este obligat să achiziționeze bunurile sau serviciile; <i>bunuri</i> – orice obiect corporal mobil, cu excepția obiectelor vândute prin executare silită sau altfel, prin autoritatea legii; apa, gazul și energia electrică sînt considerate „bunuri” în sensul prezentei secțiuni atunci cînd acestea sînt puse în vânzare în volum limitat sau în cantitate fixă; <i>spațiu comercial:</i> a) orice unitate imobilă de vânzare cu amănuntul în care profesionistul sau persoana care acționează în numele profesionistului își desfășoară activitatea permanent; sau b) orice unitate mobilă de vânzare cu amănuntul în care profesionistul sau persoana care acționează în numele profesionistului își desfășoară activitatea în mod obișnuit, inclusiv sezonier, și care este în mod clar identificată ca spațiu pentru vânzări către public;				

posibilitatea de a participa în persoană la licitație, prin intermediul unei proceduri de licitare transparentă, concurențială, condusă de un adjudecător și în care ofertantul câștigător este obligat să achiziționeze bunurile sau serviciile; 14. „garanție comercială” înseamnă orice angajament din partea comerciantului sau a unui producător (denumit în continuare „garantul”) față de consumator, în plus față de obligațiile legale referitoare la garanția de conformitate, de a rambursa prețul plătit sau de a înlocui, a repara sau a întreține bunurile în orice mod, în cazul în care acestea nu corespund specificațiilor sau oricărei alte cerințe care nu este legată de conformitate din certificatul de garanție sau din publicitatea relevantă disponibilă în momentul sau înaintea încheierii contractului; 15. „contract auxiliar” înseamnă un contract prin care consumatorul obține bunurile sau serviciile care fac obiectul unui contract la distanță sau al unui contract negociat în afara spațiului comercial, iar aceste bunuri sau servicii sunt livrate, respectiv prestate de comerciant sau de o parte terță pe baza unui acord între partea terță respectivă și comerciant.					

Articolul 3 Domeniu de aplicare (1) Prezenta directivă se aplică, conform condițiilor și în limitele stabilite în dispozițiile sale, oricărui contract încheiat între un comerciant și un consumator. Ea se aplică și contractelor de furnizare a apei, gazelor, energiei electrice sau încălzirii centralizate, inclusiv de către furnizorii publici, în măsura în care aceste utilități sunt furnizate pe bază contractuală. (2) În cazul în care vreo dispoziție a prezentei directive intră în contradicție cu o dispoziție a unui alt act al Uniunii care reglementează sectoare specifice, dispozițiile acestuia din urmă prevalează și se aplică sectoarelor specifice în cauză. (3) Prezenta directivă nu se aplică contractelor: (a) de prestare a unor servicii sociale, printre care cele de cazare socială, de îngrijire a copiilor și de susținere a familiilor și a persoanelor aflate permanent sau temporar în nevoie, inclusiv cele de îngrijire pe termen lung; (b) având ca obiect serviciile de sănătate, astfel cum sunt definite la articolul 3 litera (a) din Directiva 2011/24/UE, indiferent dacă acestea sunt sau nu furnizate în cadrul unor unități medicale; (c) având ca obiect jocurile de noroc care implică mizarea pe un pot cu valoare pecuniară în jocuri de noroc, inclusiv loterii, jocuri de cazinou și tranzacții de tipul pariurilor; (d) referitoare la servicii financiare;	Art. 1, pct. 332 (Articolul 678⁸. Domeniul de aplicare) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Articolul 678⁸. Domeniul de aplicare (1) Prezenta secțiune se aplică, în condițiile și în limitele stabilite de dispozițiile sale, oricărui contract încheiat între un profesionst și un consumator, inclusiv contractelor de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, contractelor de furnizare a gazelor naturale, contractelor de furnizare a energiei electrice sau contractelor de furnizare a energiei termice, în măsura în care aceste utilități sînt furnizate pe bază contractuală. (2) Prezenta secțiune nu se aplică următoarelor tipuri de contracte: a) contracte de prestare a unor servicii sociale, inclusiv de cazare socială, de îngrijire a copiilor și de susținere a familiilor și a persoanelor în scopul depășirii unor situații de dificultate; b) contracte avînd ca obiect serviciile de sănătate orientate spre nevoile populației de ocrotire și recuperare a sănătății, realizate prin folosirea cunoștințelor profesionale medicale și farmaceutice; c) contracte avînd ca obiect jocurile de noroc, care implică mizarea pe un pot cu valoare pecuniară, inclusiv loterii, jocuri de cazinou și tranzacții de tipul pariurilor; d) contracte referitoare la servicii financiare; e) contracte pentru dobîndirea sau transferul unor drepturi asupra unui bun imobil, cu excepția contractelor privind serviciile agenților imobiliari și a celor privind închirierea unor spații în scopuri nerezidențiale; f) contracte avînd ca obiect construirea unor clădiri noi, transformarea substanțială a unor clădiri existente sau închirierea de locuințe în scopuri rezidențiale, cu excepția celor privind construcția unor anexe la clădiri și a celor privind repararea și	Compatibil			

(e) pentru crearea, dobândirea sau transferul unui bun imobil sau al unor drepturi asupra unui bun imobil; (f) având ca obiect construirea unor clădiri noi, a transformării substanțiale a unor clădiri existente și a închirierii de locuințe în scopuri rezidențiale; (g) care intră sub incidența Directivei 90/314/CEE a Consiliului din 13 iunie 1990 privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite (18); (h) care intră sub incidența Directivei 2008/122/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 ianuarie 2009 privind protecția consumatorilor în ceea ce privește anumite aspecte referitoare la contractele privind dreptul de folosință a bunurilor pe durată limitată, la contractele privind produsele de vacanță cu drept de folosință pe termen lung, precum și la contractele de revânzare și de schimb (19); (i) care, în conformitate cu legislația statelor membre, sunt stabilite de un funcționar public care are obligația legală de a fi independent și imparțial și care trebuie să se asigure, furnizând informații juridice cuprinzătoare, că încheierea contractului survine numai după ce consumatorul a analizat cu atenție aspectele juridice și a luat cunoștință de sfera de aplicare juridică a acestuia; (j) având ca obiect furnizarea alimentelor, băuturilor sau a altor bunuri destinate consumului casnic, livrate fizic de un comerciant care se deplasează frecvent și periodic la	renovarea clădirilor; g) contracte privind pachetul de servicii de călătorie; h) contracte privind cazarea periodică, privind produsele de vacanță pe termen lung, contracte de intermediere a produselor de vacanță și de intermediere a participării la un sistem de schimb; i) contracte care sînt autentificate, fie în virtutea legii, fie la cererea părților, de către un notar care trebuie să se asigure, furnizînd informații juridice cuprinzătoare, că încheierea contractului survine numai după ce consumatorul a analizat cu atenție aspectele juridice și a luat cunoștință de sfera de aplicare juridică a acestuia; j) contracte avînd ca obiect furnizarea alimentelor, băuturilor sau a altor bunuri de consum casnic curent, livrate fizic de către un profesionist care se deplasează frecvent sau periodic la domiciliul, reședința sau locul de muncă al consumatorului; k) contracte de prestare a unor servicii de transport de pasageri, cu excepția dispozițiilor art. 678⁷alin.(2)–(4); l) contracte încheiate prin intermediul automatelor sau incintelor comerciale automatizate; m) contracte încheiate cu furnizorii de servicii de comunicații electronice prin telefoane publice cu plată, pentru utilizarea acestora, sau încheiate pentru utilizarea unei conexiuni unice prin telefon, Internet sau fax, stabilite de un consumator. (3) Prezenta secțiune nu se aplică contractelor negociate în afara spațiilor comerciale, în cazul cărora plata ce trebuie efectuată de consumator nu depășește echivalentul în lei a 10 euro la cursul Băncii Naționale a Moldovei din ziua respectivă. În cazul în care consumatorul încheie în același timp 2 sau mai multe contracte avînd obiecte conexe, la aplicarea respectivului prag se ia în vedere costul total. (4) Prezenta secțiune nu aduce atingere normelor privind				

locuința, reședința sau locul de muncă al consumatorului; (k) de prestare a unor servicii de transport de pasageri, cu excepția articolului 8 alineatul (2) și a articolelor 19 și 22; (l) încheiate prin intermediul automatelor sau incintelor comerciale automatizate; (m) încheiate cu operatorii de telecomunicații prin telefoane publice cu plată, pentru utilizarea acestora, sau încheiate pentru utilizarea unei conexiuni unice prin telefon, Internet sau fax stabilite de un consumator. 4. Statele membre pot hotărî să nu aplice prezenta directivă sau să nu mențină sau să introducă dispoziții interne corespunzătoare pentru contractele negociate în afara spațiilor comerciale în cazul cărora plata de efectuat de către consumator nu depășește 50 EUR. Statele membre pot stabili în legislația lor națională o valoare inferioară. 5. Prezenta directivă nu afectează dreptul intern general al contractelor precum normele privind valabilitatea, formarea sau efectele unui contract, în măsura în care aspectele dreptului general al contractelor nu sunt reglementate de prezenta directivă. 6. Prezenta directivă nu împiedică oferirea de către comerciant către consumator a unor condiții contractuale care depășesc nivelul de protecție asigurat prin prezenta directivă.	valabilitatea, încheierea sau efectele contractelor reglementate de alte acte legislative, în măsura în care aceste aspecte nu sînt reglementate de prezenta secțiune. (5) Prezenta secțiune nu împiedică oferirea de către profesionist a unor condiții contractuale mai avantajoase pentru consumator. (6) Prezenta secțiune nu se aplică transferului drepturilor și obligațiilor deținute de un consumator în baza unui contract încheiat cu un profesionist către un alt consumator. (7) În sensul prezentei secțiuni, contractele de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, contractele de furnizare a gazelor naturale și contractele de furnizare a energiei electrice, în cazul în care acestea nu prevăd vânzarea într-un volum limitat sau într-o cantitate stabilită, contractele de furnizare a energiei termice și contractele privind conținuturi digitale care nu sînt livrate pe un suport material nu se consideră nici contracte de vânzare-cumpărare, nici contracte de prestări servicii. (8) Prezenta secțiune nu se aplică conținuturilor digitale care nu sînt livrate pe un suport material și care sînt furnizate gratuit prin difuzarea informației pe Internet, fără încheierea expresă a unui contract. Accesul gratuit la o pagină web sau o descărcare gratuită de pe o pagină web nu se consideră contract în sensul prezentei secțiuni. (9) Faptul că un contract poate include opțiunea ce permite încheierea de alte contracte ulterioare sau o perioadă de probă gratuită nu modifică în esență natura contractului.				

Articolul 5 Cerințe în materie de informare pentru alte contracte decât contractele negociate în afara spațiilor comerciale și contractele la distanță (1) Înainte ca un contract, altul decât un contract la distanță sau un contract negociat în afara spațiilor comerciale, sau orice ofertă similară să producă efecte obligatorii asupra consumatorului, comerciantul trebuie să îi furnizeze consumatorului următoarele informații în mod clar și inteligibil, în cazul în care respectivele informații nu reies în mod evident din context: (a) principalele caracteristici ale bunurilor sau serviciilor, în mod corespunzător cu mediul de comunicare și cu bunurile sau serviciile în cauză; (b) identitatea comerciantului, cum ar fi denumirea sa socială, adresa geografică la care este stabilit și numărul său de telefon; (c) prețul total al bunurilor sau serviciilor cu toate taxele incluse sau, în cazul în care prețul nu poate fi calculat în avans în mod rezonabil dată fiind natura bunurilor sau a serviciilor, modalitatea de calcul al prețului și, după caz, toate costurile suplimentare de transport, de livrare sau taxele poștale sau, în cazul în care acestea nu pot fi calculate în avans în mod rezonabil, menționarea faptului că aceste costuri	Art. 1, pct. 332 (Articolul 678⁴. Cerințe în materie de informare în cazul contractelor altele decât contractele negociate în afara spațiilor comerciale și contractele la distanță) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Articolul 678⁴. Cerințe în materie de informare în cazul contractelor altele decât contractele negociate în afara spațiilor comerciale și contractele la distanță (1) Înainte ca un contract, altul decât un contract la distanță sau un contract negociat în afara spațiilor comerciale, sau orice ofertă similară să producă efecte obligatorii asupra consumatorului, profesionistul îi furnizează consumatorului, într-un mod clar și inteligibil, următoarele informații, în cazul în care respectivele informații nu reies în mod evident din context: a) principalele caracteristici ale bunurilor sau serviciilor, în mod corespunzător cu mijlocul de comunicare utilizat și cu bunurile sau serviciile în cauză; b) denumirea completă sau prescurtată, în limba de stat, și numărul de identificare de stat (IDNO) ale profesionistului persoană juridică, respectiv, numele, prenumele și numărul de identificare de stat (IDNP) ale profesionistului persoană fizică, precum și adresa sediului la care este stabilit și numărul de telefon al acestuia; c) prețul total al bunurilor sau serviciilor cu toate taxele incluse sau, în cazul în care prețul nu poate fi calculat în avans în mod rezonabil dată fiind natura bunurilor sau a serviciilor, modalitatea de calcul al prețului și, după caz, toate costurile suplimentare de transport, de livrare ori taxele poștale, sau, în cazul în care acestea nu pot fi calculate în avans în mod rezonabil, menționarea faptului că aceste costuri suplimentare ar putea fi suportate de consumator; d) acolo unde este cazul, modalitățile de plată, livrare și	Compatibil			

suplimentare ar putea fi suportate de consumator; (d) acolo unde este cazul, modalitățile de plată, livrare și executare, data până la care comerciantul se angajează să livreze bunurile sau să presteze serviciile și politica comerciantului de soluționare a reclamațiilor; (e) în plus față de o mențiune a existenței unei garanții legale de conformitate pentru bunuri, existența și condițiile privind serviciile postvânzare și garanțiile comerciale, după caz; (f) durata de valabilitate a contractului, după caz, sau, în cazul unui contract pe durată nedeterminată sau al unui contract care urmează să fie prelungit în mod automat, condițiile de reziliere a contractului; (g) acolo unde este cazul, funcționalitatea, inclusiv aplicarea unor măsuri tehnice de protecție pentru conținuturile digitale; (h) acolo unde este cazul, orice interoperabilitate pertinentă a conținuturilor digitale cu componentele hardware și software de care comerciantul are cunoștință sau se poate presupune în mod rezonabil că are cunoștință. (2) Alineatul (1) se aplică și contractelor de furnizare a apei, gazelor sau energiei electrice, atunci când acestea nu sunt puse în vânzare într-un volum limitat sau cantitate prestabilită, a încălzirii centralizate sau a conținuturilor digitale care nu sunt livrate pe un suport material. (3) Statelor membre nu li se va cere să aplice alineatul (1) contractelor care implică tranzacții de la o zi la alta și care sunt puse în execuție imediat, în momentul în care sunt încheiate.	executare, data până la care sau termenul în care profesionistul se angajează să livreze bunurile sau să presteze serviciile și politica profesionistului de soluționare a reclamațiilor, inclusiv termenul standard de livrare stabilit de dispozițiile art.575² alin.(1) lit. a); e) în plus față de o mențiune a existenței unei garanții legale de conformitate pentru bunuri, mențiunea privind existența serviciilor prestate după vânzare și a garanțiilor comerciale, după caz, precum și condițiile aferente acestora (în special, adresa sediului în care se oferă serviciile prestate după vânzare și cine suportă cheltuielile de transport, dacă acestea sînt aplicabile); f) durata de valabilitate a contractului sau, pentru un contract cu o durată nedeterminată sau un contract care urmează să fie prelungit de plin drept, condițiile de rezoluțiune a raportului contractual; g) acolo unde este cazul, funcționalitatea, inclusiv aplicarea unor măsuri tehnice de protecție pentru conținutul digital; h) acolo unde este cazul, orice interoperabilitate relevantă a conținutului digital cu componentele hardware și software despre care profesionistul deține informații sau despre care se poate presupune, în mod rezonabil, că acesta deține informații. (2) Dispozițiile alin.(1) se aplică și contractelor de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, de furnizare a gazelor naturale și a energiei electrice, atunci cînd acestea nu sînt puse în vânzare într-un volum limitat sau într-o cantitate prestabilită, contractelor de furnizare a energiei termice sau contractelor de furnizare a conținuturilor digitale care nu sînt livrate pe un suport material. (3) Dispozițiile alin.(1) nu se aplică contractelor pentru necesități curente, care sînt executate imediat, în momentul în care sînt încheiate. (4) Informațiile menționate de dispozițiile alin. (1) fac parte integrantă din contract și nu pot fi modificate decît în cazul				

(4) Pentru contractele care fac obiectul prezentului articol, statele membre pot adopta sau menține cerințe precontractuale suplimentare în materie de informare.	în care părțile contractante decid altfel în mod explicit.				

Articolul 6 Cerințe de informare pentru contractele la distanță și cele negociate în afara spațiilor comerciale (1) Înainte ca un contract la distanță sau negociat în afara spațiilor comerciale sau orice ofertă similară să producă efecte obligatorii asupra consumatorului, comerciantul trebuie să îi furnizeze consumatorului următoarele informații în mod clar și inteligibil: (a) principalele caracteristici ale bunurilor sau serviciilor, în mod corespunzător cu mediul de comunicare și cu bunurile sau serviciile în cauză; (b) identitatea comerciantului, cum ar fi denumirea sa comercială; (c) adresa geografică la care este stabilit comerciantul și numărul de telefon, numărul de fax și adresa de poștă electronică ale acestuia, în cazul în care sunt disponibile, pentru a-i permite consumatorului să ia rapid legătura cu comerciantul și să comunice cu acesta în mod eficient și, dacă este cazul, adresa geografică și identitatea comerciantului în contul căruia acționează; (d) în cazul în care este diferită de adresa furnizată în conformitate cu litera (c), adresa geografică a locului în care comerciantul își desfășoară activitatea și, după caz, adresa	Art. 1, pct. 332 (Articolul 678⁵. Cerințe de conținut al informațiilor în cazul contractelor la distanță și celor negociate în afara spațiilor comerciale) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Articolul 678⁵. Cerințe de conținut al informațiilor în cazul contractelor la distanță și celor negociate în afara spațiilor comerciale (1) Înainte ca un contract la distanță sau negociat în afara spațiilor comerciale sau orice ofertă similară să producă efecte obligatorii pentru consumator, profesionistul trebuie să furnizeze consumatorului următoarele informații într-un mod clar și inteligibil: a) principalele caracteristici ale bunurilor sau serviciilor, corespunzător cu mijlocul de comunicare utilizat și cu bunurile sau serviciile în cauză; b) denumirea completă sau prescurtată, în limba de stat, și numărul de identificare de stat (IDNO) ale profesionistului persoană juridică sau, respectiv, numele, prenumele și numărul de identificare de stat (IDNP) ale profesionistului persoană fizică; c) adresa sediului la care este stabilit profesionistul, numărul de telefon, numărul de fax și adresa de poștă electronică ale acestuia, în cazul în care sînt disponibile, pentru a-i permite consumatorului să ia rapid legătura cu profesionistul și să comunice cu acesta în mod eficient, și, dacă este cazul, adresa sediului și identitatea profesionistului în numele căruia acționează intermediarul; d) adresa locului în care profesionistul își desfășoară activitatea, în cazul în care aceasta este diferită de adresa furnizată în conformitate cu lit.c), și, după caz, adresa poștală a profesionistului în numele căruia acționează intermediarul, la care consumatorul poate trimite eventualele reclamații;	Compatibil			

comerciantului în numele căruia acționează, la care consumatorul poate trimite eventualele reclamații; (e) prețul total al bunurilor și serviciilor cu toate taxele incluse sau, în cazul în care prețul nu poate fi calculat în dinainte în mod rezonabil dată fiind natura bunurilor sau a serviciilor, modalitatea de calcul al prețului și, după caz, toate costurile suplimentare de transport, de livrare, taxele postale sau de orice altă natură sau, în cazul în care acestea nu pot fi calculate dinainte în mod rezonabil, menționarea faptului că aceste costuri suplimentare ar putea fi suportate de consumator; în cazul unui contract pe durată nedeterminată sau al unui contract care include un abonament, prețul total va include costurile totale pe perioada de facturare. În cazul în care aceste contracte sunt taxate la un tarif fix, prețul total va cuprinde și costurile lunare totale. În cazul în care costul total nu poate fi calculat dinainte, ar trebui indicat modul în care se calculează prețul; (f) costul de utilizare a mijloacelor de comunicare la distanță în vederea încheierii contractului, atunci când este calculat pe baza unui alt tarif decât tariful de bază; (g) modalitățile de plată, livrare, executare, data până la care comerciantul se angajează să livreze bunurile sau să presteze serviciile și, după caz, politica comerciantului de soluționare a reclamațiilor; (h) în cazul în care există un drept de retragere, condițiile, termenele și procedurile de exercitare	e) prețul total al bunurilor sau serviciilor cu toate taxele incluse sau, în cazul în care costul nu poate fi calculat din timp în mod rezonabil dată fiind natura bunurilor ori a serviciilor, modalitatea de calcul al prețului și toate costurile suplimentare de transport, de livrare, taxele postale ori de orice altă natură, sau, în cazul în care acestea nu pot fi calculate din timp în mod rezonabil, menționarea faptului că aceste costuri suplimentare ar putea fi suportate de consumator. În cazul unui contract pe durată nedeterminată sau al unui contract care include un abonament, prețul total va include costurile totale pe perioada de facturare. În cazul în care aceste contracte sînt taxate la un tarif fix, prețul total va cuprinde și costurile lunare totale. În cazul în care costul total nu poate fi calculat din timp, trebuie indicată modalitatea de calcul al prețului; f) costul de utilizare a mijloacelor de comunicare la distanță în vederea încheierii contractului, atunci cînd acesta este calculat pe baza unui alt tarif decît tariful de bază; g) modalitățile de plată, livrare, executare, data pînă la care sau termenul în care profesionistul se angajează să livreze bunurile sau să presteze serviciile și, acolo unde este cazul, procedura de soluționare a reclamațiilor derulată de profesionist; h) în cazul în care există un drept de revocare, condițiile, termenul și procedurile de exercitare a dreptului respectiv conform dispozițiilor art.705 și 711³ alin.(1), precum și formularul standard de revocare prevăzut în anexa nr. 6 la Legea pentru punerea în aplicare a Codului civil; i) acolo unde este cazul, faptul că consumatorul va trebui să suporte costul aferent returnării bunurilor în caz de revocare și, pentru contractele la distanță, dacă bunurile, prin însăși natura lor, nu pot fi, în mod normal, returnate prin poștă, costul aferent returnării bunurilor; j) în cazul în care consumatorul își exercită dreptul de revocare după formularea unei cereri în conformitate cu				

a dreptului respectiv, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1), precum și formularul tipizat de retragere, prezentat în anexa I partea B; (i) acolo unde este cazul, faptul că consumatorul va trebui să suporte costul aferent returnării bunurilor în caz de retragere și, pentru contractele la distanță, dacă bunurile, prin însăși natura lor, nu pot fi, în mod normal, returnate prin poștă, costul aferent returnării bunurilor; (j) în cazul în care consumatorul își exercită dreptul de retragere după formularea unei cereri în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) sau cu articolul 8 alineatul (8), informația potrivit căreia consumatorul este ținut să achite comerciantului costuri rezonabile, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3); (k) în cazul în care dreptul de retragere nu este prevăzut în conformitate cu articolul 16, informația conform căreia consumatorul nu va beneficia de un drept de retragere sau, după caz, circumstanțele în care consumatorul își pierde dreptul de retragere; (l) o mențiune referitoare la existența unei garanții legale privind conformitatea bunurilor; (m) acolo unde este cazul, existența și condițiile de asistență după vânzare acordată consumatorului, serviciile prestate după vânzare și garanțiile comerciale; (n) existența codurilor de conduită relevante, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (f) din Directiva 2005/29/CE, și modalitatea în care pot fi obținute copii ale acestora, după caz; (o) durata contractului, după caz, sau, dacă	dispozițiile art. 678⁶ alin. (3) sau dispozițiile art. 678⁷ alin.(10), informația potrivit căreia consumatorul este obligat să achite profesionistului costuri rezonabile în conformitate cu dispozițiile art. 711⁵ alin. (6); k) în cazul în care dreptul de revocare nu este prevăzut în conformitate cu dispozițiile art. 711⁶, informația conform căreia consumatorul nu va beneficia de un drept de revocare sau, acolo unde este cazul, circumstanțele în care consumatorul își pierde dreptul de revocare; l) o mențiune referitoare la existența unei garanții legale privind conformitatea bunurilor; m) acolo unde este cazul, existența și condițiile de asistență după vânzare acordată consumatorului, serviciile prestate după vânzare (inclusiv adresa sediului la care se prestează și cine suportă cheltuielile de transport, dacă acestea sînt aplicabile) și garanțiile comerciale; n) existența codurilor de conduită relevante, astfel cum sînt definite de legislația privind protecția consumatorilor, și modalitatea în care pot fi obținute copii ale acestora, după caz; o) acolo unde este cazul, durata contractului sau, dacă contractul este încheiat pe o durată nedeterminată ori urmează să fie reînnoit de plin drept, condițiile de rezoluțiune a raportului contractual; p) acolo unde este cazul, durata minimă de valabilitate a obligațiilor care revin consumatorului conform contractului; q) acolo unde este cazul, existența și condițiile aferente avansurilor (cauțiunile, inclusiv blocarea unor sume pe contul de card al consumatorului) sau altor garanții financiare care trebuie plătite sau oferite de consumator la cererea profesionistului; r) acolo unde este cazul, funcționalitatea, inclusiv aplicarea unor măsuri tehnice de protecție pentru conținutul digital; s) acolo unde este cazul, orice interoperabilitate				

contractul este încheiat pe durată nedeterminată sau urmează să fie prelungit în mod automat, condițiile de reziliere a contractului; (p) acolo unde este cazul, durata minimă de valabilitate a obligațiilor care revin consumatorului conform contractului; (q) acolo unde este cazul, existența și condițiile aferente avansurilor sau altor garanții financiare care trebuie plătite sau oferite de consumator la cererea comerciantului; (r) acolo unde este cazul, funcționalitatea, inclusiv aplicarea unor măsuri tehnice de protecție pentru conținutul digital; (s) acolo unde este cazul, orice interoperabilitate pertinentă a conținutului digital cu componentele hardware și software de care comerciantul are cunoștință sau se poate presupune în mod rezonabil că are cunoștință; (t) acolo unde este cazul, posibilitatea și modalitatea de a recurge la un mecanism extrajudiciar de depunere și soluționare a reclamațiilor cărui i se supune comerciantul. (2) Alineatul (1) se aplică și contractelor de furnizare a apei, gazelor sau energiei electrice, atunci când acestea nu sunt puse în vânzare într-un volum limitat sau cantitate prestabilă, a încălzirii centralizate și a conținuturilor digitale care nu sunt livrate pe un suport material. (3) În cazul unei licitații publice, informațiile menționate la alineatul (1) literele (b), (c) și (d) pot fi înlocuite cu datele echivalente ale adjudecătorului. (4) Informațiile menționate la alineatul (1)	pertinentă a conținutului digital cu componentele hardware și software despre care profesionistul deține informații sau despre care se poate presupune în mod rezonabil că acesta deține informații; t) acolo unde este cazul, posibilitatea și modalitatea de a recurge la o procedură extrajudiciară de depunere și soluționare a reclamațiilor, căreia i se supune profesionistul. (2) Dispozițiile alin.(1) se aplică și contractelor de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, contractelor de furnizare a gazelor naturale, contractelor de furnizare a energiei electrice, atunci când acestea nu sînt puse în vânzare într-un volum limitat sau într-o cantitate prestabilă, contractelor de furnizare a energiei termice sau contractelor de furnizare a conținuturilor digitale care nu sînt livrate pe un suport material. (3) În cazul unei licitații deschise, informațiile menționate de dispozițiile alin.(1) lit.b), c) și d) pot fi înlocuite cu datele echivalente ale licitantului. (4) Informațiile menționate de dispozițiile alin.(1) lit.h), i) și j) pot fi furnizate utilizînd Instrucțiunile privind exercitarea dreptului de revocare a contractului prevăzute în anexa nr. 7 la Legea pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova. Se consideră că profesionistul a respectat cerințele în materie de informare stabilite de dispozițiile alin.(1) lit.h), i) și j) dacă a furnizat consumatorului aceste instrucțiuni corect completate. (5) Informațiile menționate de dispozițiile alin. (1) fac parte integrantă din contractul la distanță sau din contractul negociat în afara spațiilor comerciale și nu pot fi modificate decît în cazul în care părțile contractante convin altfel în mod expres. (6) În cazul în care profesionistul nu îndeplinește cerințele în materie de informare cu privire la taxele suplimentare sau alte costuri, conform celor menționate de dispozițiile alin. (1)				

literele (h), (i) și (j) pot fi furnizate utilizând formularul tipizat de informare cu privire la retragere prevăzut la anexa I partea A. Comerciantul respectă cerințele în materie de informare stabilite la alineatul (1) literele (h), (i) și (j) dacă a furnizat consumatorului aceste instrucțiuni, corect completate. (5) Informațiile menționate la alineatul (1) fac parte integrantă din contractul la distanță sau din contractul negociat în afara spațiilor comerciale și nu pot fi modificate decât în cazul în care părțile contractante decid altfel în mod explicit. (6) În cazul în care comerciantul nu îndeplinește cerințele în materie de informare cu privire la taxele suplimentare sau alte costuri, conform celor menționate la alineatul (1) litera (e), sau la costurile aferente returnării bunurilor, conform celor menționate la alineatul (1) litera (i), consumatorul nu suportă respectivele taxe sau costuri. (7) Statele membre pot menține sau introduce în legislația lor națională cerințe lingvistice cu privire la informațiile contractuale, astfel încât să garanteze că aceste informații sunt înțelese ușurință de către consumator. (8) Cerințele în materie de informare prevăzute în prezenta directivă se adaugă cerințelor de informare conținute în Directiva 2006/31/CE și în Directiva 2000/31/CE și nu împiedică statele membre să impună cerințe de informare suplimentare în conformitate cu respectivele directive. Fără a aduce atingere primului paragraf, dacă o	lit.e), sau cu privire la costurile aferente returnării bunurilor, conform celor menționate de dispozițiile alin. (1) lit.i), consumatorul nu suportă respectivele taxe sau costuri. (7) Informațiile se prezintă în limba de stat, fără a exclude dreptul profesionistului de a le prezenta, suplimentar, și în alte limbi de comunicare. La solicitarea consumatorului, profesionistul poate prezenta informațiile într-o altă limbă decât limba de stat. (8) Dacă o dispoziție privind conținutul și modul în care trebuie furnizate informațiile, prevăzută de legislația privind comerțul electronic, contravine unei dispoziții din prezenta secțiune, se aplică dispozițiile prezentei secțiuni. (9) Sarcina probei în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor în materie de informare, stabilite de dispozițiile art. 678⁵-678⁷, revine profesionistului.				

dispoziție din Directiva 2006/123/CE sau Directiva 2000/31/CE cu privire la conținutul și modul în care trebuie furnizate informațiile contravine unei dispoziții din prezenta directivă, prevalează dispozițiile prezentei directive. (9) Sarcina probei în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor în materie de informare stabilite în prezentul capitol revine comerciantului.					

Articolul 7 Condiții de formă pentru contractele negociate în afara spațiilor comerciale (1) În cazul contractelor negociate în afara spațiului comercial, comerciantul transmite informațiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) consumatorului pe suport de hârtie sau, în cazul în care consumatorul este de acord, pe un alt suport durabil. Aceste informații sunt lizibile și redactate într-un limbaj simplu și inteligibil. (2) Comerciantul furnizează consumatorului o copie a contractului semnat sau confirmarea contractului pe suport de hârtie sau, dacă consumatorul este de acord, pe un alt suport durabil, inclusiv, dacă este cazul, confirmarea acordului prealabil expres al consumatorului în conformitate cu articolul 16 litera (m). (3) În cazul în care consumatorul dorește ca prestarea unor servicii sau furnizarea de apă, gaz sau electricitate, atunci când acestea nu sunt puse în vânzare într-un volum limitat sau cantitate prestabilită, sau de încălzire centralizată să înceapă în timpul perioadei de retragere prevăzute la articolul 9 alineatul (2), comerciantul solicită consumatorului să formuleze o astfel de cerere expresă pe un suport durabil. (4) În ceea ce privește contractele negociate în afara spațiilor comerciale, unde consumatorul a solicitat expres serviciile comerciantului pentru a efectua lucrări de reparație sau de întreținere, iar	Art. 1, pct. 332 (Articolul 678⁶. Cerințe de formă față de informații în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Articolul 678⁶. Cerințe de formă față de informații în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale (1) În cazul contractelor negociate în afara spațiului comercial, profesionistul trebuie să transmită informațiile prevăzute de dispozițiile art. 678⁵ alin. (1) consumatorului pe suport de hârtie sau, în cazul în care consumatorul este de acord, pe un alt suport durabil. Aceste informații vor fi lizibile și redactate într-un limbaj clar și inteligibil. (2) Profesionistul trebuie să furnizeze consumatorului un exemplar original al contractului semnat sau confirmarea contractului pe suport de hârtie ori, dacă consumatorul este de acord, pe un alt suport durabil, inclusiv, dacă este cazul, confirmarea acordului prealabil expres al consumatorului în conformitate cu dispozițiile art. 711⁶ alin. (1) lit. m). (3) În cazul în care consumatorul dorește ca prestarea unor servicii sau furnizarea serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, furnizarea de gaze naturale sau furnizarea energiei electrice, atunci când acestea nu sînt puse în vânzare într-un volum limitat sau într-o cantitate prestabilită, sau furnizarea de energie termică să înceapă în interiorul termenului de revocare prevăzut de dispozițiile art. 706 alin.(2) și 711¹ alin.(1), profesionistul trebuie să solicite consumatorului să formuleze o astfel de cerere expresă pe un suport durabil. (4) În ceea ce privește contractele negociate în afara spațiilor comerciale, în care consumatorul a solicitat în mod expres serviciile profesionistului pentru a efectua lucrări de reparație sau de întreținere, iar profesionistul și consumatorul își îndeplinesc imediat obligațiile ce le revin, suma ce trebuie plătită	Compatibil			

comerciantul și consumatorul își îndeplinesc imediat obligațiile contractuale care le revin, iar suma care trebuie plătită de consumator nu depășește 200 EUR: (a) comerciantul furnizează consumatorului informațiile menționate la articolul 6 alineatul (1) literele (b) și (c) și informații referitoare la preț sau la maniera de calculare a prețului, împreună cu o estimare a costului total, pe suport de hârtie sau, dacă consumatorul este de acord, pe un alt suport durabil; comerciantul furnizează informațiile menționate la articolul 6 alineatul (1) literele (a), (h) și (k), dar poate opta să nu le furnizeze pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil dacă consumatorul își dă acordul expres; (b) confirmarea contractului furnizată în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol conține informațiile menționate la articolul 6 alineatul (1); Statele membre pot decide să nu aplice prezentul alineat. (5) Statele membre nu impun alte condiții suplimentare de formă referitoare la informarea precontractuală pentru îndeplinirea obligațiilor de informare prevăzute în prezenta directivă.	de consumator nedepășind echivalentul în lei a 200 euro la cursul Băncii Naționale a Moldovei din ziua respectivă: a) profesionistul trebuie să furnizeze consumatorului informațiile menționate de dispozițiile art. 678⁵ alin.(1) lit.b) și c) și informații referitoare la preț sau la modul de calculare a prețului, împreună cu o estimare a prețului total, pe suport de hârtie sau, dacă consumatorul este de acord, pe un alt suport durabil; profesionistul trebuie să furnizeze informațiile menționate de dispozițiile art. 678⁵ alin. (1) lit.a), h) și k), dar poate opta să nu le furnizeze pe suport de hârtie sau pe un alt suport durabil dacă consumatorul își dă acordul în mod expres; b) confirmarea contractului, transmisă în conformitate cu dispozițiile alin. (2) din prezentul articol, trebuie să conțină informațiile menționate de dispozițiile art. 678⁵ alin. (1).				

Articolul 8 Condiții de formă pentru contractele la distanță (1) În cazul contractelor la distanță, comerciantul transmite informațiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) sau pune la dispoziția consumatorului respective informații într-un mod adecvat mijlocului de comunicare la distanță utilizat, folosind un limbaj simplu și inteligibil. În măsura în care respectiva informație este prezentată pe un suport durabil, aceasta este lizibilă. (2) Dacă un contract la distanță care urmează să fie încheiat prin mijloace electronice obligă consumatorul să plătească, comerciantul aduce la cunoștința consumatorului de o manieră clară și foarte vizibilă, imediat înainte ca acesta să facă comanda, informațiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (a), (e), (o) și (p). Comerciantul se asigură că consumatorul confirmă explicit, atunci când face comanda, că această comandă implică o obligație de a plăti. Dacă pentru a face comanda este necesar să se activeze un buton sau o funcție similară, butonul sau funcția similară sunt etichetate de o manieră lizibilă doar cu mențiunea „comandă ce implică o obligație de plată” sau o formulare neambiguă corespunzătoare, care să indice că a face comanda implică obligația de a plăti comerciantului. Dacă comerciantul încalcă	Art. 1, pct. 332 (Articolul 678⁷. Cerințe de formă față de informații în cazul contractelor la distanță) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Articolul 678⁷. Cerințe de formă față de informații în cazul contractelor la distanță (1) În cazul contractelor la distanță, profesionistul trebuie să transmită informațiile prevăzute de dispozițiile art. 678⁵ alin. (1) sau să pună la dispoziția consumatorului respective informații în mod corespunzător cu mijlocul de comunicare la distanță utilizat, folosind un limbaj clar și inteligibil. În măsura în care informația respectivă este prezentată pe un suport durabil, aceasta va fi lizibilă. (2) Dacă un contract la distanță care urmează să fie încheiat prin mijloace electronice obligă consumatorul la plata unor sume, profesionistul trebuie să aducă la cunoștința consumatorului de o manieră clară și foarte vizibilă, imediat înainte ca acesta să facă comanda, informațiile prevăzute de dispozițiile art. 678⁵ alin.(1) lit.a), e), o) și p). În cazul contractelor încheiate prin intermediul unor pagini web, respectivele informații se afișează în imediata apropiere a confirmării solicitate pentru efectuarea comenzii. (3) Profesionistul trebuie să asigure că consumatorul dispune de posibilitatea de a stabili momentul în care își asumă obligația de a plăti profesionistului. În acest scop, consumatorului i se atrage atenția, în mod specific, printr-o formulare lipsită de ambiguitate, asupra faptului că efectuarea comenzii atrage după sine obligația de a plăti profesionistului. (4) Dacă pentru a face comanda este necesar să se activeze un buton sau o funcție similară, butonul sau funcția similară se etichetează de o manieră lizibilă doar cu mențiunea „Comandă cu obligație de plată” sau „Cumpără acum”, sau „Plătește acum”, sau „Confirmă cumpărătura”, sau o altă	Compatibil			

prezentul paragraf, consumatorul nu are nicio obligație în temeiul contractului sau al comenzii. (3) Site-urile comerciale indică clar și lizibil, cel mai târziu la începutul procesului de formulare a comenzii, dacă se aplică vreo restricție în ceea ce privește livrarea și care sunt mijloacele de plată acceptate. (4) În cazul în care contractul este încheiat printr-un mijloc de comunicare la distanță ce permite un spațiu sau un timp limitat pentru afișarea informației, comerciantul furnizează prin mijlocul de comunicare respectiv, înaintea încheierii contractului, cel puțin informațiile precontractuale referitoare la principalele caracteristici ale bunului sau serviciului, identitatea comerciantului, prețul total, dreptul la retragere, durata contractului și, în cazul contractelor pe durată nedeterminată, modalitățile de reziliere a contractului, prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (a), (b), (e), (h) și (o). Celelalte informații menționate la articolul 6 alineatul (1) sunt furnizate consumatorului de comerciant într-un mod adecvat, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol. (5) Fără a aduce atingere alineatului (4), în cazul în care comerciantul îi telefonează consumatorului în vederea încheierii unui contract la distanță, comerciantul își declină identitatea la începutul conversației cu consumatorul și, dacă este cazul, declină identitatea persoanei în numele căreia telefonează și specifică scopul comercial al apelului.	formulare neambiguă corespunzătoare, care să indice că a face comanda implică obligația efectuării unei plăți către profesionist. Dacă profesionistul încalcă dispozițiile prezentului alineat, consumatorul nu are nici o obligație în temeiul contractului sau al comenzii. (5) Paginile web prin intermediul cărora se efectuează comerțul electronic trebuie să indice clar și lizibil, cel mai târziu la începutul procesului de formulare a comenzii, dacă se aplică vreo restricție în ceea ce privește livrarea și care sînt mijloacele de plată acceptate. (6) În cazul în care contractul este încheiat printr-un mijloc de comunicare la distanță ce permite un spațiu sau un timp limitat pentru afișarea informației, profesionistul trebuie să furnizeze prin mijlocul de comunicare respectiv, înaintea încheierii contractului, cel puțin informațiile prevăzute de dispozițiile art. 678⁵ alin. (1) lit.a), b), e), h) și o). Celelalte informații menționate de dispozițiile art. 678⁵ alin. (1) trebuie să fie furnizate consumatorului de profesionist într-un mod adecvat, în conformitate cu dispozițiile alin. (1) din prezentul articol. (7) Fără a aduce atingere dispozițiilor alin.(6), în cazul în care profesionistul îi telefonează consumatorului în vederea încheierii unui contract la distanță, profesionistul trebuie să-și prezinte identitatea la începutul conversației cu consumatorul, dacă este cazul, să prezinte identitatea persoanei în numele căreia telefonează și să specifice scopul comercial al apelului. (8) În cazul în care urmează să se încheie un contract la distanță printr-un apel telefonic inițiat de profesionist, profesionistul trebuie să confirme oferta făcută consumatorului, al cărui angajament începe doar după ce a semnat oferta sau după ce și-a trimis consimțământul în scris. Aceste confirmări trebuie făcute pe un suport durabil. (9) Profesionistul trebuie să transmită consumatorului confirmarea încheierii contractului, pe un suport durabil, într-un				

(6) În cazul în care urmează să se încheie un contract la distanță prin intermediul telefonului, statele membre pot dispune că comerciantul trebuie să confirme oferta consumatorului, al cărui angajament începe doar după ce a semnat oferta sau după ce și-a trimis consimțământul scris. Statele membre pot dispune și că aceste confirmări trebuie făcute pe un suport durabil. (7) Comerciantul transmite consumatorului confirmarea încheierii contractului, pe un suport durabil, într-un termen rezonabil din momentul încheierii contractului la distanță și cel târziu la momentul livrării bunurilor sau înainte de începerea prestării serviciului solicitat. Respectiva confirmare include: (a) toate informațiile menționate la articolul 6 alineatul (1), cu excepția cazului în care comerciantul a transmis deja informațiile respective consumatorului, pe un suport durabil, înainte încheierii contractului la distanță; și (b) acolo unde este cazul, confirmarea acordului prealabil expres al consumatorului și confirmarea în conformitate cu articolul 16 litera (m). (8) În cazul în care consumatorul dorește ca prestarea unor servicii sau furnizarea de apă, gaz sau electricitate, atunci când acestea nu sunt puse în vânzare într-un volum limitat sau cantitate prestabilită, sau de încălzire centralizată să înceapă în timpul perioadei de retragere prevăzute la articolul 9 alineatul (2), comerciantul solicită consumatorului să facă o cerere expresă în acest sens.	termen rezonabil din momentul încheierii contractului la distanță și cel târziu la momentul livrării bunurilor sau înainte de începerea prestării serviciului solicitat. Confirmarea respectivă trebuie să includă: a) informațiile menționate de dispozițiile art. 678⁵ alin. (1), cu excepția cazului în care profesionistul a transmis deja informațiile respective consumatorului, pe un suport durabil, înainte încheierii contractului la distanță; și b) acolo unde este cazul, confirmarea acordului prealabil, expres, al consumatorului cu privire la ofertă și confirmarea potrivit cu dispozițiile art. 711⁶ alin. (1) lit.m). (10) În cazul în care consumatorul dorește ca prestarea unor servicii sau furnizarea serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, sau furnizarea gazelor naturale ori a energiei electrice, atunci când acestea nu sînt puse în vânzare într-un volum limitat sau într-o cantitate prestabilită, sau furnizarea energiei termice să înceapă în interiorul termenului de revocare prevăzute de dispozițiile art. 706 alin. (2) și 711¹ alin. (1), profesionistul trebuie să solicite consumatorului să facă o cerere expresă în acest sens. (11) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dispozițiilor privind încheierea contractelor și plasarea comenzilor prin mijloace electronice, stabilite prin legislația privind comerțul electronic. (12) În cadrul unui contract de abonament pentru furnizarea de conținut digital care nu este livrat pe un suport material, fiecare furnizare de conținut digital individual efectuată din contul abonamentului nu se consideră un contract nou în sensul prezentei secțiuni. (13) Atunci când conținutul digital include opțiuni adiționale de cumpărare integrate, profesionistul trebuie să informeze consumatorul, înainte de cumpărarea conținutului digital, că asemenea opțiuni adiționale de cumpărare îi pot fi				

(9) Prezentul articol nu aduce atingere dispozițiilor privind încheierea prin mijloace electronice a contractelor și comenzile prin Internet, astfel cum sunt stabilite la articolele 9 și 11 din Directiva 2000/31/CE. (10) Statele membre nu impun alte condiții suplimentare de formă referitoare la informarea precontractuală pentru îndeplinirea obligațiilor de informare prevăzute în prezenta directivă.	oferite, inclusiv despre modalitățile de plată pentru asemenea cumpărături adiționale. În asemenea cazuri, profesionistul trebuie să solicite, în conformitate cu dispozițiile art. 591 alin.(4), consimțământul explicit din partea consumatorului cu privire la orice plată suplimentară față de cea asupra căreia s-au înțeles anterior, prin care se remunerează obligația contractuală principală a profesionistului. Setările predefinite pentru plăți nu trebuie să permită cumpărăturile adiționale fără consimțământul explicit din partea consumatorului. Dacă sistemul prevede intervale de timp în care se păstrează valabilitatea autentificării în scopul efectuării cumpărăturilor adiționale integrate, profesionistul nu poate aplică în mod automat setările predefinite, ci trebuie să solicite consimțământul explicit din partea consumatorului privind intervalul de timp aplicabil.				

Articolul 9 Dreptul de retragere (1) Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 16, consumatorul beneficiază de o perioadă de 14 zile pentru a se retrage dintr-un contract la distanță sau dintr-un contract negociat în afara spațiului comercial, fără a fi nevoit să justifice decizia de retragere și fără a suporta alte costuri decât cele prevăzute la articolul 13 alineatul (2) și la articolul 14. (2) Fără a aduce atingere articolului 10, perioada de retragere menționată la alineatul (1) din prezentul articol expiră în termen de 14 zile de la: (a) în cazul contractelor de prestări servicii, ziua care urmează datei de încheiere a contractului; (b) în cazul contractelor de vânzare, ziua în care consumatorul sau o parte terță alta decât transportatorul și care este indicată de consumator intră în posesia fizică a bunurilor sau: (i) în cazul în care consumatorul comandă printr-o singură comandă bunuri multiple care vor fi livrate separat, ziua în care consumatorul sau o parte terță alta decât transportatorul și care este indicată de consumator intră în posesia fizică a ultimului bun;	Art. 1, pct. 345 (Articolul 711. Dreptul de revocare a contractului la distanță sau a contractului negociat în afara spațiului comercial, Articolul 711¹. Termenul de revocare) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Articolul 711. Dreptul de revocare a contractului la distanță sau a contractului negociat în afara spațiului comercial (1) În condițiile prezentei secțiuni și, în completare, a secțiunii 1, consumatorul are dreptul de a revoca contractul la distanță sau contractul negociat în afara spațiului comercial cu excepția contractelor excluse din domeniul de aplicare stabilit de dispozițiile art. 678⁸. Cu toate acestea, contractele referitoare la servicii financiare pot constitui contracte legate în sensul dispozițiilor art. 710. (2) Definițiile prevăzute de dispozițiile art. 678³ se aplică și termenilor utilizați în prezenta secțiune. Articolul 711¹. Termenul de revocare (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 711², termenul de revocare este de 14 zile și începe să curgă: a) în cazul contractelor de prestări servicii, din ziua care urmează datei încheierii contractului; b) în cazul contractelor de vânzare-cumpărare, din ziua în care consumatorul sau un terț, altul decât transportatorul, și care este indicat de consumator, intră în posesia fizică a bunurilor sau obține controlul asupra bunurilor conform dispozițiilor art. 803² alin. (1), sau: c) în cazul în care consumatorul comandă printr-o singură comandă bunuri multiple ce vor fi livrate separat, din ziua în care consumatorul sau un terț, altul decât transportatorul, și care este indicat de consumator, intră în posesia fizică a ultimului bun; d) în cazul livrării unui bun care constă din mai multe loturi sau piese, din ziua în care consumatorul sau un terț, altul	Compatibil

(ii) în cazul livrării unui bun care constă din mai multe loturi sau piese, ziua în care consumatorul sau o parte terță alta decât transportatorul și care este indicată de consumator intră în posesia fizică a ultimului bun sau piesă; (iii) în cazul contractelor pentru livrarea periodică de bunuri pe o perioadă de timp determinată, ziua în care consumatorul sau o parte terță alta decât transportatorul și care este indicată de consumator intră în posesia fizică a primului bun; (c) în cazul contractelor pentru furnizarea de apă, gaz sau electricitate, atunci când acestea nu prevăd vânzarea într-un volum limitat sau cantitate stabilită, de încălzire centralizată sau de conținuturi digitale care nu sunt livrate pe un suport material, data încheierii contractului. (3) Statele membre nu împiedică părțile contractante să își îndeplinească obligațiile contractuale pe parcursul perioadei de retragere. Cu toate acestea, în cazul contractelor negociate în afara spațiului comercial, statele membre pot menține în vigoare legislația națională existentă prin care comerciantului i se interzice încasarea plății de la consumator pe o anumită perioadă ulterioară încheierii contractului.	decît transportatorul, și care este indicat de consumator, intră în posesia fizică a ultimului lot sau ultimei piese; e) în cazul contractelor de livrare periodică a bunurilor pe o perioadă determinată de timp, din ziua în care consumatorul sau un terț, altul decît transportatorul, și care este indicat de consumator, intră în posesia fizică a primului bun; f) în cazul contractelor de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, al contractelor de furnizare a gazelor naturale și contractelor de furnizare a energiei electrice, atunci cînd acestea nu prevăd vânzarea într-un volum limitat sau într-o cantitate prestabilită, al contractelor de furnizare a energiei termice sau de furnizare de conținuturi digitale care nu sînt livrate pe un suport material, de la data încheierii contractului. (2) În cazul contractelor de vânzare-cumpărare, consumatorul poate să-și exercite dreptul de revocare și înainte de dobîndirea posesiei fizice asupra bunurilor. (3) Dispozițiile prezentei secțiuni nu împiedică părțile contractante să își îndeplinească obligațiile contractuale pe parcursul termenului de revocare. (4) În cazul în care consumatorul încheie un contract la distanță sau un contract negociat în afara spațiilor comerciale pentru bunuri multiple, acesta are dreptul să revoce contractul doar integral, pentru toate bunurile ce fac obiectul acestuia, dacă părțile nu convin altfel.				

Articolul 10 Omisiunea informațiilor privind dreptul de retragere (1) În cazul în care comerciantul nu a transmis consumatorului informațiile privind dreptul de retragere conform articolului 6 alineatul (1) litera (h), perioada de retragere expiră la 12 luni de la sfârșitul perioadei inițiale de retragere, astfel cum este stabilită în conformitate cu articolul 9 alineatul (2). (2) În cazul în care comerciantul a transmis consumatorului informațiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol în termen de 12 luni de la data menționată la articolul 9 alineatul (2), perioada de retragere expiră în 14 zile de la data la care consumatorul primește informațiile respective.	Art. 1, pct. 345 (Articolul 711². Omisiunea informațiilor privind dreptul de revocare) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Articolul 711². Omisiunea informațiilor privind dreptul de revocare (1) În cazul în care profesionistul nu a transmis consumatorului informațiile privind dreptul de revocare conform dispozițiilor art. 678⁵ alin. (1) lit. h), termenul de revocare expiră la 12 luni de la sfârșitul termenului inițial de revocare stabilit în conformitate cu dispozițiile art. 706 alin.(2) și 711¹ alin. (1). (2) În cazul în care profesionistul a transmis consumatorului informațiile prevăzute la alin.(1) din prezentul articol în termen de 12 luni de la data menționată în dispozițiile art. 706 alin. (2) și 711¹ alin. (1), termenul de revocare expiră în 14 zile de la data la care consumatorul primește informațiile respective.	Compatibil			
Articolul 11 Exercitarea dreptului de retragere (1) Înainte de expirarea perioadei de retragere, consumatorul informează comerciantul cu privire la decizia sa de retragere din contract. În acest scop, consumatorul are posibilitatea: (a) de a folosi modelul de formular de retragere	Art. 1, pct. 345 (Articolul 711³. Exercitarea dreptului de revocare) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Articolul 711³. Exercitarea dreptului de revocare (1) În scopul notificării profesionistului despre exercitarea dreptului de revocare, consumatorul are posibilitatea: a) de a folosi formularul standard prevăzut în anexa nr. 6 la Legea pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova; sau b) de a face orice altă notificare neechivocă în care să-și exprime decizia de revocare a contractului.	Compatibil			

prevăzut în anexa I partea B; sau (b) de a face orice altă declarație neechivocă în care își exprimă decizia de retragere din contract. Statele membre nu stabilesc nicio altă condiție de formă aplicabilă modelului de formular de retragere, în afară de cele prevăzute în anexa I partea B. (2) Consumatorul și-a exercitat dreptul de retragere în perioada de retragere menționată la articolul 9 alineatul (2) și la articolul 10 în cazul în care comunicarea cu privire la exercitarea dreptului de retragere este transmisă de către consumator înaintea expirării perioadei respective. (3) Comerciantul poate, în afara posibilităților menționate la alineatul (1), să acorde consumatorului opțiunea de a completa și de a transmite în format electronic, pe site-ul Internet al comerciantului, fie modelul de formular de retragere prevăzut în anexa I partea B, fie o declarație neechivocă de orice alt tip. În aceste cazuri, comerciantul comunică consumatorului, fără întârziere, pe un suport durabil, confirmarea de primire a formularului de retragere. (4) Sarcina probei privind exercitarea dreptului de retragere în conformitate cu dispozițiile din prezentul articol revine consumatorului.	(2) Profesionistul are dreptul, în afara posibilităților menționate la alin. (1), să acorde consumatorului opțiunea de a completa și de a transmite, în format electronic, pe pagina web a profesionistului, fie formularul standard de revocare prevăzut în anexa nr. 6 la Legea pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova, fie o altă declarație neechivocă pusă la dispoziție de profesionist. În aceste cazuri, profesionistul trebuie să comunice consumatorului, fără întârziere, pe un suport durabil, confirmarea de primire a formularului de revocare. În cazul în care în declarația pusă la dispoziție pe pagina web a profesionistului se solicită și alte informații suplimentare de la consumator, întrebările suplimentare vor fi prezentate în mod separat, fiind posibilă transmiterea declarației și fără a oferi răspunsuri la asemenea întrebări.				

Articolul 12 Efectele retragerii Exercitarea dreptului de retragere pune capăt obligațiilor părților contractuale: (a) de a executa contractul la distanță sau contractul negociat în afara spațiului comercial; sau (b) de a încheia un contract la distanță sau negociat în afara spațiului comercial, în cazul în care consumatorul a efectuat o comandă.		Articolul 751 din Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107-XV din 6 iunie 2002 Articolul 751. Consecințele juridice ale revocării și restituirii (1) În cazul dreptului de revocare și de restituire, prevederile referitoare la rezoluțiune se aplică în modul corespunzător dacă nu este prevăzut altfel. Termenul stabilit la art.617 alin.(4) începe să curgă o dată cu declararea revocării sau restituirii de către consumator. (2) Consumatorul este obligat să înapoleze bunul pe cheltuiala și riscul întreprinzătorului. (3) În cazul prevăzut la art.738 alin.(2) lit.c), consumatorul răspunde și pentru înrăutățirile survenite prin folosirea bunului dacă anterior a primit lămuriri asupra consecințelor juridice și posibilității de a le evita. Dispozițiile art.738 alin.(2) lit.c) se aplică doar în cazul în care consumatorului nu s-au dat astfel de lămuriri și nici lămuriri în privința dreptului său de revocare, iar el nu a putut afla în alt mod despre acest drept. (4) Nu există alte drepturi decât cele stipulate.	Compatibil			
Articolul 13 Obligațiile care revin comerciantului în cazul retragerii (1) Comerciantul rambursează toate sumele pe care le-a primit drept plată din partea consumatorului, inclusiv, după caz, costurile livrării, fără întârziere nejustificată și, în orice caz, nu mai târziu de 14 zile de la data la care este informat de decizia de retragere din		Art. 1, pct. 345 (Articolul 711⁴. Dispoziții speciale privind obligațiile profesionistului în cazul revocării) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Articolul 711⁴. Dispoziții speciale privind obligațiile profesionistului în cazul revocării (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 709, profesionistul nu este obligat să restituie costurile suplimentare în cazul în care consumatorul a ales în mod explicit un alt tip de livrare decât livrarea standard oferită de profesionist. (2) Cu excepția cazului în care profesionistul s-a oferit să recupereze el însuși bunurile, în cazul contractelor de vânzare-cumpărare, profesionistul poate suspenda restituirea	Compatibil			

contract a consumatorului în conformitate cu articolul 11. Comerciantul rambursează sumele menționate la primul paragraf folosind aceleași modalități de plată ca și cele folosite de consumator pentru tranzacția inițială, cu excepția cazului în care consumatorul a fost de acord cu o altă modalitate de plată și cu condiția ca consumatorul să nu trebuiască să plătească comisioane în urma rambursării. (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), comerciantul nu este obligat să ramburseze costurile suplimentare în cazul în care consumatorul a ales în mod explicit un alt tip de livrare decât livrarea standard oferită de comerciant. (3) Cu excepția cazului în care comerciantul s-a oferit să recupereze el însuși bunurile, în cazul contractelor de vânzare, comerciantul poate amâna rambursarea până la data recepționării bunurilor care au făcut obiectul vânzării sau până la momentul primirii unei dovezi din partea consumatorului conform căreia acesta a trimis bunurile către comerciant, luându-se în considerare data cea mai apropiată.	până la data recepționării bunurilor care au făcut obiectul vânzării-cumpărării sau până la momentul primirii unei dovezi din partea consumatorului conform căreia acesta a trimis bunurile către profesionist, luându-se în considerare data cea mai apropiată.				
Articolul 14 Obligațiile consumatorului în cazul retragerii (1) Cu excepția cazului în care comerciantul s-	Art. 1, pct. 345 (Articolul 711⁵. Obligațiile consumatorului în cazul revocării contractului) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Articolul 711⁵. Obligațiile consumatorului în cazul revocării contractului (1) Cu excepția cazului în care profesionistul s-a oferit să	Compatibil			

a oferit să recupereze el însuși bunurile, consumatorul returnează bunurile sau le înmânează comerciantului sau unei persoane autorizate de comerciant să recepționeze bunurile, fără întârziere nejustificată și în decurs de cel mult 14 zile de la data la care acesta a comunicat comerciantului decizia sa de retragere din contract în conformitate cu articolul 11. Termenul este respectat dacă bunurile sunt trimise înapoi de consumator înainte de expirarea perioadei de 14 zile. Consumatorul suportă doar costurile directe legate de returnarea bunurilor, cu excepția cazului în care comerciantul acceptă să suporte acele costuri sau în care comerciantul nu a informat consumatorul că aceste costuri trebuie suportate de consumator. În cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale, în cazul cărora bunurile au fost livrate la domiciliul consumatorului la momentul încheierii contractului, comerciantul preia bunurile pe cheltuiala sa dacă bunurile, prin natura lor, nu pot fi returnate în mod normal prin poștă. (2) Consumatorul este responsabil doar în ceea ce privește diminuarea valorii bunurilor care rezultă din manipularea bunurilor, altele decât cele necesare pentru determinarea naturii, caracteristicilor și funcționării bunurilor. Indiferent de situație, consumatorul nu este responsabil pentru diminuarea valorii bunurilor în cazul în care comerciantul a omis să îl informeze cu privire	recupereze el însuși bunurile, consumatorul trebuie să trimită înapoi bunurile sau să le predea profesionistului ori unei persoane autorizate de profesionist să recepționeze bunurile, fără întârzieri nejustificate și în decurs de cel mult 14 zile de la data la care acesta i-a comunicat profesionistului decizia sa de revocare a contractului. Termenul se consideră respectat dacă bunurile sunt trimise înapoi de consumator înainte de expirarea termenului respectiv de 14 zile. (2) Consumatorul suportă doar costurile directe legate de restituirea bunurilor, cu excepția cazului în care profesionistul acceptă să suporte acele costuri sau a cazului în care profesionistul nu a informat consumatorul despre obligația lui de a suporta aceste costuri. Costurile directe legate de restituirea bunurilor nu includ costurile administrative, de manipulare sau depozitare, suportate de profesionist în legătură cu restituirea bunurilor. (3) În cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale, potrivit cărora bunurile sunt livrate la domiciliul consumatorului la momentul încheierii contractului, profesionistul preia bunurile pe cheltuiala sa dacă acestea, prin natura lor, nu pot fi restituite în mod normal prin poștă. (4) Consumatorul este responsabil doar în ceea ce privește diminuarea valorii bunurilor ce rezultă din manipularea acestora, alta decât cea necesară pentru determinarea naturii, caracteristicilor și modului de funcționare a bunurilor. Pentru a stabili natura, caracteristicile și modul de funcționare ale bunului, consumatorul este obligat să-l mînuiască și să-l inspecteze cu grija necesară, în același mod în care i s-ar permite să o facă într-un spațiu comercial. Determinarea modului de funcționare a bunului nu presupune stabilirea faptului că bunul este lipsit de orice vicii materiale. Deteriorarea ambalajului prin simpla deschidere a acestuia nu servește temei pentru despăgubire dacă bunuri				

la dreptul de retragere în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (h). (3) Atunci când consumatorul își exercită dreptul de retragere după transmiterea cererii în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) sau cu articolul 8 alineatul (8), consumatorul plătește comerciantului o sumă proporțională cu ceea ce s-a furnizat până la momentul în care consumatorul a informat comerciantul cu privire la exercitarea dreptului de retragere, în raport cu acoperirea totală a contractului. Suma proporțională care trebuie plătită comerciantului de către consumator este calculată pe baza prețului total convenit în contract. Dacă prețul total este excesiv, suma proporțională este calculată pe baza valorii de piață a ceea ce s-a furnizat. (4) Consumatorul nu suportă costurile pentru: (a) prestarea serviciilor sau furnizarea de apă, gaze sau energie electrică, atunci când acestea nu sunt puse în vânzare într-un volum limitat sau cantitate prestabilită, sau încălzirea centralizată furnizată, în totalitate sau parțial, în cursul perioadei de retragere, dacă: (i) comerciantul nu a furnizat informații în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (h) sau (i); sau (ii) consumatorul nu a cerut expres ca prestarea să înceapă în timpul perioadei de retragere în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) și cu articolul 8 alineatul (8); sau	similare sînt expuse în mod obișnuit fără ambalaj în spațiile comerciale ale profesionistului. (5) Profesionistul are dreptul să reducă suma restituită consumatorului, în conformitate cu dispozițiile art. 709, pentru a acoperi diminuarea valorii bunului ce rezultă din manipularea necorespunzătoare a acestuia în termenul de exercitare a dreptului de revocare, alta decît cea necesară pentru determinarea naturii, caracteristicilor și funcționării bunului. Indiferent de situație, consumatorul nu este responsabil de diminuarea valorii bunului în cazul în care profesionistul a omis să-l informeze cu privire la dreptul de revocare în conformitate cu dispozițiile art. 678⁶ alin. (1) lit. h). (6) Atunci cînd consumatorul își exercită dreptul de revocare după transmiterea cererii conform dispozițiilor art. 678⁶ alin. (3) sau art. 678⁷ alin. (10), consumatorul trebuie să îi plătească profesionistului o sumă proporțională cu ceea ce s-a furnizat pînă în momentul în care consumatorul l-a informat pe profesionist cu privire la exercitarea dreptului de revocare în raport cu totalul de prestații prevăzute de contract. Suma proporțională care trebuie plătită profesionistului de către consumator este calculată pe baza prețului total convenit în contract. Dacă consumatorul demonstrează că prețul total este excesiv, suma proporțională este calculată pe baza valorii de piață a ceea ce s-a furnizat. Valoarea de piață se stabilește prin comparație cu prețul unui serviciu echivalent, prestat de alți profesioniști, din momentul încheierii contractului. (7) În cazul contractelor avînd drept obiect atît bunuri cît și servicii, dispozițiile legale cu privire la returnarea bunurilor se aplică la aspectele legate de bunuri, iar regimul de compensare pentru servicii se aplică aspectelor legate de servicii.				

(b) furnizarea, în totalitate sau parțial, de conținut digital care nu este livrat pe un suport material, dacă: (i) consumatorul nu și-a dat acordul prealabil expres cu privire la începerea prestării înainte de sfârșitul perioadei de 14 zile menționate la articolul 9; (ii) consumatorul nu a confirmat că a luat cunoștință de faptul că își pierde dreptul de retragere în momentul în care își dă consimțământul; sau (iii) comerciantul nu a furnizat confirmarea în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) sau cu articolul 8 alineatul (7). (5) Cu excepția celor prevăzute la articolul 13 alineatul (2) și la prezentul articol, exercitarea dreptului de retragere nu atrage răspunderea consumatorului.	(8) Consumatorul nu suportă costurile pentru: 1) prestarea serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare, furnizarea gazelor naturale sau furnizarea energiei electrice, atunci când acestea nu sînt puse în vânzare într-un volum limitat sau într-o cantitate prestabilită, sau pentru furnizarea energiei termice, în totalitate sau parțial, în cursul termenului de revocare, dacă: a) profesionistul nu i-a furnizat informații în conformitate cu dispozițiile art.678⁵ alin. (1) lit. b) sau j); sau b) consumatorul nu a cerut în mod expres ca prestarea să înceapă în timpul termenului de revocare în conformitate cu dispozițiile art. 678⁶ alin. (3) și art. 678⁷ alin. (10); 2) furnizarea, în totalitate sau parțială, a conținutului digital care nu este livrat pe un suport material dacă: a) consumatorul nu și-a dat acordul expres prealabil privind începerea executării înainte de sfârșitul termenului de 14 zile calendaristice menționate la art. 711¹; b) consumatorul nu a confirmat că își pierde dreptul de revocare în momentul în care își dă consimțământul; sau c) profesionistul nu a furnizat confirmarea potrivit dispozițiilor art. 678⁶ alin. (2) sau art. 678⁷ alin. (9). (9) Cu excepția celor prevăzute de art. 709 și ale prezentului articol, exercitarea dreptului de revocare nu atrage nici un cost și nici o răspundere în sarcina consumatorului.				
Articolul 15 Efectele exercitării dreptului de retragere asupra contractelor auxiliare (1) Fără a aduce atingere articolului 15 din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru	Articolul 1145¹⁰. Contractele legate din Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107-XV din 6 iunie 2002 Articolul 1145¹⁰. Contractele legate (1) Exercițarea de către consumator a dreptului de revocare are ca efect și rezoluțiunea automată a contractului legat de contractul care se revocă. (2) Contractul care se revocă se consideră legat de	Compatibil			

consumatori (20), în cazul în care consumatorul exercită dreptul său de retragere din cadrul unui contract la distanță sau al unui contract negociat în afara spațiului comercial în conformitate cu articolele 9-14 din prezenta directivă, orice contract auxiliar este reziliat în mod automat, fără costuri pentru consumator, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 13 alineatul (2) și la articolul 14 din prezenta directivă. (2) Statele membre stabilesc norme detaliate privind rezilierea unor astfel de contracte.	contractul prin care consumatorul obține bunuri, lucrări, conținut digital, servicii sau alte prestații legate de contractul care se revocă dacă aceste prestații sînt furnizate: a) de către același profesionist; sau b) de către un terț pe baza unui acord între terțul respectiv și același profesionist. (3) Contractul care se revocă se consideră legat de contractul de credit prin care consumatorul obține credit destinat exclusiv pentru finanțarea obligațiilor de plată, în totalitate sau în parte, rezultate din contractul care se revocă dacă aceste contracte formează, din punct de vedere obiectiv, o unitate comercială. (4) Se consideră că contractele formează o unitate comercială în sensul alin. (3) în cazul în care: a) însuși profesionistul este și creditor; b) fiind o altă persoană decît profesionistul, creditorul, pe bază de acord, folosește serviciile ori colaborarea profesionistului pentru încheierea contractului de credit sau pregătirea acestuia; sau c) contractul de credit specifică în mod expres obiectul contractului care se revocă. (5) Existența acordului dintre terț și profesionist, astfel cum este prevăzut la alin. (2) lit. b) și la alin. (4) lit. b), se prezumă pînă la proba contrară. (6) În cazul în care profesionistul este informat de către consumator despre revocarea contractului, profesionistul este obligat să informeze terțul cu care consumatorul are un contract legat despre faptul că a intervenit rezoluțiunea lui conform alin. (1). (7) În sensul alin.(3), prin contract de credit se va înțelege oricare contract de credit pentru consumator care se înscrie în domeniul de aplicare al Legii nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori.				

Articolul 16 Excepții de la dreptul de retragere Statele membre nu asigură dreptul de retragere prevăzut la articolele 9-15 în ceea ce privește contractele la distanță și contractele negociate în afara spațiilor comerciale pentru: (a) contractele de prestări servicii, după prestarea completă a serviciilor, dacă executarea a început cu acordul prealabil expres al consumatorului și după ce acesta a confirmat că a luat cunoștință de faptul că își va pierde dreptul la retragere după executarea completă a contractului de către comerciant; (b) furnizarea de bunuri sau servicii al căror preț depinde de fluctuațiile de pe piața financiară pe care comerciantul nu le poate controla și care pot avea loc pe parcursul perioadei de retragere; (c) furnizarea de bunuri confecționate după specificațiile prezentate de consumator sau personalizate în mod clar; (d) furnizarea de bunuri care sunt susceptibile a se deteriora sau a se perima rapid; (e) furnizarea de bunuri sigilate care nu pot fi returnate din motive de protecție a sănătății sau din motive de igienă și care au fost desigilate de consumator; (f) furnizarea de bunuri care sunt, după	Art. 1, pct. 345 (Articolul 711⁶. Excepții asupra dreptului de revocare) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Articolul 711⁶. Excepții asupra dreptului de revocare (1) Se exceptează de la dreptul de revocare prevăzut de dispozițiile prezentei secțiuni în ceea ce privește contractele la distanță și contractele negociate în afara spațiilor comerciale următoarele tipuri de contracte: a) contractele de prestări servicii, după executarea completă a serviciilor, dacă executarea a început cu acordul prealabil expres al consumatorului și după ce acesta a confirmat că a luat cunoștință de faptul că își va pierde dreptul la revocare odată cu executarea completă a contractului de către profesionist; b) contractele de furnizare de bunuri sau servicii al căror cost depinde de fluctuațiile de pe piețele financiare, pe care profesionistul nu le poate controla și care pot avea loc pe parcursul termenului de revocare; c) contractele de furnizare de bunuri care nu sunt prefabricate, fiind realizate pe baza opțiunilor individuale sau a deciziei consumatorului sau personalizate în mod clar; d) contractele de furnizare de bunuri care sunt susceptibile a se deteriora sau a expira rapid; e) contractele de furnizare de bunuri sigilate, care nu pot fi returnate din motive de protecție a sănătății sau din motive de igienă și care au fost desigilate de consumator; f) contractele de furnizare de bunuri care sunt, după livrare, potrivit naturii acestora, inseparabil amestecate cu alte elemente; g) contractele de furnizare de băuturi alcoolice al căror preț a fost convenit în momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare, a căror livrare nu poate fi efectuată	Compatibil			

livrare, potrivit naturii acestora, inseparabil amestecate cu alte elemente; (g) furnizarea de băuturi alcoolice al căror preț a fost convenit în momentul încheierii contractului de vânzare, a căror livrare nu poate fi efectuată înainte de 30 de zile și a căror valoare reală depinde de fluctuațiile de pe piață pe care comerciantul nu le poate controla; (h) contractele în cazul cărora consumatorul a solicitat în mod specific comerciantului să se deplaseze la domiciliul său pentru a efectua lucrări urgente de reparație sau de întreținere. Dacă, cu ocazia unei astfel de vizite, comerciantul prestează alte servicii în afara celor solicitate în mod expres de consumator sau furnizează alte bunuri decât piesele de schimb indispensabile pentru executarea lucrărilor de întreținere sau de reparație, dreptul de retragere se aplică respectivelor servicii sau bunuri suplimentare; (i) furnizării de înregistrări audio sau video sigilate sau de programe informatice sigilate care au fost desigilate după livrare; (j) furnizării de ziare, periodice și reviste, cu excepția contractelor de abonament pentru furnizarea de astfel de publicații; (k) contracte încheiate în cadrul unei licitații publice; (l) prestarea de servicii de cazare, pentru alt scop decât cel rezidențial, transport de mărfuri, închiriere de mașini, catering sau în	înainte de 30 de zile și a căror valoare reală depinde de fluctuațiile de pe piață pe care profesionistul nu le poate controla; h) contractele în cazul cărora consumatorul i-a solicitat în mod expres profesionistului să se deplaseze la domiciliul său pentru a efectua lucrări urgente de reparație sau de întreținere. Dacă, cu ocazia unei astfel de vizite, profesionistul prestează alte servicii, în afara celor solicitate în mod expres de consumator, sau furnizează alte bunuri decât piesele de schimb indispensabile pentru executarea lucrărilor de întreținere sau de reparație, dreptul de revocare se aplică respectivelor servicii sau bunuri suplimentare; i) contractele de furnizare de înregistrări audio sau video sigilate sau de programe informatice sigilate care au fost desigilate după livrare; j) contractele de furnizare de ziare, reviste și alte publicații periodice, cu excepția contractelor de abonament pentru furnizarea de astfel de publicații; k) contractele încheiate în cadrul unei licitații deschise; l) contractele de prestare de servicii de cazare, pentru alte scopuri decât cel rezidențial, servicii de transport de mărfuri, inclusiv închirierea unităților de transport în scop de transport de mărfuri la o anumită zi, servicii de închiriere de autovehicule pentru transportul de pasageri, care includ cel mult 8 locuri în afară de cel al șoferului, servicii de catering sau în legătură cu agrementul, în cazul în care contractul prevede o dată sau un termen de executare specifică; m) contractele de furnizare de conținut digital care nu este livrat pe un suport material, dacă prestarea a început cu acordul expres prealabil al consumatorului și cu confirmarea acestuia că, în momentul în care își dă acordul, el își va pierde dreptul de revocare.				

legătură cu agrementul, în cazul în care contractul prevede o dată sau o perioadă de executare specifică; (m) furnizarea de conținut digital care nu este livrat pe un suport material, dacă prestarea a început cu acordul prealabil expres al consumatorului și după ce acesta a confirmat că a luat cunoștință de faptul că își va pierde dreptul la retragere.	(2) Excepția prevăzută de dispozițiile alin. (1) lit. a) nu se aplică în cazul în care profesionistul nu a obținut acordul expres al consumatorului, însă l-a dedus utilizând opțiuni incluse în mod automat sau clauze din condițiile contractuale standard, pe care consumatorul trebuie să le respingă pentru a evita executarea serviciilor înainte de expirarea termenului de revocare.				
Articolul 17 Domeniu de aplicare (1) Articolele 18 și 20 se aplică în cazul contractelor de vânzare. Aceste articole nu se aplică contractelor de furnizare a apei, gazului sau energiei electrice, atunci când acestea nu sunt puse în vânzare într-un volum limitat sau într-o cantitate prestabilită, și nici contractelor de furnizare a încălzirii centralizate și a conținutului digital care nu este livrat pe un suport material. (2) Articolele 19, 21 și 22 se aplică contractelor de vânzare și de prestări servicii și contractelor de furnizare de apă, gaz, electricitate, încălzire centralizată sau conținut digital.	Art. 1, pct. 345 (Articolul 678⁸. Domeniul de aplicare, alin. 1) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Articolul 678⁸. Domeniul de aplicare (1) Prezenta secțiune se aplică, în condițiile și în limitele stabilite de dispozițiile sale, oricărui contract încheiat între un profesionist și un consumator, inclusiv contractelor de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, contractelor de furnizare a gazelor naturale, contractelor de furnizare a energiei electrice sau contractelor de furnizare a energiei termice, în măsura în care aceste utilități sînt furnizate pe bază contractuală. (2) Prezenta secțiune nu se aplică următoarelor tipuri de contracte: a) contracte de prestare a unor servicii sociale, inclusiv de cazare socială, de îngrijire a copiilor și de susținere a familiilor și a persoanelor în scopul depășirii unor situații de dificultate; b) contracte avînd ca obiect serviciile de sănătate orientate spre nevoile populației de ocrotire și recuperare a sănătății, realizate prin folosirea cunoștințelor profesionale medicale și farmaceutice; c) contracte avînd ca obiect jocurile de noroc, care implică	Compatibil			

	mizarea pe un pot cu valoare pecuniară, inclusiv loterii, jocuri de cazinou și tranzacții de tipul pariurilor; d) contracte referitoare la servicii financiare; e) contracte pentru dobândirea sau transferul unor drepturi asupra unui bun imobil, cu excepția contractelor privind serviciile agenților imobiliari și a celor privind închirierea unor spații în scopuri nerezidențiale; f) contracte avînd ca obiect construirea unor clădiri noi, transformarea substanțială a unor clădiri existente sau închirierea de locuințe în scopuri rezidențiale, cu excepția celor privind construcția unor anexe la clădiri și a celor privind repararea și renovarea clădirilor; g) contracte privind pachetul de servicii de călătorie; h) contracte privind cazarea periodică, privind produsele de vacanță pe termen lung, contracte de intermediere a produselor de vacanță și de intermediere a participării la un sistem de schimb; i) contracte care sînt autentificate, fie în virtutea legii, fie la cererea părților, de către un notar care trebuie să se asigure, furnizînd informații juridice cuprinzătoare, că încheierea contractului survine numai după ce consumatorul a analizat cu atenție aspectele juridice și a luat cunoștință de sfera de aplicare juridică a acestuia; j) contracte avînd ca obiect furnizarea alimentelor, băuturilor sau a altor bunuri de consum casnic curent, livrate fizic de către un profesionist care se deplasează frecvent sau periodic la domiciliul, reședința sau locul de muncă al consumatorului; k) contracte de prestare a unor servicii de transport de pasageri, cu excepția dispozițiilor art. 678⁷alin.(2)–(4); l) contracte încheiate prin intermediul automatelor sau incintelor comerciale automatizate; m) contracte încheiate cu furnizorii de servicii de comunicații				

		electronice prin telefoane publice cu plată, pentru utilizarea acestora, sau încheiate pentru utilizarea unei conexiuni unice prin telefon, Internet sau fax, stabilite de un consumator. (3) Prezenta secțiune nu se aplică contractelor negociate în afara spațiilor comerciale, în cazul cărora plata ce trebuie efectuată de consumator nu depășește echivalentul în lei a 10 euro la cursul Băncii Naționale a Moldovei din ziua respectivă. În cazul în care consumatorul încheie în același timp 2 sau mai multe contracte având obiecte conexe, la aplicarea respectivului prag se ia în vedere costul total. (4) Prezenta secțiune nu aduce atingere normelor privind valabilitatea, încheierea sau efectele contractelor reglementate de alte acte legislative, în măsura în care aceste aspecte nu sînt reglementate de prezenta secțiune. (5) Prezenta secțiune nu împiedică oferirea de către profesionist a unor condiții contractuale mai avantajoase pentru consumator. (6) Prezenta secțiune nu se aplică transferului drepturilor și obligațiilor deținute de un consumator în baza unui contract încheiat cu un profesionist către un alt consumator. (7) În sensul prezentei secțiuni, contractele de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, contractele de furnizare a gazelor naturale și contractele de furnizare a energiei electrice, în cazul în care acestea nu prevăd vânzarea într-un volum limitat sau într-o cantitate stabilită, contractele de furnizare a energiei termice și contractele privind conținuturi digitale care nu sînt livrate pe un suport material nu se consideră nici contracte de vânzare-cumpărare, nici contracte de prestări servicii. (8) Prezenta secțiune nu se aplică conținuturilor digitale care nu sînt livrate pe un suport material și care sînt furnizate gratuit prin difuzarea informației pe Internet, fără încheierea expresă a unui contract. Accesul gratuit la o				

	pagină web sau o descărcare gratuită de pe o pagină web nu se consideră contract în sensul prezentei secțiuni. (9) Faptul că un contract poate include opțiunea ce permite încheierea de alte contracte ulterioare sau o perioadă de probă gratuită nu modifică în esență natura contractului.				
Articolul 18 Livrare (1) Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel cu privire la momentul livrării, comerciantul livrează bunurile transferând posesia fizică sau controlul asupra bunurilor către consumator, fără întârziere nejustificată și în orice caz în decurs de cel mult 30 de zile de la încheierea contractului. (2) În cazul în care comerciantul nu și-a îndeplinit obligația de a livra bunurile în momentul convenit cu consumatorul sau în termenul stabilit la alineatul (1), consumatorul îi solicită să efectueze livrarea într-un termen suplimentar, corespunzător circumstanțelor. În cazul în care comerciantul nu livrează bunurile în termenul suplimentar respectiv, consumatorul are dreptul de a rezilia contractul. Primul paragraf nu se aplică contractelor de vânzare în cazul în care comerciantul a refuzat să livreze bunurile sau în cazul în care livrarea în termenul convenit este esențială	Art. 1, pct. 345 („Articolul 803¹. Predarea bunului către consumator și rezoluțiunea) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte „Articolul 803¹. Predarea bunului către consumator și rezoluțiunea (1) Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel cu privire la momentul predării, profesionistul trebuie să predea bunul transferând posesiunea sau controlul asupra bunului către consumator, fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în decurs de cel mult 30 de zile de la încheierea contractului. (2) În cazul în care profesionistul nu și-a îndeplinit obligația de a preda bunul în momentul convenit cu consumatorul sau în termenul stabilit la alin. (1), consumatorul poate să solicite să efectueze predarea într-un termen suplimentar corespunzător circumstanțelor. Se prezumă corespunzător un termen de cel puțin 15 zile. În cazul în care profesionistul nu predă bunul în termenul suplimentar, consumatorul are dreptul la rezoluțiunea vânzării-cumpărării. (3) Prin derogare de la dispozițiile alin. (2), consumatorul are dreptul la rezoluțiunea vânzării-cumpărării, fără acordarea unui termen suplimentar, pentru faptul că profesionistul nu și-a îndeplinit obligația de a preda bunul în momentul convenit cu consumatorul sau în termenul stabilit la alin. (1), în unul din următoarele cazuri: a) profesionistul a refuzat, printr-o declarație lipsită de	Compatibil			

având în vedere toate circumstanțele existente la încheierea contractului sau în cazul în care consumatorul informează comerciantul, înainte de încheierea contractului, că livrarea înainte de sau la o dată precisată este esențială. În aceste cazuri, dacă comerciantul nu livrează bunurile în momentul convenit cu consumatorul sau în termenul stabilit la alineatul (1), consumatorul are dreptul de a rezilia contractul imediat. (3) La rezilierea contractului, comerciantul rambursează fără întârzieri nejustificate toate sumele plătite în temeiul contractului. (4) În plus față de rezilierea contractului în conformitate cu alineatul (2), consumatorul poate recurge la alte căi de atac prevăzute de legislația națională.	echivoc, să predea bunul; b) predarea în termenul convenit este esențială având în vedere toate circumstanțele care însoțesc încheierea contractului; c) consumatorul a informat profesionistul, înainte de încheierea contractului, că predarea la o dată precisă sau cel târziu la o dată determinată este esențială. (4) În cazul rezoluției vânzării-cumpărării, profesionistul trebuie să restituie consumatorului toate sumele plătite în temeiul contractului în termenul indicat la art. 575² alin. (2).				
Articolul 20 Transferarea riscului În cazul contractelor în care comerciantul livrează bunurile către consumator, riscul de pierdere sau de deteriorare a bunurilor este transferat consumatorului în momentul în care acesta sau o parte terță desemnată de acesta, alta decât transportatorul, intră în posesia fizică a bunurilor. Cu toate acestea, riscul este transferat consumatorului în momentul livrării bunurilor către transportator, dacă transportatorul a fost însărcinat de către consumator să transporte bunurile, iar această opțiune nu a fost oferită	Art. 1, pct. 345 (Articolul 803². Trecerea riscului) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Articolul 803². Trecerea riscului (1) În cazul contractelor în care profesionistul expediază bunul către consumator, riscul de pierdere, inclusiv pierdere, sau de deteriorare a bunului trece la consumator în momentul în care acesta sau terțul desemnat de acesta, altul decât transportatorul, intră în posesia bunului sau obține controlul asupra bunului. Se consideră că consumatorul a dobândit posesia bunului în momentul în care acesta sau terțul desemnat de acesta, altul decât transportatorul, l-a primit. Se consideră că consumatorul are controlul asupra bunului în cazul în care acesta sau terțul desemnat de acesta, altul decât transportatorul, are acces la bun pentru a-l utiliza ca un proprietar sau îl poate revinde.	Compatibil			

de către comerciant, fără a aduce atingere drepturilor consumatorului față de transportator.	(2) Cu toate acestea, riscul este transferat consumatorului în momentul predării bunului către transportator, dacă transportatorul a fost însărcinat de către consumator să transporte bunul, iar această opțiune nu a fost oferită de către profesionist, fără a aduce atingere drepturilor consumatorului față de transportator. (3) În cazul restituirii bunului ca urmare a exercitării de către consumator a unui drept de revocare a contractului acordat de lege, riscul de pierdere sau de deteriorare a bunului trece la profesionist în momentul în care acesta sau terțul desemnat de acesta, altul decât transportatorul, intră în posesia bunului.”.				
Articolul 21 Comunicarea prin telefon Statele membre se asigură că, în cazul în care un comerciant operează o linie telefonică în vederea contactării sale prin telefon cu privire la contractul încheiat, consumatorul nu este obligat să plătească, la contactarea comerciantului, mai mult decât tariful de bază. Primul paragraf nu aduce atingere dreptului furnizorilor de servicii de telecomunicații de a taxa aceste apeluri.	Art. 1, pct. 298 („Articolul 591. Interzicerea perceperii unor plăți de la consumatori) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte „Articolul 591. Interzicerea perceperii unor plăți de la consumatori (1) Profesioniștilor li se interzice să perceapă de la consumatori comisioane aferente utilizării unui anumit mijloc de plată care depășesc costul suportat de profesionist pentru utilizarea unor astfel de modalități de plată. Această regulă nu interzice profesioniștilor să perceapă prețuri diferite pentru același bun sau serviciu atunci când acesta este comercializat prin canale de vânzări diferite.	Compatibil			
Articolul 22 Plăți suplimentare Înainte ca consumatorul să încheie un contract sau să accepte o ofertă, comerciantul solicită consimțământul explicit din partea consumatorului cu privire la orice plată	(2) În cazul în care un profesionist operează o linie telefonică în vederea contactării sale prin telefon cu privire la contractul încheiat, consumatorul nu este obligat să plătească, la contactarea profesionistului, mai mult decât tariful de bază. Profesionistul nu are dreptul să utilizeze în acest scop numere telefonice pentru servicii cu tarif special (Premium rate).	Compatibil			

suplimentară pe lângă cea asupra căreia s-au înțeles anterior prin care se remunerează obligația contractuală principală a comerciantului. În cazul în care comerciantul nu a obținut consimțământul expres al consumatorului, însă l-a dedus utilizând opțiuni incluse în mod automat pe care consumatorul trebuie să le respingă pentru a evita plata suplimentară, consumatorul poate pretinde rambursarea acestei plăți.	(3) Dispozițiile alin. (2) nu aduc atingere dreptului furnizorilor de servicii de comunicații electronice de a taxa aceste apeluri. (4) Înainte ca consumatorul să încheie un contract sau să accepte o ofertă, profesionistul trebuie să solicite consimțământul explicit din partea consumatorului cu privire la orice plată suplimentară față de cea asupra căreia s-au înțeles anterior prin care se remunerează obligația contractuală principală a profesionistului. În cazul în care profesionistul nu a obținut consimțământul explicit al consumatorului, însă l-a dedus utilizând opțiuni incluse în mod automat pe care consumatorul trebuie să le respingă pentru a evita plata suplimentară sau prin acceptarea condițiilor contractuale standard, consumatorul poate pretinde restituirea acestei plăți. (5) Dispozițiile prezentului articol se aplică contractelor de vânzare-cumpărare, executare de lucrări și celor de prestări servicii, de asemenea contractelor de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, contractelor de furnizare a gazelor naturale, contractelor de furnizare a energiei electrice, contractelor de furnizare a energiei termice sau contractelor de furnizare de conținut digital. (6) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică contractelor prevăzute de dispozițiile art. 678⁶ alin.(2) lit. a)-j), l) și m) și alin.(3), (6) și (8). Cu toate acestea, alin. (4) se aplică plăților suplimentare impuse consumatorului pe baza unui contract de servicii financiare atunci când acesta este un contract legat de contractul căruia i se aplică prezentul articol. (7) Dispozițiile prezentului articol se aplică în măsura în care dispozițiile legale speciale privitoare la anumite tipuri de contracte încheiate cu consumatorii nu prevăd altfel. (8) Orice clauză contrară dispozițiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.”				

	300. La articolul 597 alineatul (1), litera c) va avea următorul cuprins: „c) nu poate beneficia de dobânzi și dobânzi de întârziere ori penalități pentru datoria față de el dacă legea nu prevede altfel.”				
Anexa I Informații privind exercitarea dreptului de retragere A. Model de instrucțiuni privind retragerea Dreptul de retragere Aveți dreptul de a vă retrage din prezentul contract, fără a preciza motivele, în termen de 14 zile. Perioada de retragere expiră după 14 zile începând de la ziua . Pentru a vă exercita dreptul de retragere, trebuie să ne informați cu privire la decizia dumneavoastră de a vă retrage din prezentul contract utilizând o declarație neechivocă (de exemplu, o scrisoare trimisă prin poștă, fax sau e-mail). În acest scop, puteți folosi modelul de retragere alăturat; folosirea lui nu este însă obligatorie. Pentru a respecta termenul-limită de retragere, este suficient să trimiteți comunicarea privind exercitarea dreptului de retragere înainte de expirarea perioadei de retragere. Consecințele retragerii	Art. 41 (Anexa nr.7 Instrucțiuni privind exercitarea dreptului de revocare a contractului la distanță sau a contractului negociat în afara spațiului comercial) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte 1. Dreptul de revocare Aveți dreptul de a revoca prezentul contract, fără a preciza motivele, în termen de 14 zile calendaristice. Perioada de revocare expiră după 14 zile calendaristice începând din ziua [se introduce una din formulările potrivit pct.1 din Instrucțiuni de completare]. Pentru a vă exercita dreptul de revocare trebuie să ne informați [se introduc informațiile potrivit pct.2 din Instrucțiuni de completare] cu privire la decizia dumneavoastră de revocare a contractului, utilizând o declarație neechivocă (de exemplu, o scrisoare trimisă prin poștă, fax sau poșta electronică). În acest scop, puteți folosi modelul de revocare alăturat; folosirea lui nu este însă obligatorie [se introduce formularea potrivit pct.3 din Instrucțiuni de completare]. Pentru a respecta termenul-limită de revocare este suficient să trimiteți comunicarea privind exercitarea dreptului de revocare înainte de expirarea perioadei de revocare. 2. Consecințele revocării Dacă revocați contractul, vom rambursa orice sumă pe care am primit-o de la dumneavoastră, inclusiv costurile livrării (cu excepția costurilor suplimentare determinate de faptul că	Compatibil			

Dacă vă retrageți, vom rambursa orice sumă pe care am primit-o de la dumneavoastră, inclusiv costurile livrării (cu excepția costurilor suplimentare determinate de faptul că ați ales altă modalitate de livrare decât cel mai ieftin tip de livrare standard oferit de noi), fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, nu mai târziu de 14 zile de la data la care suntem informați cu privire la decizia dumneavoastră de a vă retrage din prezentul contract. Vom efectua această rambursare folosind aceeași modalitate de plată ca și cea folosită pentru tranzacția inițială, cu excepția cazului în care v-ați exprimat acordul expres pentru o altă modalitate de rambursare; în orice caz, nu vi se vor percepe comisioane ca urmare a unei astfel de rambursări. Instrucțiuni de completare: Introduceți următoarele formulări între ghilimele: (a) în cazul unui contract de prestări servicii sau a unui contract pentru furnizarea de apă, gaz, electricitate, atunci când acestea nu prevăd vânzarea într-un volum limitat sau cantitate stabilită, de încălzire centralizată sau conținuturi digitale care nu sunt livrate pe un suport material: „încheierii contractului.”; (b) în cazul unui contract de vânzare: „la care intrați dumneavoastră sau o parte terță, altă decât transportatorul, indicată de dumneavoastră, în posesia fizică a bunurilor.”; (c) în cazul unui contract privind bunuri	ați ales o altă modalitate de livrare decât cel mai ieftin tip de livrare standard oferit de noi), fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, nu mai târziu de 14 zile calendaristice de la data la care suntem informați cu privire la decizia dumneavoastră de revocare a contractului. Vom efectua această rambursare folosind aceeași modalitate de plată ca și cea folosită pentru tranzacția inițială, cu excepția cazului în care v-ați exprimat acordul expres pentru o altă modalitate de rambursare; în orice caz, nu vi se vor percepe comisioane ca urmare a unei astfel de rambursări [se introduce formularea potrivit pct.4 din Instrucțiuni de completare]. [Se introduce una din formulările potrivit pct.5 din Instrucțiuni de completare]. [Se introduce formularea potrivit pct.6 din Instrucțiuni de completare]. 3. Instrucțiuni de completare 1. Introduceți una din următoarele formulări între ghilimele: a) în cazul unui contract de prestări servicii, al unui contract pentru furnizarea serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, al unui contract de furnizare a gazelor naturale, al unui contract de furnizare a energiei electrice, atunci când acestea nu prevăd vânzarea într-un volum limitat sau într-o cantitate prestabilită, al unui contract de furnizare a energiei termice sau al unui contract de furnizare de conținuturi digitale care nu sunt livrate pe un suport material: „încheierii contractului”; b) în cazul unui contract de vânzare-cumpărare: „în care dumneavoastră sau un terț, altul decât transportatorul, indicat de dumneavoastră, intrați în posesia fizică a produselor sau obțineți controlul asupra produselor”; c) în cazul unui contract privind produse multiple comandate de consumator printr-o singură comandă și livrate separat:				

multiple comandate de consumator printr-o singură comandă și livrate separat: „la care intrați dumneavoastră sau o parte terță, alta decât transportatorul, indicată de dumneavoastră, în posesia fizică a ultimului bun.” (d) în cazul unui contract privind livrarea unui bun constând din mai multe loturi sau părți: „la care intrați dumneavoastră sau o parte terță, alta decât transportatorul, indicată de dumneavoastră, în posesia fizică a ultimului lot sau a ultimei piese.”; (e) în cazul unui contract pentru livrarea periodică de bunuri pe o perioadă de timp determinată: „la care intrați, dumneavoastră sau o parte terță alta decât transportatorul indicată de dumneavoastră, în posesia fizică a primului bun.” Introduceți numele dumneavoastră, adresa dumneavoastră fizică și, dacă este cazul, numărul dumneavoastră de telefon, numărul de fax și adresa de e-mail. Dacă pe site-ul dumneavoastră de Internet oferiți consumatorului opțiunea de a completa și transmite electronic informațiile privind retragerea sa din contract, introduceți următoarele: „De asemenea, puteți completa și transmite electronic de pe site-ul nostru [introduceți adresa de Internet] formularul standard de retragere sau orice altă declarație neechivocă. Dacă folosiți această opțiune, vă vom transmite fără întârziere, pe un suport durabil (de exemplu prin e-mail), confirmarea	„în care dumneavoastră sau un terț, altul decât transportatorul, indicat de dumneavoastră, intrați în posesia fizică a ultimului produs”; d) în cazul unui contract privind livrarea unui produs constând din mai multe loturi sau părți: „în care dumneavoastră sau un terț, altul decât transportatorul, indicat de dumneavoastră, intrați în posesia fizică a ultimului lot sau a ultimei piese”; e) în cazul unui contract pentru livrarea periodică de produse pe o perioadă de timp determinată: „în care dumneavoastră sau un terț, altul decât transportatorul, indicat de dumneavoastră, intrați în posesia fizică a primului produs”. 2. Introduceți numele dvs., adresa sediului dvs. și, dacă este cazul, numărul dvs. de telefon, numărul dvs. de fax și adresa dvs. de poștă electronică. 3. Dacă pe pagina dvs. web oferiți consumatorului opțiunea de a completa și transmite electronic informațiile privind revocarea contractului, introduceți formularea: „De asemenea, puteți completa și transmite pe cale electronică, de pe pagina noastră web [introduceți adresa de Internet], formularul-tip de revocare sau orice altă declarație neechivocă. Dacă folosiți această opțiune, vă vom transmite fără întârziere, pe un suport durabil (de exemplu, prin poșta electronică), confirmarea de primire a cererii de revocare.” 4. Pentru contractele de vânzări, în care nu v-ați oferit să recuperați produsele, în caz de revocare, introduceți următoarea formulare: „Putem amâna rambursarea pînă la data la care primim înapoi produsele sau pînă în momentul în care ne-ați furnizat dovada că ați trimis înapoi produsele, fiind valabilă data cea mai apropiată.” 5. În cazul în care consumatorul a recepționat produse în legătură cu contractul, introduceți una din următoarele				

de primire a cererii de retragere.” În cazul contractelor de vânzări în care nu v-ați oferit să recuperați bunurile în caz de retragere, introduceți următoarele: „Putem amâna rambursarea până la data la care primim înapoi bunurile sau până la momentul la care ne-ați furnizat dovada că ați trimis înapoi bunurile, fiind valabilă data cea mai apropiată.” În cazul în care consumatorul a recepționat bunuri în legătură cu contractul, introduceți următoarele: (a) introduceți: — „Vom recupera bunurile.”; sau — „Expediați bunurile sau înmânați-le direct nouă sau ... [se introduce numele și, dacă este cazul, adresa fizică a persoanei autorizate de dumneavoastră să primească bunurile], fără întârzieri nejustificate și în orice caz în decurs de maximum 14 zile de la data la care ne-ați comunicat retragerea. Termenul este respectat dacă bunurile sunt trimise înapoi înainte de expirarea perioadei de 14 zile.”; (b) introduceți: — „Vom suporta costul returnării bunurilor.”; — „Va trebui să suportați costul direct al returnării bunurilor.”; — Dacă, într-un contract la distanță, nu	formulări: a) „Vom recupera produsele.”; sau „Expediați produsele sau înmânați-le direct nouă sau ... [se introduce numele și adresa sediului persoanei autorizate de dumneavoastră să primească produsele, dacă este cazul], fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în decurs de maximum 14 zile calendaristice de la data la care ne-ați comunicat despre revocarea contractului. Termenul este respectat dacă produsele sînt trimise înapoi înainte de expirarea perioadei de 14 zile calendaristice.”; b) „Vom suporta costul returnării produselor.”; „Va trebui să suportați costul direct al returnării produselor.” Într-un contract la distanță, dacă nu vă oferiți să suportați costul returnării produselor, iar produsele, prin natura lor, nu pot fi în mod normal returnate prin poștă: „Va trebui să suportați costul direct al returnării produselor, [introduceți cuantumul] lei.”; sau, dacă costul returnării produselor nu poate fi calculat în mod rezonabil, în avans: „Va trebui să suportați costul direct al returnării produselor. Costul aproximativ este estimat la maximum [introduceți cuantumul] lei.”; sau În cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale, dacă produsele, prin natura lor, nu pot fi returnate în mod normal prin poștă și au fost livrate la domiciliul consumatorului în momentul încheierii contractului: „Vom recupera produsele și vom suporta costurile aferente.”; și c) „Sînteți responsabil doar pentru diminuarea valorii produselor care rezultă din manipulări, altele decît cele necesare pentru determinarea naturii, calităților și funcționării produselor.” 6. În cazul unui contract de prestări servicii, al unui contract privind furnizarea serviciului public de alimentare cu apă și				

vă oferiți să suportați costul returnării bunurilor, iar bunurile, prin natura lor, în mod normal nu pot fi returnate prin poștă: „Va trebui să suportați costul direct al returnării bunurilor, ... EUR [introduceți cuantumul].”; sau, dacă costul returnării bunurilor nu poate fi calculat cu anticipație în mod rezonabil: „Va trebui să suportați costul direct al returnării bunurilor. Costul aproximativ este estimat la maximum ... EUR [introduceți cuantumul].”; sau — Dacă, în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale, bunurile, prin natura lor, nu pot fi returnate în mod normal prin poștă și au fost livrate la domiciliul consumatorului în momentul încheierii contractului: „Vom recupera bunurile și vom suporta costurile aferente.”; și (c) introduceți: „Sunteți responsabil doar pentru diminuarea valorii bunurilor care rezultă din manipulări altele decât cele necesare pentru determinarea naturii, calităților și funcționării bunurilor.” În cazul unui contract de prestări servicii sau privind furnizarea de apă, gaz sau electricitate, atunci când acestea nu prevăd vânzarea într-un volum limitat sau într-o cantitate stabilită, sau de încălzire	de canalizare, al unui contract de furnizare a gazelor naturale, a unui contract de furnizare a energiei electrice, atunci când acestea nu prevăd vânzarea într-un volum limitat sau într-o cantitate prestabilită, sau al unui contract de furnizare a energiei termice, introduceți formularea: „Dacă ați solicitat începerea prestării serviciilor, a furnizării serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare/furnizării gazelor naturale/furnizării energiei electrice/furnizării energiei termice [tăiați mențiunile inutile] în perioada de revocare, ne datorați o sumă proporțională cu serviciile furnizate până în momentul în care ne-ați comunicat exercitarea dreptului privind revocarea contractului, în raport cu totalul de prestații prevăzute de contract.”				

centralizată, introduceți următoarele: „Dacă ați solicitat începerea prestării serviciilor sau a furnizării de apă/gaz/electricitate/încălzire centralizată [tăiați mențiunile inutile] în perioada de retragere, ne datorați o sumă proporțională cu serviciile furnizate până în momentul în care ne-ați comunicat exercitarea dreptului de retragere din prezentul contract, în raport cu acoperirea totală a contractului.”

B. Model de formular de retragere

- Către [aici se introduce numele, adresa fizică și, dacă este cazul, numărul de telefon, numărul de fax și adresa de e-mail a comerciantului]:
- Vă informez/vă informăm (1) prin prezenta cu privire la retragerea mea/noastră (1) din contractul referitor la vânzarea următoarelor bunuri (1)/prestarea următoarelor servicii (1)
- Comandate la data (1)/primite la data (1)
 - Numele consumatorului (consumatorilor)
 - Adresa consumatorului (consumatorilor)
 - Semnătura consumatorului (consumatorilor) (doar în cazul în care acest formular este notificat pe hârtie)
 - Data

Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului

Articolul 2 Domeniu de aplicare	Art. 1, pct. 563 („Articolul 1131. Contractul privind pachetul de servicii de călătorie) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte	Compatibil			
(1) Prezenta directivă se aplică pachetelor oferite spre vânzare sau vândute călătorilor de către comercianți și serviciilor de călătorie asociate facilității călătorilor de către comercianți. (2) Prezenta directivă nu se aplică: (a) pachetelor și serviciilor de călătorie asociate care durează mai puțin de 24 de ore, cu excepția situației în care acestea includ cazare peste noapte; (b) pachetelor oferite și serviciilor de călătorie asociate facilității ocazional și pe o bază nonprofit și numai unui grup restrâns de călători; (c) pachetelor și serviciilor de călătorie asociate achiziționate în temeiul unui acord general pentru organizarea unei călătorii de afaceri, încheiat între un comerciant și o altă persoană fizică sau juridică acționând din motive legate de activitatea sa comercială, afacerea, meseria sau profesia sa. (3) Prezenta directivă nu afectează dreptul intern general al contractelor precum normele privind valabilitatea, formarea sau efectele unui contract, în măsura în care aspectele dreptului general al contractelor nu sunt reglementate de prezenta directivă.	(1) Prin contract privind pachetul de servicii de călătorie un profesionist (organizatorul) se obligă să ofere celeilalte părți (călătorul) un pachet de servicii de călătorie, iar călătorul se obligă să plătească organizatorului prețul convenit al pachetului. (2) Constituie pachet de servicii de călătorie (pachet) o combinație a cel puțin două tipuri diferite de servicii de călătorie destinate aceleiași călătorii sau vacanțe. Un pachet de servicii de călătorie de asemenea există: a) dacă serviciile de călătorie prevăzute de contract au fost combinate la cererea călătorului sau în conformitate cu selecția acestuia; sau b) dacă organizatorul acordă călătorului prin contract dreptul să aleagă, după încheierea contractului, dintr-o selecție de diferite tipuri de servicii de călătorie oferite de organizator. (3) În sensul dispozițiilor prezentei secțiuni, serviciu de călătorie înseamnă: a) transportul de pasageri; b) cazarea care nu face parte intrinsecă din transportul de pasageri și care este realizată în alt scop decât cel rezidențial; c) închirierea de autoturisme, de alte autovehicule sau de motociclete care necesită un permis de conducere de categoria A; d) orice alt serviciu turistic care nu este parte intrinsecă a unui serviciu de călătorie în sensul lit. a), b) sau c). (4) Serviciile care, de fapt, fac obiectul unor alte servicii de călătorie nu se consideră servicii de călătorie în sensul dispozițiilor alin.(3). (5) O combinație de servicii de călătorie în care nu mai mult decât unul dintre serviciile de călătorie menționate de dispozițiile alin. (3) lit. a), b) sau c) este combinat cu unul sau mai multe				

	servicii turistice menționate de dispozițiile alin. (3) lit. d) nu se consideră un pachet dacă aceste din urmă servicii turistice: a) nu reprezintă o proporție semnificativă a valorii combinației și nu sunt prezentate ca fiind și nu reprezintă în alt fel o caracteristică esențială a combinației; sau b) sunt selectate și achiziționate doar după începerea prestării unui serviciu de călătorie menționat de dispozițiile alin.(3) lit. a), b) sau c). (6) Serviciul turistic menționat de dispozițiile alin.(5) lit. a) nu reprezintă o proporție semnificativă a valorii combinației dacă valorii lui i se atribuie mai puțin de 25% din valoarea combinației. (7) Dispozițiile prezentei secțiuni nu se aplică contractelor privind: a) pachetele și serviciile de călătorie asociate care durează mai puțin de 24 de ore, cu excepția situației în care acestea includ cazare peste noapte; b) pachetele oferite și serviciile de călătorie asociate facilitate ocazional și fără scop lucrativ și numai unui grup restrâns de călători; c) pachetele și serviciile de călătorie asociate achiziționate în temeiul unui contract-cadru pentru organizarea unei călătorii de afaceri, încheiat între profesioniști.				
Articolul 3 Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1. „serviciu de călătorie” înseamnă: (a) transportul de pasageri; (b) cazarea care nu face parte intrinsecă din transportul de pasageri și care este realizată în alt	Art. 1, pct. 563 („Articolul 1131. Contractul privind pachetul de servicii de călătorie) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Prin contract privind pachetul de servicii de călătorie un profesionist (organizatorul) se obligă să ofere celeilalte părți (călătorul) un pachet de servicii de călătorie, iar călătorul se obligă să plătească organizatorului prețul convenit al pachetului. (2) Constituie pachet de servicii de călătorie (pachet) o combinație a cel puțin două tipuri diferite de servicii de călătorie	Compatibil			

scop decât cel rezidențial; (c) închirierea de autoturisme, de alte autovehicule în înțelesul articolului 3 punctul 11 din Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (16) sau de motociclete care necesită un permis de conducere de categoria A în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) litera (c) din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului (17); (d) orice alt serviciu turistic care nu este parte intrinsecă a unui serviciu de călătorie în înțelesul literei (a), (b) sau (c); 2. „pachet” înseamnă o combinație a cel puțin două tipuri diferite de servicii de călătorie destinate aceleiași călătorii sau vacanțe, cu condiția ca: (a) serviciile respective să fie combinate de un singur comerciant, inclusiv la cererea călătorului sau în conformitate cu selecția acestuia, înainte de a se încheia un contract unic cu privire la toate serviciile; sau (b) indiferent dacă se încheie contracte separate cu furnizori individuali de servicii de călătorie, serviciile respective să fie: (i) achiziționate de la un singur punct de vânzare și serviciile respective să fi fost selectate înainte de acceptarea efectuării plății de către călător; (ii) oferite, vândute sau facturate la un preț forfetar sau total; (iii) promovate sau vândute sub denumirea de „pachet” sau sub o denumire similară; (iv) combinate după încheierea unui contract prin care un comerciant acordă călătorului dreptul să	destinate aceleiași călătorii sau vacanțe. Un pachet de servicii de călătorie de asemenea există: a) dacă serviciile de călătorie prevăzute de contract au fost combinate la cererea călătorului sau în conformitate cu selecția acestuia; sau b) dacă organizatorul acordă călătorului prin contract dreptul să aleagă, după încheierea contractului, dintr-o selecție de diferite tipuri de servicii de călătorie oferite de organizator. (3) În sensul dispozițiilor prezentei secțiuni, serviciu de călătorie înseamnă: a) transportul de pasageri; b) cazarea care nu face parte intrinsecă din transportul de pasageri și care este realizată în alt scop decât cel rezidențial; c) închirierea de autoturisme, de alte autovehicule sau de motociclete care necesită un permis de conducere de categoria A; d) orice alt serviciu turistic care nu este parte intrinsecă a unui serviciu de călătorie în sensul lit. a), b) sau c). (4) Serviciile care, de fapt, fac obiectul unor alte servicii de călătorie nu se consideră servicii de călătorie în sensul dispozițiilor alin.(3). (5) O combinație de servicii de călătorie în care nu mai mult decât unul dintre serviciile de călătorie menționate de dispozițiile alin. (3) lit. a), b) sau c) este combinat cu unul sau mai multe servicii turistice menționate de dispozițiile alin. (3) lit. d) nu se consideră un pachet dacă aceste din urmă servicii turistice: a) nu reprezintă o proporție semnificativă a valorii combinației și nu sunt prezentate ca fiind și nu reprezintă în alt fel o caracteristică esențială a combinației; sau b) sunt selectate și achiziționate doar după începerea prestării unui serviciu de călătorie menționat de dispozițiile alin.(3) lit. a), b) sau c). (6) Serviciul turistic menționat de dispozițiile alin.(5) lit. a) nu reprezintă o proporție semnificativă a valorii combinației dacă				

aleagă dintr-o selecție de diferite tipuri de servicii de călătorie; sau (v) achiziționate de la comercianți diferiți prin procese de rezervare online asociate în care numele călătorului, detaliile de plată și adresa de e-mail se transmit de la comerciantul cu care se încheie primul contract către un alt comerciant sau alți comercianți, iar contractul se încheie cu acest din urmă comerciant sau cu acești comercianți în cel târziu 24 de ore după confirmarea rezervării primului serviciu de călătorie. O combinație de servicii de călătorie în care nu mai mult decât unul dintre serviciile de călătorie menționate la punctul 1 litera (a), (b) sau (c) este combinat cu unul sau mai multe servicii turistice menționate la punctul 1 litera (d) nu este un pachet dacă aceste din urmă servicii: (a) nu reprezintă o proporție semnificativă a valorii combinației și nu sunt prezentate ca fiind și nu reprezintă în alt fel o caracteristică esențială a combinației; sau (b) sunt selectate și achiziționate doar după începerea executării unui serviciu de călătorie menționat la punctul 1 litera (a), (b) sau (c); 3. „contract privind pachetul de servicii de călătorie” înseamnă un contract referitor la un pachet în ansamblul său sau, în cazul în care pachetul este executat în temeiul unor contracte separate, toate contractele aplicabile serviciilor de călătorie cuprinse în pachet; 4. „începerea executării pachetului” înseamnă începerea executării serviciilor de călătorie	valorii lui i se atribuie mai puțin de 25% din valoarea combinației. (7) Dispozițiile prezentei secțiuni nu se aplică contractelor privind: a) pachetele și serviciile de călătorie asociate care durează mai puțin de 24 de ore, cu excepția situației în care acestea includ cazare peste noapte; b) pachetele oferite și serviciile de călătorie asociate facilitate ocazional și fără scop lucrativ și numai unui grup restrâns de călători; c) pachetele și serviciile de călătorie asociate achiziționate în temeiul unui contract-cadru pentru organizarea unei călătorii de afaceri, încheiat între profesioniști. Art. 1, pct. 563 (Articolul 1132. Delimitarea de intermediere) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 11448 și 11449, dispozițiile generale privind intermedierea se aplică intermediarii pachetelor de servicii de călătorie. Cu toate acestea, un profesionist nu poate invoca declarația sa sau clauza că el doar intermediază contracte dintre călător și persoane care vor presta toate sau unele servicii individuale de călătorie (prestatori de servicii) dacă călătorului i se oferă o combinație a cel puțin două tipuri diferite de servicii de călătorie destinate aceleiași călătorii și una din următoarele condiții este întrunită: a) călătorul selectează serviciile de la un singur punct de distribuție al profesionistului în cadrul aceluiasi proces de rezervare și serviciile respective sunt selectate înainte de acceptarea efectuării plății de către călător; b) profesionistul oferă, promite sau facturează serviciile de călătorie la un preț forfetar sau total; sau c) profesionistul promovează sau oferă servicii de călătorie sub				

incluse în pachet; 5. „serviciu de călătorie asociat” înseamnă cel puțin două tipuri diferite de servicii de călătorie achiziționate în scopul aceleiași călătorii sau vacanțe, care nu constituie un pachet și care duc la încheierea unor contracte separate cu furnizorii individuali de servicii de călătorie, dacă un comerciant facilitează: (a) cu ocazia unei singure vizite sau a unui singur contact cu punctul său de vânzare, selectarea separată și plata separată a fiecărui serviciu de călătorie de către călători; sau (b) într-un mod personalizat, achiziționarea a cel puțin un serviciu de călătorie suplimentar de la un alt comerciant, în cazul în care se încheie un contract cu acest alt comerciant cel târziu în 24 de ore de la confirmarea rezervării primului serviciu de călătorie. În cazul în care se achiziționează nu mai mult decât un tip de servicii de călătorie menționate la punctul 1 litera (a), (b) sau (c) și unul sau mai multe servicii turistice menționate la punctul 1 litera (d), acestea nu constituie un serviciu de călătorie asociat dacă aceste din urmă servicii nu reprezintă o parte semnificativă a valorii combinate a serviciilor și nu sunt prezentate ca fiind și nu reprezintă în alt fel o caracteristică esențială a călătoriei sau a vacanței. 6. „călător” înseamnă orice persoană care dorește să încheie un contract sau care are dreptul să călătorească pe baza unui contract încheiat, în cadrul prezentei directive; 7. „comerciant” înseamnă orice persoană fizică	denumirea de „pachet”, „ofertă combinată”, „regim forfetar (all inclusive)” sau „servicii all-in” sau sub o denumire similară. (2) În cazurile prevăzute de dispozițiile alin. (1), profesionistul se consideră organizator. În sensul dispozițiilor alin. (1) procesul de rezervare nu se consideră că a început atunci călătorul este consultat în privința necesităților sale de călătorie și dacă lui doar i se aduc la cunoștință ofertele de călătorie. (3) În sensul dispozițiilor prezentei secțiuni, puncte de distribuție sunt: a) spațiile comerciale mobile sau imobile; b) pagini Web de comerț electronic și platforme de vânzare online similare ; sau c) serviciile prin telefon. (4) În cazul mai multor pagini Web și platforme de vânzare online similare potrivit dispozițiilor alin. (3) lit. b), dacă ele sunt prezentate călătorilor sub forma unei platforme unice, ele se consideră un punct de distribuție. Art. 1, pct. 95 („Articolul 210¹. Forma electronică a actului juridic) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Actul juridic poartă formă electronică dacă el se cuprinde într-un document electronic care întrunește condițiile legii. (2) Tipurile de semnături electronice care pot fi aplicate unui document electronic, gradul de protecție al fiecărui tip și valoarea sa juridică sunt determinate de lege. (3) Actul juridic în formă electronică este echivalent cu actul juridic în formă scrisă dacă poartă semnătura electronică de orice tip a persoanei care încheie actul, dacă prin acordul părților nu se prevede cerința de utilizare a unui tip concret de semnătură electronică, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.				

sau orice persoană juridică, indiferent dacă este publică sau privată, care acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele său sau pe seama sa, în scopuri ce țin de activitatea sa comercială, de afaceri, meșteșugărească sau profesională în legătură cu contractele care fac obiectul prezentei directive, acționând în calitate de organizator, comerciant cu amănuntul, comerciant care facilitează un serviciu de călătorie asociat sau ca furnizor de servicii de călătorie;

8. „organizator” înseamnă un comerciant care combină și vinde sau oferă spre vânzare pachete fie direct, fie prin intermediul unui alt comerciant sau împreună cu un alt comerciant, sau comerciantul care transmite datele călătorului unui alt comerciant în conformitate cu punctul 2 litera (b) punctul (v);

9. „comerciant cu amănuntul” înseamnă un alt comerciant decât organizatorul care vinde sau oferă spre vânzare pachete combinate de către un organizator;

10. „stabilire” înseamnă stabilire astfel cum este definită în articolul 4 punctul 5 din Directiva 2006/123/CE;

11. „suport durabil” înseamnă orice instrument care permite călătorului sau comerciantului să stocheze informații care îi sunt adresate personal, într-un mod accesibil, în vederea unor referințe ulterioare în scopuri informative pentru o perioadă de timp adecvată și care permite reproducerea fără modificări a informațiilor stocate;

Articolul 20. Capacitatea deplină de exercițiu a persoanei fizice al Codului civil al Republicii Moldova nr. 1107-XV din 6 iunie 2002

- (1) Capacitatea deplină de exercițiu începe la data când persoana fizică devine majoră, adică la împlinirea vârstei de 18 ani.
- (2) Minorul dobândește prin căsătorie capacitate deplină de exercițiu. Desfacerea căsătoriei nu afectează capacitatea deplină de exercițiu a minorului. În cazul declarării nulității căsătoriei, instanța de judecată îl poate lipsi pe soțul minor de capacitatea deplină de exercițiu din momentul stabilit de ea.
- (3) Minorul care a atins vârsta de 16 ani poate fi recunoscut ca având capacitate de exercițiu deplină dacă lucrează în baza unui contract de muncă sau, cu acordul părinților, adoptatorilor sau curatorului, practică activitate de întreprinzător. Atribuirea capacității depline de exercițiu unui minor (emancipare) se efectuează prin hotărâre a autorității tutelare, cu acordul ambilor părinți, adoptatorilor sau curatorului, iar în lipsa unui astfel de acord, prin hotărâre judecătorească.

12. „circumstanțe inevitabile și extraordinare” înseamnă o situație care nu poate fi controlată de partea care invocă o astfel de situație și ale cărei consecințe nu ar fi putut fi evitate chiar dacă s-ar fi luat toate măsurile rezonabile; 13. „neconformitate” înseamnă neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a serviciilor de călătorie incluse într-un pachet; 14. „minor” înseamnă orice persoană cu vârsta sub 18 ani; 15. „punct de vânzare” înseamnă orice spațiu mobil sau imobil în care se desfășoară o activitate comercială cu amănuntul sau un site de vânzare cu amănuntul sau un alt instrument similar de vânzare online, inclusiv atunci când site-urile de vânzare cu amănuntul sau instrumentele de vânzare online sunt prezentate călătorilor sub forma unui instrument unic, inclusiv un serviciu prin telefon; 16. „repatriere” înseamnă întoarcerea călătorului la locul de plecare sau într-un alt loc convenit de părțile contractante.					

Articolul 5 Informații precontractuale (1) Statele membre se asigură că, înainte de asumarea de către călător a unui contract privind pachetul de servicii de călătorie sau a oricărei oferte corespunzătoare, organizatorul și comerciantul cu amănuntul, atunci când pachetul este vândut prin intermediul unui astfel de comerciant, furnizează călătorului informațiile standard prin intermediul formularului relevant care figurează în partea A sau B din anexa I, precum și următoarele informații, dacă acestea sunt aplicabile pachetului: (a) principalele caracteristici ale serviciilor de călătorie: (i) destinația (destinațiile) călătoriei, itinerariul și perioadele sejurului, cu datele corespunzătoare și, în cazul în care cazarea este inclusă, numărul de nopți incluse; (ii) mijloacele de transport, caracteristicile și categoriile acestora, locurile, datele și orele de plecare și de întoarcere, duratele și locurile opririlor intermediare și ale legăturilor de transport. În cazul în care nu este încă stabilită ora exactă, organizatorul și, după caz, comerciantul cu amănuntul informează călătorul cu privire la ora aproximativă de plecare și de întoarcere; (iii) locația, principalele caracteristici și, după caz, categoria turistică a unităților de cazare în temeiul normelor din țara de destinație; (iv) serviciile de masă oferite;	Art. 1, pct. 563 (Articolul 1134. Informații precontractuale) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Înainte de asumarea de către călător a unui contract sau a oricărei oferte corespunzătoare, organizatorul și, după caz, intermediarul de pachete este obligat să furnizeze călătorului informațiile standard prin intermediul formularului relevant care figurează în partea A sau B din anexa nr. 8 la Legea nr. 1125-XV din 13 iunie 2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova, precum și următoarele informații, dacă acestea sunt aplicabile pachetului: 1) principalele caracteristici ale serviciilor de călătorie: a) destinația (destinațiile) călătoriei, itinerariul și perioadele sejurului, cu datele corespunzătoare și, în cazul în care cazarea este inclusă, numărul de nopți incluse; b) mijloacele de transport, caracteristicile și categoriile acestora, locurile, datele și orele de plecare și de întoarcere, duratele și locurile opririlor intermediare și ale legăturilor de transport. În cazul în care nu este încă stabilită ora exactă, organizatorul și, după caz, intermediarul de pachete trebuie să informeze călătorul cu privire la ora aproximativă de plecare și de întoarcere; c) locația, principalele caracteristici și, după caz, categoria turistică a unităților de cazare în temeiul normelor din țara de destinație; d) serviciile de masă oferite; e) vizitele, excursiile sau alte servicii incluse în prețul total convenit al pachetului; f) dacă nu este clar din context, faptul că oricare dintre serviciile de călătorie vor fi furnizate călătorului ca parte a unui grup și, în acest caz, în măsura posibilului, dimensiunea aproximativă a grupului; g) dacă posibilitatea călătorului de a beneficia de alte servicii turistice depinde de comunicarea orală efectivă, limba în care vor	Compatibil			

(v) vizitele, excursiile sau alte servicii incluse în prețul total convenit al pachetului; (vi) dacă nu este clar din context, faptul că oricare dintre serviciile de călătorie vor fi furnizate călătorului ca parte a unui grup și, în acest caz, în măsura posibilului, dimensiunea aproximativă a grupului; (vii) dacă posibilitatea călătorului de a beneficia de alte servicii turistice depinde de comunicarea orală efectivă, limba în care vor fi furnizate serviciile respective; și (viii) dacă călătoria sau vacanța este adaptată în general pentru persoanele cu mobilitate redusă și, la cererea călătorului, informații precise privind gradul de adecvare a călătoriei sau vacanței luând în considerare nevoile călătorului; (b) denumirea comercială și adresa geografică a organizatorului și, dacă este cazul, ale comerciantului cu amănuntul, precum și numerele de telefon și, după caz, adresele de e-mail ale acestora; (c) prețul total al pachetului, inclusiv taxele și, dacă este cazul, toate comisioanele, tarifele și alte costuri suplimentare sau, atunci când aceste costuri nu pot fi calculate în mod rezonabil anterior încheierii contractului, o indicație cu privire la tipul de costuri suplimentare pe care călătorul ar putea să fie obligat să le suporte în continuare; (d) modalitățile de plată, inclusiv orice sumă sau procentaj din preț care urmează să fie achitate sub formă de avans și calendarul pentru achitarea soldului sau garanțiile financiare care urmează să	fi furnizate serviciile respective; și h) dacă călătoria sau vacanța este adaptată în general pentru persoanele cu mobilitate redusă și, la cererea călătorului, informații precise privind gradul de adecvare a călătoriei sau vacanței luând în considerare nevoile călătorului; 2) denumirea comercială și adresa geografică a organizatorului și, dacă este cazul, ale intermediarului de pachete, precum și numerele de telefon și, după caz, adresele de e-mail ale acestora; 3) prețul total al pachetului, inclusiv taxele și, dacă este cazul, toate comisioanele, tarifele și alte costuri suplimentare sau, atunci când aceste costuri nu pot fi calculate în mod rezonabil anterior încheierii contractului, o indicație cu privire la tipul de costuri suplimentare pe care călătorul ar putea să fie obligat să le suporte în continuare; 4) modalitățile de plată, inclusiv orice sumă sau procentaj din preț care urmează să fie achitate sub formă de avans și calendarul pentru achitarea soldului sau garanțiile financiare care urmează să fie achitate sau furnizate de călător; 5) numărul minim de persoane necesar pentru ca serviciile din pachet să poată fi prestate și termenul menționat de dispozițiile art. 1141 alin. (7) sbp. 1) înainte de începerea călătoriei până la care este posibilă rezoluțiunea raportului contractual dacă nu se întrunește acest număr; 6) informații generale despre cerințele legate de pașaport și vize, inclusiv termenele aproximative de obținere a vizelor și informații referitoare la formalitățile legate de sănătate în țara de destinație; 7) informații privind dreptul călătorului de a declara rezoluțiunea raportului contractual oricând înainte de începerea călătoriei, cu plata unui comision de rezoluțiune corespunzător sau, după caz, a comisioanelor de rezoluțiune standardizate solicitate de organizator, în conformitate cu dispozițiile art. 1141 alin. (1)-(3); 8) informații privind asigurarea facultativă sau obligatorie care să				

fie achitate sau furnizate de călător; (e) numărul minim de persoane necesar pentru ca serviciile din pachet să poată fi executate și termenul menționat la articolul 12 alineatul (3) litera (a) înainte de începerea executării pachetului până la care este posibilă rezilierea contractului dacă nu se întrunește acest număr; (f) informații generale despre cerințele legate de pașaport și vize, inclusiv termenele aproximative de obținere a vizelor și informații referitoare la formalitățile legate de sănătate în țara de destinație; (g) informații privind posibilitatea călătorului de a rezilia contractul oricând înainte de începerea executării pachetului, cu plata unui comision de reziliere corespunzător sau, după caz, a comisioanelor de reziliere standardizate solicitate de organizator, în conformitate cu articolul 12 alineatul (1); (h) informații privind asigurarea facultativă sau obligatorie care să acopere costurile rezilierii contractului de către călător sau costurile de asistență, inclusiv taxele de repatriere, în caz de accident, de boală sau de deces. Pentru contractele privind pachetele de servicii de călătorie încheiate prin telefon, organizatorul și, după caz, comerciantul cu amănuntul furnizează călătorului informațiile standard prevăzute în partea B din anexa I și informațiile prevăzute la primul paragraf literele (a)-(h). (2) În ceea ce privește pachetele definite la articolul 3 punctul 2 litera (b) punctul (v), organizatorul și comerciantul cărora li se	acopere costurile rezoluțiunii raportului contractual de către călător sau costurile de asistență, inclusiv taxele de întoarcere, în caz de accident, de boală sau de deces. (2) Pentru contractele privind pachetele de servicii de călătorie încheiate prin telefon, organizatorul și, după caz, intermediarul de pachete trebuie să furnizeze călătorului informațiile standard prevăzute în partea B din anexa nr. 8 la Legea nr.1125-XV din 13 iunie 2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova și informațiile prevăzute de dispozițiile alin. (1) lit. a)-h). (3) În ceea ce privește pachetele definite la art. 1133, organizatorul și profesionistul cărora li se transmit datele sunt obligați să se asigure că fiecare dintre ei furnizează înainte de asumarea de către călător a unui contract sau a oricărei oferte corespunzătoare informațiile prevăzute de dispozițiile alin.(1) lit. a)-h), în măsura în care acestea sunt relevante pentru serviciile de călătorie pe care le oferă fiecare. De asemenea, organizatorul este obligat să furnizeze în același timp informațiile standard prin intermediul formularului prevăzut în partea C din anexa nr. 8 la Legea nr.1125-XV din 13 iunie 2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova. (4) Informațiile menționate de dispozițiile alin. (1)-(3) trebuie să fie furnizate într-un mod clar, inteligibil și bine evidențiat. În cazul în care aceste informații sunt furnizate în scris, ele trebuie să fie lizibile.				

transmit datele se asigură că fiecare dintre ei furnizează înainte de asumarea de către călător a unui contract sau a oricărei oferte corespunzătoare informațiile prevăzute la alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(h) din prezentul articol, în măsura în care acestea sunt relevante pentru serviciile de călătorie pe care le oferă fiecare. De asemenea, organizatorul furnizează în același timp informațiile standard prin intermediul formularului prevăzut în partea C din anexa I. (3) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) sunt furnizate într-un mod clar, inteligibil și bine evidențiat. În cazul în care aceste informații sunt furnizate în scris, ele trebuie să fie lizibile.					

Articolul 6 Caracterul obligatoriu al informațiilor precontractuale și încheierea contractului privind pachetul de servicii de călătorie (1) Statele membre se asigură că informațiile furnizate călătorului în temeiul articolului 5 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (c), (d), (e) și (g) formează o parte integrantă a contractului privind pachetul de servicii de călătorie și nu pot fi modificate decât prin acordul explicit al părților contractante. Înainte de încheierea contractului privind pachetul de servicii de călătorie, organizatorul și, după caz, comerciantul cu amănuntul transmite călătorului toate modificările cu privire la informațiile precontractuale într-un mod clar, inteligibil și bine evidențiat. (2) Dacă organizatorul și, după caz, comerciantul cu amănuntul nu a îndeplinit cerințele în materie de informare cu privire la comisioanele, tarifele sau alte costuri suplimentare astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (1) primul paragraf litera (c) înainte de încheierea contractului privind pachetul de servicii de călătorie, călătorul nu suportă respectivele comisioane, tarife sau alte costuri.	Art. 1, pct. 563 (Articolul 1135. Caracterul obligatoriu al informațiilor precontractuale și încheierea contractului) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Informațiile furnizate călătorului în temeiul dispozițiilor art. 1134 alin. (1) sbp. 1), 3), 4), 5) și 7) formează o parte integrantă a contractului privind pachetul de servicii de călătorie și nu pot fi modificate decât prin acordul explicit al părților contractante. Înainte de încheierea contractului privind pachetul de servicii de călătorie, organizatorul și, după caz, intermediarul de pachete trebuie să transmită călătorului toate modificările cu privire la informațiile precontractuale într-un mod clar, inteligibil și bine evidențiat. (2) Dacă organizatorul și, după caz, intermediarul de pachete nu a îndeplinit cerințele în materie de informare cu privire la comisioanele, tarifele sau alte costuri suplimentare astfel cum sunt menționate de dispozițiile art. 1134 alin. (1) sbp. 3) înainte de încheierea contractului privind pachetul de servicii de călătorie, călătorul nu suportă respectivele comisioane, tarife sau alte costuri.	Compatibil			
Articolul 7 Conținutul contractului privind pachetul de servicii de călătorie și documentele care trebuie furnizate înainte de începerea executării pachetului	Art. 1, pct. 563 (Articolul 1136. Conținutul contractului și documentele care trebuie furnizate înainte de începerea călătoriei) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Limbajul folosit în contractele privind pachetele de servicii	Compatibil			

(1) Statele membre se asigură că limbajul folosit în contractele privind pachetele de servicii de călătorie este simplu și inteligibil și, în cazul contractelor scrise, că textul este lizibil. La încheierea contractului privind pachetul de servicii de călătorie sau ulterior, fără întârzieri nejustificate, organizatorul sau comerciantul cu amănuntul pune la dispoziția călătorului un exemplar sau o confirmare a contractului pe un suport durabil. Călătorul are dreptul de a solicita o copie pe suport de hârtie în cazul în care contractul privind pachetul de servicii de călătorie a fost încheiat în prezența fizică simultană a părților. În cazul contractelor negociate în afara spațiului comercial astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 8 din Directiva 2011/83/UE, se furnizează călătorului un exemplar sau confirmarea contractului privind pachetul de servicii de călătorie pe suport de hârtie sau, în cazul în care călătorul este de acord, pe un alt suport durabil. (2) Contractul privind pachetul de servicii de călătorie sau confirmarea contractului prezintă întregul conținut al acordului care include toate informațiile menționate la articolul 5 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(h) și următoarele informații: (a) cerințele speciale ale călătorului pe care organizatorul le-a acceptat; (b) informații cu privire la faptul că organizatorul: (i) este răspunzător pentru executarea	de călătorie trebuie să fie simplu și inteligibil și, în cazul contractelor scrise, textul trebuie să fie lizibil. La încheierea contractului privind pachetul de servicii de călătorie sau ulterior, fără întârzieri nejustificate, organizatorul sau intermediarul de pachete trebuie să pună la dispoziția călătorului un exemplar sau o confirmare a contractului pe un suport durabil. Călătorul are dreptul de a solicita o copie pe suport de hârtie în cazul în care contractul a fost încheiat în prezența fizică simultană a părților. (2) În cazul contractelor negociate în afara spațiului comercial, se furnizează călătorului un exemplar sau confirmarea contractului privind pachetul de servicii de călătorie pe suport de hârtie sau, în cazul în care călătorul este de acord, pe un alt suport durabil. (3) Contractul sau confirmarea contractului prezintă întregul conținut al acordului care include toate informațiile menționate de dispozițiile art. 1134 alin. (1) sbp. 1)-8) și următoarele informații: 1) cerințele speciale ale călătorului pe care organizatorul le-a acceptat; 2) informații cu privire la faptul că organizatorul: a) este răspunzător pentru prestarea corespunzătoare a tuturor serviciilor de călătorie incluse în contract în conformitate cu dispozițiile art. 1142; și b) este obligat să acorde asistență în cazul în care călătorul se află în dificultate în conformitate cu dispozițiile art. 1144; 3) denumirea entității responsabile de protecția în caz de insolabilitate și datele de contact ale acestuia, inclusiv adresa sa geografică, și, după caz, denumirea autorității competente desemnate de statul în cauză în scopul respectiv și datele de contact ale acesteia; 4) numele, adresa, numărul de telefon, adresa de e-mail și, dacă este cazul, numărul de fax ale reprezentantului local al organizatorului, ale unui punct de contact sau ale altui serviciu care permite călătorului să contacteze rapid organizatorul și să				

corespunzătoare a tuturor serviciilor de călătorie incluse în contract în conformitate cu articolul 13; și (ii) este obligat să acorde asistență în cazul în care călătorul se află în dificultate în conformitate cu articolul 16; (c) denumirea entității responsabile de protecția în caz de insolvență și datele de contact ale acestuia, inclusiv adresa sa geografică, și, după caz, denumirea autorității competente desemnate de statul membru în cauză în scopul respectiv și datele de contact ale acesteia; (d) numele, adresa, numărul de telefon, adresa de e-mail și, dacă este cazul, numărul de fax ale reprezentantului local al organizatorului, ale unui punct de contact sau ale altui serviciu care permite călătorului să contacteze rapid organizatorul și să comunice eficient cu acesta, să solicite asistență atunci când călătorul se află în dificultate sau să reclame orice neconformitate sesizată în timpul executării pachetului; (e) informații privind obligația călătorului de a comunica orice neconformitate pe care o constată pe parcursul executării pachetului în conformitate cu articolul 13 alineatul (2); (f) în cazul minorilor neînsoțiți de un părinte sau de o altă persoană autorizată, care călătoresc pe baza unui contract privind pachetul de servicii de călătorie care include cazare, informații care să permită contactul direct cu minorul sau cu persoana responsabilă de acesta în locul în care minorul este cazat; (g) informații privind procedurile interne de	comunica eficient cu acesta, să solicite asistență atunci când călătorul se află în dificultate sau să reclame orice viciu sesizat în timpul executării pachetului; 5) informații privind obligația călătorului de a comunica orice viciu pe care îl constată pe parcursul executării pachetului în conformitate cu dispozițiile art. 11444; 6) în cazul minorilor neînsoțiți de un părinte sau de o altă persoană autorizată, care călătoresc pe baza unui contract care include cazare, informații care să permită contactul direct cu minorul sau cu persoana responsabilă de acesta în locul în care minorul este cazat; 7) informații privind procedurile interne de soluționare a reclamațiilor disponibile și privind mecanismele de soluționare alternativă a litigiilor prevăzute de lege; 8) informații privind dreptul călătorului la cesiunea contractului către un alt călător în conformitate cu dispozițiile art. 1138. (4) În ceea ce privește pachetele definite de dispozițiile art. 1133, profesionistul căruia i se transmit datele trebuie să informeze organizatorul cu privire la încheierea unui contract care conduce la crearea unui pachet. Comerciantul trebuie să furnizeze organizatorului informațiile necesare pentru a se conforma obligațiilor care îi revin în calitate de organizator. Imediat ce organizatorul este informat cu privire la crearea unui pachet, organizatorul trebuie să furnizeze călătorului pe un suport durabil informațiile menționate de dispozițiile alin. (3) sbp. 1)-8). (5) Informațiile menționate de dispozițiile alin. (3) și (4) trebuie să se furnizeze într-un mod clar, inteligibil și bine evidențiat. (6) Cu suficient timp înainte de începerea călătoriei, organizatorul trebuie să pună la dispoziția călătorului toate chitanțele, bonurile și biletele necesare, informații privind ora programată a plecării și, după caz, termenul-limită pentru înregistrare, precum și orele programate ale opririlor intermediare, ale legăturilor de transport și ale sosirii.				

soluționare a reclamațiilor disponibile și privind mecanismele de soluționare alternativă a litigiilor („SAL”) în conformitate cu Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului (18) și, după caz, privind entitatea SAL la care este afiliat comerciantul și privind platforma de soluționare online a litigiilor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (19); (h) informații privind dreptul călătorului la transferul contractului către un alt călător în conformitate cu articolul 9. (3) În ceea ce privește pachetele definite la articolul 3 punctul 2 litera (b) punctul (v), comerciantul căruia i se transmit datele informează organizatorul cu privire la încheierea unui contract care conduce la crearea unui pachet. Comerciantul furnizează organizatorului informațiile necesare pentru a se conforma obligațiilor care îi revin în calitate de organizator. Imediat ce organizatorul este informat cu privire la crearea unui pachet, organizatorul furnizează călătorului pe un suport durabil informațiile menționate la alineatul (2) literele (a)-(h). (4) Informațiile menționate la alineatele (2) și (3) se furnizează într-un mod clar, inteligibil și bine evidențiat. (5) Cu suficient timp înainte de începerea executării pachetului, organizatorul pune la dispoziția călătorului toate chitanțele, bonurile și biletele necesare, informații privind ora programată a plecării și, după caz, termenul-					

limită pentru înregistrare, precum și orele programate ale opririlor intermediare, ale legăturilor de transport și ale sosirii.					

Articolul 8 Sarcina probei Sarcina probei în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor în materie de informare stabilite în prezentul capitol revine comerciantului.	Art. 1, pct. 563 (Articolul 1137. Sarcina probei) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Sarcina probei în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor în materie de informare stabilite de dispozițiile art. 1134-1136 revine profesionistului.	Compatibil			
Articolul 9 Transferul contractului privind pachetul de servicii de călătorie către un alt călător (1) Statele membre asigură călătorului posibilitatea ca un călător să transfere contractul privind pachetul de servicii de călătorie unei persoane care satisface toate condițiile aplicabile contractului respectiv, după ce îl înștiințează pe organizator în mod rezonabil înainte de începerea executării pachetului, pe un suport durabil. Înștiințarea cu cel puțin șapte zile înainte de începerea executării pachetului este considerată, în orice caz, rezonabilă. (2) Persoana care transferă contractul privind pachetul de servicii de călătorie și persoana căreia îi este transferat contractul răspund în solidar pentru achitarea soldului și a tuturor comisioanelor, tarifelor și altor costuri suplimentare generate de acest transfer. Organizatorul informează persoana care transferă contractul cu privire la costurile efective ale transferului. Aceste costuri nu sunt nerezonabile și nu depășesc costurile suportate efectiv de organizator ca urmare a transferului contractului privind pachetul de servicii de călătorie. (3) Organizatorul prezintă persoanei care	Art. 1, pct. 563 (Articolul 1138. Cesiunea contractului) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Călătorul are dreptul să ceseze contractul unui terț care satisface toate condițiile aplicabile contractului respectiv, după ce îl înștiințează pe organizator în mod rezonabil înainte de începerea călătoriei, pe un suport durabil. Înștiințarea cu cel puțin 7 zile înainte de începerea călătoriei este considerată, în orice caz, rezonabilă. (2) Cedentul și cesionarul contractului răspund solidar pentru achitarea soldului prețului pachetului și a tuturor comisioanelor, tarifelor și altor costuri suplimentare generate de această cesiune. Organizatorul trebuie să informeze cedentul contractului cu privire la costurile efective ale cesiunii. Aceste costuri nu pot fi nerezonabile și nu pot depăși costurile suportate efectiv de organizator ca urmare a cesiunii contractului. (3) Organizatorul trebuie să prezinte cedentului contractului dovezi cu privire la costurile suplimentare, comisioanele sau alte costuri generate de cesiunea contractului.	Compatibil			

transferă contractul dovezi cu privire la costurile suplimentare, comisioanele sau alte costuri generate de transferarea contractului privind pachetul de servicii de călătorie.					

Articolul 10 Modificarea prețului (1) Statele membre se asigură că, după încheierea contractului privind pachetul de servicii de călătorie, prețurile pot fi mărite numai în cazul în care contractul rezervă în mod explicit această posibilitate și stipulează dreptul călătorului la reducerea prețului în temeiul alineatului (4). În acest caz, în contractul privind pachetul de servicii de călătorie se precizează modul în care urmează să fie calculate prețurile revizuite. Creșterile de prețuri sunt posibile numai ca o consecință directă a schimbărilor legate de: (a) prețul transportului de pasageri care rezultă din costul carburanților sau al altor surse de energie; (b) nivelul taxelor sau al comisioanelor aplicabile serviciilor de călătorie incluse în contract, impuse de părți terțe care nu sunt direct implicate în executarea pachetului, inclusiv taxele turistice, taxele de aterizare sau comisioanele de îmbarcare sau debarcare în porturi și aeroporturi; sau (c) cursul de schimb relevant pentru pachetul respectiv. (2) Dacă creșterea prețului menționată la alineatul (1) din prezentul articol depășește 8 % din prețul total al pachetului, se aplică articolul 11 alineatele (2)-(5). (3) Indiferent de valoarea sa, o creștere de preț	Art. 1, pct. 563 (Articolul 1139. Clauza privind modificarea condițiilor contractuale; dreptul la reducerea prețului) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) După încheierea contractului privind pachetul de servicii de călătorie, prețurile pot fi mărite numai în cazul în care contractul rezervă în mod explicit această posibilitate și stipulează dreptul călătorului la reducerea prețului în temeiul dispozițiilor alin.(5). În acest caz, în contract se precizează modul în care urmează să fie calculate prețurile revizuite. Creșterile de prețuri sunt posibile numai ca o consecință directă a schimbărilor legate de: a) prețul transportului de pasageri care rezultă din costul carburanților sau al altor surse de energie; b) nivelul taxelor sau al comisioanelor aplicabile serviciilor de călătorie incluse în contract, impuse de părți terțe care nu sunt direct implicate în executarea pachetului, inclusiv taxele turistice, taxele de aterizare sau comisioanele de îmbarcare sau debarcare în porturi și aeroporturi; sau c) cursul de schimb relevant pentru pachetul respectiv. (2) Dacă creșterea prețului menționată de dispozițiile alin. (1) depășește 8% din prețul total al pachetului, se aplică dispozițiile art. 1140. (3) Indiferent de valoarea sa, o creștere de preț nu produce efecte juridice decât dacă organizatorul trimite călătorului o notificare clară și inteligibilă privind această creștere, însoțită de o justificare a creșterii respective și de un calcul, pe un suport durabil, cu cel puțin 20 de zile înainte de începerea călătoriei. (4) Înainte de începerea călătoriei, organizatorul nu poate modifica în mod unilateral alte clauze ale contractului privind pachetul de servicii de călătorie decât cele legate de preț, cu excepția cazului în care: a) organizatorul și-a rezervat acest drept în contract; b) modificarea este nesemnificativă; și	Compatibil			

nu este posibilă decât dacă organizatorul trimite călătorului o notificare clară și inteligibilă privind această creștere, însoțită de o justificare a creșterii respective și de un calcul, pe un suport durabil, cu cel puțin 20 de zile înainte de începerea executării pachetului. (4) În cazul în care contractul privind pachetul de servicii de călătorie prevede posibilitatea creșterii prețurilor, călătorul are dreptul la o reducere de preț care corespunde unei scăderi a costurilor menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) care are loc după încheierea contractului și înainte de începerea executării pachetului. (5) În cazul unei reduceri de preț, organizatorul are dreptul să deducă cheltuielile administrative efective din rambursarea datorată călătorului. La cererea călătorului, organizatorul prezintă dovezi ale cheltuielilor administrative respective.	c) organizatorul îl informează pe călător cu privire la modificare într-un mod clar, inteligibil și bine evidențiat, pe un suport durabil. (5) În cazul în care contractul prevede posibilitatea creșterii prețurilor, călătorul are dreptul la o reducere de preț care corespunde unei scăderi a costurilor menționate de dispozițiile alin.(4) lit. a), b) și c) care are loc după încheierea contractului și înainte de începerea călătoriei. Dacă călătorul a plătit mai mult decât prețul redus, organizatorul este obligat să restituie diferența. (6) În cazul unei reduceri de preț, organizatorul are dreptul să deducă cheltuielile administrative efective din diferența care trebuie restituită călătorului. La cererea călătorului, organizatorul trebuie să prezinte dovezi ale cheltuielilor administrative respective. (7) Dispozițiile prezentului articol se aplică cu prioritate față de dispozițiile art. 720 privitoare la clauzele privind modificarea raportului contractual.				

Articolul 11 Modificarea altor clauze ale contractului privind pachetul de servicii de călătorie (1) Statele membre se asigură că, înainte de începerea executării pachetului, organizatorul nu poate modifica în mod unilateral alte clauze ale contractului privind pachetul de servicii de călătorie decât cele legate de preț în conformitate cu articolul 10, cu excepția cazului în care: (a) organizatorul și-a rezervat acest drept în contract; (b) modificarea este nesemnificativă; și (c) organizatorul îl informează pe călător cu privire la modificare într-un mod clar, inteligibil și bine evidențiat, pe un suport durabil. (2) În cazul în care, înainte de începerea executării pachetului, organizatorul este constrâns să modifice semnificativ oricare dintre principalele caracteristici ale serviciilor de călătorie menționate la articolul 5 alineatul (1) primul paragraf litera (a) sau nu poate îndeplini cerințele speciale menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (a) sau propune să mărească prețul pachetului cu mai mult de 8 % în conformitate cu articolul 10 alineatul (2), călătorul are posibilitatea ca, într-un termen rezonabil specificat de organizator: (a) să accepte modificarea propusă; sau (b) să rezilieze contractul fără a plăti vreun comision de reziliere. În cazul în care reziliază contractul privind pachetul de servicii de călătorie, călătorul poate	Art. 1, pct. 563 (Articolul 1140. Modificările semnificative ale condițiilor contractului) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) În cazul în care, înainte de începerea călătoriei, organizatorul este constrâns să modifice semnificativ oricare dintre principalele caracteristici ale serviciilor de călătorie menționate de dispozițiile art. 1134 alin. (1) sbp. 1) sau nu poate îndeplini cerințele speciale menționate de dispozițiile art. 1136 alin. (3) sbp. 1) sau propune să mărească prețul pachetului cu mai mult de 8% în conformitate cu dispozițiile art. 1139 alin. (2), călătorul are posibilitatea ca, într-un termen rezonabil specificat de organizator: a) să accepte modificarea propusă; sau b) să declare rezoluțiunea raportului contractual fără a plăti vreun comision de rezoluțiune. După expirarea termenului stabilit de către organizator conform dispozițiilor alin.(3), modificarea propusă de către organizator se consideră acceptată de către călător. (2) În cazul în care declară rezoluțiunea raportului contractual, călătorul poate accepta un pachet de substituție, atunci când acesta este oferit de organizator, dacă este posibil, de o calitate echivalentă sau superioară. (3) Organizatorul trebuie să informeze călătorul, fără întârzieri nejustificate și într-un mod clar, inteligibil și bine evidențiat, pe un suport durabil, cu privire la: a) modificările propuse menționate de dispozițiile alin.(1) și, după caz și în conformitate cu dispozițiile alin.(4), impactul acestora asupra prețului pachetului; b) un termen rezonabil în care călătorul trebuie să informeze organizatorul cu privire la decizia sa în temeiul dispozițiilor alin.(1); c) faptul că, dacă pînă la expirarea termenului menționat la lit. b),	Compatibil			

accepta un pachet de substituție, atunci când acesta este oferit de organizator, dacă este posibil, de o calitate echivalentă sau superioară. (3) Organizatorul informează călătorul, fără întârzieri nejustificate și într-un mod clar, inteligibil și bine evidențiat, pe un suport durabil, cu privire la: (a) modificările propuse menționate la alineatul (2) și, după caz și în conformitate cu alineatul (4), impactul acestora asupra prețului pachetului; (b) un termen rezonabil în care călătorul trebuie să informeze organizatorul cu privire la decizia sa în temeiul alineatului (2); (c) consecințele lipsei reacției călătorului în termenul menționat la litera (b), în conformitate cu dreptul intern aplicabil; și (d) după caz, pachetul de substituție oferit și prețul acestuia. (4) În cazul în care modificările aduse contractului privind pachetul de servicii de călătorie menționate la alineatul (2) primul paragraf sau pachetului de substituție menționat la alineatul (2) al doilea paragraf au drept consecință scăderea calității sau a costului pachetului, călătorul are dreptul la o reducere corespunzătoare a prețului. (5) În cazul în care contractul privind pachetul de servicii de călătorie este reziliat în temeiul alineatului (2) primul paragraf litera (b) de la prezentul articol și călătorul nu acceptă un pachet de substituție, organizatorul rambursează toate plățile efectuate de către sau pe seama călătorului, fără întârzieri nejustificate și, în orice	călătorul nu va comunica decizia sa organizatorului, modificările propuse se vor considera acceptate de către călător; și d) după caz, pachetul de substituție oferit și prețul acestuia. (4) În cazul în care modificările aduse contractului privind pachetul de servicii de călătorie menționate de dispozițiile alin.(1) sau pachetului de substituție menționat de dispozițiile alin.(2) au drept consecință scăderea calității sau a costului pachetului, călătorul are dreptul la o reducere corespunzătoare a prețului. (5) În cazul în care călătorul declară rezoluțiunea în temeiul dispozițiilor alin.(1) lit. b) și nu acceptă un pachet de substituție, organizatorul este obligat să restituie toate plățile efectuate de către sau pe seama călătorului, fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, nu mai târziu de 14 zile de la data intervenirii rezoluțiunii. Dispozițiile art. 1143, 11443 și 11445 se aplică în mod corespunzător.				

caz, nu mai târziu de 14 zile de la data rezilierii contractului. Articolul 14 alineatele (2), (3), (4), (5) și (6) se aplică mutatis mutandis.					

Articolul 12 Rezilierea contractului privind pachetul de servicii de călătorie și dreptul de retragere înainte de începerea executării pachetului (1) Statele membre asigură călătorului posibilitatea de a rezilia contractul privind pachetul de servicii de călătorie în orice moment înainte de începerea executării pachetului. În cazul în care călătorul reziliază contractul privind pachetul de servicii de călătorie în temeiul prezentului alineat, călătorul poate fi obligat să plătească organizatorului un comision de reziliere adecvat și justificabil. În contractul privind pachetul de servicii de călătorie pot fi prevăzute comisioane de reziliere standardizate rezonabile, în funcție de momentul rezilierii contractului înainte de începerea executării pachetului, precum și de economiile de costuri și de veniturile prevăzute, generate de executarea alternativă a serviciilor de călătorie. În absența unor comisioane de reziliere standardizate, valoarea comisionului de reziliere corespunde prețului pachetului din care se scad economiile de costuri și veniturile generate de executarea alternativă a serviciilor de călătorie. La cererea călătorului, organizatorul prezintă o justificare pentru cuantumul comisioanelor de reziliere. (2) În pofida alineatului (1), călătorul are dreptul să rezilieze contractul privind pachetul de servicii de călătorie înainte de începerea executării pachetului fără a plăti vreun comision de reziliere în cazul unor circumstanțe inevitabile	Art. 1, pct. 563 (Articolul 1141. Rezoluțiunea raportului contractual înainte de începerea călătoriei) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Călătorului are dreptul la rezoluțiunea raportului contractual în orice moment înainte de începerea călătoriei. În cazul în care călătorul declară rezoluțiunea raportului contractual în temeiul propoziției anterioare, călătorul poate fi obligat să plătească organizatorului un comision de rezoluțiune adecvat și justificabil. (2) În contract pot fi prevăzute comisioane de rezoluțiune standardizate rezonabile, în funcție de: a) perioada de timp dintre momentul declarării rezoluțiunii și începutul călătoriei, b) costurile pe care organizatorul în mod previzibil le economisește; c) veniturile pe care organizatorul în mod previzibil le-ar fi obținut din valorificarea pe altă cale a serviciilor de călătorie. (3) Dacă contractul nu prevede careva comisioane de rezoluțiune standardizate, mărimea comisionului de rezoluțiune corespunde prețului pachetului din care se scad economiile de costuri și veniturile generate de valorificarea pe altă cale a serviciilor de călătorie. La cererea călătorului, organizatorul trebuie să prezinte o justificare pentru cuantumul comisioanelor de rezoluțiune. (4) Prin derogare de la dispozițiile alin.(1), călătorul are dreptul să declare rezoluțiunea raportului contractual înainte de începerea călătoriei fără a plăti vreun comision de rezoluțiune în cazul unor circumstanțe inevitabile și extraordinare care se produc la locul de destinație sau în vecinătatea imediată a acestuia și care afectează în mod semnificativ executarea pachetului sau care afectează semnificativ transportul pasagerilor la destinație. (5) În sensul prezentei secțiuni, prin circumstanțe inevitabile și extraordinare se înțelege o situație care nu poate fi controlată de	Compatibil

și extraordinare care se produc la locul de destinație sau în vecinătatea imediată a acestuia și care afectează în mod semnificativ executarea pachetului sau care afectează semnificativ transportul pasagerilor la destinație. În cazul rezilierii contractului privind pachetul de servicii de călătorie în temeiul prezentului alineat, călătorul are dreptul la o rambursare completă a oricărei plăți efectuate pentru pachet, dar nu are dreptul la vreo despăgubire suplimentară. (3) Organizatorul poate rezilia contractul privind pachetul de servicii de călătorie și poate oferi călătorului rambursarea completă a tuturor plăților efectuate pentru pachet, dar nu este răspunzător pentru plata unor despăgubiri suplimentare, în cazul în care: (a) numărul de persoane înscrise pentru participarea la pachetul respectiv este mai mic decât numărul minim stabilit în contract, iar organizatorul îl înștiințează pe călător cu privire la rezilierea contractului în termenul stabilit în contract, dar nu mai târziu de: (i) 20 de zile înainte de începerea executării pachetului, în cazul călătoriilor care durează mai mult de șase zile; (ii) șapte zile înainte de începerea executării pachetului, în cazul călătoriilor care durează între două și șase zile; (iii) 48 de ore înainte de începerea executării pachetului, în cazul călătoriilor care durează mai puțin de două zile; sau (b) organizatorul nu poate executa contractul din	partea care invocă o astfel de situație și ale cărei consecințe nu ar fi putut fi evitate chiar dacă s-ar fi luat toate măsurile rezonabile. (6) În cazul rezoluțiunii raportului contractual conform dispozițiilor alin.(4), călătorul are dreptul la restituirea integrală a oricărei plăți efectuate pentru pachet, dar nu are dreptul la vreo despăgubire suplimentară. (7) Organizatorul are dreptul la rezoluțiunea raportului contractual înainte de începerea călătoriei în cazul în care: 1) numărul de persoane înscrise pentru participarea la pachetul respectiv este mai mic decât numărul minim stabilit în contract, iar organizatorul îl înștiințează pe călător cu privire la rezoluțiune în termenul stabilit în contract, dar nu mai târziu de: a) 20 de zile înainte de începerea călătoriei, în cazul călătoriilor care durează mai mult de 6 zile; b) 7 zile înainte de începerea călătoriei, în cazul călătoriilor care durează între 2 și 6 zile; c) 48 de ore înainte de începerea călătoriei, în cazul călătoriilor care durează mai puțin de 2 zile; sau 2) organizatorul nu poate executa obligațiile contractuale din cauza unor circumstanțe inevitabile și extraordinare și îl înștiințează pe călător cu privire la rezoluțiunea raportului contractual, fără întârziere și înainte de începerea călătoriei. (8) În cazul în care organizatorul declară rezoluțiunea pe temeiul dispozițiilor alin. (7), el este obligat să restituie călătorului toate plățile efectuate pentru pachet, dar nu este ținut la plata unor despăgubiri suplimentare. (9) Organizatorul este obligat să restituie călătorului toate plățile efectuate pentru pachet ca urmare a rezoluțiunii raportului contractual, iar în cazul rezoluțiunii pe temeiul dispozițiilor alin. (1), are dreptul să deducă comisionul de rezoluțiune corespunzător din suma supusă restituirii. Organizatorul trebuie să execute obligația de restituire fără întârzieri nejustificate și, în				

cauza unor circumstanțe inevitabile și extraordinare și îl înștiințează pe călător cu privire la rezilierea contractului, fără întârziere și înainte de începerea executării pachetului. (4) Organizatorul efectuează orice rambursare necesară în temeiul alineatelor (2) și (3) sau, în ceea ce privește alineatul (1), rambursează orice plăți efectuate de către sau pe seama călătorului pentru pachetul respectiv, din care se scade comisionul de reziliere corespunzător. Aceste restituiri sau rambursări se efectuează către călător fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, nu mai târziu de 14 zile de la rezilierea contractului privind pachetul de servicii de călătorie. (5) În ceea ce privește contractele negociate în afara spațiilor comerciale, statele membre pot să prevadă în dreptul intern dreptul călătorului de a se retrage din contractul privind pachetul de servicii de călătorie în termen de 14 zile, fără a preciza motivul.	orice caz, nu mai târziu de 14 zile de la rezoluțiunea raportului contractual.				

Articolul 13 Răspunderea pentru executarea pachetului (1) Statele membre se asigură că organizatorul este răspunzător de executarea serviciilor de călătorie incluse în contractul privind pachetul de servicii de călătorie, indiferent dacă aceste servicii urmează să fie furnizate de organizator sau de un alt furnizor de servicii de călătorie. Statele membre pot menține sau introduce în dreptul lor intern dispoziții în temeiul cărora comerciantul cu amănuntul este responsabil de executarea pachetului. În această situație, dispozițiile articolului 7 și ale capitolului III, ale prezentului capitol și ale capitolului V care se aplică organizatorului se aplică, de asemenea, mutatis mutandis, comerciantului cu amănuntul. (2) Călătorul îl informează fără întârzieri nejustificate pe organizator, ținând cont de circumstanțele cazului, în legătură cu orice neconformitate pe care o constată pe parcursul executării unui serviciu de călătorie inclus în contractul privind pachetul de servicii de călătorie. (3) Dacă oricare dintre serviciile de călătorie nu se execută în conformitate cu contractul privind pachetul de servicii de călătorie, organizatorul remediază neconformitatea, cu excepția cazului în care:	Art. 1, pct. 563 („Articolul 1144¹. Dreptul călătorului la rezoluțiune pentru motiv de viciu, Articolul 1144². Dreptul călătorului la reducerea prețului, Articolul 1144³. Dreptul călătorului la despăgubiri și Articolul 1144⁴. Notificarea viciilor de către călător) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) În cazul în care viciul afectează în mod substanțial executarea pachetului, iar organizatorul a omis să o remedieze într-un termen rezonabil stabilit de către călător, călătorul are dreptul la rezoluțiunea raportului contractual. Nu este necesar să se specifice un termen de către călător dacă organizatorul refuză să remedieze viciul sau dacă este necesară o remediere imediată. (2) Dacă călătorul a declarat rezoluțiunea, organizatorul reține prețul aferent serviciilor de călătorie deja prestate și care urmează a fi prestate conform dispozițiilor alin. (3) pentru a sfârși călătoria; pretențiile călătorului întemeiate pe dispozițiile art. 1142 alin. (5) lit. f) și g) rămân neafectate. Organizatorul pierde dreptul la partea de preț care se referă la serviciile de călătorie care nu vor mai fi prestate. Organizatorul este obligat să restituie călătorului partea din preț la care a pierdut dreptul. Dreptul la rezoluțiune în caz de viciu al călătoriei nu poate fi condiționat de plata de către călător a vreunui comision. (3) Organizatorul este obligat să ia măsurile necesare în caz de rezoluțiune și, în special, dacă pachetul include transportul de pasageri, organizatorul este obligat să asigure întoarcerea călătorului cu transport echivalent cu cel stipulat de contract, fără întârzieri nejustificate și fără costuri suplimentare pentru călător. (1) Prețul serviciilor de călătorie se reduce pentru orice perioadă în care a existat un viciu, cu excepția cazului în care organizatorul dovedește că viciul este imputabil călătorului. (2) Reducerea va fi egală cu diferența dintre valoarea, la	Compatibil			

(a) este imposibil; sau (b) implică cheltuieli disproporționate, ținând cont de anvergura neconformității și de valoarea serviciilor de călătorie afectate. Dacă organizatorul, în conformitate cu primul paragraf litera (a) sau (b) din prezentul alineat, nu remediază neconformitatea, se aplică articolul 14. (4) Fără a aduce atingere excepțiilor prevăzute la alineatul (3), în cazul în care organizatorul nu remediază neconformitatea într-un termen rezonabil stabilit de călător, călătorul poate face el însuși acest lucru și poate solicita rambursarea cheltuielilor necesare. Nu este necesar să se specifice un termen de către călător dacă organizatorul refuză să remedieze neconformitatea sau dacă este necesară o remediere imediată. (5) Atunci când o parte semnificativă din serviciile de călătorie nu poate fi executată astfel cum s-a convenit în contractul privind pachetul de servicii de călătorie, organizatorul oferă, fără costuri suplimentare pentru călător, servicii alternative corespunzătoare pentru continuarea derulării pachetului, pe cât posibil echivalente sau de mai bună calitate decât cele specificate în contract, inclusiv în cazul în care întoarcerea călătorului la locul de plecare nu este asigurată astfel cum s-a convenit. În cazul în care serviciile alternative propuse au drept consecință un pachet de o calitate mai scăzută decât cea specificată în contractul privind pachetul de servicii de călătorie,	momentul încheierii contractului, a pachetului de călătorie fără vicii și valoarea, la același moment, a pachetului de călătorie cu viciul respectiv. (1) Călătorul are dreptul de a primi despăgubiri adecvate din partea organizatorului pentru orice prejudiciu pe care îl suferă ca urmare a unui viciu, fără a aduce atingere dreptului său la reducerea prețului sau la rezoluțiune. Despăgubirea se acordă fără întârzieri nejustificate. (2) Călătorul nu are dreptul la despăgubiri în cazul în care organizatorul dovedește una din următoarele circumstanțe: a) viciul este imputabil călătorului; b) viciul este imputabil unui terț care nu are legătură cu furnizarea serviciilor de călătorie incluse în contract și este imprevizibilă sau inevitabilă; sau c) viciul este cauzat de circumstanțe inevitabile și extraordinare. (3) Dacă călătoria este zădărnicită sau afectată în mod semnificativ, călătorul poate cere și o despăgubire rezonabilă pentru prejudiciul moral suportat prin îrosirea concediului sau vacanței. (1) Călătorul trebuie să îl informeze fără întârzieri nejustificate pe organizator, ținând cont de circumstanțele cazului, în legătură cu orice viciu pe care îl constată pe parcursul executării unui serviciu de călătorie inclus în contract. (2) În măsura în care organizatorul nu a avut posibilitatea să remedieze viciul din cauza omisiunii culpabile a călătorului de a notifica conform dispozițiilor alin. (1), călătorul pierde dreptul: a) de a înainta pretenția prevăzută de dispozițiile art. 1144²; b) să ceară despăgubiri conform dispozițiilor art. 1144³.				

organizatorul acordă călătorului o reducere adecvată a prețului. Călătorul poate respinge serviciile alternative propuse doar în cazul în care acestea nu sunt comparabile cu ceea ce s-a convenit în contractul privind pachetul de servicii de călătorie sau reducerea de preț acordată este inadecvată. (6) În cazul în care neconformitatea afectează în mod substanțial executarea pachetului, iar organizatorul a omis să o remedieze într-un termen rezonabil stabilit de către călător, călătorul poate rezilia contractul privind pachetul de servicii de călătorie fără plata unui comision de reziliere și, după caz, poate să ceară, în conformitate cu articolul 14, reducerea prețului și/sau despăgubiri. Dacă este imposibil să se furnizeze servicii alternative sau călătorul respinge serviciile alternative propuse în conformitate cu alineatul (5) al treilea paragraf din prezentul articol, călătorul are dreptul, după caz, la reducerea prețului și/sau la despăgubiri în conformitate cu articolul 14 fără a rezilia contractul de servicii privind pachetul de călătorie. Dacă pachetul include transportul de pasageri, organizatorul asigură de asemenea, în cazurile menționate la primul și al doilea paragraf, repatrierea călătorului cu transport echivalent fără întârzieri nejustificate și fără costuri suplimentare pentru călător. (7) În măsura în care este imposibil să se asigure întoarcerea călătorului astfel cum s-a convenit în contractul privind pachetul de servicii de					

călătorie din cauza unor circumstanțe inevitabile și extraordinare, organizatorul suportă costul cazării necesare, pe cât posibil de categorie echivalentă, pentru o perioadă care nu depășește trei nopți pe călător. Dacă în legislația Uniunii privind drepturile pasagerilor sunt prevăzute perioade mai lungi aplicabile mijloacelor de transport relevante pentru întoarcerea călătorului, se aplică perioadele respective. (8) Limitarea costurilor menționată la alineatul (7) din prezentul articol nu se aplică persoanelor cu mobilitate redusă, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2006, și însoțitorilor acestora, femeilor însărcinate și minorilor neînsoțiți și nici persoanelor care au nevoie de asistență medicală specială, cu condiția ca organizatorul să fi fost informat cu privire la nevoile speciale ale acestora cu cel puțin 48 de ore înainte de începerea executării pachetului. Organizatorul nu are dreptul de a invoca circumstanțe inevitabile și extraordinare pentru a limita răspunderea în temeiul alineatului (7) din prezentul articol dacă furnizorul de transport în cauză nu poate invoca astfel de circumstanțe în temeiul legislației aplicabile a Uniunii.					

Articolul 14 Reducerea prețului și despăgubiri (1) Statele membre asigură dreptul călătorului de a beneficia de o reducere corespunzătoare a prețului pentru orice perioadă în care a existat o neconformitate, cu excepția cazului în care organizatorul dovedește că neconformitatea este imputabilă călătorului. (2) Călătorul are dreptul de a primi despăgubiri adecvate din partea organizatorului pentru orice daune pe care le suferă ca urmare a unei neconformități. Despăgubirea se acordă fără întârzieri nejustificate. (3) Călătorul nu are dreptul la despăgubiri pentru daune în cazul în care organizatorul dovedește că neconformitatea este: (a) imputabilă călătorului; (b) imputabilă unei părți terțe care nu are legătură cu furnizarea serviciilor de călătorie incluse în contractul privind pachetul de servicii de călătorie și este imprevizibilă sau inevitabilă; sau (c) cauzată de circumstanțe inevitabile și extraordinare. (4) În măsura în care convențiile internaționale cu caracter obligatoriu pentru Uniune limitează valoarea despăgubirii sau condițiile în care este plătită despăgubirea de către furnizorul unui serviciu de călătorie care face parte dintr-un	Art. 1, pct. 563 (Articolul 1144³. Dreptul călătorului la reducerea prețului, Articolul 1144³. Dreptul călătorului la despăgubiri și Articolul 1144⁵. Admiterea limitării răspunderii; corelația cu alte reglementări) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Prețul serviciilor de călătorie se reduce pentru orice perioadă în care a existat un viciu, cu excepția cazului în care organizatorul dovedește că viciul este imputabil călătorului. (2) Reducerea va fi egală cu diferența dintre valoarea, la momentul încheierii contractului, a pachetului de călătorie fără vicii și valoarea, la același moment, a pachetului de călătorie cu viciul respectiv. (1) Călătorul are dreptul de a primi despăgubiri adecvate din partea organizatorului pentru orice prejudiciu pe care îl suferă ca urmare a unui viciu, fără a aduce atingere dreptului său la reducerea prețului sau la rezoluțiune. Despăgubirea se acordă fără întârzieri nejustificate. (2) Călătorul nu are dreptul la despăgubiri în cazul în care organizatorul dovedește una din următoarele circumstanțe: a) viciul este imputabil călătorului; b) viciul este imputabil unui terț care nu are legătură cu furnizarea serviciilor de călătorie incluse în contract și este imprevizibilă sau inevitabilă; sau c) viciul este cauzat de circumstanțe inevitabile și extraordinare. (3) Dacă călătoria este zădărnicită sau afectată în mod semnificativ, călătorul poate cere și o despăgubire rezonabilă pentru prejudiciul moral suportat prin irosirea concediului sau vacanței. (1) În baza unui acord cu călătorul, organizatorul poate să-și limiteze răspunderea pentru prejudicii, altele decât vătămarea	Compatibil

pachet, aceleași limitări sunt aplicabile și pentru organizator. În măsura în care convențiile internaționale fără caracter obligatoriu pentru Uniune limitează despăgubirea care trebuie plătită de furnizorul unui serviciu, statele membre pot limita în mod corespunzător despăgubirea care trebuie plătită de organizator. În alte cazuri, contractul privind pachetul de servicii de călătorie poate limita despăgubirea care trebuie plătită de organizator, atât timp cât o astfel de limitare nu se aplică vătămărilor corporale sau daunelor provocate intenționat sau din neglijență și nu se ridică la mai puțin de triplul prețului total al pachetului. (5) Drepturile la despăgubiri sau la reducerea prețului în temeiul prezentei directive nu aduc atingere drepturilor călătorilor în temeiul Regulamentului (CE) nr. 261/2004, al Regulamentului (CE) nr. 1371/2007, al Regulamentului (CE) nr. 392/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (20), al Regulamentului (UE) nr. 1177/2010 și al Regulamentului (UE) nr. 181/2011 și în temeiul convențiilor internaționale. Călătorii au dreptul de a introduce cereri în temeiul prezentei directive și al respectivelor regulamente și convenții internaționale. Despăgubirile sau reducerile prețului acordate în temeiul prezentei directive și despăgubirile sau reducerile de preț acordate în temeiul respectivelor regulamente și convenții internaționale se deduc unele din altele pentru a evita supracompensarea. (6) Termenul de prescripție pentru introducerea	corporală, la triplul preț total al pachetului dacă prejudiciul nu este cauzat din intenție sau din culpă gravă. (2) Dacă răspunderea unui prestator al unui serviciu de călătorie care face parte din pachet este condiționată, limitată sau exclusă conform convențiilor internaționale, organizatorul poate invoca aceasta, în egală măsură, față de călător. (3) Drepturile la despăgubiri sau la reducerea prețului în temeiul dispozițiilor prezentei secțiuni nu aduc atingere drepturilor călătorilor prevăzute de acte normative speciale sau în temeiul convențiilor internaționale. Călătorii au dreptul de a introduce cereri în temeiul dispozițiilor prezentei secțiuni și al respectivelor acte normative speciale sau convenții internaționale. Despăgubirile sau reducerile prețului acordate în temeiul dispozițiilor prezentei secțiuni și despăgubirile sau reducerile de preț acordate în temeiul respectivelor acte normative speciale sau convenții internaționale se deduc unele din altele pentru a evita supracompensarea.			

cererilor în temeiul prezentului articol nu poate fi mai mic de doi ani.					

Articolul 16 Obligația de a acorda asistență Statele membre se asigură că organizatorul acordă asistență adecvată fără întârzieri nejustificate călătorului aflat în dificultate, inclusiv în circumstanțele menționate la articolul 13 alineatul (7), în special prin: (a) furnizarea de informații corespunzătoare privind serviciile de sănătate, autoritățile locale și asistența consulară; și (b) acordarea de asistență călătorului în ceea ce privește efectuarea comunicărilor la distanță și sprijinirea acestuia în găsirea unor servicii de călătorie alternative. Organizatorul are posibilitatea de a pretinde un comision rezonabil pentru o astfel de asistență în cazul în care călătorul este cel care a provocat situația de dificultate în mod intenționat sau din propria neglijență. Comisionul nu depășește în niciun caz costurile efective suportate de organizator.	Art. 1, pct. 563 (Articolul 1144⁶. Obligația organizatorului de a acorda asistență) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Organizatorul este obligat să acorde asistență adecvată fără întârzieri nejustificate călătorului aflat în dificultate, inclusiv în circumstanțele menționate de dispozițiile art. 1144 alin. (5), în special prin: a) furnizarea de informații corespunzătoare privind serviciile de sănătate, autoritățile locale și asistența consulară; și b) acordarea de asistență călătorului în ceea ce privește efectuarea comunicărilor la distanță și sprijinirea acestuia în găsirea unor servicii de călătorie alternative. (2) Organizatorul are posibilitatea de a pretinde un comision rezonabil pentru o astfel de asistență în cazul în care călătorul este cel care a provocat situația de dificultate în mod intenționat sau din propria neglijență. Comisionul nu depășește în niciun caz costurile efective suportate de organizator.	Compatibil			
Articolul 17 Eficacitatea și domeniul de aplicare al protecției în caz de insolvență (1) Statele membre se asigură că organizatorii stabiliți pe teritoriul lor oferă garanții privind rambursarea tuturor plăților efectuate de către sau pe seama călătorilor, în măsura în care serviciile relevante nu sunt furnizate ca urmare a insolvenței organizatorului. În cazul în care în	Art. 1, pct. 563 (Articolul 1144⁷. Garanțiile contra insolvabilității) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Organizatorii înregistrați pe teritoriul Republicii Moldova trebuie să ofere garanții privind restituirea tuturor plăților efectuate de către călători sau pe seama lor, în măsura în care, ca urmare a insolvabilității organizatorului, serviciile relevante nu au fost prestate sau călătorul a plătit direct altor prestatori față de care organizatorul și-a încălcat obligațiile de plată. În cazul în	Compatibil			

contractul privind pachetul de servicii de călătorie este inclus transportul de pasageri, organizatorii asigură și garanții pentru repatrierea călătorilor. Se poate oferi continuarea pachetului. Organizatorii care nu sunt stabiliți într-un stat membru și care vând sau oferă spre vânzare pachete într-un stat membru sau care, prin orice mijloace, își direcționează activitățile către un stat membru au obligația de a furniza garanția în conformitate cu dreptul statului membru respectiv. (2) Garanția prevăzută la alineatul (1) este efectivă și acoperă costurile previzibile în mod rezonabil. Aceasta se referă la valorile plăților efectuate de către sau pe seama călătorilor în legătură cu pachetele, ținând cont de perioada scursă între avansurile plătite și plățile finale și finalizarea pachetelor, precum și de costurile estimate ale repatrierii în caz de insolvență a organizatorului. (3) Călătorii beneficiază de protecția împotriva insolvenței organizatorului indiferent de locul lor de reședință, de locul de plecare sau de locul în care se efectuează vânzarea pachetului și indiferent de statul membru în care este situată entitatea responsabilă pentru protecția în caz de insolvență. (4) Atunci când executarea pachetului este afectată de insolvența organizatorului, garanția este disponibilă gratuit pentru a asigura repatrierile și, în cazul în care este necesar, plata cazării înainte de repatriere.	care în contract este inclus transportul de pasageri, organizatorul asigură și garanții pentru întoarcerea călătorului. Se poate oferi continuarea pachetului. (2) Organizatorii care nu sunt înregistrați în Republica Moldova și care contractează sau oferă spre contractare pachete în Republica Moldova sau care, prin orice mijloace, își direcționează activitățile către călători din Republica Moldova au obligația de a furniza garanția în conformitate cu legislația Republicii Moldova. (3) Garanția prevăzută de dispozițiile alin. (1) și (2) trebuie să fie efectivă și să acopere costurile previzibile în mod rezonabil. Aceasta se referă la valorile plăților efectuate de către sau pe seama călătorilor în legătură cu pachetele, ținând cont de perioada scursă între avansurile plătite și plățile finale și finalizarea pachetelor, precum și de costurile estimate ale întoarcerii în caz de insolabilitate a organizatorului. (4) Călătorii beneficiază de protecția împotriva insolabilității organizatorului indiferent de locul lor de reședință, de locul de plecare sau de locul în care se efectuează contractarea pachetului și indiferent de statul în care este situată autoritatea responsabilă pentru protecția în caz de insolabilitate. (5) Atunci când executarea pachetului este afectată de insolabilitatea organizatorului, garanția este disponibilă gratuit pentru a asigura întoarcerea și, în cazul în care este necesar, plata cazării înainte de întoarcere. (6) Pentru serviciile de călătorie care nu au fost efectuate, restituirea plăților se efectuează fără întârzieri nejustificate după solicitarea călătorului. (7) Prin hotărâre de Guvern se stabilesc: a) tipurile de garanții care se constituie de organizator, intermediarii de pachete, intermediarii de servicii de călătorie asociate și, după caz, alți prestatori de servicii; b) condițiile înaintate față de garanții, inclusiv procedura de				

(5) Pentru serviciile de călătorie care nu au fost efectuate, rambursările se acordă fără întârzieri nejustificate după solicitarea călătorului.	valorificare a garanțiilor de către călători, c) măsura în care călătorul poate fi obligat să efectueze plăți în baza contractului înainte de sfârșitul călătoriei dacă garanția corespunzătoare nu a fost constituită; d) autoritatea competentă în domeniul supravegherii organizatorilor, intermediarilor de pachete, intermediarilor de servicii de călătorie asociate și prestatorilor de servicii, al cooperării administrative cu autoritățile din alte state, precum al protecției călătorilor în caz de insolvabilitate, precum și atribuțiile acesteia.				

Articolul 19 Protecția în caz de insolvență și cerințele în materie de informare în ceea ce privește serviciile de călătorie asociate (1) Statele membre se asigură că comercianții care facilitează servicii de călătorie asociate oferă garanții privind rambursarea tuturor plăților pe care le primesc de la călători, în măsura în care un serviciu de călătorie care face parte dintr-un serviciu de călătorie asociat nu este efectuat ca urmare a insolvenței lor. În cazul în care astfel de comercianți sunt partea responsabilă pentru transportul de pasageri, garanția acoperă, de asemenea, repatrierea călătorului. Articolul 17 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 17 alineatele (2)-(5) și articolul 18 se aplică mutatis mutandis. (2) Înainte de asumarea de către călător a oricărui contract care duce la crearea unor servicii de călătorie asociate sau a oricărei oferte corespunzătoare, comerciantul care a facilitat serviciile de călătorie asociate, inclusiv în cazul în care comerciantul nu este stabilit într-un stat membru, dar, prin orice mijloace, direcționează astfel de activități către un stat membru, stipulează într-un mod clar, inteligibil și bine evidențiat următoarele: (a) călătorul nu va beneficia de niciunul dintre drepturile care se aplică exclusiv pachetelor în temeiul prezentei directive și fiecare furnizor de servicii este unicul răspunzător pentru executarea corespunzătoare a contractului referitor la	Art. 1, pct. 563 (Articolul 1144⁹. Intermedierea serviciilor de călătorie asociate) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Un profesionist se consideră intermediar al unui serviciu de călătorie asociat dacă, în scopul aceleiași călătorii sau vacanțe, care nu constituie un pachet de servicii de călătorie: a) el intermediază încheierea unor contracte separate cu alți prestatori de servicii de călătorie privitoare la cel puțin două tipuri diferite de servicii de călătorie, cu ocazia unei singure vizite sau a unui singur contact cu punctul său de distribuție, iar călătorul selectează și plătește separat fiecare din aceste servicii; sau b) el intermediază, într-un mod personalizat, pentru călătorul cu care încheie un contract de servicii de călătorie sau intermediază încheierea unui asemenea contract, achiziționarea a cel puțin unui serviciu de călătorie suplimentar de la un alt prestator de servicii, în cazul în care se încheie un contract cu acest alt prestator de servicii cel târziu în 24 de ore de la confirmarea rezervării primului serviciu de călătorie. În sensul prezentei litere, nu se consideră că profesionistul a intermediat un serviciu de călătorie suplimentar doar fiindcă el a făcut legătura dintre călător și celălalt prestator de servicii. (2) În cazul în care se achiziționează nu mai mult decât un tip de servicii de călătorie menționate la 1131 alin. (3) lit. a), b) sau c) și unul sau mai multe servicii turistice menționate de dispozițiile art. 1131 alin. (3) lit. d), acestea nu constituie un serviciu de călătorie asociat dacă aceste din urmă servicii nu reprezintă o parte semnificativă a valorii combinate a serviciilor și nu sunt prezentate ca fiind și nu reprezintă în alt fel o caracteristică esențială a călătoriei sau a vacanței. (3) Înainte de asumarea de către călător a oricărui contract care duce la crearea unor servicii de călătorie asociate sau a oricărei	Compatibil

serviciile sale; și (b) călătorul va beneficia de protecție în caz de insolvență în conformitate cu alineatul (1). Pentru a se conforma prezentului alineat, comerciantul care facilitează un serviciu de călătorie asociat furnizează călătorului informațiile respective prin intermediul formularului standard relevant care figurează în anexa II sau, dacă tipul specific de serviciu de călătorie asociat nu face obiectul niciunui formular prevăzut în anexa respectivă, furnizează informațiile incluse în aceasta. (3) În cazul în care comerciantul care facilitează servicii de călătorie asociate nu a respectat cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, se aplică drepturile și obligațiile prevăzute la articolele 9 și 12 și în capitolul IV în raport cu serviciile de călătorie incluse în serviciul de călătorie asociat. (4) În cazul în care un serviciu de călătorie asociat este rezultatul încheierii unui contract între un călător și un comerciant care nu facilitează serviciul de călătorie asociat, comerciantul respectiv informează comerciantul care facilitează serviciul de călătorie asociat cu privire la încheierea contractului relevant.	oferte corespunzătoare, profesionistul care intermediază serviciile de călătorie asociate, inclusiv în cazul în care profesionistul nu este înregistrat în Republica Moldova, dar, prin orice mijloace, direcționează astfel de activități către călători din Republica Moldova, trebuie să stipuleze într-un mod clar, inteligibil și bine evidențiat următoarele: a) călătorul nu va beneficia de niciunul dintre drepturile care se aplică exclusiv pachetelor în temeiul dispozițiilor prezentei secțiuni și fiecare furnizor de servicii este unicul răspunzător pentru executarea corespunzătoare a contractului referitor la serviciile sale; și b) călătorul va beneficia de protecție în caz de insolvabilitate în conformitate cu dispozițiile alin. (5). (4) Pentru a se conforma dispozițiilor alin. (3), profesionistul care intermediază un serviciu de călătorie asociat trebuie să furnizeze călătorului informațiile respective prin intermediul formularului standard relevant care figurează în anexa nr. 9 la Legea nr. 1125-XV din 13 iunie 2002 pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova sau, dacă tipul specific de serviciu de călătorie asociat nu face obiectul niciunui formular prevăzut în anexa respectivă, furnizează informațiile incluse în aceasta. (5) Dacă profesionistul care intermediază serviciile de călătorie asociate primește plăți de la călător pentru prețul serviciilor, profesionistul trebuie să garanteze restituirea lor către călător în măsura în care serviciile de călătorie sunt oferite de către intermediar însuși sau dacă pretenția altor prestator de servicii în sensul dispozițiilor alin. (1) lit. a) de a primi prețul încă nu este stinsă, în măsura în care, ca urmare a insolvabilității organizatorului, serviciile relevante nu au fost prestate sau călătorul a plătit direct altor prestatori, în sensul dispozițiilor alin. (1) lit. a), față de care organizatorul și-a încălcat obligațiile de plată.				

	(6) În cazul în care profesionistul care intermediază servicii de călătorie asociate nu a respectat cerințele prevăzute de dispozițiile alin. (3)-(5), lui i se aplică drepturile și obligațiile prevăzute de dispozițiile art. 1138 și 1141-11446 în raport cu serviciile de călătorie incluse în serviciul de călătorie asociat. (7) În cazul în care un serviciu de călătorie asociat este rezultatul încheierii unui contract între un călător și un profesionist care nu intermediază serviciul de călătorie asociat, profesionistul respectiv trebuie să informeze profesionistul care intermediază serviciul de călătorie asociat cu privire la încheierea contractului relevant. (8) Dacă intermediarul însuși este obligat să asigure transportul călătorului, atunci tot intermediarul este obligat să asigure întoarcerea călătorului și cazarea pînă la întoarcere.				
Articolul 21 Răspunderea pentru erorile de rezervare Statele membre se asigură că comerciantul este răspunzător pentru orice erori cauzate de defecțiuni tehnice din sistemul de rezervare care îi sunt imputabile și, în cazul în care a fost de acord să organizeze rezervarea unui pachet sau a serviciilor de călătorie care fac parte din serviciile de călătorie asociate, pentru erorile comise în timpul procesului de rezervare. Comerciantul nu este răspunzător pentru erorile de rezervare imputabile călătorului sau cauzate de circumstanțe inevitabile și extraordinare.	Art. 1, pct. 563 (Articolul 1144¹⁰. Răspunderea pentru erorile de rezervare) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Călătorul are dreptul la repararea prejudiciului cauzat: a) de oricare defecțiuni tehnice din sistemul de rezervare al organizatorului, intermediarului pachetelor de călătorie, intermediarului serviciilor de călătorie asociate sau prestatorului de servicii de călătorie, cu excepția cazului în care defecțiunea nu este imputabilă profesionistului respectiv; b) de către unul dintre profesioniștii menționați la lit. a), în cazul în care a fost de acord să organizeze rezervarea unui pachet sau a serviciilor de călătorie care fac parte din serviciile de călătorie asociate, pentru erorile comise în timpul procesului de rezervare, cu excepția cazului cînd eroarea este imputabilă călătorului sau a fost cauzată de circumstanțe inevitabile și extraordinare.	Compatibil			

Articolul 23 Caracterul imperativ al directivei (1) Declarația unui organizator al unui pachet sau a unui comerciant care facilitează un serviciu de călătorie asociat care afirmă că acționează exclusiv ca furnizor al unui serviciu de călătorie, ca intermediar ori în orice altă capacitate, sau că un pachet ori un serviciu de călătorie asociat nu constituie un pachet ori un serviciu de călătorie asociat nu exonerează organizatorul sau comerciantul respectiv de obligațiile care le revin în temeiul prezentei directive. (2) Călătorii nu pot renunța la drepturile care le sunt conferite prin măsurile naționale de transpunere a prezentei directive. (3) Dispozițiile contractuale sau declarațiile efectuate de un călător prin care, în mod direct sau indirect, se renunță la drepturile acordate călătorilor în temeiul prezentei directive sau se restrâng aceste drepturi sau care au drept obiectiv eludarea aplicării prezentei directive nu sunt obligatorii pentru călător.	Art. 1, pct. 563 (Articolul 1145. Excluderea eludărilor și derogărilor) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Declarația unui organizator al unui pachet sau a unui profesionist care facilitează un serviciu de călătorie asociat care afirmă că acționează exclusiv ca prestator al unui serviciu de călătorie, ca intermediar ori în orice altă calitate, sau că un pachet ori un serviciu de călătorie asociat nu constituie un pachet ori un serviciu de călătorie asociat nu exonerează organizatorul sau profesionistul respectiv de obligațiile care le revin în temeiul dispozițiilor prezentei secțiuni. (2) Orice clauză care derogă de la dispozițiile prezentei secțiuni în detrimentul călătorului este lovită de nulitate absolută.”	Compatibil			
Anexa I Partea A Formular cu informații standard pentru contractele privind pachete de servicii de călătorie atunci când este posibilă utilizarea de hyperlinkuri	Art. 41 (Anexa nr. 8) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte Partea A Formular standard de informații pentru contractele privind pachete de servicii de călătorie atunci când este posibilă utilizarea de hyperlinkuri	Compatibil			

Combinatia de servicii de calatorie pusă la dispoziția dvs. este un pachet în înțelesul Directivei (UE) 2015/2302. Prin urmare, veți beneficia de toate drepturile UE care se aplică pachetelor. Societatea (societățile) XY va (vor) fi pe deplin responsabilă (responsabile) pentru executarea corespunzătoare a pachetului în ansamblu. În plus, conform legislației, societatea (societățile) XY deține (dețin) protecție pentru a vă rambursa plățile și, în cazul în care transportul este inclus în pachet, pentru a asigura repatrierea dvs. în cazul în care devine (devin) insolventă (insolvente). Informații suplimentare referitoare la principalele drepturi în temeiul Directivei (UE) 2015/2302 [a se furniza sub forma unui hyperlink]. Urmărind hyperlinkul, călătorul va primi următoarele informații: Drepturi principale în temeiul Directivei (UE) 2015/2302. — Călătorii vor primi toate informațiile esențiale privind pachetul anterior încheierii contractului privind pachetul de servicii de călătorie. — Există întotdeauna cel puțin un comerciant care răspunde pentru executarea corespunzătoare a tuturor serviciilor de călătorie incluse în contract. —	Combinatia de servicii de calatorie pusă la dispoziția dvs. este un pachet în înțelesul art. 1131–1145 ale Codului civil al Republicii Moldova. Prin urmare, veți beneficia de toate drepturile prevăzute de legislație care se aplică pachetelor. Societatea (societățile) XY va (vor) fi pe deplin responsabilă (responsabile) pentru executarea corespunzătoare a pachetului în ansamblu. În plus, conform legislației, societatea (societățile) XY deține (dețin) protecție pentru a vă rambursa plățile și, în cazul în care transportul este inclus în pachet, pentru a asigura repatrierea dvs. în cazul în care devine (devin) insolubilă (insolvabile). Informații suplimentare referitoare la principalele drepturi în temeiul Codului civil al Republicii Moldova [a se furniza sub forma unui hyperlink]. Urmărind hyperlinkul, călătorul va primi următoarele informații: Drepturi principale în temeiul art. 1131–1145 ale Codului civil al Republicii Moldova. - Călătorii vor primi toate informațiile esențiale privind pachetul anterior încheierii contractului privind pachetul de servicii de călătorie. - Există întotdeauna cel puțin un profesionist care răspunde pentru executarea corespunzătoare a tuturor serviciilor de călătorie incluse în contract. - Călătorilor li se pune la dispoziție un număr de telefon de urgență sau detaliile unui punct de contact unde pot lua legătura cu organizatorul sau cu intermediarul de pachete. - Călătorii pot transfera pachetul unei alte persoane, în urma unei înștiințări efectuate în mod rezonabil și eventual a plății unor costuri suplimentare. - Prețul pachetului poate fi mărit numai dacă cresc costurile specifice (de exemplu, prețurile carburanților) și dacă acest lucru este prevăzut în mod expres în contract, și în orice caz nu mai târziu de 20 de zile înainte de începerea executării pachetului. În			

Călătorilor li se pune la dispoziție un număr de telefon de urgență sau detaliile unui punct de contact unde pot lua legătura cu organizatorul sau cu agentul de turism. — Călătorii pot transfera pachetul unei alte persoane, în urma unei înștiințări efectuate în mod rezonabil și eventual a plății unor costuri suplimentare. — Prețul pachetului poate fi mărit numai dacă cresc costurile specifice (de exemplu, prețurile carburanților) și dacă acest lucru este prevăzut în mod expres în contract, și în orice caz nu mai târziu de 20 de zile înainte de începerea executării pachetului. În cazul în care creșterea prețului este mai mare de 8 % din prețul pachetului, călătorul poate rezilia contractul. În cazul în care organizatorul își rezervă dreptul de a crește prețul, călătorul are dreptul la o reducere de preț dacă apare o scădere a costurilor relevante. — Călătorii pot rezilia contractul fără plata unui comision de reziliere și pot obține rambursarea integrală a oricăror plăți în cazul în care oricare dintre elementele esențiale ale pachetului, altul decât prețul, s-a modificat în mod semnificativ. În cazul în care, înainte de începerea executării pachetului, comerciantul răspunzător de pachet anulează pachetul, călătorii au dreptul la rambursare și, după caz, la o despăgubire. —	cazul în care creșterea prețului este mai mare de 8 % din prețul pachetului, călătorul poate declara rezoluțiunea raportului contractual. În cazul în care organizatorul își rezervă dreptul de a crește prețul, călătorul are dreptul la o reducere de preț dacă apare o scădere a costurilor relevante. - Călătorii pot declara rezoluțiunea raportului contractual fără plata unui comision de rezoluțiune și pot obține rambursarea integrală a oricăror plăți în cazul în care oricare dintre elementele esențiale ale pachetului, altul decât prețul, s-a modificat în mod semnificativ. În cazul în care, înainte de începerea executării pachetului, profesionistul răspunzător de pachet anulează pachetul, călătorii au dreptul la rambursare și, după caz, la o despăgubire. - Călătorii pot declara rezoluțiunea raportului contractual fără plata unui comision de rezoluțiune, înainte de începerea executării pachetului, în circumstanțe excepționale, de exemplu în cazul unor probleme grave de securitate la destinație care sunt susceptibile de a afecta pachetul. - În plus, călătorii au posibilitatea de a declara rezoluțiunea raportului contractual în orice moment înainte de începerea executării pachetului, în schimbul achitării unui comision de rezoluțiune adecvat și justificabil. - În cazul în care, după începerea executării pachetului, elemente importante ale pachetului nu pot fi executate astfel cum s-a convenit, vor trebui oferite călătorului servicii alternative corespunzătoare, fără a implica plata unor costuri suplimentare. Călătorii pot declara rezoluțiunea raportului contractual fără plata de rezoluțiune, în cazul în care serviciile nu sunt executate în conformitate cu contractul și acest fapt afectează în mod substanțial executarea pachetului, iar organizatorul nu remediază problema. - Călătorii au de asemenea dreptul la o reducere a prețului și/sau la plata unor despăgubiri pentru prejudiciul suferit în cazul				

Călătorii pot rezilia contractul fără plata unui comision de reziliere, înainte de începerea executării pachetului, în circumstanțe excepționale, de exemplu în cazul unor probleme grave de securitate la destinație care sunt susceptibile de a afecta pachetul. — În plus, călătorii au posibilitatea de a rezilia contractul în orice moment înainte de începerea executării pachetului, în schimbul achitării unui comision de reziliere adecvat și justificabil. — În cazul în care, după începerea executării pachetului, elemente importante ale pachetului nu pot fi executate astfel cum s-a convenit, vor trebui oferite călătorului servicii alternative corespunzătoare, fără a implica plata unor costuri suplimentare. Călătorii pot rezilia contractul fără plata de reziliere, în cazul în care serviciile nu sunt executate în conformitate cu contractul și acest fapt afectează în mod substanțial executarea pachetului, iar organizatorul nu remediază problema. — Călătorii au de asemenea dreptul la o reducere a prețului și/sau la plata unor despăgubiri pentru daune în cazul în care serviciile de călătorie nu sunt executate sau sunt executate în mod necorespunzător. — Organizatorul trebuie să ofere asistență în cazul în care călătorul se află în dificultate. —	în care serviciile de călătorie nu sunt executate sau sunt executate în mod necorespunzător. - Organizatorul trebuie să ofere asistență în cazul în care călătorul se află în dificultate. - În cazul în care organizatorul sau intermediarul de pachete devine insolubil, plățile vor fi rambursate. În cazul în care organizatorul sau, după caz, intermediarul de pachete devine insolubil după începerea executării pachetului, iar transportul este inclus în pachet, repatrierea călătorilor este garantată. XY a contractat protecția în caz de insolabilitate cu YZ [entitatea responsabilă pentru protecția în caz de insolabilitate, de exemplu un fond de garantare sau o societate de asigurări ori altele, în modul stabilit de Guvern]. Călătorii pot contacta această entitate sau, după caz, autoritatea competentă (datele de contact, inclusiv numele, adresa geografică, adresa de e-mail și numărul de telefon) în cazul în care serviciile sunt refuzate din cauza insolabilității XY. Art. 1131–1145 ale Codul civil al Republicii Moldova [hyperlink] Partea B Formular standard de informații pentru contractele privind pachete de servicii de călătorie în alte situații decât cele care fac obiectul părții A				

În cazul în care organizatorul sau, în unele state membre, comerciantul cu amănuntul devine insolubil, plățile vor fi rambursate. În cazul în care organizatorul sau, după caz, comerciantul cu amănuntul devine insolubil după începerea executării pachetului, iar transportul este inclus în pachet, repatrierea călătorilor este garantată. XY a contractat protecția în caz de insolvență cu YZ [entitatea responsabilă pentru protecția în caz de insolvență, de exemplu un fond de garantare sau o societate de asigurări]. Călătorii pot contacta această entitate sau, după caz, autoritatea competentă (datele de contact, inclusiv numele, adresa geografică, adresa de e-mail și numărul de telefon) în cazul în care serviciile sunt refuzate din cauza insolvenței XY. Directiva (UE) 2015/2302, astfel cum a fost transpusă în dreptul intern [hyperlink] Partea B Formular cu informații standard pentru contractele privind pachete de servicii de călătorie în alte situații decât cele care fac obiectul părții A Combinatia de servicii de călătorie pusă la dispoziția dvs. este un pachet în înțelesul Directivei (UE) 2015/2302. Prin urmare, veți beneficia de toate drepturile UE care se aplică pachetelor. Societatea (societățile) XY va (vor) fi pe deplin responsabilă	Combinatia de servicii de călătorie pusă la dispoziția dvs. este un pachet în înțelesul art. 1131–1145 ale Codului civil al Republicii Moldova. Prin urmare, veți beneficia de toate drepturile prevăzute de legislație care se aplică pachetelor. Societatea (societățile) XY va (vor) fi pe deplin responsabilă (responsabile) pentru executarea corespunzătoare a pachetului în ansamblu. În plus, conform legislației, societatea (societățile) XY deține (dețin) protecție pentru a vă rambursa plățile și, în cazul în care transportul este inclus în pachet, pentru a asigura repatrierea dvs. în cazul în care devine (devin) insolubilă (insolvabile). Drepturi principale în temeiul art. 1131–1145 ale Codului civil al Republicii Moldova - Călătorii primesc toate informațiile esențiale privind pachetul anterior încheierii contractului privind pachetul de servicii de călătorie. - Există întotdeauna cel puțin un profesionist care răspunde pentru executarea corespunzătoare a tuturor serviciilor de călătorie incluse în contract. - Călătorilor li se pune la dispoziție un număr de telefon de urgență sau detaliile unui punct de contact unde pot lua legătura cu organizatorul sau cu intermediarul de pachete. - Călătorii pot transfera pachetul unei alte persoane, în urma unei înștiințări efectuate în mod rezonabil și eventual a plății unor costuri suplimentare. - Prețul pachetului poate fi mărit numai dacă cresc costurile specifice (de exemplu, prețurile carburanților) și dacă acest lucru este prevăzut în mod expres în contract, și în orice caz nu mai târziu de 20 de zile înainte de începerea executării pachetului. În cazul în care creșterea prețului este mai mare de 8 % din prețul pachetului, călătorul poate declara rezoluțiunea raportului contractual. În cazul în care organizatorul își rezervă dreptul de a crește prețul, călătorul are dreptul la o reducere de preț dacă				

(responsabile) pentru executarea corespunzătoare a pachetului în ansamblu. În plus, conform legislației, societatea (societățile) XY deține (dețin) protecție pentru a vă rambursa plățile și, în cazul în care transportul este inclus în pachet, pentru a asigura repatrierea dvs. în cazul în care devine (devin) insolventă (insolvente). Drepturi principale în temeiul Directivei (UE) 2015/2302 — Călătorii primesc toate informațiile esențiale privind pachetul anterior încheierii contractului privind pachetul de servicii de călătorie. — Există întotdeauna cel puțin un comerciant care răspunde pentru executarea corespunzătoare a tuturor serviciilor de călătorie incluse în contract. — Călătorilor li se pune la dispoziție un număr de telefon de urgență sau detaliile unui punct de contact unde pot lua legătura cu organizatorul sau cu agentul de turism. — Călătorii pot transfera pachetul unei alte persoane, în urma unei înștiințări efectuate în mod rezonabil și eventual a plății unor costuri suplimentare. — Prețul pachetului poate fi mărit numai dacă cresc costurile specifice (de exemplu, prețurile carburanților) și dacă acest lucru este prevăzut în mod expres în contract, și în orice caz nu mai	apare o scădere a costurilor relevante. - Călătorii pot declara rezoluțiunea raportului contractual fără plata unui comision de rezoluțiune și pot obține rambursarea completă a oricăror plăți în cazul în care oricare dintre elementele esențiale ale pachetului, altul decât prețul, s-a modificat în mod semnificativ. În cazul în care, înainte de începerea executării pachetului, profesionistul răspunzător de pachet anulează pachetul, călătorii au dreptul la rambursare și, după caz, la o despăgubire. - Călătorii pot declara rezoluțiunea raportului contractual fără plata unui comision de rezoluțiune, înainte de începerea executării pachetului, în circumstanțe excepționale, de exemplu în cazul unor probleme grave de securitate la destinație care sunt susceptibile de a afecta pachetul. - În plus, călătorii au posibilitatea de a declara rezoluțiunea raportului contractual în orice moment înainte de începerea executării pachetului, în schimbul achitării unui comision de rezoluțiune adecvat și justificabil. - În cazul în care, după începerea executării pachetului, elemente importante ale pachetului nu pot fi executate astfel cum s-a convenit, vor trebui oferite călătorului servicii alternative corespunzătoare, fără a implica plata unor costuri suplimentare. Călătorii pot declara rezoluțiunea raportului contractual fără plata de rezoluțiune, în cazul în care serviciile nu sunt executate în conformitate cu contractul și acest fapt afectează în mod substanțial executarea pachetului, iar organizatorul nu remediază problema. - Călătorii au de asemenea dreptul la o reducere a prețului și/sau la plata unor despăgubiri pentru prejudiciul suferit în cazul în care serviciile de călătorie nu sunt executate sau sunt executate în mod necorespunzător. - Organizatorul trebuie să ofere asistență în cazul în care călătorul se află în dificultate.	

târziu de 20 de zile înainte de începerea executării pachetului. În cazul în care creșterea prețului este mai mare de 8 % din prețul pachetului, călătorul poate rezilia contractul. În cazul în care organizatorul își rezervă dreptul de a crește prețul, călătorul are dreptul la o reducere de preț dacă apare o scădere a costurilor relevante. — Călătorii pot rezilia contractul fără plata unui comision de reziliere și pot obține rambursarea completă a oricăror plăți în cazul în care oricare dintre elementele esențiale ale pachetului, altul decât prețul, s-a modificat în mod semnificativ. În cazul în care, înainte de începerea executării pachetului, comerciantul răspunzător de pachet anulează pachetul, călătorii au dreptul la rambursare și, după caz, la o despăgubire. — Călătorii pot rezilia contractul fără plata unui comision de reziliere, înainte de începerea executării pachetului, în circumstanțe excepționale, de exemplu în cazul unor probleme grave de securitate la destinație care sunt susceptibile de a afecta pachetul. — În plus, călătorii au posibilitatea de a rezilia contractul în orice moment înainte de începerea executării pachetului, în schimbul achitării unui comision de reziliere adecvat și justificabil. — În cazul în care, după începerea executării pachetului, elemente importante ale pachetului	- În cazul în care organizatorul sau intermediarul de pachete devine insolubil, plățile vor fi rambursate. În cazul în care organizatorul sau, după caz, intermediarul de pachete devine insolubil după începerea executării pachetului, iar transportul este inclus în pachet, repatrierea călătorilor este garantată. XY a contractat protecția în caz de insolabilitate cu YZ [entitatea responsabilă pentru protecția în caz de insolabilitate, de exemplu un fond de garantare sau o societate de asigurări ori altele, în modul stabilit de Guvern]. Călătorii pot contacta această entitate sau, după caz, autoritatea competentă (datele de contact, inclusiv numele, adresa geografică, adresa de e-mail și numărul de telefon) în cazul în care anumite serviciile sunt refuzate din cauza insolabilității XY. [Site-ul internet pe care este accesibil textul art. 1131–1145 ale Codului civil al Republicii Moldova] Partea C Formular standard de informații în cazul în care organizatorul transmite date unui alt profesionist în conformitate cu art. 1134 alin.(3) Dacă încheiați un contract cu societatea AB în termen de maximum 24 de ore de la primirea confirmării de rezervare din partea societății XY, serviciul de călătorie prestat de XY și AB va constitui un pachet în înțelesul art. 1131–1145 ale Codului civil al Republicii Moldova. Prin urmare, veți beneficia de toate drepturile prevăzute de				

nu pot fi executate astfel cum s-a convenit, vor trebui oferite călătorului servicii alternative corespunzătoare, fără a implica plata unor costuri suplimentare. Călătorii pot rezilia contractul fără plata de reziliere, în cazul în care serviciile nu sunt executate în conformitate cu contractul și acest fapt afectează în mod substanțial executarea pachetului, iar organizatorul nu remediază problema. — Călătorii au de asemenea dreptul la o reducere a prețului și/sau la plata unor despăgubiri pentru daune în cazul în care serviciile de călătorie nu sunt executate sau sunt executate în mod necorespunzător. — Organizatorul trebuie să ofere asistență în cazul în care călătorul se află în dificultate. — În cazul în care organizatorul sau, în unele state membre, comerciantul cu amănuntul devine insolubil, plățile vor fi rambursate. În cazul în care organizatorul sau, după caz, comerciantul cu amănuntul devine insolubil după începerea executării pachetului, iar transportul este inclus în pachet, repatrierea călătorilor este garantată. XY a contractat protecția în caz de insolvență cu YZ [entitatea responsabilă pentru protecția în caz de insolvență, de exemplu un fond de garantare sau o societate de asigurări]. Călătorii pot contacta această entitate sau, după caz, autoritatea competentă (datele de contact, inclusiv numele, adresa geografică, adresa de e-	legislație care se aplică pachetelor. Societatea XY va fi pe deplin responsabilă pentru executarea corespunzătoare a pachetului în ansamblu. În plus, conform legislației, societatea XY deține protecție pentru a vă rambursa plățile și, în cazul în care transportul este inclus în pachet, pentru a asigura repatrierea dvs. în cazul în care devine insolubilă. Informații suplimentare referitoare la principalele drepturi în temeiul art. 1131–1145 ale Codului civil al Republicii Moldova [a se furniza sub forma unui hyperlink]. Urmărind hyperlinkul, călătorul va primi următoarele informații: Drepturi principale în temeiul art. 1131–1145 ale Codului civil al Republicii Moldova - Călătorii primesc toate informațiile esențiale cu privire la serviciile de călătorie înainte de încheierea contractului privind pachetul de călătorie. - Există întotdeauna cel puțin un profesionist care răspunde pentru executarea corespunzătoare a tuturor serviciilor de călătorie incluse în contract. - Călătorilor li se pune la dispoziție un număr de telefon de urgență sau detaliile unui punct de contact unde pot lua legătura cu organizatorul sau cu intermediarul de pachete. - Călătorii pot transfera pachetul unei alte persoane, în urma unei înștiințări efectuate în mod rezonabil și eventual a plății unor costuri suplimentare. - Prețul pachetului poate fi mărit numai dacă cresc costurile specifice (de exemplu, prețurile carburanților) și dacă acest lucru este prevăzut în mod expres în contract, și în orice caz nu mai târziu de 20 de zile înainte de începerea executării pachetului. În cazul în care creșterea prețului este mai mare de 8 % din prețul pachetului, călătorul poate declara rezoluțiunea raportului contractual. În cazul în care organizatorul își rezervă dreptul de a crește prețul, călătorul are dreptul la o reducere de preț dacă				

mail și numărul de telefon) în cazul în care anumite serviciile sunt refuzate din cauza insolvenței XY. [Site-ul internet pe care este accesibilă Directiva (UE) 2015/2302, astfel cum a fost transpusă în dreptul intern] Partea C Formular cu informații standard în cazul în care organizatorul transmite date unui alt comerciant în conformitate cu articolul 3 punctul 2 litera (b) punctul (v) Dacă încheiați un contract cu societatea AB în termen de maximum 24 de ore de la primirea confirmării de rezervare din partea societății XY, serviciul de călătorie prestat de XY și AB va constitui un pachet în înțelesul Directivei (UE) 2015/2302. Prin urmare, veți beneficia de toate drepturile UE care se aplică pachetelor. Societatea XY va fi pe deplin responsabilă pentru executarea corespunzătoare a pachetului în ansamblu. În plus, conform legislației, societatea XY deține protecție pentru a vă rambursa plățile și, în cazul în care transportul este inclus în pachet, pentru a asigura repatrierea dvs. în cazul în care devine insolventă. Informații suplimentare referitoare la principalele drepturi în temeiul Directivei (UE) 2015/2302 [a se furniza sub forma unui hyperlink].	apare o scădere a costurilor relevante. - Călătorii pot declara rezoluțiunea raportului contractual fără plata unui comision de rezoluțiune și pot obține rambursarea completă a oricăror plăți în cazul în care oricare dintre elementele esențiale ale pachetului, altul decât prețul, s-a modificat în mod semnificativ. În cazul în care, înainte de începerea executării pachetului, profesionistul răspunzător de pachet anulează pachetul, călătorii au dreptul la rambursare și, după caz, la o despăgubire. - Călătorii pot declara rezoluțiunea raportului contractual fără plata unui comision de rezoluțiune, înainte de începerea executării pachetului, în circumstanțe excepționale, de exemplu în cazul unor probleme grave de securitate la destinație care sunt susceptibile de a afecta pachetul. - În plus, călătorii au posibilitatea de a declara rezoluțiunea raportului contractual în orice moment înainte de începerea executării pachetului, în schimbul achitării unui comision de rezoluțiune adecvat și justificabil. - În cazul în care, după începerea executării pachetului, elemente importante ale pachetului nu pot fi executate astfel cum s-a convenit, vor trebui oferite călătorului servicii alternative corespunzătoare, fără a implica plata unor costuri suplimentare. Călătorii pot declara rezoluțiunea raportului contractual fără plata de rezoluțiune, în cazul în care serviciile nu sunt executate în conformitate cu contractul și acest fapt afectează în mod substanțial executarea pachetului, iar organizatorul nu remediază problema. - Călătorii au de asemenea dreptul la reducerea prețului și/sau la plata unor despăgubiri pentru prejudiciul suferit în cazul în care serviciile de călătorie nu sunt executate sau sunt executate în mod necorespunzător. - Organizatorul trebuie să ofere asistență în cazul în care un călător se află în dificultate.				

Urmărind hyperlinkul, călătorul va primi următoarele informații: Drepturi principale în temeiul Directivei (UE) 2015/2302 — Călătorii primesc toate informațiile esențiale cu privire la serviciile de călătorie înainte de încheierea contractului privind pachetul de călătorie. — Există întotdeauna cel puțin un comerciant care răspunde pentru executarea corespunzătoare a tuturor serviciilor de călătorie incluse în contract. — Călătorilor li se pune la dispoziție un număr de telefon de urgență sau detaliile unui punct de contact unde pot lua legătura cu organizatorul sau cu agentul de turism. — Călătorii pot transfera pachetul unei alte persoane, în urma unei înștiințări efectuate în mod rezonabil și eventual a plății unor costuri suplimentare. — Prețul pachetului poate fi mărit numai dacă cresc costurile specifice (de exemplu, prețurile carburanților) și dacă acest lucru este prevăzut în mod expres în contract, și în orice caz nu mai târziu de 20 de zile înainte de începerea executării pachetului. În cazul în care creșterea prețului este mai mare de 8 % din prețul pachetului, călătorul poate rezilia contractul. În	- În cazul în care organizatorul sau intermediarul de pachete devine insolubil, plățile vor fi rambursate. În cazul în care organizatorul sau, după caz, intermediarul de pachete devine insolubil după începerea executării pachetului, iar transportul este inclus în pachet, repatrierea călătorilor este garantată. XY a contractat protecție în caz de insolabilitate cu YZ [entitatea responsabilă pentru protecție în caz de insolabilitate, de exemplu un fond de garantare sau o societate de asigurări ori altele, în modul stabilit de Guvern]. Călătorii pot contacta această entitate sau, după caz, autoritatea competentă (datele de contact, inclusiv numele, adresa geografică, adresa de e-mail și numărul de telefon) în cazul în care serviciile sunt refuzate din cauza insolabilității XY. Art. 1131–1145 ale Codul civil al Republicii Moldova [hyperlink]				

cazul în care organizatorul își rezervă dreptul de a crește prețul, călătorul are dreptul la o reducere de preț dacă apare o scădere a costurilor relevante. — Călătorii pot rezilia contractul fără plata unui comision de reziliere și pot obține rambursarea completă a oricăror plăți în cazul în care oricare dintre elementele esențiale ale pachetului, altul decât prețul, s-a modificat în mod semnificativ. În cazul în care, înainte de începerea executării pachetului, comerciantul răspunzător de pachet anulează pachetul, călătorii au dreptul la rambursare și, după caz, la o despăgubire. — Călătorii pot rezilia contractul fără plata unui comision de reziliere, înainte de începerea executării pachetului, în circumstanțe excepționale, de exemplu în cazul unor probleme grave de securitate la destinație care sunt susceptibile de a afecta pachetul. — În plus, călătorii au posibilitatea de a rezilia contractul în orice moment înainte de începerea executării pachetului, în schimbul achitării unui comision de reziliere adecvat și justificabil. — În cazul în care, după începerea executării pachetului, elemente importante ale pachetului nu pot fi executate astfel cum s-a convenit, vor trebui oferite călătorului servicii alternative corespunzătoare, fără a implica plata unor costuri suplimentare. Călătorii pot rezilia contractul fără					

plata de reziliere, în cazul în care serviciile nu sunt executate în conformitate cu contractul și acest fapt afectează în mod substanțial executarea pachetului, iar organizatorul nu remediază problema. — Călătorii au de asemenea dreptul la reducerea prețului și/sau la plata unor despăgubiri pentru daune în cazul în care serviciile de călătorie nu sunt executate sau sunt executate în mod necorespunzător. — Organizatorul trebuie să ofere asistență în cazul în care un călător se află în dificultate. — În cazul în care organizatorul sau, în unele state membre, comerciantul cu amănuntul devine insolubil, plățile vor fi rambursate. În cazul în care organizatorul sau, după caz, comerciantul cu amănuntul devine insolubil după începerea executării pachetului, iar transportul este inclus în pachet, repatrierea călătorilor este garantată. XY a contractat protecție în caz de insolvență cu YZ [entitatea responsabilă pentru protecție în caz de insolvență, de exemplu un fond de garantare sau o societate de asigurări]. Călătorii pot contacta această entitate sau, după caz, autoritatea competentă (datele de contact, inclusiv numele, adresa geografică, adresa de e-mail și numărul de telefon) în cazul în care serviciile sunt refuzate din cauza insolvenței XY. Directiva (UE) 2015/2302, astfel cum a fost					

transpusă în dreptul intern [hyperlink]					

Anexa II	Art. 41 (Anexa nr. 9) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte	Compatibil			
Partea A Formular cu informații standard în cazul în care comerciantul care facilitează online un serviciu de călătorie asociat în înțelesul articolului 3 punctul 5 litera (a) este un transportator care vinde un bilet dus-întors Dacă, după alegerea și efectuarea plății pentru un serviciu de călătorie, rezervați servicii de călătorie suplimentare pentru călătoria sau vacanța dvs. prin intermediul societății noastre/XY, NU veți beneficia de drepturile care se aplică pachetelor în temeiul Directivei (UE) 2015/2302. Prin urmare, societatea noastră/XY nu va fi răspunzătoare pentru executarea corespunzătoare a acestor servicii de călătorie suplimentare. În cazul unor probleme, vă rugăm să contactați furnizorul de servicii relevant. Totuși, dacă rezervați orice servicii de călătorie suplimentare în cadrul aceleiași vizite pe site-ul de rezervare al societății noastre/site-ul de rezervare al XY, serviciile de călătorie vor deveni parte a unui serviciu de călătorie asociat. În acest caz, conform dreptului UE, XY deține protecție pentru a restitui plățile dvs. către XY pentru servicii neprestate din cauza insolvenței XY și, după caz, pentru repatrierea dvs. Vă rugăm să rețineți că acest lucru nu înseamnă	Partea A Formular standard de informații în cazul în care profesionistul care facilitează online un serviciu de călătorie asociat în înțelesul art. 11449 alin.(1) lit. a) este un transportator care vinde un bilet dus-întors Dacă, după alegerea și efectuarea plății pentru un serviciu de călătorie, rezervați servicii de călătorie suplimentare pentru călătoria sau vacanța dvs. prin intermediul societății noastre/XY, NU veți beneficia de drepturile care se aplică pachetelor în temeiul art. 1131–1145 ale Codului civil al Republicii Moldova. Prin urmare, societatea noastră/XY nu va fi răspunzătoare pentru executarea corespunzătoare a acestor servicii de călătorie suplimentare. În cazul unor probleme, vă rugăm să contactați prestatorul de servicii relevant. Totuși, dacă rezervați orice servicii de călătorie suplimentare în cadrul aceleiași vizite pe site-ul de rezervare al societății noastre/site-ul de rezervare al XY, serviciile de călătorie vor deveni parte a unui serviciu de călătorie asociat. În acest caz, conform legislației, XY deține protecție pentru a restitui plățile dvs. către XY pentru servicii neprestate din cauza insolabilității XY și, după caz, pentru repatrierea dvs. Vă rugăm să rețineți că acest lucru nu înseamnă furnizarea unei rambursări în cazul insolabilității prestatorului de servicii relevant. Informații suplimentare privind protecția în caz de insolabilitate [a se furniza sub forma unui hyperlink]. Urmărind hyperlinkul, călătorul va primi următoarele informații: XY a contractat protecție în caz de insolabilitate cu YZ [entitatea responsabilă pentru protecție în caz de insolabilitate, de exemplu un fond de garantare sau o societate de asigurări ori				

furnizarea unei rambursări în cazul insolvenței furnizorului de servicii relevant. Informații suplimentare privind protecția în caz de insolvență [a se furniza sub forma unui hyperlink]. Urmărind hyperlinkul, călătorul va primi următoarele informații: XY a contractat protecție în caz de insolvență cu YZ [entitatea responsabilă pentru protecție în caz de insolvență, de exemplu un fond de garantare sau o societate de asigurări]. Călătorii pot contacta această entitate sau, după caz, autoritatea competentă (datele de contact, inclusiv numele, adresa geografică, adresa de e-mail și numărul de telefon) în cazul în care serviciile sunt refuzate din cauza insolvenței XY. Notă: Această protecție în caz de insolvență nu acoperă contractele cu alte părți decât XY, care pot fi executate în ciuda insolvenței XY. Directiva (UE) 2015/2302, astfel cum a fost transpusă în dreptul intern [hyperlink] Partea B Formular cu informații standard în cazul în care comerciantul care facilitează online un serviciu de călătorie asociat în înțelesul articolului 3 punctul 5 litera (a) este un comerciant altul decât un transportator care vinde un bilet dus-întors	alte, în modul stabilit de Guvern]. Călătorii pot contacta această entitate sau, după caz, autoritatea competentă (datele de contact, inclusiv numele, adresa geografică, adresa de e-mail și numărul de telefon) în cazul în care serviciile sunt refuzate din cauza insolvenței XY. Notă: Această protecție în caz de insolvență nu acoperă contractele cu alte părți decât XY, care pot fi executate în ciuda insolvenței XY. Art. 1131–1145 ale Codul civil al Republicii Moldova [hyperlink] Partea B Formular standard de informații în cazul în care profesionistul care facilitează online un serviciu de călătorie asociat în înțelesul art. 11449 alin.(1) lit. a) este un profesionist altul decât un transportator care vinde un bilet dus-întors Dacă, după alegerea și efectuarea plății pentru un serviciu de călătorie, rezervați servicii de călătorie suplimentare pentru călătoria sau vacanța dvs. prin intermediul societății noastre/XY, NU veți beneficia de drepturile care se aplică pachetelor în temeiul art. 1131–1145 ale Codului civil al Republicii Moldova. Prin urmare, societatea noastră/XY nu va fi răspunzătoare pentru executarea corespunzătoare a acestor servicii de călătorie individuale. În cazul unor probleme, vă rugăm să contactați prestatorul de servicii relevant. Totuși, dacă rezervați orice servicii de călătorie suplimentare în cadrul aceleiași vizite pe site-ul de rezervare al societății noastre/site-ul de rezervare al XY, serviciile de călătorie vor deveni parte a unui serviciu de călătorie asociat. În acest caz, conform legislației, XY deține protecție pentru a restitui plățile dvs. către XY pentru servicii neprestate din cauza insolvenței XY. Vă rugăm să rețineți că acest lucru nu înseamnă restituirea				

Dacă, după alegerea și efectuarea plății pentru un serviciu de călătorie, rezervați servicii de călătorie suplimentare pentru călătoria sau vacanța dvs. prin intermediul societății noastre/XY, NU veți beneficia de drepturile care se aplică pachetelor în temeiul Directivei (UE) 2015/2302. Prin urmare, societatea noastră/XY nu va fi răspunzătoare pentru executarea corespunzătoare a acestor servicii de călătorie individuale. În cazul unor probleme, vă rugăm să contactați furnizorul de servicii relevant. Totuși, dacă rezervați orice servicii de călătorie suplimentare în cadrul aceleiași vizite pe site-ul de rezervare al societății noastre/site-ul de rezervare al XY, serviciile de călătorie vor deveni parte a unui serviciu de călătorie asociat. În acest caz, conform dreptului UE, XY deține protecție pentru a restitui plățile dvs. către XY pentru servicii neprestate din cauza insolvenței XY. Vă rugăm să rețineți că acest lucru nu înseamnă restituirea în cazul insolvenței furnizorului de servicii relevant. Informații suplimentare privind protecția în caz de insolvență [a se furniza sub forma unui hyperlink]. Urmărind hyperlinkul, călătorul va primi următoarele informații: XY a contractat protecție în caz de insolvență cu YZ [entitatea responsabilă pentru protecție în caz de insolvență, de exemplu un fond de garantare sau o societate de asigurări]. Călătorii pot contacta această entitate sau, după	în cazul insolvenței prestatorului de servicii relevant. Informații suplimentare privind protecția în caz de insolvență [a se furniza sub forma unui hyperlink]. Urmărind hyperlinkul, călătorul va primi următoarele informații: XY a contractat protecție în caz de insolvență cu YZ [entitatea responsabilă pentru protecție în caz de insolvență, de exemplu un fond de garantare sau o societate de asigurări ori altele, în modul stabilit de Guvern]. Călătorii pot contacta această entitate sau, după caz, autoritatea competentă (datele de contact, inclusiv numele, adresa geografică, adresa de e-mail și numărul de telefon) în cazul în care serviciile sunt refuzate din cauza insolvenței XY. Notă: Această protecție în caz de insolvență nu acoperă contractele cu alte părți decât XY, care pot fi executate în ciuda insolvenței XY. Art. 1131–1145 ale Codul civil al Republicii Moldova [hyperlink] Partea C Formular standard de informații în cazul serviciilor de călătorie asociate în înțelesul art. 11449 alin.(1) lit. a) în cazul în care contractele sunt încheiate în prezența fizică simultană a profesionistului (altul decât un transportator care vinde un bilet dus-întors) și a călătorului Dacă, după alegerea și efectuarea plății pentru un serviciu de călătorie, rezervați servicii de călătorie suplimentare pentru călătoria sau vacanța dvs. prin intermediul societății noastre/XY, NU veți beneficia de drepturile care se aplică pachetelor în temeiul art. 1131–1145 ale Codului civil al Republicii Moldova. Prin urmare, societatea noastră/XY nu va fi răspunzătoare pentru executarea corespunzătoare a acestor servicii de călătorie individuale. În cazul unor probleme, vă rugăm să contactați				

caz, autoritatea competentă (datele de contact, inclusiv numele, adresa geografică, adresa de e-mail și numărul de telefon) în cazul în care serviciile sunt refuzate din cauza insolvenței XY. Notă: Această protecție în caz de insolvență nu acoperă contractele cu alte părți decât XY, care pot fi executate în ciuda insolvenței XY. Directiva (UE) 2015/2302, astfel cum a fost transpusă în dreptul intern [hyperlink] Partea C Formular cu informații standard în cazul serviciilor de călătorie asociate în înțelesul articolului 3 punctul 5 litera (a) în cazul în care contractele sunt încheiate în prezența fizică simultană a comerciantului (altul decât un transportator care vinde un bilet dus-întors) și a călătorului Dacă, după alegerea și efectuarea plății pentru un serviciu de călătorie, rezervați servicii de călătorie suplimentare pentru călătoria sau vacanța dvs. prin intermediul societății noastre/XY, NU veți beneficia de drepturile care se aplică pachetelor în temeiul Directivei (UE) 2015/2302. Prin urmare, societatea noastră/XY nu va fi răspunzătoare pentru executarea corespunzătoare a acestor servicii de călătorie individuale. În	prestatorul de servicii relevant. Totuși, dacă rezervați orice servicii de călătorie suplimentare în cadrul aceleiași vizite sau al aceluiași contact cu societatea noastră/societatea XY, serviciile de călătorie vor deveni parte a unui serviciu de călătorie asociate. În acest caz, conform legislației, XY deține protecție pentru a restitui plățile dvs. către XY pentru servicii neprestate din cauza insolvenței XY. Vă rugăm să rețineți că acest lucru nu înseamnă restituirea în cazul insolvenței prestatorului de servicii relevant. XY a contractat protecție în caz de insolvență cu YZ [entitatea responsabilă pentru protecția în caz de insolvență, de exemplu un fond de garantare sau o societate de asigurări ori altele, în modul stabilit de Guvern]. Călătorii pot contacta această entitate sau, după caz, autoritatea competentă (datele de contact, inclusiv numele, adresa geografică, adresa de e-mail și numărul de telefon) în cazul în care serviciile sunt refuzate din cauza insolvenței XY. Notă: Această protecție în caz de insolvență nu acoperă contractele cu alte părți decât XY, care pot fi executate în ciuda insolvenței XY. [Site-ul internet pe care este accesibil art. 1131–1145 ale Codul civil al Republicii Moldova.] Partea D Formular standard de informații în cazul în care profesionistul care facilitează online un serviciu de călătorie asociat în înțelesul art. 11449 alin.(1) lit. b) este un transportator care vinde un bilet dus-întors Dacă rezervați servicii de călătorie suplimentare pentru călătoria sau vacanța dvs. prin intermediul acestui link/acestor linkuri, NU veți beneficia de drepturile care se aplică pachetelor în temeiul art. 1131–1145 ale Codul civil al Republicii Moldova.				

cazul unor probleme, vă rugăm să contactați furnizorul de servicii relevant. Totuși, dacă rezervați orice servicii de călătorie suplimentare în cadrul aceleiași vizite sau al aceluiași contact cu societatea noastră/societatea XY, serviciile de călătorie vor deveni parte a unui serviciu de călătorie asociate. În acest caz, conform dreptului UE, XY deține protecție pentru a restitui plățile dvs. către XY pentru servicii neprestate din cauza insolvenței XY. Vă rugăm să rețineți că acest lucru nu înseamnă restituirea în cazul insolvenței furnizorului de servicii relevant. XY a contractat protecție în caz de insolvență cu YZ [entitatea responsabilă pentru protecția în caz de insolvență, de exemplu un fond de garantare sau o societate de asigurări]. Călătorii pot contacta această entitate sau, după caz, autoritatea competentă (datele de contact, inclusiv numele, adresa geografică, adresa de e-mail și numărul de telefon) în cazul în care serviciile sunt refuzate din cauza insolvenței XY. Notă: Această protecție în caz de insolvență nu acoperă contractele cu alte părți decât XY, care pot fi executate în ciuda insolvenței XY. [Site-ul internet pe care este accesibilă Directiva (UE) 2015/2302, astfel cum a fost transpusă în dreptul intern.] Partea D Formular cu informații standard în cazul în care	Prin urmare, societatea noastră/societatea XY nu va fi răspunzătoare pentru executarea corespunzătoare a serviciilor de călătorie suplimentare respective. În caz de probleme, vă rugăm să contactați prestatorul de servicii competent. Totuși, dacă rezervați servicii de călătorie suplimentare prin intermediul acestui link/acestor linkuri în termen de maximum 24 de ore de la primirea confirmării rezervării de către societatea noastră/societatea XY, serviciile de călătorie respective vor deveni parte dintr-un serviciu de călătorie asociat. În acest caz, conform legislației, XY deține protecție pentru a restitui plățile dvs. către XY pentru servicii neprestate din cauza insolvenței XY și, după caz, pentru repatrierea dvs. Vă rugăm să rețineți că acest lucru nu înseamnă restituirea în cazul insolvenței prestatorului de servicii relevant. Informații suplimentare privind protecția în caz de insolvență [a se furniza sub forma unui hyperlink]. Urmărind hyperlinkul, călătorul va primi următoarele informații: XY a contractat protecție în caz de insolvență cu YZ [entitatea responsabilă pentru protecția în caz de insolvență, de exemplu un fond de garantare sau o societate de asigurări ori altele, în modul stabilit de Guvern]. Călătorii pot contacta această entitate sau, după caz, autoritatea competentă (datele de contact, inclusiv numele, adresa geografică, adresa de e-mail și numărul de telefon) în cazul în care serviciile sunt refuzate din cauza insolvenței XY. Notă: Această protecție în caz de insolvență nu acoperă contractele cu alte părți decât XY, care pot fi executate în ciuda insolvenței XY. Art. 1131–1145 ale Codul civil al Republicii Moldova [hyperlink] Partea E	

comerciantul care facilitează online un serviciu de călătorie asociat în înțelesul articolului 3 punctul 5 litera (b) este un transportator care vinde un bilet dus-întors Dacă rezervați servicii de călătorie suplimentare pentru călătoria sau vacanța dvs. prin intermediul acestui link/acestor linkuri, NU veți beneficia de drepturile care se aplică pachetelor în temeiul Directivei (UE) 2015/2302. Prin urmare, societatea noastră/societatea XY nu va fi răspunzătoare pentru executarea corespunzătoare a serviciilor de călătorie suplimentare respective. În caz de probleme, vă rugăm să contactați furnizorul de servicii competent. Totuși, dacă rezervați servicii de călătorie suplimentare prin intermediul acestui link/acestor linkuri în termen de maximum 24 de ore de la primirea confirmării rezervării de către societatea noastră/societatea XY, serviciile de călătorie respective vor deveni parte dintr-un serviciu de călătorie asociat. În acest caz, conform dreptului UE, XY deține protecție pentru a restitui plățile dvs. către XY pentru servicii neprestate din cauza insolvenței XY și, după caz, pentru repatrierea dvs. Vă rugăm să rețineți că acest lucru nu înseamnă restituirea în cazul insolvenței furnizorului de servicii relevant. Informații suplimentare privind protecția în caz de insolvență [a se furniza sub forma unui hyperlink].	Formular standard de informații în cazul în care profesionistul care facilitează online un serviciu de călătorie asociat în înțelesul art. 11449 alin.(1) lit. b) este un profesionist altul decât un transportator care vinde un bilet dus-întors Dacă rezervați servicii de călătorie suplimentare pentru călătoria sau vacanța dvs. prin intermediul acestui link/acestor linkuri, NU veți beneficia de drepturile care se aplică pachetelor în temeiul art. 1131–1145 ale Codului civil al Republicii Moldova. Prin urmare, societatea noastră/societatea XY nu va fi răspunzătoare pentru executarea corespunzătoare a respectivelor serviciilor de călătorie suplimentare. În caz de probleme, vă rugăm să contactați prestatorul de servicii competent. Totuși, dacă rezervați servicii de călătorie suplimentare prin intermediul acestui link/acestor linkuri în termen de maximum 24 de ore de la primirea confirmării rezervării de către societatea noastră/societatea XY, serviciile de călătorie respective vor deveni parte dintr-un serviciu de călătorie asociat. În acest caz, conform legislației, XY deține protecție pentru a restitui plățile dvs. către XY pentru servicii neprestate din cauza insolabilității XY. Vă rugăm să rețineți că acest lucru nu înseamnă restituirea în cazul insolabilității prestatorului de servicii relevant. Informații suplimentare privind protecția în caz de insolabilitate [a se furniza sub forma unui hyperlink]. Urmărind hyperlinkul, călătorul va primi următoarele informații: XY a contractat protecție în caz de insolabilitate cu YZ [entitatea responsabilă pentru protecția în caz de insolabilitate, de exemplu un fond de garantare sau o societate de asigurări ori altele, în modul stabilit de Guvern]. Călătorii pot contacta această entitate sau, după caz, autoritatea competentă (datele de contact, inclusiv numele, adresa geografică, adresa de e-mail și numărul de telefon) în cazul în care serviciile sunt refuzate din cauza insolabilității XY. Notă: Această protecție în caz de insolabilitate nu acoperă				

Urmărind hyperlinkul, călătorul va primi următoarele informații: XY a contractat protecție în caz de insolvență cu YZ [entitatea responsabilă pentru protecția în caz de insolvență, de exemplu un fond de garantare sau o societate de asigurări]. Călătorii pot contacta această entitate sau, după caz, autoritatea competentă (datele de contact, inclusiv numele, adresa geografică, adresa de e-mail și numărul de telefon) în cazul în care serviciile sunt refuzate din cauza insolvenței XY. Notă: Această protecție în caz de insolvență nu acoperă contractele cu alte părți decât XY, care pot fi executate în ciuda insolvenței XY. Directiva (UE) 2015/2302, astfel cum a fost transpusă în dreptul intern [hyperlink] Partea E Formular cu informații standard în cazul în care comerciantul care facilitează online un serviciu de călătorie asociat în înțelesul articolului 3 punctul 5 litera (b) este un comerciant altul decât un transportator care vinde un bilet dus-întors Dacă rezervați servicii de călătorie suplimentare pentru călătoria sau vacanța dvs. prin intermediul acestui link/acestor linkuri, NU veți beneficia de drepturile care se aplică pachetelor în temeiul Directivei (UE) 2015/2302. Prin urmare, societatea noastră/societatea XY nu	contractele cu alte părți decât XY, care pot fi executate în ciuda insolvenței XY. Art. 1131–1145 ale Codul civil al Republicii Moldova [hyperlink]”.				

va fi răspunzătoare pentru executarea corespunzătoare a serviciilor de călătorie suplimentare. În caz de probleme, vă rugăm să contactați furnizorul de servicii competent. Totuși, dacă rezervați servicii de călătorie suplimentare prin intermediul acestui link/acestor linkuri în termen de maximum 24 de ore de la primirea confirmării rezervării de către societatea noastră/societatea XY, serviciile de călătorie respective vor deveni parte dintr-un serviciu de călătorie asociat. În acest caz, conform dreptului UE, XY deține protecție pentru a restitui plățile dvs. către XY pentru servicii neprestate din cauza insolvenței XY. Vă rugăm să rețineți că acest lucru nu înseamnă restituirea în cazul insolvenței furnizorului de servicii relevant. Informații suplimentare privind protecția în caz de insolvență [a se furniza sub forma unui hyperlink]. Urmărind hyperlinkul, călătorul va primi următoarele informații: XY a contractat protecție în caz de insolvență cu YZ [entitatea responsabilă pentru protecția în caz de insolvență, de exemplu un fond de garantare sau o societate de asigurări]. Călătorii pot contacta această entitate sau, după caz, autoritatea competentă (datele de contact, inclusiv numele, adresa geografică, adresa de e-mail și numărul de telefon) în cazul în care serviciile sunt refuzate din cauza insolvenței XY. Notă: Această protecție în caz de insolvență nu					

acoperă contractele cu alte părți decât XY, care pot fi executate în ciuda insolvenței XY. Directiva (UE) 2015/2302, astfel cum a fost transpusă în dreptul intern [hyperlink]					
Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale (Text cu relevanță pentru SEE)					

Articolul 1 Obiect și domeniu de aplicare	Art. 1, pct. 649 (Articolul 1431⁸. Domeniul de aplicare al secțiunii) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte				
(1) Prezenta directivă stabilește norme privind protecția împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale de secrete comerciale. Statele membre pot dispune, în conformitate cu dispozițiile TFUE, o protecție mai cuprinzătoare împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale de secrete comerciale decât cea impusă prin prezenta directivă, cu condiția să asigure respectarea articolelor 3, 5 și 6, a articolului 7 alineatul (1), a articolului 8, a articolului 9 alineatul (1) al doilea paragraf, a articolului 9 alineatele (3) și (4), a articolului 10 alineatul (2), a articolelor 11, 13 și a articolului 15 alineatul (3). (2) Prezenta directivă nu aduce atingere: (a) exercitării dreptului la libertatea de exprimare și de informare, astfel cum este prevăzut în cartă, inclusiv respectarea libertății și pluralismului mijloacelor de informare în masă; (b) aplicării normelor naționale sau ale Uniunii care le impun deținătorilor de secrete comerciale să divulge informații, inclusiv secrete comerciale, din rațiuni de interes public, publicului ori autorităților administrative sau judiciare în vederea exercitării atribuțiilor autorităților respective; (c) aplicării normelor naționale sau ale Uniunii care impun sau permit instituțiilor și organelor Uniunii sau autorităților publice naționale să	(1) Dispozițiile prezentei secțiuni nu aduce atingere: a) exercitării dreptului la libertatea de exprimare și de informare, astfel cum este prevăzut în de legislație și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, inclusiv respectarea libertății și pluralismului mijloacelor de informare în masă; b) aplicării dispozițiilor legale care le impun deținătorilor de secrete comerciale să divulge informații, inclusiv secrete comerciale, din rațiuni de interes public, publicului ori autorităților administrative sau judiciare în vederea exercitării atribuțiilor autorităților respective; c) aplicării dispozițiilor legale care impun sau permit autorităților publice să divulge informațiile furnizate de societăți pe care respectivele autorități le dețin în temeiul obligațiilor și prerogativelor stabilite de legislație și în conformitate cu acestea; d) autonomiei partenerilor sociali și dreptului acestora de a încheia acorduri colective, în conformitate cu legislația. (2) Nici o dispoziție a prezentei secțiuni nu trebuie înțelese ca oferind vreun temei pentru limitarea mobilității salariaților. În special, în legătură cu exercitarea acestei mobilități, dispozițiile prezentei secțiuni nu oferă niciun temei pentru: a) limitarea utilizării de către salariați a informațiilor care nu constituie secret comercial în sensul prezentei secțiuni; b) limitarea utilizării de salariați a experienței și a competențelor dobândite în mod onest ca urmare a desfășurării normale a activității lor profesionale; c) impunerea oricărei restricții suplimentare salariaților în cadrul contractelor lor de muncă, altele decât restricțiile impuse în conformitate cu dispozițiile legale.”				

divulge informațiile furnizate de societăți pe care respectivele instituții, organe sau autorități le dețin în temeiul obligațiilor și prerogativelor stabilite de dreptul intern sau al Uniunii și în conformitate cu acestea; (d) autonomiei partenerilor sociali și dreptului acestora de a încheia acorduri colective, în conformitate cu dreptul Uniunii și legislațiile și practicile naționale. (3) Nicio dispoziție a prezentei directive nu este înțeleasă ca oferind vreun temei pentru limitarea mobilității angajaților. În special, în legătură cu exercitarea acestei mobilități, prezenta directivă nu oferă niciun temei pentru: (a) limitarea utilizării de către angajați a informațiilor care nu constituie secret comercial, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1; (b) limitarea utilizării de angajați a experienței și a competențelor dobândite în mod onest ca urmare a desfășurării normale a activității lor profesionale; (c) impunerea oricărei restricții suplimentare angajaților în cadrul contractelor lor de muncă, altele decât restricțiile impuse în conformitate cu dreptul Uniunii sau cel intern.					

Articolul 2 Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1. „secret comercial” înseamnă informațiile care îndeplinesc toate cerințele următoare: (a) sunt secrete în sensul că nu sunt, ca întreg sau astfel cum se prezintă sau se articulează elementele acestora, cunoscute la nivel general sau ușor accesibile persoanelor din cercurile care se ocupă, în mod normal, de tipul de informații în cauză; (b) au valoare comercială prin faptul că sunt secrete; (c) au făcut obiectul unor măsuri rezonabile, în circumstanțele date, luate de către persoana care deține în mod legal controlul asupra informațiilor respective, pentru a fi păstrate secrete; 2. „deținătorul secretului comercial” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care deține controlul legal asupra unui secret comercial; 3. „contravenient” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care a dobândit, a utilizat sau a divulgat în mod ilegal un secret comercial; 4. „mărfuri care contravin normelor” înseamnă mărfurile a căror concepere, caracteristici, funcționare, proces de producție sau comercializare beneficiază în mod semnificativ de secrete comerciale dobândite, utilizate sau divulgate în mod ilegal.	Art. 1, pct. 649 (Articolul 1431¹. Răspunderea pentru dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretelor comerciale) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Cel care a dobândit, a utilizat sau a divulgat în mod ilegal un secret comercial (făptuitorul) este obligat să repare prejudiciul patrimonial și moral cauzat persoanei fizice sau juridice care deține controlul legal asupra unui secret comercial (deținătorul secretului comercial) în condițiile prezentei secțiuni. (2) Deținătorul secretului comercial are dreptul să exercite mijloacele juridice de apărare prevăzute de dispozițiile prezentei secțiuni și de alte dispoziții legale, pentru a preveni dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretelor lor comerciale sau pentru a obține reparație în urma unor astfel de fapte. (3) În sensul prezentei secțiuni, se consideră secrete comerciale informațiile care îndeplinesc toate cerințele următoare: a) sunt secrete în sensul că nu sunt, ca întreg sau astfel cum se prezintă sau se articulează elementele acestora, cunoscute la nivel general sau ușor accesibile persoanelor din cercurile care se ocupă, în mod normal, de tipul de informații în cauză; b) au valoare comercială prin faptul că sunt secrete; c) au făcut obiectul unor măsuri rezonabile, în circumstanțele date, luate de către persoana care deține în mod legal controlul asupra informațiilor respective, pentru a fi păstrate secrete. (4) În cazul în care autorizarea comercializării produselor farmaceutice sau a produselor chimice pentru agricultură care conțin preparate chimice noi este condiționată de comunicarea de date nedivulgabile rezultate din încercări sau de alte date nedivulgabile, a căror stabilire cere un efort considerabil, aceste date sînt protejate atât contra exploatării lor neloiale în comerț, cît și contra divulgării, cu excepția cazurilor cînd divulgarea este necesară pentru protecția publicului sau cînd sînt luate măsuri				

		pentru a asigura protejarea datelor respective contra exploatării lor neloiale în comerț.				
Articolul 3 Dobândirea, utilizarea și divulgarea legală de secrete comerciale (1) Dobândirea unui secret comercial este considerată legală în cazul în care secretul comercial este obținut prin oricare dintre următoarele mijloace: (a) descoperirea sau crearea independentă; (b) analiza, studierea, dezasamblarea sau testarea unui produs sau a unui obiect care a fost făcut public sau care se află în mod legal în posesia celui care a dobândit informațiile și căruia nu i se aplică nicio obligație valabilă din punct de vedere legal de a limita dobândirea secretului comercial; (c) exercitarea dreptului lucrătorilor sau al reprezentanților lucrătorilor la informare și la consultare în conformitate cu dreptul Uniunii și legislațiile și practicile naționale; (d) orice altă practică care, în condițiile date, este conformă cu practicile comerciale loiale. (2) Dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial sunt considerate legale în măsura în care o astfel de dobândire, utilizare sau divulgare este impusă sau permisă în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național.		Art. 1, pct. 649 (Articolul 1431². Dobândirea, utilizarea și divulgarea legală de secrete comerciale) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Dobândirea unui secret comercial este considerată legală în cazul în care secretul comercial este obținut prin oricare dintre următoarele mijloace: a) descoperirea sau crearea independentă; b) analiza, studierea, dezasamblarea sau testarea unui produs sau a unui obiect care a fost făcut public sau care se află în mod legal în posesia celui care a dobândit informațiile și căruia nu i se aplică nici o obligație valabilă din punct de vedere legal de a limita dobândirea secretului comercial; c) exercitarea dreptului salariaților sau al reprezentanților salariaților la informare și la consultare în conformitate cu legislația; d) orice altă practică care, în circumstanțele date, este conformă cu practicile comerciale loiale. (2) Dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial sunt considerate legale în măsura în care o astfel de dobândire, utilizare sau divulgare este impusă sau permisă în temeiul legislației.				

Articolul 4 Dobândirea, utilizarea și divulgarea ilegală de secrete comerciale (1) Statele membre se asigură că deținătorii de secrete comerciale au dreptul să solicite măsurile, procedurile și acțiuni reparatorii prevăzute în prezenta directivă, pentru a preveni dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretelor lor comerciale sau pentru a obține reparații în urma unor astfel de fapte. (2) Dobândirea unui secret comercial fără consimțământul deținătorului secretului comercial este considerată ilegală ori de câte ori este efectuată prin: (a) accesul neautorizat, însușirea sau copierea oricăror documente, obiecte, materiale, substanțe sau fișiere electronice care se află în mod legal sub controlul deținătorului secretului comercial și care conțin secretul comercial sau din care poate fi dedus secretul comercial; (b) orice alt comportament care, în circumstanțele date, contravine practicilor comerciale loiale. (3) Utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este considerată ilegală ori de câte ori este săvârșită, fără consimțământul deținătorului secretului comercial, de către o persoană care îndeplinește oricare dintre următoarele condiții: (a) a dobândit secretul comercial în mod ilegal; (b) încalcă un acord de confidențialitate sau orice altă obligație de a nu divulga secretul comercial;	Art. 1, pct. 649 (Articolul 1431³. Dobândirea, utilizarea și divulgarea ilegală de secrete comerciale) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Dobândirea unui secret comercial fără consimțământul deținătorului secretului comercial este considerată ilegală ori de câte ori este efectuată prin: a) accesul neautorizat, însușirea sau copierea oricăror documente, obiecte, materiale, substanțe sau fișiere electronice care se află în mod legal sub controlul deținătorului secretului comercial și care conțin secretul comercial sau din care poate fi dedus secretul comercial; b) orice alt comportament care, în circumstanțele date, contravine practicilor comerciale loiale. (2) Utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este considerată ilegală ori de câte ori este săvârșită, fără consimțământul deținătorului secretului comercial, de către o persoană care îndeplinește oricare dintre următoarele condiții: a) a dobândit secretul comercial în mod ilegal; b) încalcă un contract de confidențialitate sau orice altă obligație de a nu divulga secretul comercial; c) încalcă o obligație contractuală sau de altă natură care limitează utilizarea secretului comercial. (3) Dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este, de asemenea, considerată ilegală atunci când o persoană, în momentul dobândirii, utilizării sau divulgării, avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință, în circumstanțele date, de faptul că secretul comercial a fost obținut, direct sau indirect, de la o altă persoană care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod ilegal în sensul dispozițiilor alin. (2). (4) Producerea, oferirea sau introducerea pe piață a mărfurilor care încalcă secretul comercial sau importul, exportul sau depozitarea unor astfel de mărfuri în aceste scopuri este, de				

(c) încalcă o obligație contractuală sau de altă natură care limitează utilizarea secretului comercial. (4) Dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este, de asemenea, considerată ilegală atunci când o persoană, în momentul dobândirii, utilizării sau divulgării, avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință, în circumstanțele date, de faptul că secretul comercial a fost obținut, direct sau indirect, de la o altă persoană care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod ilegal în sensul alineatului (3). (5) Producerea, oferirea sau introducerea pe piață a mărfurilor care contravin normelor sau importul, exportul sau depozitarea unor astfel de mărfuri în aceste scopuri este, de asemenea, considerată drept o utilizare ilegală a unui secret comercial atunci când persoana care desfășoară astfel de activități avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință, în circumstanțele date, de faptul că secretul comercial a fost utilizat în mod ilegal în sensul alineatului (3).	asemenea, considerată drept o utilizare ilegală a unui secret comercial atunci când persoana care desfășoară astfel de activități avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință, în circumstanțele date, de faptul că secretul comercial a fost utilizat în mod ilegal în sensul dispozițiilor alin.(2). (5) În sensul prezentei secțiuni, se consideră mărfuri care încalcă secretul comercial mărfurile a căror concepere, caracteristici, funcționare, proces de producție sau comercializare beneficiază în mod semnificativ de secrete comerciale dobândite, utilizate sau divulgate în mod ilegal.				

Articolul 5 Excepții Statele membre se asigură că solicitarea de aplicare a măsurilor, a procedurilor și a acțiunilor reparatorii prevăzute de prezenta directivă este respinsă în cazul în care presupusa dobândire, utilizare sau divulgare a secretului comercial a avut loc în oricare dintre următoarele cazuri: (a) pentru exercitarea dreptului la libertatea de exprimare și de informare, astfel cum este prevăzut în cartă, inclusiv respectarea libertății și pluralismului mijloacelor de informare în masă; (b) pentru dezvăluirea unei abateri, a unei fapte reprobabile sau a unei activități ilegale, cu condiția ca pârâtul să fi acționat în scopul protejării interesului public general; (c) divulgarea de către lucrători reprezentanților acestora ca parte a exercitării legitime de către reprezentanții respectivi a funcțiilor lor în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern, cu condiția ca divulgarea să fi fost necesară pentru această exercitare legitimă; (d) în scopul protejării unui interes legitim recunoscut în dreptul Uniunii sau în cel intern.	Art. 1, pct. 649 (Articolul 1431⁴. Excluderea mijloacelor juridice de apărare) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Deținătorul secretului comercial nu poate invoca un mijloc juridic de apărare a secretului comercial în cazul în care presupusa dobândire, utilizare sau divulgare a secretului comercial a avut loc în oricare dintre următoarele cazuri: a) pentru exercitarea dreptului la libertatea de exprimare și de informare, astfel cum este prevăzut de legislație și tratatele internaționale la care Republica Moldova, inclusiv respectarea libertății și pluralismului mijloacelor de informare în masă; b) pentru dezvăluirea unei abateri, a unei fapte reprobabile sau a unei activități ilegale, cu condiția ca făptuitorul să fi acționat în scopul protejării interesului public general; c) divulgarea de către salariați reprezentanților acestora ca parte a exercitării legitime de către reprezentanții respectivi a funcțiilor lor în conformitate cu legislația, cu condiția ca divulgarea să fi fost necesară pentru această exercitare legitimă; d) în scopul protejării unui interes legitim recunoscut de legislație. (2) Acțiunile prin care se apără dreptul asupra secretului comercial sunt supuse termenului general de prescripție extinctivă.				
Articolul 6 Obligația generală (1) Statele membre prevăd măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii necesare pentru a asigura	Art. 1, pct. 649 (Articolul 1431⁵. Mijloacele juridice de apărare corective ale deținătorului secretului comercial și Articolul 1431⁷. Determinarea mărimii despăgubirilor) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) În cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial, deținătorul secretului comercial poate exercita				

disponibilitatea unor căi de atac în fața instanțelor civile împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale a secretelor comerciale. (2) Măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii menționate la alineatul (1): (a) sunt corecte și echitabile; (b) nu presupun o complexitate sau costuri inutile, termene nerezonabile sau întârzieri nejustificate; și (c) sunt eficace și au un efect disuasiv.	față de făptuitor unul sau mai multe dintre următoarele mijloace: a) încetarea sau, după caz, interzicerea utilizării sau divulgării secretului comercial; b) interdicția de a fabrica, a oferi, a introduce pe piață sau a utiliza mărfuri care încalcă secretul comercial ori de a importa, exporta sau depozita astfel de mărfuri în aceste scopuri; c) adoptarea mijloacelor corective corespunzătoare cu privire la mărfurile care încalcă secretul comercial; d) distrugerea parțială sau totală a oricărui document, obiect, material, substanță sau fișier electronic care conține sau încorporează secretul comercial sau, după caz, predarea integrală sau parțială către reclamant a respectivelor documente, obiecte, materiale, substanțe sau fișiere electronice. (2) Mijloacele corective menționate de dispozițiile alin.(1) lit. c) cuprind: a) retragerea mărfurilor care încalcă secretul comercial; b) eliminarea caracteristicilor ilicite ale mărfurilor care încalcă secretul comercial; c) distrugerea mărfurilor care încalcă secretul comercial sau, după caz, retragerea lor de pe piață, cu condiția ca retragerea să nu aducă atingere protecției secretului comercial în cauză. (3) În cazul în care instanța de judecată a dispus retragerea de pe piață a mărfurilor care încalcă secretul comercial, instanța de judecată poate să dispună, la cererea deținătorului secretului comercial, ca mărfurile respective să fie predate deținătorului sau organizațiilor caritabile. (4) Instanța de judecată dispune ca mijloacele menționate de dispozițiile alin. (1) lit. c) și d) să fie puse în aplicare pe cheltuiala făptuitorului, cu excepția cazului în care există motive specifice pentru a nu dispune acest lucru. Mijloacele respective nu aduc atingere despăgubirilor care ar putea fi datorate deținătorului secretului comercial ca urmare a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial.				

	(1) Făptuitorul care știa sau ar fi trebuit să știe că săvârșește dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial este obligat să plătească deținătorului secretului comercial despăgubiri care corespund prejudiciului real suferit ca urmare a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial. (2) Dispozițiile Codului muncii prin care se limitează răspunderea salariatului față de angajatorul lor în ceea ce privește despăgubirile pentru dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial al angajatorului se aplică în cazul în care salariatul a acționat fără intenție. (3) La stabilirea mărimii despăgubirilor menționate de dispozițiile alin. (1), instanța de judecată trebuie să ia în considerare toți factorii corespunzători, cum ar fi consecințele economice negative asupra deținătorului secretului comercial, inclusiv profitul ratat de aceasta, beneficiile necuvenite realizate de făptuitor și, dacă este cazul, orice alt element în afara factorilor economici, cum ar fi prejudiciul moral cauzat deținătorului secretului comercial prin dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretului comercial. (4) Cu titlu de alternativă la modul de determinare menționat de dispozițiile alin. (3), instanța de judecată poate stabili, în cazuri adecvate, o mărime forfetară a despăgubirilor pe baza unor elemente cum ar fi, cel puțin, valoarea redevențelor sau a drepturilor care ar fi fost datorate dacă făptuitorul ar fi solicitat autorizarea de a utiliza secretul comercial în cauză.				

Articolul 7 Proportionalitate și abuzul de drept procesual (1) Măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii prevăzute în prezenta directivă sunt aplicate într-un mod care: (a) este proporțional; (b) evită crearea de obstacole în calea comerțului legitim pe piața internă; și (c) prevede garanții împotriva utilizării lor abuzive. (2) Statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente pot, la cererea pârâtului, să aplice măsurile corespunzătoare prevăzute în dreptul național în cazul în care o reclamație privind dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial este în mod evident nefondată și se constată că reclamantul a inițiat procedurile juridice în mod abuziv sau cu rea-credință. Respectivele măsuri pot, dacă este cazul, să includă acordarea de daune-interese pârâtului, impunerea de sancțiuni împotriva reclamantului sau dispunerea difuzării informațiilor cu privire la o hotărâre astfel cum este menționată la articolul 15. Statele membre pot prevedea ca măsurile menționate la primul paragraf să facă obiectul unor proceduri juridice separate.	Art. 1, pct. 649 (Articolul 1431⁶. Condițiile de aplicare a mijloacelor juridice de apărare, garanții și mijloace alternative) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) La dispunerea mijloacelor juridice de apărare prevăzute de dispozițiile art. 14315 și pentru evaluarea proporționalității acestora, instanța de judecată trebuie să țină seama de circumstanțele specifice ale cazului incluzând, după caz: a) valoarea sau alte trăsături specifice ale secretului comercial; b) măsurile luate în vederea protejării secretului comercial; c) comportamentul făptuitorului în dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretului comercial; d) impactul utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial; e) interesele legitime ale părților și impactul pe care dispunerea sau respingerea mijloacelor l-ar putea avea asupra părților; f) interesele legitime ale terților; g) interesul public; și h) protejarea drepturilor fundamentale. (2) În care în care instanța de judecată limitează durata mijloacelor menționate de dispozițiile art. 14315 alin. (1) lit.a) și b), această durată trebuie să fie suficientă pentru a elimina orice avantaj comercial sau economic pe care făptuitorul l-ar fi putut obține în urma dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial. (3) La cererea făptuitorului, instanța de judecată dispune revocarea mijloacelor menționate de dispozițiile art. 14315 alin. (1) lit.a) și b) dacă informațiile în cauză nu mai îndeplinesc cerințele de dispozițiile art. 14311 alin.(3) din motive care nu pot fi imputate direct sau indirect făptuitorului. (4) La cererea persoanelor pasibile a fi ținute de dispunerea mijloacelor prevăzute dispozițiile art. 14315, instanța de judecată poate dispune plata unor despăgubiri în folosul deținătorului.	Compatibil

	secretului comercial în locul dispunerii mijloacelor respective, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare: a) persoana respectivă, în momentul utilizării sau divulgării, nu avea cunoștință și nu ar fi avut motive, în circumstanțele date, să ia cunoștință de faptul că secretul comercial a fost obținut de la o altă persoană care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod ilegal; b) dispunerea mijloacelor în cauză ar produce prejudicii disproporționate persoanei în cauză; și c) despăgubirea deținătorului secretului comercial pare satisfăcătoare în mod rezonabil. (5) Atunci când se dispune plata de despăgubiri în locul dispunerii mijlocului juridic de apărare menționat de dispozițiile art. 14315 alin. (1) lit. a) și b), acestea nu vor depăși cuantumul redevențelor sau al drepturilor care ar fi fost datorate dacă persoana în cauză ar fi solicitat autorizația de a utiliza secretul comercial respectiv pentru perioada de timp în care s-ar fi putut interzice utilizarea secretului comercial. Articolul 61. Obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale din Codul de Procedură Civilă a Republicii Moldova nr. 225-XV din 30 mai 2003 (1) Părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare. (2) În caz de înaintare cu rea-credință a unor cereri vădit neîntemeiate de contestare a unui înscris sau a semnăturii de pe înscris, de formulare a unei cereri de amîinare a procesului sau de strămutare a pricinii, de obținere de către reclamantul căruia i s-a respins acțiunea a unor măsuri de asigurare prin care pîrîitul a fost				

		păgubit, dacă prin aceste acțiuni s-a cauzat amânarea (suspendarea) judecării pricinii sau tergiversarea executării actului judiciar, partea vinovată poate fi obligată de instanță, la cererea părții interesate, la plata unei despăgubiri. Articolul 303. Cheltuielile de judecată din Codul de Procedură Civilă a Republicii Moldova nr. 225-XV din 30 mai 2003 (1) Petiționarul este scutit de plata cheltuielilor aferente procesului privind măsura de ocrotire. (2) Dacă se constată că petiționarul a depus cu rea-credință cererea de pornire a procesului privind măsura de ocrotire, instanța îl va obliga la plata tuturor cheltuielilor de judecată și la reparația prejudiciului cauzat.				
Articolul 8 Termenul de prescripție (1) În conformitate cu prezentul articol, statele membre stabilesc norme privind termenele de prescripție aplicabile reclamațiilor pe fond și acțiunilor de aplicare a măsurilor, a procedurilor și a acțiunilor reparatorii reglementate prin prezenta directivă. Normele menționate la primul paragraf stabilesc când începe să curgă termenul de prescripție, care este durata acestuia și care sunt circumstanțele în care termenul de prescripție se întrerupe sau se suspendă. (2) Durata termenului de prescripție nu depășește șase ani.		Art.267 Termenul general de prescripție extinctivă din Codului civil al Republicii Moldova nr. 1107-XV din 6 iunie 2002 (1) Termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani. (2) Acțiunile privind apărarea drepturilor personale nepatrimoniale se prescriu numai în cazurile expres prevăzute de lege.	Compatibil			

Articolul 9 Păstrarea confidențialității secretelor comerciale pe parcursul procedurilor juridice (1) Statele membre se asigură că părțile, avocații sau alți reprezentanți ai acestora, funcționarii judiciari, martorii, experții și orice altă persoană care participă la procedurile juridice legate de dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial sau care au acces la documente care sunt parte integrantă din aceste proceduri juridice nu au voie să folosească sau să divulge secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale pe care autoritățile judiciare competente, ca răspuns la o cerere motivată corespunzător a unei părți interesate, le-au identificat ca fiind confidențiale și de care au luat cunoștință în urma acestei participări sau a acestui acces. În acest sens, statele membre pot, de asemenea, permite autorităților judiciare competente să ia astfel de măsuri din proprie inițiativă. Obligația la care se face referire la primul paragraf rămâne în vigoare după încheierea procedurilor juridice. Cu toate acestea, obligația respectivă încetează să existe în oricare dintre următoarele circumstanțe: (a) atunci când se constată, printr-o decizie finală, că presupusul secret comercial nu îndeplinește cerințele stabilite la articolul 2 punctul 1; sau (b) atunci când informațiile în cauză devin, în timp, general cunoscute sau ușor accesibile	Articolul 23. Caracterul public al dezbaterilor judiciare din Codul de Procedură Civilă a Republicii Moldova nr. 225-XV din 30 mai 2003 (1) În toate instanțele, ședințele de judecată sînt publice. În ședința de judecată nu se admit minorii de pînă la vîrsta de 16 ani dacă nu sînt citați în calitate de participant la proces sau de martor. (2) Pot avea loc ședințe închise numai în scopul protejării informației ce constituie secret de stat, taină comercială ori a unei alte informații a cărei divulgare este interzisă prin lege. (3) Instanța de judecată va dispune judecarea pricinii în ședință secretă pentru a preveni divulgarea unor informații care se referă la aspectele intime ale vieții, care lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională ori la alte circumstanțe care ar putea prejudicia interesele participanților la proces, ordinea publică sau moralitatea. (4) Ședința poate fi declarată secretă pentru întregul proces sau numai pentru efectuarea unor anumite acte procedurale. (5) Privitor la examinarea pricinii în ședință secretă, instanța judecătorească emite o încheiere motivată. (6) Ședința secretă se desfășoară în prezența participanților la proces, iar în caz de necesitate la ea asistă de asemenea martorul, expertul, specialistul și interpretul. (7) Instanța judecătorească ia măsurile de rigoare în vederea păstrării secretului de stat, tainei comerciale, informației despre viața intimă a persoanei. Participanții la proces și alte persoane care asistă la actele procesuale în cadrul cărora pot fi divulgate date ce constituie astfel de secrete sînt somați de răspunderea în cazul divulgării lor. (8) Judecarea pricinii în ședință secretă se efectuează cu respectarea tuturor regulilor de procedură civilă. (9) Hotărârile ședinței secrete se pronunță public.	Compatibil			

persoanelor din cercurile care se ocupă în mod normal de acest tip de informații. (2) Statele membre se asigură, de asemenea, că autoritățile judiciare competente au posibilitatea, pe baza unei cereri justificate în mod corespunzător înaintate de către una dintre părți, să ia măsurile specifice necesare pentru a păstra confidențialitatea oricăror secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale utilizate sau menționate în cursul procedurii juridice legate de dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial. Statele membre pot, de asemenea, permite autorităților judiciare competente să ia astfel de măsuri din proprie inițiativă. Măsurile menționate la primul paragraf includ cel puțin posibilitatea: (a) de a restricționa, integral sau parțial, la un număr limitat de persoane, accesul la orice document care conține secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale și care a fost prezentat de părți sau de terți; (b) de a restricționa la un număr limitat de persoane accesul la ședințele de judecată, atunci când pot fi divulgate secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale, precum și la înregistrările sau transcrierile aferente ședințelor de judecată respective; (c) de a pune la dispoziția oricărei alte persoane decât cele care fac parte din numărul limitat de persoane menționat la literele (a) și (b) o versiune neconfidențială a oricărei hotărâri judecătorești, din care au fost eliminate sau	(10) În cazul dezbaterii pricinii în ședință secretă, pot fi eliberate unor alte persoane decât părțile copii de pe încheieri, rapoarte de expertiză sau declarații ale martorilor doar cu permisiunea dată de președintele ședinței. Articolul 154. Drepturile și obligațiile expertului din Codul de Procedură Civilă a Republicii Moldova nr. 225-XV din 30 mai 2003 (1) Expertul este în drept să ia cunoștință de materialele din dosar referitoare la obiectul expertizei, să solicite instanței printr-un demers punerea la dispoziție de materiale suplimentare necesare elaborării raportului de expertiză, să participe în ședință de judecată și, cu permisiunea instanței, să pună participanților la proces întrebări referitor la obiectul expertizei, să ia cunoștință de partea respectivă a procesului-verbal și să facă observații asupra caracterului exhaustiv și corect al consemnării acțiunilor și explicațiilor sale, să demonstreze în raportul de expertiză importanța, pentru soluționarea pricinii, a circumstanțelor constatate din inițiativă proprie, să depună raportul și să dea explicații în limba maternă ori în limba pe care o cunoaște, să se folosească de serviciile traducătorului, să înainteze plângeri împotriva acțiunilor instanței care îi știrbesc drepturile în efectuarea expertizei, să se abțină de a da raport dacă întrebările ce i-au fost adresate depășesc sfera cunoștințelor sale speciale sau dacă materialele puse la dispoziția sa sînt insuficiente, să i se compenseze cheltuielile de efectuare a expertizei și să primească onorariul pentru lucrul efectuat dacă expertiza nu intră în sfera obligațiilor de serviciu în instituție de stat. (2) Expertul este în drept, în măsura stabilită de instanța judecătorească, să consulte părțile în problemele de efectuare a expertizei, să nu întreprindă, fără încuviințarea instanței care a dispus efectuarea expertizei, cercetări care să distrugă total ori				

ocultate pasajele conținând secrete comerciale. Numărul de persoane menționat la al doilea paragraf literele (a) și (b) nu depășește ceea ce este necesar pentru a asigura respectarea dreptului părților la procedurile juridice la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil și include cel puțin o persoană fizică din partea fiecărei părți și avocații sau alți reprezentanți ai respectivelor părți la procedurile juridice. (3) Atunci când adoptă o decizie privind măsurile menționate la alineatul (2) și evaluează proporționalitatea acestora, autoritățile judiciare competente iau în considerare necesitatea de a garanta dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil, interesele legitime ale părților și, după caz, ale terților, precum și orice eventual prejudiciu cauzat oricăreia dintre părți și, după caz, terților, care rezultă din aprobarea sau respingerea unor astfel de măsuri. (4) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul alineatelor (1), (2) sau (3) se efectuează în conformitate cu Directiva 95/46/CE.	parțial obiectul cercetării ori care să schimbe calitatea sau însușirea lui. (3) Pentru depunerea cu bună știință a unui raport fals, expertul răspunde în conformitate cu legislația penală. În cazul efectuării expertizei într-o instituție de expertiză, răspunderea pentru veridicitatea raportului depus o poartă expertul sau experții desemnați de șeful instituției. (31) Expertul are obligația să nu divulge circumstanțele și datele ce i-au devenit cunoscute în urma efectuării expertizei sau în urma participării la o ședință de judecată închisă, inclusiv cele ce se referă la inviolabilitatea vieții private și a vieții de familie, precum și cele ce constituie secret de stat, secret de serviciu, secret comercial sau un alt secret ocrotit de lege. (4) Expertul este obligat să prezinte explicații în fața instanței judecătorești ori de câte ori i se va cere. În cazul neprezentării nejustificate, al modificării raportului de expertiză în ședință de judecată față de cel depus în scris, al refuzului de a efectua expertiza, dacă este obligat să o efectueze, sau al neprezentării materialelor din dosar ori altor materiale utilizate, cheltuielile suportate de persoanele interesate vor fi puse în sarcina expertului. Concomitent, acestuia i se poate aplica amendă de 15 unități convenționale. În cazul neîndeplinirii obligațiilor, sancțiunea va fi aplicată repetat. (5) Tergiversarea de către expert a executării însărcinărilor primite se sancționează cu amendă de la 20 la 50 de unități convenționale. Articolul 181. Atacarea încheierii privind asigurarea sau neasigurarea acțiunii din Codul de Procedură Civilă a Republicii Moldova nr. 225-XV din 30 mai 2003 (1) Încheierile de asigurare a acțiunii pot fi atacate cu recurs.				

		(2) Dacă încheierea de asigurare a acțiunii a fost emisă fără știrea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunțarea încheierii. (3) Depunerea recursului împotriva încheierii de asigurare a acțiunii nu suspendă executarea încheierii. Recursul împotriva încheierii de anulare a măsurilor de asigurare a acțiunii sau de substituie a unei forme de asigurare cu o alta suspendă executarea încheierii. Articolul 1042. Confidențialitatea informației cunoscute de mandatar din Codului civil al Republicii Moldova nr. 1107-XV din 6 iunie 2002 (1) Mandatarul este obligat să nu divulge informația care i-a deveni cunoscută în cadrul activității sale dacă mandantul are un interes justificat în păstrarea secretului asupra lor și dacă nu există, în baza dispozițiilor legale, o obligație de dezvăluire sau dezvăluirea nu este permisă de mandant. (2) Obligația de păstrare a confidențialității subzistă și după încetarea mandatului.				
Articolul 10 Măsuri provizorii și asigurătorii (1) Statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente pot dispune, la cererea deținătorului secretului comercial, oricare dintre următoarele măsuri provizorii și asigurătorii împotriva presupusului contravenient: (a) încetarea sau, după caz, interzicerea, cu titlu provizoriu, a utilizării sau a divulgării secretului		Articolul 175. Măsurile de asigurare a acțiunii din Codul de Procedură Civilă a Republicii Moldova nr. 225-XV din 30 mai 2003 (1) În vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârītului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; b) să interzică pârītului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către	Compatibil			

comercial; (b) interdicția de a produce, oferi, introduce pe piață sau utiliza mărfuri care contravin normelor ori de a importa, exporta sau depozita astfel de mărfuri în scopurile menționate; (c) confiscarea sau predarea mărfurilor suspectate de a încălca normele, inclusiv a mărfurilor importate, astfel încât să se împiedice intrarea sau circulația acestora pe piață. (2) Statele membre se asigură că autoritățile judiciare pot dispune, drept alternativă la măsurile menționate la alineatul (1), ca orice continuare a presupusei utilizări ilegale a unui secret comercial să facă obiectul constituirii de garanții destinate să asigure despăgubirea deținătorului secretului comercial. Nu este permisă divulgarea unui secret comercial în schimbul constituirii unor garanții.	pîrît sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. (2) Judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii. (3) În cazul încălcării interdicțiilor specificate la alin.(1) lit. b) și c), vinovaților se aplică o amendă de la 10 la 20 de unități convenționale. Pe lângă aceasta, reclamantul poate cere vinovaților reparația prejudiciilor cauzate prin neexecutarea încheierii judecătorești de asigurare a acțiunii.				
Articolul 11 Condiții de aplicare și garanții (1) Statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente au competența, în ceea ce privește măsurile menționate la articolul 10, de a cere reclamantului să furnizeze probe care pot fi considerate, în mod rezonabil, disponibile, pentru a se convinge cu un grad suficient de siguranță că: (a) secretul comercial există; (b) reclamantul este deținătorul secretului comercial; și	Art. 1, pct. 649 (Articolul 14316. Condițiile de aplicare a mijloacelor juridice de apărare, garanții și mijloace alternative) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) La dispunerea mijloacelor juridice de apărare prevăzute de dispozițiile art. 14315 și pentru evaluarea proporționalității acestora, instanța de judecată trebuie să țină seama de circumstanțele specifice ale cazului incluzînd, după caz: a) valoarea sau alte trăsături specifice ale secretului comercial; b) măsurile luate în vederea protejării secretului comercial; c) comportamentul făptuitorului în dobîndirea, utilizarea sau divulgarea secretului comercial; d) impactul utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial; e) interesele legitime ale părților și impactul pe care dispunerea	Compatibil			

(c) secretul comercial este dobândit, utilizat sau divulgat în mod ilegal sau că o dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a secretului comercial este iminentă. (2) Statele membre se asigură că, în decizia privind aprobarea sau respingerea cererii și în evaluarea proporționalității acesteia, autoritățile judiciare competente au obligația de a ține seama de circumstanțele specifice ale cazului, inclusiv, după caz: (a) valoarea și alte trăsături specifice ale secretului comercial; (b) măsurile luate în vederea protejării secretului comercial; (c) comportamentul pârâtului în dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretului comercial; (d) impactul utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial; (e) interesele legitime ale părților și impactul pe care aprobarea sau respingerea măsurilor l-ar putea avea asupra părților; (f) interesele legitime ale terților; (g) interesul public; și (h) protejarea drepturilor fundamentale. (3) Statele membre se asigură că măsurile menționate la articolul 10 sunt abrogate sau încetează să producă efecte în orice alt mod, la cererea pârâtului, dacă: (a) reclamantul nu a demarat proceduri juridice care să conducă la o decizie pe fond în fața autorității judiciare competente, într-un termen rezonabil care este stabilit de către autoritatea judiciară ce dispune măsurile atunci când	sau respingerea mijloacelor l-ar putea avea asupra părților; f) interesele legitime ale terților; g) interesul public; și h) protejarea drepturilor fundamentale. (2) În care în care instanța de judecată limitează durata mijloacelor menționate de dispozițiile art. 14315 alin. (1) lit.a) și b), această durată trebuie să fie suficientă pentru a elimina orice avantaj comercial sau economic pe care făptuitorul l-ar fi putut obține în urma dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial. (3) La cererea făptuitorului, instanța de judecată dispune revocarea mijloacelor menționate de dispozițiile art. 14315 alin. (1) lit.a) și b) dacă informațiile în cauză nu mai îndeplinesc cerințele de dispozițiile art. 14311 alin.(3) din motive care nu pot fi imputate direct sau indirect făptuitorului. (4) La cererea persoanelor pasibile a fi ținute de dispunerea mijloacelor prevăzute dispozițiile art. 14315, instanța de judecată poate dispune plata unor despăgubiri în folosul deținătorului secretului comercial în locul dispunerii mijloacelor respective, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare: a) persoana respectivă, în momentul utilizării sau divulgării, nu avea cunoștință și nu ar fi avut motive, în circumstanțele date, să ia cunoștință de faptul că secretul comercial a fost obținut de la o altă persoană care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod ilegal; b) dispunerea mijloacelor în cauză ar produce prejudicii disproporționate persoanei în cauză; și c) despăgubirea deținătorului secretului comercial pare satisfăcătoare în mod rezonabil. (5) Atunci când se dispune plata de despăgubiri în locul dispunerii mijlocului juridic de apărare menționat de dispozițiile art. 14315 alin. (1) lit. a) și b), acestea nu vor depăși cuantumul redevențelor sau al drepturilor care ar fi fost datorate dacă				

legislația statului membru permite acest lucru sau, dacă nu se stabilește un astfel de termen, într-un termen care nu depășește 20 de zile lucrătoare sau 31 de zile calendaristice, luându-se în considerare termenul mai lung; sau (b) informațiile în cauză nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 2 punctul 1, din motive care nu pot fi imputate pârâtului. (4) Statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente pot condiționa măsurile menționate la articolul 10 de constituirea de către reclamant a unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente corespunzătoare, destinată să asigure acoperirea oricărui prejudiciu suferit de pârât și, dacă este cazul, de către oricare altă persoană afectată de măsurile respective. (5) În cazurile în care măsurile menționate la articolul 10 sunt revocate în temeiul alineatului (3) litera (a) de la prezentul articol, atunci când încetează să se mai aplice în urma oricărei acțiuni sau omisiuni a reclamantului ori atunci când se constată ulterior că nu a avut loc o dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a secretului comercial sau o amenințare de producere a unor astfel de comportamente, autoritățile judiciare competente sunt autorizate să dispună ca reclamantul, la cererea pârâtului sau a terțului prejudiciat, să acorde pârâtului sau terțului prejudiciat o despăgubire corespunzătoare pentru orice prejudiciu provocat de măsurile respective. Statele membre pot prevedea ca cererea de despăgubire prevăzută la primul paragraf să facă	persoana în cauză ar fi solicitat autorizația de a utiliza secretul comercial respectiv pentru perioada de timp în care s-ar fi putut interzice utilizarea secretului comercial.				

obiectul unor proceduri juridice separate.					
Articolul 12 Ordonanța președințială și măsuri corective (1) Statele membre se asigură că, atunci când o hotărâre judecătorească pe fond constată dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial, autoritățile judiciare competente, la cererea reclamantului, pot dispune împotriva contravenientului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: (a) încetarea sau, după caz, interzicerea utilizării sau divulgării secretului comercial; (b) interdicția de a fabrica, a oferi, a introduce pe piață sau a utiliza mărfuri care contravin normelor ori de a importa, exporta sau depozita astfel de mărfuri în aceste scopuri; (c) adoptarea măsurilor corective corespunzătoare cu privire la mărfurile care contravin normelor; (d) distrugerea parțială sau totală a oricărui document, obiect, material, substanță sau fișier electronic care conține sau încorporează secretul comercial sau, după caz, predarea integrală sau parțială către reclamant a respectivelor documente, obiecte, materiale, substanțe sau fișiere electronice. (2) Printre măsurile corective menționate la alineatul (1) litera (c) se numără: (a) retragerea mărfurilor care contravin	Articolul 175. Măsurile de asigurare a acțiunii din Codul de Procedură Civilă a Republicii Moldova nr. 225-XV din 30 mai 2003 (1) În vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârītului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; b) să interzică pârītului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârīt sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. (2) Judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii. (3) În cazul încălcării interdicțiilor specificate la alin.(1) lit. b) și c), vinovaților se aplică o amendă de la 10 la 20 de unități convenționale. Pe lângă aceasta, reclamantul poate cere vinovaților reparația prejudiciilor cauzate prin neexecutarea încheierii judecătorești de asigurare a acțiunii.	Compatibil			

normelor; (b) eliminarea caracteristicilor ilicite ale mărfurilor care contravin normelor; (c) distrugerea mărfurilor care contravin normelor sau, după caz, retragerea lor de pe piață, cu condiția ca retragerea să nu aducă atingere protecției secretului comercial în cauză. (3) Statele membre pot prevedea ca, atunci când dispun retragerea de pe piață a mărfurilor care contravin normelor, autoritățile lor judiciare competente să poată dispune, la cererea deținătorului secretului comercial, ca mărfurile respective să fie predate deținătorului sau organizațiilor caritabile. (4) Autoritățile judiciare competente dispun ca măsurile menționate la alineatul (1) literele (c) și (d) să fie puse în aplicare pe cheltuiala contravenientului, cu excepția cazului în care există motive specifice pentru a nu dispune acest lucru. Măsurile respective nu trebuie să aducă atingere daunelor-interese care ar putea fi datorate deținătorului secretului comercial ca urmare a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial.					
Articolul 13 Condiții de aplicare, garanții și măsuri alternative (1) Statele membre se asigură că, pentru analizarea cererii de adoptare a ordonanțelor președințiale și a măsurilor corective prevăzute	Capitolul XVI Hotărîrea judecătorească din Codul de Procedură Civilă a Republicii Moldova nr. 225-XV din 30 mai 2003 Articolul 238. Procedura deliberării (1) La deliberare iau parte numai judecătorii în fața cărora a avut loc judecarea cauzei. Completul de judecată deliberează în secret. Divulgarea deliberărilor este interzisă.	Compatibil			

la articolul 12 și pentru evaluarea proporționalității acestora, autoritățile judiciare competente au obligația de a ține seama de circumstanțele specifice ale cazului incluzând, după caz: (a) valoarea sau alte trăsături specifice ale secretului comercial; (b) măsurile luate în vederea protejării secretului comercial; (c) comportamentul contravenientului în dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretului comercial; (d) impactul utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial; (e) interesele legitime ale părților și impactul pe care aprobarea sau respingerea măsurilor l-ar putea avea asupra părților; (f) interesele legitime ale terților; (g) interesul public; și (h) protejarea drepturilor fundamentale. Atunci când autoritățile judiciare competente limitează durata măsurilor menționate la articolul 12 alineatul (1) literele (a) și (b), această durată trebuie să fie suficientă pentru a elimina orice avantaj comercial sau economic pe care contravenientul l-ar fi putut obține în urma dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial. (2) Statele membre se asigură că măsurile menționate la articolul 12 alineatul (1) literele (a) și (b) sunt abrogate sau încetează să producă efecte în orice alt mod, la cererea pârâtului, dacă informațiile în cauză nu mai îndeplinesc cerințele	(2) Completul de judecată deliberază, sub conducerea președintelui ședinței, toate problemele prevăzute de lege care urmează să fie soluționate, apreciază probele, determină circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admiterea acțiunii. Fiecare problemă urmează să fie pusă astfel încât să se poată da un răspuns afirmativ sau negativ. (3) Hotărârea se adoptă potrivit regulilor stabilite la art.48. (4) Rezultatul deliberării se consemnează în hotărârea integrală sau în dispozitivul ei, semnat de toți judecătorii care au participat la deliberare, inclusiv de judecătorul care are opinie separată. Modificările operate în cuprinsul hotărârii se consemnează mai sus de semnăturile judecătorilor. (5) După semnarea hotărârii, nici un judecător nu poate reveni asupra opiniei sale. Articolul 239. Legalitatea și temeinicia hotărârii Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată. Articolul 240. Problemele soluționate la deliberarea hotărârii (1) La deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. (2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii sau cercetarea suplimentară a unor probe, instanța judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea pricinii în fond, instanța audiază din nou susținerile				

de la articolul 2 punctul 1 din motive care nu pot fi imputate direct sau indirect pârâtului. (3) La cererea persoanelor pasibile a face obiectul măsurilor prevăzute la articolul 12, statele membre prevăd ca autoritatea judiciară competentă să poată dispune plata unor despăgubiri bănești pentru partea prejudiciată în locul aplicării măsurilor respective, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare: (a) persoana respectivă, în momentul utilizării sau divulgării, nu avea cunoștință și nu ar fi avut motive, în circumstanțele date, să ia cunoștință de faptul că secretul comercial a fost obținut de la o altă persoană care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod ilegal; (b) executarea măsurilor în cauză ar produce prejudicii disproporționate persoanei în cauză; și (c) despăgubirea bănească a părții prejudiciate pare satisfăcătoare în mod rezonabil. Atunci când se dispune despăgubirea bănească în locul măsurii menționate la articolul 12 alineatul (1) literele (a) și (b), aceasta nu depășește cuantumul redevențelor sau al drepturilor care ar fi fost datorate dacă persoana în cauză ar fi solicitat autorizația de a utiliza secretul comercial respectiv pentru perioada de timp în care s-ar fi putut interzice utilizarea secretului comercial.	orale ale participanților la proces. (3) Instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant. Articolul 241. Cuprinsul hotărîrii (1) Instanța judecătorească adoptă hotărîrea în numele legii. (2) Hotărîrea judecătorească constă din partea introductivă și partea dispozitivă. În cazurile prevăzute la art. 236 alin. (5), hotărîrea judecătorească constă din partea introductivă, partea descriptivă, motivare și dispozitiv. Fiecare parte a hotărîrii se evidențiază separat în textul acesteia. (3) În partea introductivă se indică locul și data adoptării, denumirea instanței care o pronunță, numele membrilor completului de judecată, al grefierului, al părților și al celorlalți participanți la proces, al reprezentanților, obiectul litigiului și pretenția înaintată judecății, mențiunea despre caracterul public sau închis al ședinței. (4) În partea descriptivă se indică succint pretențiile reclamantului, obiecțiile pîrîtului și explicațiile celorlalți participanți la proces. (5) În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. (6) Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărîrii. (7) În cazul în care instanța judecătorească stabilește modul și termenul de executare a hotărîrii, dispune executarea ei imediată sau ia măsuri pentru asigurarea executării, în dispozitiv se face o mențiune în acest sens.				

		Articolul 2421. Transmiterea acțiunilor băncii în temeiul hotărârii de judecată Instanța judecătorească poate dispune transmiterea acțiunilor băncii numai în cazul în care aceste acțiuni constituie obiectul material al litigiului. Articolul 243. Hotărârea privind perceperea unei sume de bani Instanța judecătorească, pronunțând hotărârea de încasare a unei sume de bani, consemnează în dispozitiv, cu cifre și litere, suma și moneda în care se percepe și dobânda de întârziere determinată conform art.619 din Codul civil, pe care urmează să o achite debitorul, chiar și în lipsa vinovăției, dacă nu execută hotărârea în termen de 90 de zile de la data când aceasta a devenit definitivă. Articolul 244. Hotărârea de declarare a nulității unui document executoriu La admiterea acțiunii privind declararea nulității unui document executoriu, în al cărui temei perceperea se efectuează incontestabil, în dispozitivul hotărârii se indică documentul care nu se pune în executare, numărul și data eliberării lui, precum și suma a cărei decontare nu se admite. Articolul 245. Hotărârea privind încheierea sau modificarea contractului (1) În dispozitivul hotărârii privind litigiul de încheiere sau modificare a unui contract se menționează decizia asupra fiecărei clauze discutabile din contract. În litigiul de încheiere a contractului se menționează tipul contractului și clauzele în temeiul cărora părțile sînt obligate să încheie contractul. (2) Dispozitivul hotărârii în litigiul intentat în vederea declarării caracterului abuziv al unor clauze contractuale, elaborate pentru a fi utilizate în o multitudine de contracte, va stabili nulitatea acestor clauze, obligația comerciantului de a le exclude din				

	contractul în cauză, obligația de a exclude aceste clauze din contractele cu același obiect, încheiate cu alți consumatori, în vigoare la momentul pronunțării hotărîrii, precum și interdicția impusă comerciantului de a include astfel de clauze în contracte cu același obiect, care urmează a fi încheiate cu consumatorii. Articolul 246. Hotărîrea de adjudecare a bunului sau a contravalorii lui Cînd bunul se adjudecă în natură, instanța judecătorească indică în hotărîre contravaloarea lui și dobînda de întîrziere determinată conform art.619 din Codul civil, pe care urmează să o achite debitorul, chiar și în lipsa vinovăției, dacă nu execută hotărîrea în termen de 90 de zile de la data cînd aceasta a devenit definitivă. Articolul 247. Hotărîrea cu privire la efectuarea de către pîrît a unor acte obligatorii (1) În hotărîrea prin care pîrîtul este obligat să efectueze anumite acte nelegate de remiterea unui bun sau unor sume de bani, instanța judecătorească poate indica dreptul reclamantului, în cazul neexecutării în termen de către pîrît a hotărîrii, de a efectua actele pe contul acestuia, încasînd de la el cheltuielile suportate astfel. (2) Dacă hotărîrea poate fi executată doar de către pîrît, instanța judecătorească stabilește un termen de executare. (3) Hotărîrea prin care o organizație sau un organ de administrare este obligat să execute acte (să adopte o hotărîre) nelegate de remiterea unui bun sau a unei sume bănești va fi executată de conducătorul organizației sau de organul de administrare în termenul stabilit de instanță. În cazul neexecutării hotărîrii din motive neîntemeiate, instanța care a emis-o, în baza procesului-verbal de constatare întocmit de executorul judecătoresc, aplică împotriva conducătorului organizației sau organului de administrare măsurile de constrîngere prevăzute de legislația				

	privind executarea hotărîrilor judecătorești, iar, la cererea persoanei interesate, instanța poate obliga vinovații la reparația prejudiciului cauzat prin neexecutare. Articolul 248. Hotărîrea adoptată în interesul mai multor reclamanți sau împotriva mai multor pîrți (1) La pronunțarea hotărîrii în interesul mai multor reclamanți, instanța judecătorească menționează măsura în care hotărîrea se raportează fiecărui reclamant sau caracterul solidar al dreptului de urmărire. (2) Dacă hotărîrea se adoptă împotriva mai multor pîrți, instanța judecătorească menționează măsura în care hotărîrea trebuie executată de fiecare pîrț sau caracterul solidar al răspunderii lor. Articolul 249. Corectarea greșelilor din hotărîre (1) După pronunțarea hotărîrii, instanța care a adoptat-o nu este în drept să o anuleze nici să o modifice. (2) La cererea participanților la proces sau din oficiu, instanța judecătorească corectează greșelile sau omisiunile din hotărîre care țin de nume, calitatea procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente. Problema corectării unor astfel de greșeli se soluționează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței de judecată. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea corectării greșelilor. (3) Încheierea prin care instanța judecătorească se pronunță asupra cererii poate fi atacată cu recurs. Articolul 250. Hotărîrea suplimentară (1) Instanța care a pronunțat hotărîrea emite, din oficiu sau la cererea participanților la proces, o hotărîre suplimentară dacă: a) nu s-a pronunțat asupra unei pretenții în a cărei privință participanții la proces au prezentat probe și au dat explicații; b) rezolvînd problema dreptului în litigiu, nu a indicat suma				

	adjudecată, bunurile ce urmează a fi remise sau acțiunile pe care pârîtul trebuie să le îndeplinească; c) nu a rezolvat problema repartizării între părți a cheltuielilor de judecată ori a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, specialiștilor, interpreților sau reprezentanților cu privire la cheltuielile de judecată a căror compensare li se cuvine. (2) Problema pronunțării unei hotărîri suplimentare poate fi pusă în termenul executării silite a hotărîrii. Instanța emite, după examinare în ședință de judecată, hotărîrea suplimentară, care poate fi atacată în ordinea stabilită de prezentul cod. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea problemei. (3) Cererea de adoptare a unei hotărîri suplimentare nu se impune cu taxă de stat. (4) Încheierea judecătorească de respingere a cererii de emiteră a unei hotărîri suplimentare se supune recursului. Articolul 251. Explicarea hotărîrii (1) Dacă sînt necesare explicații referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului hotărîrii sau dacă hotărîrea cuprinde dispoziții contradictorii, instanța emitentă, la cererea participanților la proces sau a executorului judecătoresc, dă explicații asupra dispozitivului ori omite dispozițiile contradictorii fără a modifica cuprinsul hotărîrii. (2) Explicarea hotărîrii este admisibilă dacă nu a fost executată și nu a expirat termenul de executare silită. (3) Explicarea hotărîrii se face în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică explicarea hotărîrii. (4) Încheierea judecătorească privind explicarea hotărîrii se supune recursului. Articolul 252. Amînarea și eșalonarea executării hotărîrii,				

	schimbarea modului și ordinii de executare a ei (1) În funcție de situația materială a părților sau de alte circumstanțe, instanța emitentă, la cererea participanților la proces sau la propunerea executorului judecătoresc, amână ori eșalonează executarea hotărârii, de asemenea schimbă modul sau ordinea de executare a acesteia. (2) Cererile menționate la alin.(1) se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea. (3) Încheierea judecătorească privind amânarea sau eșalonarea executării hotărârii, schimbarea modului și ordinii de executare a ei se supune recursului. (4) Executarea tranzacției aprobate de instanța judecătorească poate fi amânată sau poate fi schimbat modul de executare, conform prevederilor prezentului articol. Articolul 253. Indexarea sumelor adjudecate (1) La cererea creditorului sau a debitorului, instanța care a soluționat pricina efectuează, printr-o încheiere, în funcție de situația de la momentul executării hotărârii, indexarea sumelor adjudecate prin hotărârea pronunțată. (2) Cererea de indexare a sumelor adjudecate se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea indexării. (3) Încheierea cu privire la indexarea sumelor adjudecate se supune recursului. Articolul 254. Hotărârile judecătorești definitive și irevocabile (1) Rămân definitive hotărârile judecătorești emise în primă instanță, supuse apelului, după examinarea pricinii în apel. (2) Rămân irevocabile hotărârile judecătorești: a) emise în primă instanță, după expirarea termenului de apel,				

	dacă participanții interesați nu au exercitat calea de atac corespunzătoare; b) emise de instanța de apel, după expirarea termenului de recurs, dacă participanții interesați nu au exercitat calea de atac corespunzătoare; c) emise de instanța de recurs, după examinarea recursului. (3) După ce hotărîrea rămîne irevocabilă, părțile și ceilalți participanți la proces, precum și succesorii lor în drepturi, nu pot înainta o nouă cerere de chemare în judecată cu aceleași pretenții și în același temei, nici să contesteze în alt proces faptele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea judecătorească irevocabilă. (4) Hotărîrea judecătorească irevocabilă este obligatorie pentru persoana în al cărei interes a fost pornit procesul de către organele și persoanele specificate la art.7 alin.(2). (5) Dacă pîrîtul este obligat, prin hotărîre definitivă, să efectueze plăți periodice și dacă se schimbă circumstanțele care influențează determinarea cuantumului obligațiilor de plată sau durata lor, fiecare parte este în drept să depună o nouă cerere în judecată și să solicite schimbarea cuantumului obligațiilor de plată sau a termenului lor, înaintînd o nouă acțiune. Articolul 255. Executarea hotărîrii Hotărîrea judecătorească se execută, în modul stabilit de lege, după ce rămîne definitivă, cu excepția cazurilor de executare imediată după pronunțare. Articolul 256. Executarea imediată a hotărîrii (1) Urmează a fi executate imediat ordonanța sau hotărîrea judecătorească prin care pîrîtul este obligat la plata: a) pensiei de întreținere; b) salariului și a altor drepturi ce decurg din raporturi de muncă, precum și a indemnizațiilor prevăzute de statutul șomerilor, în				

		mărima unui salariu mediu; c) reparației prejudiciilor cauzate prin vătămare a integrității corporale sau prin o altă vătămare a sănătății ori prin deces; dacă reparația s-a efectuat sub formă de prestații bănești periodice; d) unui salariu mediu pentru absență forțată de la lucru, în cazul reintegrării în serviciu. (2) Hotărîrea judecătorească privind reintegrarea în serviciu a salariatului concediat sau transferat nelegitim urmează a fi executată imediat. Articolul 258. Asigurarea executării hotărîrii (1) Instanța judecătorească poate asigura executarea hotărîrii pentru care nu s-a dispus executarea imediată la pronunțarea ei, potrivit prevederilor cap.XIII. (2) Instanța judecătorească poate lua măsuri de asigurare a hotărîrii pînă la eliberarea titlului executoriu.				
Articolul 14 Daune-interese (1) La cererea părții prejudiciate, statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente dispun, la cererea părții vătămate, ca un contravenient care știa sau ar fi trebuit să știe că se implică în dobîndirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial să plătească deținătorului secretului comercial daune-interese proporționale cu prejudiciul real suferit ca urmare a dobîndirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial. Statele membre pot limita răspunderea angajaților față de angajatorii lor în ceea ce privește daunele-interese pentru dobîndirea,	Art. 1, pct. 649 (Articolul 14317. Determinarea mărimumi despăgubirilor) din proiectul Legii pentru modificarea și completarea unor acte (1) Făptuitorul care știa sau ar fi trebuit să știe că săvîrșește dobîndirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial este obligat să plătească deținătorului secretului comercial despăgubiri care corespund prejudiciului real suferit ca urmare a dobîndirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial. (2) Dispozițiile Codului muncii prin care se limitează răspunderea salariatului față de angajatorul lor în ceea ce privește despăgubirile pentru dobîndirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial al angajatorului se aplică în cazul în care salariatul a acționat fără intenție. (3) La stabilirea mărimumi despăgubirilor menționate de dispozițiile alin. (1), instanța de judecată trebuie să ia în	Compatibil				

utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial al angajatorului, în cazul în care angajații acționează fără intenție. (2) La stabilirea daunelor-interese menționate la alineatul (1), autoritățile judiciare competente iau în considerare toți factorii corespunzători, cum ar fi consecințele economice negative asupra părții lezate, inclusiv pierderile de profit ale acesteia, beneficiile necuvenite realizate de contravenient și, dacă este cazul, orice alt element în afara factorilor economici, cum ar fi prejudiciul moral cauzat deținătorului secretului comercial prin dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretului comercial. Alternativ, autoritățile judiciare competente pot stabili, în cazuri adecvate, o valoare forfetară pentru daunele-interese pe baza unor elemente cum ar fi, cel puțin, valoarea redevențelor sau a drepturilor care ar fi fost datorate dacă contravenientul ar fi solicitat autorizarea de a utiliza secretul comercial în cauză.	considerare toți factorii corespunzători, cum ar fi consecințele economice negative asupra deținătorului secretului comercial, inclusiv profitul ratat de aceasta, beneficiile necuvenite realizate de făptuitor și, dacă este cazul, orice alt element în afara factorilor economici, cum ar fi prejudiciul moral cauzat deținătorului secretului comercial prin dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretului comercial. (4) Cu titlu de alternativă la modul de determinare menționat de dispozițiile alin. (3), instanța de judecată poate stabili, în cazuri adecvate, o mărime forfetară a despăgubirilor pe baza unor elemente cum ar fi, cel puțin, valoarea redevențelor sau a drepturilor care ar fi fost datorate dacă făptuitorul ar fi solicitat autorizarea de a utiliza secretul comercial în cauză.				
Articolul 15 Publicarea hotărârilor judecătorești (1) Statele membre se asigură că, pe parcursul procedurilor juridice inițiate pentru dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretului comercial, autoritățile judiciare pot dispune, la cererea reclamantului și pe cheltuiala contravenientului, măsuri corespunzătoare pentru difuzarea informațiilor cu privire la hotărâre, inclusiv publicarea integrală sau parțială a	Articolul 23. Caracterul public al dezbaterilor judiciare din Codul de Procedură Civilă a Republicii Moldova nr. 225-XV din 30 mai 2003 (1) În toate instanțele, ședințele de judecată sînt publice. În ședința de judecată nu se admit minorii de pînă la vîrsta de 16 ani dacă nu sînt citați în calitate de participant la proces sau de martor. (2) Pot avea loc ședințe închise numai în scopul protejării informației ce constituie secret de stat, taină comercială ori a unei alte informații a cărei divulgare este interzisă prin lege. (3) Instanța de judecată va dispune judecarea pricinii în ședință	Compatibil			

acesteia. (2) Orice măsură prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol trebuie să păstreze confidențialitatea secretelor comerciale, astfel cum se prevede la articolul 9. (3) Atunci când decid cu privire la dispunerea unei măsuri menționate la alineatul (1) și evaluează proporționalitatea acesteia, autoritățile judiciare competente țin cont, după caz, de valoarea secretului comercial, de comportamentul contravenientului în dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretului comercial, de impactul utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial și de probabilitatea unei noi utilizări sau divulgări ilegale a secretului comercial de către contravenient. Autoritățile judiciare competente estimează totodată dacă informațiile privind contravenientul ar permite identificarea unei persoane fizice și, în acest caz, dacă publicarea informațiilor respective ar fi justificată, având în vedere în special eventualele prejudicii pe care o astfel de măsură l-ar putea aduce vieții private și reputației contravenientului.	secretă pentru a preveni divulgarea unor informații care se referă la aspectele intime ale vieții, care lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională ori la alte circumstanțe care ar putea prejudicia interesele participanților la proces, ordinea publică sau moralitatea. (4) Ședința poate fi declarată secretă pentru întregul proces sau numai pentru efectuarea unor anumite acte procedurale. (5) Privitor la examinarea pricinii în ședință secretă, instanța judecătorească emite o încheiere motivată. (6) Ședința secretă se desfășoară în prezența participanților la proces, iar în caz de necesitate la ea asistă de asemenea martorul, expertul, specialistul și interpretul. (7) Instanța judecătorească ia măsurile de rigoare în vederea păstrării secretului de stat, tainei comerciale, informației despre viața intimă a persoanei. Participanții la proces și alte persoane care asistă la actele procesuale în cadrul cărora pot fi divulgate date ce constituie astfel de secrete sînt somați de răspunderea în cazul divulgării lor. (8) Judecarea pricinii în ședință secretă se efectuează cu respectarea tuturor regulilor de procedură civilă. (9) Hotărârile ședinței secrete se pronunță public. (10) În cazul dezbaterii pricinii în ședință secretă, pot fi eliberate unor alte persoane decît părțile copii de pe încheieri, rapoarte de expertiză sau declarații ale martorilor doar cu permisiunea dată de președintele ședinței.				
Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor					
<i>Articolul 10</i> Competența subsidiară	Articolul 1436. Locul deschiderii moștenirii Locul deschiderii moștenirii este locul unde cel care a lăsat moștenirea își avea reședința obișnuită în momentul decesului, iar dacă această reședință obișnuită nu este cunoscută, locul de aflare a bunurilor sau a părții principale a acestora ca valoare.	Compatibil			

(1) În cazul în care reședința obișnuită a defunctului în momentul decesului nu este situată într-un stat membru, instanțele unui stat membru în care sunt situate bunuri care fac parte din patrimoniul succesoral sunt totuși competente să se pronunțe asupra succesiunii în ansamblu său, în măsura în care: (defunctul avea cetățenia acelui stat a membru la data decesului; sau, dacă) această condiție nu este îndeplinită, (defunctul își avea anterior reședința b obișnuită în statul membru respectiv, cu) condiția ca, în momentul sesizării instanței, să nu fi trecut mai mult de cinci ani de la schimbarea reședinței obișnuite. (2) În cazul în care nicio instanță judecătorească a vreunui stat membru nu este competentă în temeiul alineatului (1), instanțele statului membru în care se situează bunuri care fac parte din patrimoniul succesoral sunt totuși competente să se pronunțe asupra respectivelor bunuri.					

Art. 1 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Domeniul de aplicare (1) Prezentul regulament se aplică succesiunilor privind patrimoniile persoanelor decedate. Regulamentul nu se aplică în materie fiscală, vamală sau administrativă. (2) Sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament: (a) statutul persoanelor fizice, precum și relațiile a de familie și relațiile care, în conformitate cu) legea care le este aplicabilă, sunt considerate ca având efecte comparabile; (b) capacitatea juridică a persoanelor fizice, fără b a aduce atingere articolului 23 alineatul (2)) litera (c) și articolului 26; (c) chestiunile referitoare la dispariția, absența c sau moartea prezumată a unei persoane) fizice; (d) chestiunile legate de aspectele patrimoniale d ale regimurilor matrimoniale și de aspectele) patrimoniale ale relațiilor care sunt considerate, în conformitate cu legea care le este aplicabilă, ca având efecte comparabile cu cele ale căsătoriei; (e) obligațiile de întreținere, altele decât cele	Art. 1623¹⁴ proiectul CC Articolul 1623¹⁴. Domeniul de aplicare al capitolului (1) Prezentul capitol se aplică succesiunilor privind patrimoniile persoanelor decedate. Prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau administrativă. (2) Sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului capitol: a) statutul persoanelor fizice, precum și relațiile de familie și relațiile care, în conformitate cu legea care le este aplicabilă, sunt considerate ca având efecte comparabile; b) capacitatea juridică a persoanelor fizice, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 1623³ alineatul (2) lit. c) și articolului 1623⁶; c) chestiunile referitoare la dispariția, absența sau moartea prezumată a unei persoane fizice; d) chestiunile legate de aspectele patrimoniale ale regimurilor matrimoniale și de aspectele patrimoniale ale relațiilor care sunt considerate, în conformitate cu legea care le este aplicabilă, ca având efecte comparabile cu cele ale căsătoriei; e) obligațiile de întreținere, altele decât cele pentru cauză de moarte; f) condițiile de formă ale dispozițiilor privind aspecte patrimoniale pentru cauză de moarte întocmite în formă verbală; g) drepturile de proprietate și bunurile constituite sau transferate altfel decât prin succesiune, de exemplu prin liberalități, prin proprietatea comună căreia i se aplică dreptul partenerului supraviețuitor, prin planurile de pensii, prin contractele de asigurare și acordurile similare, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 1623³ alineatul (2) litera i); h) chestiunile reglementate de dreptul societăților comerciale și al altor organisme, constituite ca persoane juridice sau nu, cum ar fi clauzele incluse în actele constitutive și în statutele societăților comerciale și al altor organisme, constituite ca persoane juridice sau nu, care stabilesc ce anume se va întâmpla cu acțiunile în	compatibil			

) pentru cauză de moarte; (condițiile de formă ale dispozițiilor privind f aspecte patrimoniale pentru cauză de moarte) întocmite în formă verbală; (drepturile de proprietate și bunurile g constituite sau transferate altfel decât prin) succesiune, de exemplu prin liberalități, prin proprietatea comună căreia i se aplică dreptul partenerului supraviețuitor, prin planurile de pensii, prin contractele de asigurare și acordurile similare, fără a aduce atingere articolului 23 alineatul (2) litera (i); (chestiunile reglementate de dreptul h societăților comerciale și al altor organisme,) constituite ca persoane juridice sau nu, cum ar fi clauzele incluse în actele constitutive și în statutele societăților comerciale și al altor organisme, constituite ca persoane juridice sau nu, care stabilesc ce anume se va întâmpla cu acțiunile în cazul decesului membrilor acestora; (dizolvarea, expirarea duratei și fuzionarea i societăților comerciale și a altor organisme,) constituite ca persoane juridice sau nu; (j) constituirea, administrarea și dizolvarea trusturilor;	cazul decesului membrilor acestora; i) dizolvarea, expirarea duratei și fuzionarea societăților comerciale și a altor organisme, constituite ca persoane juridice sau nu; j) constituirea, administrarea și dizolvarea fiduciilor; k) natura drepturilor reale; și l) orice înregistrare într-un registru al drepturilor de proprietate asupra unor bunuri imobile sau mobile, inclusiv cerințele legale pentru o astfel de înregistrare, precum și efectele înregistrării sau ale lipsei înregistrării unor astfel de drepturi într-un registru.”.				

(k) natura drepturilor reale; și (orice înscris înregistrat într-un registru al drepturilor de proprietate asupra unor bunuri imobile sau mobile, inclusiv cerințele legale pentru o astfel de înscris, precum și efectele înregistrării sau ale lipsei înregistrării unor astfel de drepturi într-un registru.					
Art. 4 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Competența generală Instanțele judecătorești din statul membru în care defunctul își avea reședința obișnuită în momentul decesului sunt competente să hotărască cu privire la succesiune în ansamblul său.	Art. 462¹ proiectul CPC Articolul 462¹. Competența instanțelor judecătorești ale Republicii Moldova în materie de moștenire Instanțele judecătorești naționale sunt competente în procesele cu privire la moștenire dacă locul deschiderii moștenirii, conform Codului civil al Republicii Moldova, se află pe teritoriul Republicii Moldova.	Compatibil			
Art. 5 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Acordul de alegere a forului (1) În cazul în care legea aleasă de către defunct pentru a se aplica succesiunii sale în temeiul articolului 22 este legea unui stat membru, părțile vizate pot conveni ca o instanță sau instanțele judecătorești din statul membru respectiv să aibă competență exclusivă de a se pronunța cu privire la orice chestiune referitoare la succesiune. (2) Un astfel de acord de alegere a forului este redactat în scris, datat și semnat de părțile	Art. 462² proiectul CPC Articolul 462². Competența contractuală în procesele cu privire la moștenire (1) În cazul în care cel care a lăsat moștenirea a ales în mod valabil legea Republicii Moldova pentru a guverna moștenirea sa, părțile la proces pot conveni ca instanțele judecătorești naționale să aibă competență exclusivă de a se pronunța cu privire la orice chestiune referitoare la moștenire dacă aceasta nu afectează drepturile terților care obțin drepturi din respectiva moștenire. (2) Un astfel de acord de prorogare convențională trebuie redactat în scris, datat și semnat de părțile interesate. Orice comunicare sub formă electronică care permite consemnarea acordului, este considerată echivalentă formei scrise.	Compatibil			

interesate. Orice comunicare sub formă electronică care permite consemnarea durabilă a acordului este considerată echivalentă formei scrise.					
Art. 6 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Declinarea competenței în cazul în care s-a optat pentru o lege În cazul în care legea aleasă de defunct pentru a se aplica succesiunii sale în temeiul articolului 22 este legea unui stat membru, instanța judecătorească sesizată în temeiul articolului 4 sau al articolului 10: (poate, la solicitarea unei părți la proceduri, a să își decline competența în cazul în care) consideră că instanțele judecătorești din statul membru pentru a cărui lege s-a optat sunt mai în măsură să hotărască cu privire la succesiune, având în vedere circumstanțele de natură practică ale succesiunii, precum reședința obișnuită a părților și locul unde sunt situate bunurile; sau (își declină competența în cazul în care părțile b la proceduri au convenit, în conformitate cu) articolul 5, să confere competență unei instanțe sau instanțelor judecătorești din statul membru pentru a cărui lege s-a optat.	Art. 462³ proiectul CPC Articolul 462³. Declinarea competenței în cazul în care s-a optat pentru o lege în materie de moștenire În cazul în care cel care a lăsat moștenirea, alege legea unui stat străin pentru a guverna moștenirea sa, instanța de judecată națională sesizată în temeiul art. 462¹: a) poate, la solicitarea unei părți la proces, să își decline competența în cazul în care consideră că instanțele judecătorești din statul pentru a cărui lege s-a optat sunt mai competente să hotărască cu privire la moștenire, având în vedere natura acesteia, precum reședința obișnuită a părților și locul unde sunt situate bunurile; sau b) este obligată să își decline competența în cazul în care părțile au convenit, în conformitate cu art. 462², să confere competența instanțelor judecătorești din statul străin pentru a cărui lege s-a optat.	Compatibil			

Art. 7 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Competența în cazul în care s-a optat pentru o lege Instanțele judecătorești din statul membru pentru a cărui lege a optat defunctul în temeiul articolului 22 sunt competente să hotărască cu privire la succesiune în cazul în care: (o instanță judecătorească sesizată anterior și-a a declinat competența cu privire la aceeași) cauză în temeiul articolului 6; (părțile la proceduri au convenit, în b conformitate cu articolul 5, să confere) competență unei instanțe sau instanțelor judecătorești din statul membru respectiv; sau (părțile la proceduri au recunoscut în mod c expres competența instanței judecătorești) sesizate.	Art. 462⁴ proiectul CPC Articolul 462⁴. Competența în cazul în care s-a optat pentru o lege în materie de moștenire Instanțele judecătorești naționale, pentru a cărei lege a optat cel care a lăsat moștenirea, sunt competente să hotărască cu privire la moștenire în cazul în care: a) o instanță de judecată dintr-un stat străin sesizată anterior și-a declinat competența cu privire la aceeași cauză în temeiul împrejurărilor prevăzute la art. 462³; b) părțile la proces au convenit, în conformitate cu art. 462², să ofere competența instanțelor judecătorești naționale; sau c) părțile la proces au recunoscut în mod expres competența instanței judecătorești naționale.	Compatibil			
Art. 9 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Competența întemeiată pe înfățișare (1) În cazul în care, în cursul procedurilor în fața instanței judecătorești a unui stat membru care își exercită competența în temeiul articolului 7, reiese că nu toate părțile la respectivele proceduri au fost și părți la acordul de alegere a forului, instanța continuă să își exercite	Art. 462⁵ proiectul CPC Articolul 462⁵. Competența întemeiată pe înfățișare în materie de moștenire (1) În cazul în care, în cursul desfășurării procesului în fața instanței judecătorești naționale care își exercită competența în temeiul art. 462⁴, rezultă că nu toate părțile au fost și părți la acordul de alegere a forului, instanța continuă să își exercite competența dacă aceste părți se înfățișează fără a contesta competența instanței. (2) În cazul în care părțile care nu au fost părți la acordul de	Compatibil			

competența dacă părțile la proceduri care nu au fost părți la acordul de alegere a forului se înfățișează fără a contesta competența instanței. (2) În cazul în care părțile la proceduri care nu au fost părți la acordul de alegere a forului contestă competența instanței judecătorești menționate la alineatul (1), aceasta își declină competența. În această situație, competența de a hotărî cu privire la succesiune revine instanțelor judecătorești competente în temeiul articolului 4 sau al articolului 10.	alegere a forului, contestă competența instanței judecătorești menționate la alin. (1), instanța își declină competența. În această situație, competența de a hotărî cu privire la succesiune revine instanțelor judecătorești competente în temeiul art. 462¹ sau al art. 462⁶.				
Art. 10 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Competența subsidiară (1) În cazul în care reședința obișnuită a defunctului în momentul decesului nu este situată într-un stat membru, instanțele unui stat membru în care sunt situate bunuri care fac parte din patrimoniul succesoral sunt totuși competente să se pronunțe asupra succesiunii în ansamblu său, în măsura în care: (defunctul avea cetățenia acelui stat membru a la data decesului; sau, dacă această condiție) nu este îndeplinită, (defunctul își avea anterior reședința b obișnuită în statul membru respectiv, cu	Art. 462⁶ proiectul CPC Articolul 462⁶. Competența subsidiară în materie de moștenire (1) În cazul în care reședința obișnuită a celui care a lăsat moștenirea în momentul decesului nu este situată în Republica Moldova, instanțele judecătorești naționale sunt competente să se pronunțe asupra moștenirii, dacă în Republica Moldova sunt situate bunuri care fac parte din masa succesorală, în măsura în care: a) cel care a lăsat moștenirea avea cetățenia Republicii Moldova la data decesului; b) dacă nu este îndeplinită condiția prevăzută la lit. a), cel care a lăsat moștenirea își avea anterior reședința obișnuită în Republica Moldova, cu condiția ca, în momentul sesizării instanței, să nu fi trecut mai mult de 5 ani de la schimbarea reședinței obișnuite. (2) În cazul în care nu sunt întrunite condițiile prevăzute la alin.(1), instanțele judecătorești naționale sunt competente să se pronunțe asupra bunurilor care fac parte din masa succesorală și sunt situate pe teritoriul Republicii Moldova.	Compatibil			

) condiția ca, în momentul sesizării instanței, să nu fi trecut mai mult de cinci ani de la schimbarea reședinței obișnuite. (2) În cazul în care nicio instanță judecătorească a vreunui stat membru nu este competentă în temeiul alineatului (1), instanțele statului membru în care se situează bunuri care fac parte din patrimoniul succesoral sunt totuși competente să se pronunțe asupra respectivelor bunuri.					
Art. 11 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Forum necessitatis În cazul în care nicio instanță judecătorească a vreunui stat membru nu este competentă în temeiul altor dispoziții ale prezentului regulament, instanțele judecătorești ale unui stat membru se pot pronunța, în cazuri excepționale, asupra succesiunii în situația în care procedurile nu pot fi în mod rezonabil inițiate sau nu se pot desfășura în mod rezonabil sau ar fi imposibile într-un stat terț cu care cauza are o legătură strânsă. Cauza trebuie să aibă o legătură suficientă cu statul membru al instanței judecătorești sesizate.	Art. 1576, alin. (3) proiectul CC „(3) Legea determinată conform alin. (1) nu se aplică în mod excepțional, dacă potrivit tuturor circumstanțelor, raportul are o legătură îndepărtată cu acea lege și are o legătură mai strânsă cu o altă lege. Această dispoziție nu se aplică atunci când părțile au ales legea aplicabilă, precum și în cazul legii care privește starea civilă și capacitatea persoanei.”;	Compatibil			

Art. 12 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012Limitarea procedurilor (1) În cazul în care patrimoniul defunctului cuprinde bunuri situate într-un stat terț, la cererea uneia dintre părți, instanța judecătorească sesizată să hotărască cu privire la succesiune poate decide să nu se pronunțe cu privire la unul sau mai multe dintre respectivele bunuri dacă se preconizează că hotărârea sa cu privire la acele bunuri nu va fi recunoscută și, după caz, declarată executorie în acel stat terț. (2) Alineatul (1) nu afectează dreptul părților de a limita domeniul de aplicare a procedurilor în temeiul legii statului membru al instanței judecătorești sesizate.	Art. 462⁷ proiectul CPC Articolul 462⁷. Limitarea procedurilor în materie de moștenire (1) În cazul în care masa succesorală conține bunuri situate într-un stat străin, la cererea uneia dintre părți la proces, instanța de judecată națională sesizată să hotărască cu privire la moștenire, poate decide să nu se pronunțe cu privire la unul sau mai multe dintre bunuri, dacă s-a demonstrat că hotărârea sa cu privire la acele bunuri nu va fi recunoscută și, după caz, declarată executorie în acel stat străin. (2) Dispozițiile alin. (1) nu afectează dreptul părților de a delimita obiectul litigiului pornit în fața instanțelor judecătorești naționale.	Compatibil			
Art. 15 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Verificarea competenței Atunci când o instanță judecătorească dintr-un stat membru este sesizată într-o cauză succesorală cu privire la care nu este competentă în temeiul prezentului regulament, aceasta își declină, din oficiu, competența.	Art. 459, alin. (4) Cod Procedură Civilă (4) Instanța sesizată verifică din oficiu competența sa de a soluționa pricina cu element de extraneitate și, în cazul în care constată că nu este competentă nici ea și nici o altă instanță a Republicii Moldova, respinge cererea.	Compatibil			
Art. 17 -18 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Articolul 17	Art. 464 Cod Procedură Civilă Articolul 464. Efectele hotărârilor judecătorești străine (1) Instanța judecătorească a Republicii Moldova refuză să primească cererea spre examinare sau dispune încetarea procesului pornit dacă există o hotărâre în litigiul dintre aceleași	Compatibil			

Litispendență (1) În cazul în care sunt introduse acțiuni având același obiect și aceleași părți în instanțe judecătorești din state membre diferite, instanța sesizată ulterior își suspendă din oficiu judecata până în momentul în care se stabilește competența primei instanțe sesizate. (2) Dacă se constată că prima instanță judecătorească sesizată este competentă, instanța sesizată ulterior își declină competența în favoarea acesteia. <i>Articolul 18</i> Conexitate (1) În cazul în care acțiuni conexe sunt pe rolul unor instanțe judecătorești aflate în state membre diferite, oricare dintre acestea, cu excepția primei instanțe sesizate, poate suspenda judecata. (2) În cazul în care respectivele acțiuni sunt pe rol înaintea primei instanțe, orice instanță, cu excepția primei instanțe sesizate, poate, de asemenea, la cererea uneia dintre părți, să-și decline competența, cu condiția ca acțiunile să fie de competența primei instanțe sesizate și ca legea acesteia să permită conexarea acțiunilor. (3) În sensul prezentului articol, sunt considerate conexe acele acțiuni care sunt atât de	părți, asupra aceluiași obiect și având aceleași temeiuri, pronunțată de o instanță judecătorească a unui alt stat cu care Republica Moldova a încheiat tratat internațional în care se stipulează recunoașterea și executarea reciprocă a hotărîrilor judecătorești sau cînd recunoașterea și executarea hotărîrilor se efectuează pe principiul reciprocității. (2) Instanța judecătorească a Republicii Moldova restituie cererea ori scoate cererea de pe rol dacă în instanța judecătorească străină a cărei hotărîre urmează a fi recunoscută sau executată pe teritoriul Republicii Moldova a fost intentat anterior un proces în litigiul dintre aceleași părți, asupra aceluiași obiect, avînd aceleași temeiuri.				

strâns legate între ele, încât este de dorit ca acestea să fie instrumentate și judecate împreună, pentru a se evita riscul pronunțării unor hotărâri contradictorii în cauze judecate separat.					
Art. 21 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Norma generală (1) Sub rezerva cazului în care prezentul regulament cuprinde dispoziții contrare, legea aplicabilă succesiunii în ansamblul său este cea a statului în care defunctul își avea reședința obișnuită în momentul decesului. (2) În cazul în care, cu titlu de excepție, toate circumstanțele cazului indică în mod clar că, în momentul decesului, defunctul avea în mod evident o legătură mai strânsă cu un alt stat decât statul a cărui lege ar fi aplicabilă în temeiul alineatului (1), legea aplicabilă succesiunii este legea acelui alt stat.	Art. 1623¹ proiectul CC Articolul 1623¹. Norma generală (1) Sub rezerva cazului în care prezentul capitol cuprinde dispoziții contrare, legea aplicabilă succesiunii în ansamblul său este cea a statului în care defunctul își avea reședința obișnuită în momentul decesului. (2) În cazul în care, cu titlu de excepție, toate circumstanțele cazului indică în mod clar că, în momentul decesului, defunctul avea în mod evident o legătură mai strânsă cu un alt stat decât statul a cărui lege ar fi aplicabilă în temeiul alineatului (1), legea aplicabilă succesiunii este legea acelui alt stat.	Compatibil			
Art. 22 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Alegerea legii (1) O persoană poate să aleagă ca legea care să se aplice succesiunii sale în ansamblu său să fie legea statului a cărui cetățenie o deține în momentul alegerii legii sau la data decesului. O persoană care deține mai multe cetățenii poate să aleagă legea oricăruia dintre statele al căror	Art. 1623² proiectul CC Articolul 1623². Alegerea legii (1) O persoană poate să aleagă ca legea care să se aplice succesiunii sale în ansamblu său să fie legea statului a cărui cetățenie o deține în momentul alegerii legii sau la data decesului. (2) O persoană care deține mai multe cetățenii poate să aleagă legea oricăruia dintre statele al căror cetățean	Compatibil			

cetățean este în momentul alegerii legii sau la momentul decesului. (2) Alegerea legii trebuie exprimată în mod explicit, printr-o declarație sub forma unei dispoziții pentru cauză de moarte sau trebuie să rezulte din clauzele unei astfel de dispoziții. (3) Condițiile de fond ale actului prin care s-a făcut alegerea legii sunt reglementate de legea aleasă. (4) Orice modificare sau revocare a alegerii legii trebuie să îndeplinească condițiile de formă pentru modificarea sau revocarea unei dispoziții pentru cauză de moarte.	este în momentul alegerii legii sau la momentul decesului. (3) Alegerea legii trebuie exprimată în mod explicit, printr-o declarație sub forma unei dispoziții pentru cauză de moarte sau trebuie să rezulte din clauzele unei astfel de dispoziții. (4) Condițiile de fond ale actului prin care s-a făcut alegerea legii sunt reglementate de legea aleasă. (5) Orice modificare sau revocare a alegerii legii trebuie să îndeplinească condițiile de formă pentru modificarea sau revocarea unei dispoziții pentru cauză de moarte.				
Art. 23 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Domeniul de aplicare a legii aplicabile (1) Legea stabilită în temeiul articolelor 21 sau 22 reglementează succesiunea în ansamblul său. (2) Această lege reglementează, în special: (a) cauzele, momentul și locul deschiderii succesiunii; (b) vocația succesorală a beneficiarilor, (c) stabilirea cotelor-părți ce le revin acestora, a obligațiilor care le pot fi impuse de către defunct, precum și a altor drepturi privind succesiunea, inclusiv drepturile succesoriale	Art. 1623³ proiectul CC Articolul 1623³. Domeniul de aplicare a legii aplicabile (1) Legea stabilită în temeiul art. 1623¹ sau 1623² reglementează succesiunea în ansamblul său. (2) Această lege reglementează, în special: a) cauzele, momentul și locul deschiderii succesiunii; b) vocația succesorală a beneficiarilor, stabilirea cotelor-părți ce le revin acestora, a obligațiilor care le pot fi impuse de către defunct, precum și a altor drepturi privind succesiunea, inclusiv drepturile succesoriale ale soțului supraviețuitor; c) capacitatea succesorală; d) dezmorțenirea și nedemnitatea; e) transferul către moștenitori și, după caz, către legatari al bunurilor, drepturilor și obligațiilor din care se compune patrimoniul succesoral, inclusiv condițiile și efectele acceptării succesiunii sau a unui legat sau ale renunțării la acestea;	Compatibil			

ale soțului sau ale partenerului supraviețuitor; (c) capacitatea succesorală; (d) dezmoștenirea și nedemnitatea; (e transferul către moștenitori și, după caz, e către legatari al bunurilor, drepturilor și) obligațiilor din care se compune patrimoniul succesoral, inclusiv condițiile și efectele acceptării succesiunii sau a unui legat sau ale renunțării la acestea; (puterile conferite moștenitorilor, executorilor f testamentari și altor administratori ai) patrimoniului succesoral, în special cu privire la vânzarea bunurilor și plata creditorilor, fără a aduce atingere atribuțiilor menționate la articolul 29 alineatele (2) și (3); (g) răspunderea pentru datoriile succesiunii; (partea din patrimoniul succesoral de care se h poate dispune, rezervele succesoriale și alte) restricții privind libertatea de a dispune pentru cauză de moarte, precum și pretențiile pe care persoanele apropiate defunctului le-ar putea avea față de patrimoniul succesoral sau față de moștenitori;	f) puterile conferite moștenitorilor, executorilor testamentari și altor administratori ai patrimoniului succesoral, în special cu privire la vânzarea bunurilor și plata creditorilor, fără a aduce atingere atribuțiilor menționate la art. 1623⁹ alin.(4)-(8); g) răspunderea pentru datoriile succesiunii; h) partea din patrimoniul succesoral de care se poate dispune, rezervele succesoriale și alte restricții privind libertatea de a dispune pentru cauză de moarte, precum și pretențiile pe care persoanele apropiate defunctului le-ar putea avea față de patrimoniul succesoral sau față de moștenitori; i) obligațiile privind raportul sau reducățiunea liberalităților la calcularea cotelor-părți din succesiune ale diverșilor beneficiari; și j) partajul succesoral.				

(obligațiile privind raportul sau reducățiunea i liberalităților la calcularea cotelor-părți din) succesiune ale diverșilor beneficiari; și (j) partajul succesoral.					
Art. 24 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Dispoziții pentru cauză de moarte, altele decât pactele asupra unei succesiuni viitoare (1) O dispoziție pentru cauză de moarte, alta decât un pact asupra unei succesiuni viitoare, este reglementată, în privința admisibilității sale și a condițiilor de fond, de legea care, în temeiul prezentului regulament, ar fi fost aplicabilă succesiunii persoanei care a întocmit dispoziția, în cazul în care aceasta ar fi decedat în ziua întocmirii dispoziției. (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), o persoană poate alege ca lege care să îi reglementeze dispoziția pentru cauză de moarte, cu privire la admisibilitatea și condițiile de fond ale acesteia, legea pe care acea persoană ar fi putut să o aleagă în conformitate cu articolul 22, în condițiile stabilite de respectivul articol. (3) Alineatul (1) se aplică, după caz, modificării sau revocării dispoziției pentru cauză de moarte, alta decât un pact asupra unei succesiuni viitoare. În eventualitatea alegerii legii în conformitate cu alineatul (2), modificarea sau revocarea este	Art. 1623⁴ proiectul CC Articolul 1623⁴. Dispoziții pentru cauză de moarte, altele decât pactele asupra unei succesiuni viitoare (1) O dispoziție pentru cauză de moarte, alta decât un pact asupra unei succesiuni viitoare, este reglementată, în privința admisibilității sale și a condițiilor de fond, de legea care, în temeiul prezentului capitol, ar fi fost aplicabilă succesiunii persoanei care a întocmit dispoziția, în cazul în care aceasta ar fi decedat în ziua întocmirii dispoziției. (2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (1), o persoană poate alege ca lege care să îi reglementeze dispoziția pentru cauză de moarte, cu privire la admisibilitatea și condițiile de fond ale acesteia, legea pe care acea persoană ar fi putut să o aleagă în conformitate cu art. 1623², în condițiile stabilite de respectivul articol. (3) Dispozițiile alin. (1) se aplică, după caz, modificării sau revocării dispoziției pentru cauză de moarte, alta decât un pact asupra unei succesiuni viitoare. În eventualitatea alegerii legii în conformitate cu alin. (2), modificarea sau revocarea este reglementată de legea aleasă.	Compatibil			

reglementată de legea aleasă.				
Art. 25 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Pactele asupra unei succesiuni viitoare (1) Un pact asupra unei succesiuni viitoare referitor la succesiunea unei persoane este reglementat, în privința admisibilității sale, a condițiilor de fond ale acestuia, a caracterului obligatoriu între părți și a condițiilor pentru desfacerea sa, de legea care, în temeiul prezentului regulament, ar fi fost aplicabilă succesiunii persoanei respective, în cazul în care aceasta ar fi decedat în ziua încheierii pactului. (2) Un pact asupra unei succesiuni viitoare referitor la succesiunea mai multor persoane este admisibil numai dacă este admisibil în conformitate cu toate legile care, în temeiul prezentului regulament, ar fi fost aplicabile succesiunii tuturor persoanelor implicate, în cazul în care acestea ar fi decedat în ziua încheierii pactului. Un pact asupra unei succesiuni viitoare care este admisibil în temeiul primului paragraf este reglementat, în ceea ce privește condițiile de fond, caracterul obligatoriu între părți și condițiile pentru desfacerea sa, de legea cu care are cea mai strânsă legătură dintre cele	Art. 1623⁵ proiectul CC Articolul 1623⁵. Pactele asupra unei succesiuni viitoare (1) Un pact asupra unei succesiuni viitoare referitor la succesiunea unei persoane este reglementat, în privința admisibilității sale, a condițiilor de fond ale acestuia, a caracterului obligatoriu între părți și a condițiilor pentru desfacerea sa, de legea care, în temeiul prezentului capitol, ar fi fost aplicabilă succesiunii persoanei respective, în cazul în care aceasta ar fi decedat în ziua încheierii pactului. (2) Un pact asupra unei succesiuni viitoare referitor la succesiunea mai multor persoane este admisibil numai dacă este admisibil în conformitate cu toate legile care, în temeiul prezentului capitol, ar fi fost aplicabile succesiunii tuturor persoanelor implicate, în cazul în care acestea ar fi decedat în ziua încheierii pactului. (3) Un pact asupra unei succesiuni viitoare care este admisibil în temeiul primului paragraf este reglementat, în ceea ce privește condițiile de fond, caracterul obligatoriu între părți și condițiile pentru desfacerea sa, de legea cu care are cea mai strânsă legătură dintre cele enumerate la primul paragraf. (4) Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (1)-(3), părțile pot alege ca lege care să reglementeze pactul asupra unei succesiuni viitoare, în ceea ce privește admisibilitatea, condițiile de fond, caracterul obligatoriu între părți și condițiile pentru desfacerea sa, legea pe care persoana sau una dintre persoanele al căror patrimoniu este vizat ar fi putut să o aleagă în conformitate cu art. 1623², în condițiile stabilite de respectivul articol.	Compatibil		

enumerate la primul paragraf. (3) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), părțile pot alege ca lege care să reglementeze pactul asupra unei succesiuni viitoare, în ceea ce privește admisibilitatea, condițiile de fond, caracterul obligatoriu între părți și condițiile pentru desfacerea sa, legea pe care persoana sau una dintre persoanele al căror patrimoniu este vizat ar fi putut să o aleagă în conformitate cu articolul 22, în condițiile stabilite de respectivul articol.					
Art. 26 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Condițiile de fond ale dispozițiilor pentru cauză de moarte (1) În sensul articolelor 24 și 25, următoarele elemente se referă la condițiile de fond: (capacitatea persoanei care întocmește a dispoziția pentru cauză de moarte de a) întocmi o astfel de dispoziție; (cauzele speciale care împiedică persoana b care întocmește dispoziția să dispună în) beneficiul anumitor persoane sau care împiedică o persoană să primească bunuri succesoriale de la persoana care întocmește dispoziția; (admisibilitatea reprezentării în vederea	Art. 1623⁶ proiectul CC Articolul 1623⁶. Condițiile de fond ale dispozițiilor pentru cauză de moarte (1) În sensul art. 1623⁴ și 1623⁵, următoarele elemente se referă la condițiile de fond: a) capacitatea persoanei care întocmește dispoziția pentru cauză de moarte de a întocmi o astfel de dispoziție; b) cauzele speciale care împiedică persoana care întocmește dispoziția să dispună în beneficiul anumitor persoane sau care împiedică o persoană să primească bunuri succesoriale de la persoana care întocmește dispoziția; c) admisibilitatea reprezentării în vederea întocmirii unei dispoziții pentru cauză de moarte; d) interpretarea dispoziției; sau e) dolul, violența, eroarea și oricare alte aspecte referitoare la consimțământul sau la intenția persoanei care întocmește dispoziția. (2) În cazul în care o persoană are capacitatea de a întocmi o dispoziție pentru cauză de moarte în temeiul legii aplicabile în	Compatibil			

c întocmirii unei dispoziții pentru cauză de moarte; (d) interpretarea dispoziției; sau (dolul, violența, eroarea și oricare alte aspecte referitoare la consimțământul sau la intenția persoanei care întocmește dispoziția. (2) În cazul în care o persoană are capacitatea de a întocmi o dispoziție pentru cauză de moarte în temeiul legii aplicabile în conformitate cu articolele 24 sau 25, schimbarea ulterioară a legii aplicabile nu afectează capacitatea sa de a modifica sau de a revoca o astfel de dispoziție.	conformitate cu art. 1623⁴ sau 1623⁵, schimbarea ulterioară a legii aplicabile nu afectează capacitatea sa de a modifica sau de a revoca o astfel de dispoziție.				
Art. 27 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Condițiile de formă ale dispozițiilor pentru cauză de moarte întocmite în formă scrisă (1) O dispoziție pentru cauză de moarte întocmită în formă scrisă îndeplinește condițiile de formă în cazul în care forma sa respectă legea: (statului în care a fost întocmită dispoziția sau a în care a fost încheiat pactul asupra unei succesiuni viitoare; (statului a cărui cetățenie o posedă testatorul sau cel puțin una dintre persoanele a căror succesiune este vizată de un pact asupra unei	Art. 1623⁷ proiectul CC Articolul 1623⁷. Condițiile de formă ale dispozițiilor pentru cauză de moarte întocmite în formă scrisă (1) O dispoziție pentru cauză de moarte întocmită în formă scrisă îndeplinește condițiile de formă în cazul în care forma sa respectă legea: a) statului în care a fost întocmită dispoziția sau în care a fost încheiat pactul asupra unei succesiuni viitoare; b) statului a cărui cetățenie o posedă testatorul sau cel puțin una dintre persoanele a căror succesiune este vizată de un pact asupra unei succesiuni viitoare, fie la momentul întocmirii dispoziției sau al încheierii pactului, fie la momentul decesului; c) statului în care își are domiciliul testatorul sau cel puțin una dintre persoanele a căror succesiune este vizată de un pact asupra unei succesiuni viitoare, fie la momentul întocmirii dispoziției sau al încheierii pactului, fie la momentul decesului;	Compatibil			

succesiuni viitoare, fie la momentul întocmirii dispoziției sau al încheierii pactului, fie la momentul decesului; (statului în care își are domiciliul testatorul sau cel puțin una dintre persoanele a căror succesiune este vizată de un pact asupra unei succesiuni viitoare, fie la momentul întocmirii dispoziției sau al încheierii pactului, fie la momentul decesului; (statului în care își are reședința obișnuită testatorul sau cel puțin una dintre persoanele a căror succesiune este vizată de un pact asupra unei succesiuni viitoare, fie la momentul întocmirii dispoziției sau al încheierii pactului, fie la momentul decesului; sau (în ceea ce privește bunurile imobile, a statului în care acestea sunt situate,) Stabilirea faptului dacă testatorul sau persoanele a căror succesiune este vizată de pactul asupra unei succesiuni viitoare au avut domiciliul într-un anumit stat este reglementată de legea statului respectiv. (2) Alineatul (1) se aplică de asemenea dispozițiilor pentru cauză de moarte care	d) statului în care își are reședința obișnuită testatorul sau cel puțin una dintre persoanele a căror succesiune este vizată de un pact asupra unei succesiuni viitoare, fie la momentul întocmirii dispoziției sau al încheierii pactului, fie la momentul decesului; sau e) în ceea ce privește bunurile imobile, a statului în care acestea sunt situate. (2) Stabilirea faptului dacă testatorul sau persoanele a căror succesiune este vizată de pactul asupra unei succesiuni viitoare au avut domiciliul într-un anumit stat este reglementată de legea statului respectiv. (3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică de asemenea dispozițiilor pentru cauză de moarte care modifică sau revocă o dispoziție anterioară. Modificarea sau revocarea îndeplinește de asemenea condițiile de formă dacă respectă oricare dintre legile în conformitate cu care, în temeiul dispozițiilor alin. (1), dispoziția pentru cauză de moarte care a fost modificată sau revocată era valabilă. (4) În sensul prezentului articol, se consideră că orice dispoziție de drept care limitează formele permise de dispoziții pentru cauză de moarte prin trimitere la vîrstă, cetățenie sau alte condiții personale ale testatorului sau ale persoanelor a căror succesiune este vizată de un pact asupra unei succesiuni viitoare aparține chestiunilor de formă. Același lucru este valabil și pentru calificările pe care trebuie să le posedă martorii, necesare pentru validitatea unei dispoziții pentru cauză de moarte.				

modifică sau revocă o dispoziție anterioară. Modificarea sau revocarea îndeplinește de asemenea condițiile de formă dacă respectă oricare dintre legile în conformitate cu care, în temeiul alineatului (1), dispoziția pentru cauză de moarte care a fost modificată sau revocată era valabilă. (3) În sensul prezentului articol, se consideră că orice dispoziție de drept care limitează formele permise de dispoziții pentru cauză de moarte prin trimitere la vârstă, cetățenie sau alte condiții personale ale testatorului sau ale persoanelor a căror succesiune este vizată de un pact asupra unei succesiuni viitoare aparține chestiunilor de formă. Același lucru este valabil și pentru calificările pe care trebuie să le posede martorii, necesare pentru validitatea unei dispoziții pentru cauză de moarte.					
Art. 28 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Condițiile de formă ale unei declarații privind acceptarea sau renunțarea la succesiune O declarație privind acceptarea succesiunii, a unui legat sau a unei rezerve succesoriale sau renunțarea la acestea sau o declarație concepută să limiteze răspunderea declarantului este valabilă, în ceea ce privește forma, dacă respectă cerințele impuse de:	Art. 1623⁸ proiectul CC Articolul 1623⁸. Condițiile de formă ale unei declarații privind acceptarea sau renunțarea la succesiune O declarație privind acceptarea succesiunii, a unui legat sau a unei rezerve succesoriale sau renunțarea la acestea sau o declarație concepută să limiteze răspunderea declarantului este valabilă, în ceea ce privește forma, dacă respectă cerințele impuse de: a) legea aplicabilă succesiunii în temeiul art.1623¹ sau 1623²; sau b) legea statului în care declarantul își are reședința obișnuită.	Compatibil			

(a legea aplicabilă succesiunii în temeiul) articolelor 21 sau 22; sau (b legea statului în care declarantul își are) reședința obișnuită.					
Art. 29 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Norme speciale privind numirea și puterile unui administrator al patrimoniului succesoral în anumite situații (1) Atunci când numirea unui administrator este obligatorie sau obligatorie la cerere, în temeiul legii statului membru în care se află instanțele judecătorești competente să se pronunțe asupra succesiunii în temeiul prezentului regulament, iar legea aplicabilă succesiunii este o lege străină, instanțele din acel stat membru pot, atunci când sunt sesizate, să numească unul sau mai mulți administratori ai patrimoniului succesoral în conformitate cu propria lor lege, cu respectarea condițiilor prevăzute în acest articol. Administratorul numit (administratorii numiți) în conformitate cu prezentul alineat este îndrituit (sunt îndrituiți) să execute testamentul defunctului și/sau să administreze patrimoniul acestuia în condițiile legii aplicabile succesiunii. În cazul în care legea respectivă nu prevede administrarea patrimoniului de o persoană care nu are calitatea de beneficiar, instanțele	Art. 1623⁹ proiectul CC Articolul 1623⁹. Norme speciale privind numirea și puterile unui administrator al patrimoniului succesoral în anumite situații (1) Atunci când numirea unui administrator este obligatorie sau obligatorie la cerere, în temeiul legii statului în care se află instanțele judecătorești competente să se pronunțe asupra succesiunii în temeiul prezentului capitol, iar legea aplicabilă succesiunii este o lege străină, instanțele din acel stat pot, atunci când sunt sesizate, să numească unul sau mai mulți administratori ai patrimoniului succesoral în conformitate cu propria lor lege, cu respectarea condițiilor prevăzute în acest articol. (2) Administratorul numit (administratorii numiți) în conformitate cu prezentul alineat este îndrituit (sunt îndrituiți) să execute testamentul defunctului și/sau să administreze patrimoniul acestuia în condițiile legii aplicabile succesiunii. În cazul în care legea respectivă nu prevede administrarea patrimoniului de o persoană care nu are calitatea de beneficiar, instanțele judecătorești din statul în care urmează să fie numit administratorul pot desemna un administrator terț în conformitate cu propria lor lege, dacă respectiva lege nu dispune altfel și dacă există un conflict grav de interese între beneficiari sau între beneficiari și creditori sau alte persoane care au garantat datoriile defunctului, un dezacord între beneficiari cu privire la administrarea patrimoniului sau un patrimoniu dificil de administrat din cauza naturii bunurilor. (3) Administratorul numit (administratorii numiți) în conformitate cu prezentul alineat este singura persoană (sunt	Compatibil			

judecătorești din statul membru în care urmează să fie numit administratorul pot desemna un administrator terț în conformitate cu propria lor lege, dacă respectiva lege nu dispune altfel și dacă există un conflict grav de interese între beneficiari sau între beneficiari și creditori sau alte persoane care au garantat datoriile defunctului, un dezacord între beneficiari cu privire la administrarea patrimoniului sau un patrimoniu dificil de administrat din cauza naturii bunurilor. Administratorul numit (administratorii numiți) în conformitate cu prezentul alineat este singura persoană (sunt singurele persoane) îndrituită (îndrituite) să exercite puterile menționate la alineatele (2) sau (3). (2) Persoana numită ca administrator (persoanele numite ca administratori) în conformitate cu alineatul (1) exercită acele puteri de administrare a patrimoniului pe care le poate (pot) exercita în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii. Instanța care face numirea stabilește, în cuprinsul hotărârii sale, condițiile de exercitare a acestor puteri în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii. Atunci când legea aplicabilă succesiunii nu conferă competențe suficiente pentru preservarea bunurilor din patrimoniul succesoral sau pentru	singurele persoane) îndrituită (îndrituite) să exercite puterile menționate la alin. (4)-(8). (4) Persoana numită ca administrator (persoanele numite ca administratori) în conformitate cu alin.(1)-(3) exercită acele puteri de administrare a patrimoniului pe care le poate (pot) exercita în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii. Instanța care face numirea stabilește, în cuprinsul hotărârii sale, condițiile de exercitare a acestor puteri în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii. (5) Atunci când legea aplicabilă succesiunii nu conferă competențe suficiente pentru preservarea bunurilor din patrimoniul succesoral sau pentru protejarea drepturilor creditorilor sau ale altor persoane care au garantat datoriile defunctului, instanța care face numirea poate hotări să permită administratorului (administratorilor) să exercite, pe bază reziduală, puterile prevăzute în acest scop în legea proprie și poate stabili, în hotărârea sa, condiții specifice pentru exercitarea respectivelor puteri în conformitate cu acea lege. (6) Atunci când exercită astfel de puteri reziduale, administratorul (administratorii) trebuie însă să respecte legea aplicabilă succesiunii în ceea ce privește transferul de proprietate asupra patrimoniului succesoral, răspunderea pentru datoriile succesiunii, drepturile beneficiarilor, inclusiv, atunci când este cazul, dreptul de a accepta sau de a renunța la succesiune și puterile executorului testamentar al defunctului. (7) Fără a aduce atingere alin. (4)-(6), instanța care numește unul sau mai mulți administratori în conformitate cu alin. (1)-(3) poate hotări, cu titlu de excepție, atunci când legea aplicabilă succesiunii este legea unui stat terț, să confere respectivilor administratori toate puterile de administrare prevăzute în legea statului în care sunt numiți. (8) Atunci când exercită astfel de puteri, administratorii trebuie însă să respecte, în special, vocația succesorală a beneficiarilor și				

protejarea drepturilor creditorilor sau ale altor persoane care au garantat datoriile defunctului, instanța care face numirea poate hotărî să permită administratorului (administratorilor) să exercite, pe bază reziduală, puterile prevăzute în acest scop în legea proprie și poate stabili, în hotărârea sa, condiții specifice pentru exercitarea respectivelor puteri în conformitate cu acea lege. Atunci când exercită astfel de puteri reziduale, administratorul (administratorii) trebuie însă să respecte legea aplicabilă succesiunii în ceea ce privește transferul de proprietate asupra patrimoniului succesoral, răspunderea pentru datoriile succesiunii, drepturile beneficiarilor, inclusiv, atunci când este cazul, dreptul de a accepta sau de a renunța la succesiune și puterile executorului testamentar al defunctului. (3) Fără a aduce atingere alineatului (2), instanța care numește unul sau mai mulți administratori în conformitate cu alineatul (1) poate hotărî, cu titlu de excepție, atunci când legea aplicabilă succesiunii este legea unui stat tert, să confere respectivilor administratori toate puterile de administrare prevăzute în legea statului membru în care sunt numiți. Atunci când exercită astfel de puteri, administratorii trebuie însă să respecte, în special, vocația succesorală a beneficiarilor și	stabilirea drepturilor lor succesoriale, inclusiv drepturile lor la o rezervă succesorală sau la pretenții asupra patrimoniului sau în contra moștenitorilor în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii.				

stabilirea drepturilor lor succesoriale, inclusiv drepturile lor la o rezervă succesorală sau la pretenții asupra patrimoniului sau în contra moștenitorilor în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii.					
Art. 30 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Norme speciale impunând restricții cu privire la succesiune sau care afectează succesiunea sub anumite aspecte În cazul în care legea statului în care sunt situate anumite bunuri imobile, anumite întreprinderi sau alte categorii speciale de bunuri conține norme speciale care, din motive economice, familiale sau sociale, stabilesc restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri, acele norme speciale se aplică succesiunii în măsura în care, în temeiul legii acelui stat, respectivele norme sunt aplicabile indiferent de legea aplicabilă succesiunii.	Art. 1623¹⁰ proiectul CC Articolul 1623¹⁰. Norme speciale impunând restricții cu privire la succesiune sau care afectează succesiunea sub anumite aspecte În cazul în care legea statului în care sunt situate anumite bunuri imobile, anumite întreprinderi sau alte categorii speciale de bunuri conține norme speciale care, din motive economice, familiale sau sociale, stabilesc restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri, acele norme speciale se aplică succesiunii în măsura în care, în temeiul legii acelui stat, respectivele norme sunt aplicabile indiferent de legea aplicabilă succesiunii.	Compatibil			
Art. 31 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Adaptarea drepturilor reale În situația în care o persoană invocă un drept real la care este îndrituită în temeiul legii aplicabile succesiunii, iar în legislația statului membru unde este invocat dreptul real nu este prevăzut dreptul real în cauză, respectivul drept se adaptează, dacă este necesar și în măsura în care acest lucru este posibil, la cel mai apropiat drept	Art. 1623¹¹ proiectul CC Articolul 1623¹¹. Adaptarea drepturilor reale În situația în care o persoană invocă un drept real la care este îndrituită în temeiul legii aplicabile succesiunii, iar în legislația statului unde este invocat dreptul real nu este prevăzut dreptul real în cauză, respectivul drept se adaptează, dacă este necesar și în măsura în care acest lucru este posibil, la cel mai apropiat drept real echivalent în temeiul legislației statului respectiv, luând în considerare obiectivele și interesele urmărite de dreptul real	Compatibil			

real echivalent în temeiul legislației statului respectiv, luând în considerare obiectivele și interesele urmărite de dreptul real specific și efectele acestuia.	specific și efectele acestuia.				
Art. 32 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Comorienți În cazul în care două sau mai multe persoane ale căror succesiuni sunt reglementate de legi diferite decedează în împrejurări în care nu se poate stabili cu precizie ordinea în care au survenit decesele și în cazul în care legile respective soluționează diferit această situație sau nu cuprind dispoziții în acest sens, niciun defunct nu are drepturi la succesiunea celui alt sau a celorlalți defuncți.	Art. 1623¹² proiectul CC Articolul 1623¹². Comorienți În cazul în care două sau mai multe persoane ale căror succesiuni sunt reglementate de legi diferite decedează în împrejurări în care nu se poate stabili cu precizie ordinea în care au survenit decesele și în cazul în care legile respective soluționează diferit această situație sau nu cuprind dispoziții în acest sens, niciun defunct nu are drepturi la succesiunea celui alt sau a celorlalți defuncți.	Compatibil			
Art. 33 d in Regulament ul (UE) nr. 650/2012 Succesiunea vacantă În măsura în care, conform legii aplicabile succesiunii în temeiul prezentului regulament, nu există niciun moștenitor sau niciun legatar pentru bunurile desemnate printr-o dispoziție pentru cauză de moarte și nicio persoană fizică nu are calitatea de moștenitor în temeiul legii, aplicarea legii astfel determinate nu aduce atingere dreptului unui stat membru sau al unei entități desemnate în acest scop de respectivul stat să dobândească, în temeiul legii sale, bunurile din patrimoniul succesoral situate pe teritoriul său, cu condiția ca creditorii să aibă dreptul să solicite	Art. 1623¹³ proiectul CC Articolul 1623¹³. Succesiunea vacantă În măsura în care, conform legii aplicabile succesiunii în temeiul prezentului capitol, nu există niciun moștenitor sau niciun legatar pentru bunurile desemnate printr-o dispoziție pentru cauză de moarte și nici o persoană fizică nu are calitatea de moștenitor în temeiul legii, aplicarea legii astfel determinate nu aduce atingere dreptului unui stat sau al unei entități desemnate în acest scop de respectivul stat să dobândească, în temeiul legii sale, bunurile din patrimoniul succesoral situate pe teritoriul său, cu condiția ca creditorii să aibă dreptul să solicite satisfacerea creanțelor lor din patrimoniul succesoral în ansamblul său.	Compatibil			

satisfacerea creanțelor lor din patrimoniul succesoral în ansamblul său.					
Art. 35 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Ordinea publică Aplicarea unei dispoziții din legea oricărui stat specificată în prezentul regulament nu poate fi refuzată decât dacă o astfel de aplicare este vădit incompatibilă cu ordinea publică a forului.	Art. 1581 proiectul CC Articolul 1581. Ordinea publică a Republicii Moldova (1) Aplicarea legii străine se înlătură dacă încalcă vădit ordinea publică a Republicii Moldova. În cazul înlăturării aplicării legii străine, se aplică legea Republicii Moldova. (2) Aplicarea legii străine încalcă vădit ordinea publică a Republicii Moldova în măsura în care ar conduce la un rezultat vădit incompatibil cu principiile fundamentale ale dreptului Republicii Moldova ori cu drepturile și libertățile fundamentale ale omului.	Compatibil			
Art. 36-38 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 <i>Articolul 36</i> State cu mai multe sisteme juridice – conflicte de legi teritoriale (1) În cazul în care legea specificată în prezentul regulament este aceea a unui stat care cuprinde mai multe unități teritoriale, fiecare având propriile sale norme de drept privind succesiunea, normele interne privind conflictele de legi ale statului respectiv stabilesc unitatea teritorială relevantă ale cărei norme de drept se aplică. (2) În absența unor astfel de norme interne privind conflictele de legi: (orice trimitere la legea statului menționată la a alineatul (1) se interpretează, în sensul) stabilirii legii aplicabile în temeiul	Art. 1577¹ proiectul CC „Articolul 1577¹. Aplicarea dreptului statului cu o pluralitate de sisteme juridice În cazul în care trimiterea se face la dreptul unui stat în care coexistă o pluralitate de sisteme juridice, fără a indica care dintre ele este aplicabil, se va aplica sistemul juridic determinat în conformitate cu normele de drept ale acelui stat. În lipsa unor asemenea norme, se va aplica sistemul juridic cu care raportul prezintă legăturile cele mai strânse.”	Compatibil			

dispozițiilor privind reședința obișnuită a defunctului, ca făcând trimitere la legea unității teritoriale în care își avea reședința obișnuită defunctul la momentul decesului; (orice trimitere la legea statului menționată la b alineatul (1) se interpretează, în sensul) stabilirii legii aplicabile în temeiul dispozițiilor privind cetățenia defunctului, ca făcând trimitere la legea unității teritoriale cu care defunctul a avut cea mai strânsă legătură; (orice trimitere la legea statului menționată la c alineatul (1) se interpretează, în sensul) stabilirii legii aplicabile în temeiul oricăror altor dispoziții privind alte elemente ca factori de legătură, ca făcând trimitere la legea unității teritoriale în care se situează elementul relevant. (3) Fără a aduce atingere alineatului (2), orice trimitere la legea statului menționată la alineatul (1) se interpretează, în sensul stabilirii legii relevante în temeiul articolului 27, în absența unor norme interne privind conflictele de legi în acel stat, ca făcând trimitere la legea unității teritoriale cu care testatorul sau persoanele a căror succesiune este vizată de pactul asupra unei succesiuni viitoare au avut cea mai strânsă legătură. <i>Articolul 37</i> State cu două sau mai multe sisteme juridice – conflicte de legi interpersonale În privința unui stat care are două sau mai multe					

sisteme de drept sau ansambluri de norme aplicabile diferitelor categorii de persoane în ceea ce privește succesiunea, orice trimitere la legea unui astfel de stat se interpretează ca făcând trimitere la sistemul de drept sau la ansamblul de norme determinate de normele în vigoare în acel stat. În lipsa unor astfel de norme, se aplică sistemul de drept sau ansamblul de norme cu care defunctul a avut cea mai strânsă legătură. <i>Articolul 38</i> Neaplicarea prezentului regulament la conflictele de legi interne Un stat membru care conține mai multe unități teritoriale care au, fiecare în parte, propriile lor norme de drept în materie de succesiuni nu este obligat să aplice prezentul regulament în cazul conflictelor de legi care privesc exclusiv aceste unități teritoriale.					
Art. 64 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Competența de a elibera certificatul Certificatul se eliberează în statul membru ale cărui instanțe judecătorești sunt competente în temeiul articolului 4, 7, 10 sau 11. Autoritatea emitentă este: (o instanță judecătorească, astfel cum este a definită la articolul 3 alineatul (2); sau) (o altă autoritate care, în temeiul legislației - b interne, este competentă în materie de) succesiuni.	Art. 55 alin. (2) din Legea Nr. 1453 din 08.11.2002 cu privire la notariat, Articolul 1575¹²⁵ CCivil (2) În cazul în care pe unul și același teritoriu își desfășoară activitatea mai mulți notari, competența de îndeplinire a procedurii succesorale aparține primului notar sesizat. Notarul este obligat să verifice dacă procedura succesoră nu a fost deschisă de un alt notar din același teritoriu. Articolul 1575¹²⁵. Constatarea dreptului la moștenire (1) Certificatul de moștenitor trebuie eliberat după ce notarul care desfășoară procedura succesoră constată cu certitudine faptele necesare pentru justificarea cererii privind eliberarea certificatului.	Compatibil			

Art. 65 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Solicitarea unui certificat (1) Certificatul este emis la cererea oricărei persoane menționate la articolul 63 alineatul (1) (denumită în continuare „solicitantul”). (2) În scopul prezentării cererii, solicitantul poate utiliza formularul elaborat în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 81 alineatul (2). (3) Cererea trebuie să conțină informațiile enumerate mai jos, în măsura în care solicitantul deține astfel de informații și în măsura în care aceste informații sunt necesare autorității emitente pentru a atesta elementele pe care solicitantul dorește să le ateste, și trebuie să fie însoțită de toate documentele pertinente, fie în original, fie sub formă de copii care îndeplinesc condițiile necesare pentru a le stabili autenticitatea, fără a aduce atingere articolului 66 alineatul (2): (informații privind defunctul: numele (numele a dinainte de căsătorie, dacă este cazul),) prenumele, sexul, data și locul nașterii, starea civilă, cetățenia, codul numeric personal (dacă este cazul), adresa la data decesului, data și locul decesului;	Art. 1575¹²⁰ și Art. 1575¹²² proiectul CC Articolul 1575¹²⁰. Conținutul cererii de eliberare a certificatului de moștenitor legal (1) Cererea privind eliberarea certificatului de moștenitor în calitate de moștenitor legal trebuie să conțină: a) informații privind defunctul: numele (numele dinainte de căsătorie, dacă este cazul), prenumele, sexul, data și locul nașterii, starea civilă, cetățenia, codul personal (dacă este cazul), locul reședinței obișnuite în momentul decesului, data și locul decesului; b) informații privind solicitantul: numele (numele dinainte de căsătorie, dacă este cazul), prenumele, sexul, data și locul nașterii, starea civilă, cetățenia, codul numeric personal (dacă este cazul), adresa și relația cu defunctul, dacă este cazul; c) raportul pe care se întemeiază dreptul său de moștenire (rudenie, adopție sau căsătorie). În cazul în care solicitantul este soțul supraviețuitor, el este obligat să declare absența temeiurilor de decădere prevăzute de art. 1457; d) o indicație care să precizeze dacă există sau au existat careva persoane care ar fi putut înlătura solicitantul de la moștenire sau i-ar fi putut micșora cota succesorală, inclusiv existența altor comoștenitori și identificarea lor în măsura cunoscută solicitantului; e) o indicație care să precizeze dacă există sau nu dispoziții testamentare ale defunctului și care anume; dacă nu se anexează nici originalul, nici o copie, indicații referitoare la locul unde se află originalul; f) o declarație prin care se atestă, în conformitate cu cunoștințele de care dispune solicitantul, existența sau absența unui proces judiciar privind dreptul la moștenire al solicitantului, inclusiv privind nedemnitatea solicitantului; g) o indicație care să precizeze dacă vreunul dintre moștenitori a făcut o declarație privind acceptarea moștenirii sau renunțarea la	Compatibil			

(informații privind solicitantul: numele b (numele dinainte de căsătorie, dacă este) cazul), prenumele, sexul, data și locul nașterii, starea civilă, cetățenia, codul numeric personal (dacă este cazul), adresa și relația cu defunctul, dacă este cazul; (informații privind reprezentantul c solicitantului, dacă este cazul: numele) (numele dinainte de căsătorie, dacă este cazul), prenumele, adresa și capacitatea de reprezentare; (informații privind soțul/soția sau partenerul d defunctului și, dacă este cazul, privind fostul) soț/fostii soți, fosta soție/fostele soții sau fostul partener/fostii parteneri: numele (numele dinainte de căsătorie, dacă este cazul), prenumele, sexul, data și locul nașterii, starea civilă, cetățenia, codul numeric personal (după caz) și adresa; (informații privind alți posibili beneficiari în e temeiul unei dispoziții pentru cauză de) moarte sau în temeiul legii: numele și prenumele sau numele organizației, codul numeric personal (dacă este cazul) și adresa; (f scopul preconizat al certificatului în) conformitate cu articolul 63;	aceasta; h) o declarație prin care solicitantul acceptă moștenirea (dacă nu a depus o declarație de acceptare anterior). (2) Dacă a decăzut de la moștenire persoana care ar fi putut să-l înlăture pe solicitant de la moștenire sau ar fi avut dreptul să-i micșoreze cota succesorală, solicitantul este obligat să indice modul în care a avut loc aceasta. Articolul 1575¹²². Confirmarea veridicității informațiilor comunicate (1) Solicitantul trebuie să prezinte acte oficiale pentru confirmarea informațiilor comunicate de el conform dispozițiilor art. 1575¹²⁰ alin. (1) lit. a) și c) și alin. (2), și, în cazul art. 1575¹²¹, să prezinte documentele pe care se întemeiază dreptul lui de moștenire. Dacă documentele nu pot fi obținute sau obținerea lor este legată de dificultăți disproporționate, alte probe vor fi suficiente. (2) În raport cu alte informații care sunt necesare conform dispozițiilor art. 1575¹²⁰ și 1575¹²¹, solicitantul trebuie să confirme prin declarație pe proprie răspundere notarului că el nu cunoaște nimic ce ar contraveni declarațiilor sale. Notarul poate să-l elibereze de această obligație dacă o va considera că nu este necesară. (3) Aceste dispoziții nu se aplică dacă faptele corespunzătoare sunt evidente pentru notar. (4) Cererea privind eliberarea certificatului de moștenitor conține informațiile cerute de lege în măsura în care solicitantul deține astfel de informații și în măsura în care aceste informații sunt necesare notarului pentru a elibera certificatul.				

(coordonatele instanței judecătorești sau ale g altei autorități competente care s-a ocupat) sau care se ocupă cu succesiunea propriu- zisă, după caz; (elementele în baza cărora solicitantul h revendică, după caz, dreptul său la) succesiune în calitate de beneficiar și/sau dreptul de a executa testamentul defunctului și/sau dreptul de a administra patrimoniul defunctului; (o indicație care să precizeze dacă defunctul a i întocmit o dispoziție pentru cauză de moarte;) dacă nu se anexează nici originalul, nici o copie, indicații referitoare la locul unde se află originalul; (o indicație care să precizeze dacă defunctul a j încheiat o convenție matrimonială sau o) convenție privind o relație care ar putea produce efecte similare căsătoriei; dacă nu se anexează nici originalul, nici o copie a convenției, indicații referitoare la locul unde se află originalul; (o indicație care să precizeze dacă vreunul k dintre beneficiari a făcut o declarație privind) acceptarea succesiunii sau renunțarea la aceasta;					

(o declarație prin care se atestă că, în conformitate cu cunoștințele de care dispune) solicitantul, nu există cauze pendinte referitoare la elementele care urmează să fie atestate; (orice alte informații pe care solicitantul le m consideră utile în scopul emiterii) certificatului.					
Art. 66 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Examinarea cererii (1) La primirea cererii, autoritatea emitentă verifică informațiile și declarațiile solicitantului, precum și documentele și celelalte mijloace de probă furnizate de acesta. Aceasta efectuează anchetele necesare pentru verificarea respectivă, din oficiu, atunci când acest lucru este prevăzut în propria legislație sau atunci când este autorizat de aceasta sau îl invită pe solicitant să furnizeze orice alte dovezi pe care le consideră necesare. (2) Atunci când solicitantul nu este în măsură să furnizeze copii ale documentelor relevante care îndeplinesc condițiile necesare pentru stabilirea autenticității, autoritatea emitentă poate decide să accepte probe sub alte forme. (3) Atunci când acest lucru este stipulat de legislația statului respectiv și sub rezerva condițiilor stabilite de aceasta, autoritatea	Art. 1575¹²² și Art. 1575¹²⁴ proiectul CC Articolul 1575¹²². Confirmarea veridicității informațiilor comunicate (1) Solicitantul trebuie să prezinte acte oficiale pentru confirmarea informațiilor comunicate de el conform dispozițiilor art. 1575¹²⁰ alin. (1) lit. a) și c) și alin. (2), și, în cazul art. 1575¹²¹, să prezinte documentele pe care se întemeiază dreptul lui de moștenire. Dacă documentele nu pot fi obținute sau obținerea lor este legată de dificultăți disproporționate, alte probe vor fi suficiente. (2) În raport cu alte informații care sunt necesare conform dispozițiilor art. 1575¹²⁰ și 1575¹²¹, solicitantul trebuie să confirme prin declarație pe proprie răspundere notarului că el nu cunoaște nimic ce ar contraveni declarațiilor sale. Notarul poate să-l elibereze de această obligație dacă o va considera că nu este necesară. (3) Aceste dispoziții nu se aplică dacă faptele corespunzătoare sunt evidente pentru notar. (4) Cererea privind eliberarea certificatului de moștenitor conține informațiile cerute de lege în măsura în care solicitantul deține astfel de informații și în măsura în care aceste informații sunt necesare notarului pentru a elibera certificatul. Articolul 1575¹²⁴. Investigația desfășurată de notar	Compatibil			

emitentă poate solicita formularea unor declarații sub jurământ sau sub formă de declarație solemnă în loc de jurământ. (4) Autoritatea emitentă ia toate măsurile necesare pentru a informa beneficiarii cu privire la cererea de emitere a unui certificat. Dacă este necesar pentru stabilirea elementelor care urmează a fi certificate, aceasta audiază orice persoană implicată și orice executor sau administrator și face anunțuri publice prin care oferă altor posibili beneficiari ocazia să își invoce drepturile. (5) În sensul prezentului articol, autoritatea competentă a unui stat membru furnizează, la cerere, autorității emitente a unui alt stat membru informații cuprinse în special în registrele funciare, în registrul stării civile și în registrele cuprinzând documente și elemente de fapt relevante pentru succesiune sau pentru aspectele patrimoniale ale regimului matrimonial sau ale unui regim patrimonial echivalent aplicat defunctului, în cazul în care respectiva autoritate competentă ar fi autorizată, în temeiul legislației naționale, să furnizeze astfel de informații unei alte autorități naționale.	(1) Verificând informațiile comunicate de solicitant, notarul care desfășoară procedura succesorală este obligat din oficiu să desfășoare investigațiile corespunzătoare și să administreze probele pe care le consideră necesare. (2) Notarul ia toate măsurile pentru a informa moștenitorii cunoscuți și legatarii despre inițierea procedurii succesorale. (3) Dacă este necesar pentru stabilirea elementelor care urmează a fi certificate, notarul poate: a) audia orice persoană implicată și, dacă există, executorul testamentar sau administratorul masei succesorale; b) obține informații din registrul de stare civilă și alte registre de publicitate din Republica Moldova; c) solicita informații din registrele de publicitate ale altor state în condițiile legii statului respectiv sau a tratatului internațional dintre Republica Moldova și statul respectiv; d) cere printr-un anunț public tuturor persoanelor să declare drepturile sale asupra moștenirii. Ordinea de notificare publică și durata termenului pentru declararea drepturilor se determină în conformitate cu procedura somării publice. (4) Persoanele prevăzute de dispozițiile art. 1575¹¹⁸ alin. (1) sau alte persoane care obțin drepturi din moștenire au dreptul de a face cunoștință cu actele și probele administrate în cadrul procedurii succesorale.				

Art. 67 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Eliberarea certificatului (1) Autoritatea emitentă eliberează fără întârziere certificatul, în conformitate cu procedura prevăzută în prezentul capitol, atunci când elementele care trebuie certificate au fost stabilite în conformitate cu legea aplicabilă succesiunii sau în temeiul oricărei alte legi aplicabile unor elemente specifice. Aceasta utilizează formularul elaborat în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 81 alineatul (2). Autoritatea emitentă nu eliberează certificatul mai ales dacă: (a elementele care trebuie certificate fac) obiectul unei contestații; sau (certificatul nu ar fi în conformitate cu o b hotărâre referitoare la aceleași elemente.) (2) Autoritatea emitentă ia toate măsurile necesare pentru a informa beneficiarii cu privire la eliberarea certificatului.	Art. 1575¹²⁶ proiectul CC Articolul 1575¹²⁶. Termenul de eliberarea certificatelor (1) Notarul eliberează fără întârziere certificatul prevăzut la art. 1575¹¹⁸ alin. (2), în conformitate cu procedura prevăzută de lege, atunci când elementele care trebuie certificate au fost stabilite cu certitudine. (2) Notarul nu eliberează certificatul solicitat atât timp cât elementele care trebuie certificate fac obiectul unui proces judiciar. (3) Notarul ia toate măsurile necesare pentru a informa solicitantul și persoanele ale căror drepturi sunt vizate de certificat cu privire la eliberarea certificatului.	Compatibil			
Art. 69 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Efectele certificatului	Art. 1575¹³⁴ proiectul CC Articolul 1575¹³⁴. Efectele certificatului (1) Se prezumă că certificatul probează cu exactitate elementele stabilite în el.	Compatibil			

(1) Certificatul produce efecte în fiecare stat membru fără a fi necesară nicio procedură specială. (2) Se prezumă că certificatul probează cu exactitate elementele stabilite în temeiul legii aplicabile succesiunii sau în temeiul oricărei alte legi aplicabile elementelor specifice. Se prezumă că persoana menționată în certificat drept moștenitor, legatar, executor testamentar sau administrator al patrimoniului succesoral are statutul menționat în certificat și/sau este titular al drepturilor sau al puterilor stipulate în certificat, fără alte condiții și/sau restricții aferente acelor drepturi sau puteri decât cele stipulate în certificat. (3) Se consideră că orice persoană care, acționând pe baza informațiilor atestate în certificat, efectuează plăți sau transmite bunuri unei persoane menționate în certificat drept persoană autorizată să accepte plăți sau bunuri a încheiat tranzacții cu o persoană autorizată să accepte plăți sau bunuri, cu excepția cazului în care această persoană știe că cele conținute în certificat nu corespund realității sau nu are cunoștință de acest fapt din cauza unei neglijențe grave. (4) În cazul în care o persoană menționată într-un certificat drept persoană autorizată să dispună de bunurile succesoriale dispune de aceste bunuri în favoarea unei alte persoane, dacă acționează	(2) Se prezumă că persoana menționată în certificat drept moștenitor, legatar, executor testamentar, custode sau administrator al masei succesoriale are statutul menționat în certificat și/sau este titular al drepturilor sau al împuternicirilor prevăzute în certificat, fără alte condiții și/sau restricții aferente acelor drepturi sau împuterniciri decât cele prevăzute în certificat și care rezultă din lege. (3) Se consideră că orice persoană care, acționând pe baza informațiilor atestate în certificat, efectuează plăți sau transmite bunuri unei persoane menționate în certificat drept persoană îndreptățită sau împuternicită să accepte plăți sau bunuri, a executat față de o persoană îndreptățită sau împuternicită să accepte plăți sau bunuri, cu excepția cazului în care această persoană cunoaște că cele conținute în certificat nu corespund realității sau nu are cunoștință de acest fapt din cauza unei culpe grave. (4) În cazul în care o persoană menționată într-un certificat drept persoană îndreptățită sau împuternicită să dispună de bunurile din masa succesorală dispune de aceste bunuri în favoarea unei alte persoane, se consideră că acea persoană, dacă acționează pe baza informațiilor atestate în certificat, devine parte la un contract cu o persoană îndreptățită sau împuternicită să dispună de bunurile vizate, cu excepția cazului în care această persoană cunoaște că cele conținute în certificat nu corespund realității sau nu are cunoștință de acest fapt din cauza unei culpe grave. (5) Certificatul constituie un titlu valabil pentru înregistrarea în registrul de publicitate corespunzător a drepturilor atestate de el.				

pe baza informațiilor atestate în certificat, se consideră că acea persoană devine parte într-o tranzacție cu o persoană autorizată să dispună de bunurile vizate, cu excepția cazului în care această persoană știe că cele conținute în certificat nu corespund realității sau nu are cunoștință de acest fapt din cauza unei neglijențe grave. (5) Certificatul constituie un titlu valabil pentru înscrierea bunurilor succesoriale în registrul corespunzător al unui stat membru, fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (2) literele (k) și (l).					
Art. 71 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Rectificarea, modificarea sau retragerea certificatului (1) La cererea oricărei persoane care dovedește că are un interes legitim sau din proprie inițiativă, autoritatea emitentă rectifică certificatul în cazul unei erori de redactare. (2) La cererea unei persoane care dovedește că are un interes legitim sau, în cazurile în care acest lucru este posibil, în temeiul dreptului intern, autoritatea emitentă, din proprie inițiativă, modifică sau retrage certificatul în situația în care s-a stabilit că certificatul sau anumite elemente din certificat nu corespund realității. (3) Autoritatea emitentă informează fără întârziere toate persoanele cărora le-au fost	Art. 1575¹³⁵ proiectul CC Articolul 1575¹³⁵. Rectificarea, modificarea sau retragerea certificatului (1) La cererea oricărei persoane care dovedește că are un interes legitim sau din proprie inițiativă, notarul care a eliberat certificatul trebuie să îl rectifice în cazul unei erori de redactare. (2) La cererea unei persoane care dovedește că are un interes legitim sau din proprie inițiativă, notarul trebuie să modifice sau să retragă certificatul în situația în care s-a stabilit că certificatul sau anumite elemente din certificat nu corespund realității. (3) Notarul trebuie să informeze fără întârziere toate persoanele cărora le-au fost eliberat certificatul cu privire la orice rectificare, modificare sau retragere a acestuia. (4) Dacă într-un registru de publicitate s-a făcut o înregistrare în temeiul certificatului care ulterior este rectificat, modificat sau retras și se poate prezuma că rectificarea înregistrării în registru este posibilă, notarul depune la registru o cerere de notare a rectificării, modificării sau retragerii certificatului. (5) Cererea de rectificarea, modificare sau retragere a	Compatibil			

eliberate copii certificate ale certificatului în temeiul articolului 70 alineatul (1) cu privire la orice rectificare, modificare sau retragere a acestuia.	certificatului se poate înainta în termen de 3 ani după ce persoana care solicită rectificarea, modificarea sau retragerea a cunoscut sau trebuia să cunoască că cele conținute în certificat nu corespund realității, dar nu mai târziu de 10 ani din momentul deschiderii moștenirii.				
Art. 72 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Căi de atac (1) Hotărârile luate de autoritatea emitentă în temeiul articolului 67 pot fi contestate de orice persoană care are dreptul să solicite un certificat. Hotărârile luate de autoritatea emitentă în temeiul articolului 71 și al articolului 73 alineatul (1) litera (a) pot fi contestate de orice persoană care dovedește că are un interes legitim. Contestația se înaintează unei autorități judiciare din statul membru al autorității emitente, în conformitate cu legislația acelui stat. (2) În cazul în care, ca urmare a contestației menționate la alineatul (1), se stabilește faptul că certificatul nu corespunde realității, autoritatea judiciară competentă rectifică, modifică sau retrage certificatul sau asigură rectificarea, modificarea sau retragerea certificatului de către autoritatea emitentă. În cazul în care, ca rezultat al contestației menționate la alineatul (1), se stabilește că	Art. 1575¹³⁶ proiectul CC Articolul 1575¹³⁶. Contestarea actelor notarului (1) Eliberarea certificatului poate fi contestată în instanța de judecată de oricare dintre persoanele prevăzute de dispozițiile art. 1575¹¹⁸ alin. (1). (2) Actele adoptate de notarul în temeiul dispozițiilor art. 1575¹³⁵ și al art. 1575¹³⁷ alin. (1) lit. a) pot fi contestate în instanța de judecată de orice persoană care dovedește că are un interes legitim. (3) În cazul în care, ca urmare a contestației menționate la alin. (1) sau (2), se stabilește faptul că certificatul nu corespunde realității, instanța de judecată competentă rectifică, modifică sau retrage certificatul sau asigură rectificarea, modificarea sau retragerea certificatului de către notarul care l-a eliberat. (4) În cazul în care, ca rezultat al contestației menționate la alin. (1) sau (2), se stabilește că eliberarea certificatului a fost refuzată în mod nejustificat, instanța de judecată eliberează certificatul sau se asigură că notarul reexaminează cazul și adoptă un nou act.	Compatibil			

eliberarea certificatului a fost refuzată în mod nejustificat, autoritatea judiciară competentă eliberează certificatul sau se asigură că autoritatea emitentă reexaminează cazul și ia o nouă hotărâre.					
Art. 73 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 Suspendarea efectelor certificatului (1) Efectele certificatului pot fi suspendate de către: (a) autoritatea emitentă, la cererea oricărei a persoane care dovedește că are un interes) legitim, în cursul unei modificări sau retrageri a certificatului în temeiul articolului 71; sau (a) autoritatea judiciară, la cererea oricărei b) persoane care are dreptul să conteste o) hotărâre adoptată de autoritatea emitentă în temeiul articolului 72, în cursul unei astfel de contestații. (2) Autoritatea emitentă sau, după caz, autoritatea judiciară informează fără întârziere toate persoanele cărora le-au fost eliberate copii certificate ale certificatului în temeiul articolului 70 alineatul (1) cu privire la orice suspendare a efectelor certificatului.	Art. 1575¹³⁷ proiectul CC Articolul 1575¹³⁷. Suspendarea efectelor certificatului (1) Efectele certificatului pot fi suspendate de către: a) notarul care l-a eliberat, la cererea oricărei persoane care dovedește că are un interes legitim, în cursul unei modificări sau retrageri a certificatului în temeiul dispozițiilor art. 1575¹³⁵; b) instanța de judecată, la cererea oricărei persoane care a contestat un act al notarului în temeiul dispozițiilor art. 1575¹³⁶, în cursul unei astfel de contestații. (2) Notarul sau, după caz, instanța de judecată informează fără întârziere toate persoanele cărora le-au fost eliberate certificatul cu privire la orice suspendare a efectelor certificatului. (3) Pe durata suspendării efectelor certificatului nu se mai pot elibera alte exemplare ale certificatului.	Comaptibil			

Pe durata suspendării efectelor certificatului nu se mai pot elibera alte copii certificate ale certificatului.					
Art. 74-84 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012	Prevederi UE neaplicabile				
Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I)					
Art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Domeniul de aplicare material (1) Prezentul regulament se aplică obligațiilor contractuale în materie civilă și comercială, în situațiile care există un conflict de legi. Regulamentul nu se aplică, în special, în materie fiscală, vamală sau administrativă. (2) Sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament: (aspectele privind starea sau capacitatea a persoanelor fizice, fără a aduce atingere) articolului 13; (obligațiile rezultate din relații de familie și b din relațiile care, în conformitate cu legea) care le este aplicabilă, sunt considerate ca având efecte comparabile, inclusiv obligații de întreținere; (obligațiile rezultate din aspectele c patrimoniale ale regimurilor matrimoniale,) din aspectele patrimoniale ale relațiilor care	Art. 1611¹⁵ proiectul CC Articolul 1611¹⁵. Domeniul de aplicare al capitolului (1) Sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului capitol: a) aspectele privind starea sau capacitatea persoanelor fizice, fără a aduce atingere art. 1611⁹; b) obligațiile rezultate din relații de familie și din relațiile care, în conformitate cu legea care le este aplicabilă, sunt considerate ca având efecte comparabile, inclusiv obligații de întreținere; c) obligațiile rezultate din aspectele patrimoniale ale regimurilor matrimoniale, din aspectele patrimoniale ale relațiilor care sunt considerate, în conformitate cu legea care le este aplicabilă, ca având efecte comparabile cu cele ale căsătoriei, precum și obligațiile care decurg din testamente și succesiuni; d) obligațiile rezultate din cambii, cecuri și bilete la ordin, precum și alte instrumente negociabile, în măsura în care obligațiile care decurg din astfel de instrumente negociabile derivă din caracterul lor negociabil; e) convențiile de arbitraj și convențiile privind alegerea instanței competente; f) aspectele reglementate de dreptul societăților comerciale și al altor organisme, constituite sau nu ca persoane juridice, precum	Compatibil			

sunt considerate, în conformitate cu legea care le este aplicabilă, ca având efecte comparabile cu cele ale căsătoriei, precum și obligațiile care decurg din testamente și succesiuni; (obligațiile rezultate din cambii, cecuri și d bilete la ordin, precum și alte instrumente) negociabile, în măsura în care obligațiile care decurg din astfel de instrumente negociabile derivă din caracterul lor negociabil; (convențiile de arbitraj și convențiile privind e alegerea instanței competente;) (aspectele reglementate de dreptul societăților f comerciale și al altor organisme, constituite) sau nu ca persoane juridice, precum constituirea, prin înregistrare sau în alt mod, capacitatea juridică, organizarea internă sau dizolvarea societăților și a altor organisme, constituite sau nu ca persoane juridice, și răspunderea personală a asociaților și membrilor acestora pentru obligațiile societății sau ale organismului; (chestiunea de a ști dacă un reprezentant g poate angaja față de terți răspunderea) persoanei pe seama căreia pretinde că acționează sau dacă un organ al unei societăți sau al altui organism, constituit sau nu ca persoană juridică, poate angaja față de terți răspunderea respectivei societăți sau a respectivului organism;	constituirea, prin înregistrare sau în alt mod, capacitatea juridică, organizarea internă sau dizolvarea societăților și a altor organisme, constituite sau nu ca persoane juridice, și răspunderea personală a asociaților și membrilor acestora pentru obligațiile societății sau ale organismului; g) chestiunea de a ști dacă un reprezentant poate angaja față de terți răspunderea persoanei pe seama căreia pretinde că acționează sau dacă un organ al unei societăți sau al altui organism, constituit sau nu ca persoană juridică, poate angaja față de terți răspunderea respectivei societăți sau a respectivului organism; h) constituirea de fiducii și raporturile dintre constitutorii, fiduciarii și beneficiarii acestora; i) obligațiile care decurg din înțelegeri care au avut loc înainte de semnarea unui contract. j) contractele de asigurare ce decurg din activități desfășurate de organizații, altele decât întreprinderile al căror obiect este de a plăti indemnizații persoanelor angajate sau liber-profesioniste care aparțin unei întreprinderi sau grup de întreprinderi, ori unui sector profesional sau interprofesional, în caz de deces, supraviețuire, întrerupere sau reducere a activității, sau în caz de boală profesională sau provocată de accidente de muncă. (2) Prezentul capitol nu se aplică în ceea ce privește probele și aspectele de procedură, fără a aduce atingere art. 1611¹⁴.”				

(constituirea de trusturi și raporturile dintre h fondatorii, administratorii și beneficiarii) acestora; (obligațiile care decurg din înțelegeri care au i avut loc înainte de semnarea unui contract.) (contractele de asigurare ce decurg din j activități desfășurate de organizații, altele) decât întreprinderile menționate la articolul 2 din Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață ⁽¹⁴⁾, al căror obiect este de a plăti indemnizații persoanelor angajate sau liber-profesioniste care aparțin unei întreprinderi sau grup de întreprinderi, ori unui sector profesional sau interprofesional, în caz de deces, supraviețuire, întrerupere sau reducere a activității, sau în caz de boală profesională sau provocată de accidente de muncă. (3) Presentul regulament nu se aplică în ceea ce privește probele și aspectele de procedură, fără a aduce atingere articolului 18. (4) În sensul prezentului regulament, termenul de „stat membru” definește statele membre cărora li se aplică prezentul regulament. Cu toate acestea, la articolul 3 alineatul (4) și la articolul 7, termenul desemnează toate statele membre.					
Art. 3 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Libertatea de alegere	Art. 1610 proiectul CC + 1610, alin. (1) și (4) din Cod Civil 1) titlul articolului se modifică și va avea următorul cuprins: „Articolul 1610. Libertatea de alegere”;				

(1) Contractul este guvernat de legea aleasă de către părți. Această alegere trebuie să fie expresă sau să rezulte, cu un grad rezonabil de certitudine, din clauzele contractuale sau din împrejurările cauzei. Prin alegerea lor, părțile pot desemna legea aplicabilă întregului contract sau numai unei părți din acesta. (2) Părțile pot conveni, în orice moment, să supună contractul altei legi decât cea care îl guverna anterior, fie în baza unei alegeri anterioare în temeiul prezentului articol, fie în temeiul altor dispoziții ale prezentului regulament. Orice modificare efectuată de către părți cu privire la legea aplicabilă, care intervine ulterior încheierii contractului, nu aduce atingere validității formei contractului în sensul articolului 11 și nu afectează în mod negativ drepturile terților. (3) În cazul în care toate elementele relevante pentru situația respectivă, în momentul în care are loc alegerea, se află în altă țară decât aceea a cărei lege a fost aleasă, alegerea făcută de părți nu aduce atingere aplicării dispozițiilor legii acelei alte țări, de la care nu se poate deroga prin acord. (4) În cazul în care toate elementele relevante pentru situația respectivă, în momentul în care are loc alegerea, se află în unul sau mai multe	(1) Contractul este guvernat de legea aleasă prin consens de părți. ... (4) Legea aplicabilă poate fi determinată de părțile contractului în orice moment, atât la încheierea lui, cât și în orice moment ulterior. Părțile contractului sînt în drept să convină oricînd asupra modificării legii aplicabile.				

state membre, alegerea de către părți a unei legi aplicabile, alta decât cea a unui stat membru, nu aduce atingere aplicării în mod corespunzător a dispozițiilor de drept comunitar de la care nu se poate deroga prin convenție, după caz, astfel cum au fost transpuse în statul membru al instanței competente. (5) Existența și valabilitatea consimțământului părților cu privire la alegerea legii aplicabile se determină în conformitate cu dispozițiile articolelor 10, 11 și 13.					
Art. 4 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Legea aplicabilă în absența alegerii (1) În măsura în care legea aplicabilă contractului nu a fost aleasă în conformitate cu articolul 3, și fără a aduce atingere articolelor 5-8, legea aplicabilă contractului se determină după cum urmează: (contractul de vânzare-cumpărare de bunuri a este reglementat de legea țării în care își are) reședința obișnuită vânzătorul; (contractul de prestări servicii este b reglementat de legea țării în care își are) reședința obișnuită prestatorul de servicii; (contractul privind un drept real imobiliar sau c privind dreptul de locațiune asupra unui	Art. 1611¹ proiectul CC „Articolul 1611¹. Legea aplicabilă în absența alegerii (1) În măsura în care legea aplicabilă contractului nu a fost aleasă în conformitate cu art. 1610, și fără a aduce atingere art. 1611²-1611⁵, legea aplicabilă contractului se determină după cum urmează: a) contractul de vânzare-cumpărare de bunuri este reglementat de legea țării în care își are reședința obișnuită vânzătorul; b) contractul de prestări servicii este reglementat de legea țării în care își are reședința obișnuită prestatorul de servicii; c) contractul privind un drept real imobiliar sau privind dreptul de locațiune asupra unui imobil este reglementat de legea țării în care este situat imobilul; d) fără a aduce atingere lit. c), contractul de locațiune având drept obiect folosința privată și temporară a unui imobil pe o perioadă de maximum 6 luni consecutive este reglementat de legea țării în care își are reședința obișnuită proprietarul, cu condiția ca locatarul să fie o persoană fizică și să își aibă reședința obișnuită în același stat;	Compatibil			

) imobil este reglementat de legea țării în care este situat imobilul; (fără a aduce atingere literei (c), contractul de d locațiune având drept obiect folosința privată) și temporară a unui imobil pe o perioadă de maximum șase luni consecutive este reglementat de legea țării în care își are reședința obișnuită proprietarul, cu condiția ca locatarul să fie o persoană fizică și să își aibă reședința obișnuită în aceeași țară; (contractul de franciză este reglementat de e legea țării în care își are reședința obișnuită) beneficiarul francizei; (contractul de distribuție este reglementat de f legea țării în care își are reședința obișnuită) distribuitorul; (contractul de vânzare-cumpărare de bunuri la g licitație este reglementat de legea țării în care) are loc licitația, dacă se poate stabili care este acest loc; (orice contract încheiat în cadrul unui sistem h multilateral, care reunește sau facilitează) reunirea de interese multiple de vânzare-cumpărare de instrumente financiare ale terților, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 17 din Directiva	e) contractul de franciză este reglementat de legea țării în care își are reședința obișnuită beneficiarul francizei; f) contractul de distribuție este reglementat de legea țării în care își are reședința obișnuită distribuitorul; g) contractul de vânzare-cumpărare de bunuri la licitație este reglementat de legea țării în care are loc licitația, dacă se poate stabili care este acest loc; h) orice contract încheiat în cadrul unui sistem multilateral, care reunește sau facilitează reunirea de interese multiple de vânzare-cumpărare de instrumente financiare ale terților, astfel cum sunt definite de Legea privind piața de capital, în conformitate cu normele nediscreționare, și care este reglementat de o lege unică, este reglementat de legea respectivă. (2) În cazul în care contractului nu i se aplică alin. (1) sau în care elementelor contractului li s-ar aplica mai multe dintre lit. a)-h) de la alin. (1), contractul este reglementat de legea statului în care își are reședința obișnuită partea contractantă care efectuează prestația caracteristică. (3) În cazul în care din ansamblul circumstanțelor cauzei rezultă fără echivoc că respectivul contract are în mod vădit o legătură mai strânsă cu un alt stat decât cea menționată la alin. (1) sau (2), se aplică legea din acel alt stat. (4) În cazul în care legea aplicabilă nu poate fi determinată în temeiul alin. (1) sau (2), contractul este reglementat de legea țării cu care are cele mai strânse legături.				

2004/39/CE, în conformitate cu normele nediscreționare, și care este reglementat de o lege unică, este reglementat de legea respectivă. (2) În cazul în care contractului nu i se aplică alineatul (1) sau în care elementelor contractului li s-ar aplica mai multe dintre literele (a)-(h) de la alineatul (1), contractul este reglementat de legea țării în care își are reședința obișnuită partea contractantă care efectuează prestația caracteristică. (3) În cazul în care din ansamblul circumstanțelor cauzei rezultă fără echivoc că respectivul contract are în mod vădit o legătură mai strânsă cu o altă țară decât cea menționată la alineatele (1) sau (2), se aplică legea din acea altă țară. (4) În cazul în care legea aplicabilă nu poate fi determinată în temeiul alineatelor (1) sau (2), contractul este reglementat de legea țării cu care are cele mai strânse legături.					
Art. 5 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Contractele de transport (1) În măsura în care legea aplicabilă contractului de transport de mărfuri nu a fost aleasă de părți în conformitate cu articolul 3,	Art. 1611² proiectul CC Articolul 1611². Contractele de transport (1) În măsura în care legea aplicabilă contractului de transport de mărfuri nu a fost aleasă de părți în conformitate cu art. 1610, legea aplicabilă este legea țării în care își are reședința obișnuită transportatorul, cu condiția ca locul de încărcare sau cel de livrare sau reședința obișnuită a expeditorului să fie, de	Compatibil			

legea aplicabilă este legea țării în care își are reședința obișnuită transportatorul, cu condiția ca locul de încărcare sau cel de livrare sau reședința obișnuită a expeditorului să fie, de asemenea, situate în țara respectivă. În cazul în care aceste cerințe nu sunt întrunite, se aplică legea țării în care este situat locul de livrare convenit de către părți. (2) În măsura în care legea aplicabilă contractului de transport de pasageri nu a fost aleasă de părți în conformitate cu al doilea paragraf, legea aplicabilă este legea țării în care își are reședința obișnuită pasagerul, cu condiția ca locul de plecare sau cel de sosire să fie, de asemenea, situate în țara respectivă. Dacă nu sunt întrunite aceste cerințe, se aplică legea țării în care își are reședința obișnuită transportatorul. Părțile pot alege ca lege aplicabilă contractului de transport de pasageri în conformitate cu articolul 3 numai legea țării în care: (a) se află reședința obișnuită a pasagerului; sau (b) se află reședința obișnuită a transportatorului; sau (c) se află sediul administrației centrale al transportatorului; sau	asemenea, situate în țara respectivă. În cazul în care aceste cerințe nu sunt întrunite, se aplică legea țării în care este situat locul de livrare convenit de către părți. (2) În măsura în care legea aplicabilă contractului de transport de pasageri nu a fost aleasă de părți în conformitate cu alin. (1), legea aplicabilă este legea țării în care își are reședința obișnuită pasagerul, cu condiția ca locul de plecare sau cel de sosire să fie, de asemenea, situate în țara respectivă. Dacă nu sunt întrunite aceste cerințe, se aplică legea țării în care își are reședința obișnuită transportatorul. (3) Părțile pot alege ca lege aplicabilă contractului de transport de pasageri în conformitate cu art. 1610 numai legea țării în care: a) se află reședința obișnuită a pasagerului; sau b) se află reședința obișnuită a transportatorului; sau c) se află sediul administrației centrale al transportatorului; sau d) este situat locul de plecare; sau e) este situat locul de sosire. (3) În cazul în care, în lipsa unei alegeri a legii aplicabile, rezultă fără echivoc din ansamblul circumstanțelor cauzei că respectivul contract are în mod vădit o legătură mai strânsă cu un alt stat decât cel menționat la alin. (1) sau (2), se aplică legea din acel alt stat.				

(d) este situat locul de plecare; sau (e) este situat locul de sosire. (3) În cazul în care, în lipsa unei alegeri a legii aplicabile, rezultă fără echivoc din ansamblul circumstanțelor cauzei că respectivul contract are în mod vădit o legătură mai strânsă cu o altă țară decât cea menționată la alineatele (1) sau (2), se aplică legea din acea altă țară.					
Art. 6 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Contractele încheiate cu consumatorii (1) Fără a aduce atingere articolelor 5 și 7, contractul încheiat de o persoană fizică într-un scop care poate fi considerat ca neavând legătură cu activitatea sa profesională („consumatorul”) cu o altă persoană, care acționează în exercitarea activității sale profesionale („profesionistul”), este reglementat de legea statului în care își are reședința obișnuită consumatorul, cu condiția ca profesionistul: (să-și desfășoare activitatea comercială sau a profesională în țara în care își are reședința) obișnuită consumatorul; sau (prin orice mijloace, să-și direcționeze b activitățile către țara în cauză sau către mai) multe țări, printre care și țara în cauză,	Art. 1611³ proiectul CC Articolul 1611³. Contractele încheiate cu consumatorii (1) Fără a aduce atingere art. 1611² și 1611⁴, contractul încheiat de un consumator cu un profesionist, este reglementat de legea statului în care își are reședința obișnuită consumatorul, cu condiția ca profesionistul: a) să-și desfășoare activitatea comercială sau profesională în țara în care își are reședința obișnuită consumatorul; sau b) prin orice mijloace, să-și direcționeze activitățile către țara în cauză sau către mai multe țări, printre care și țara în cauză, și ca respectivul contract să se înscrie în sfera activităților respective. (2) Fără a aduce atingere alin. (1), părțile pot alege legea aplicabilă unui contract care îndeplinește cerințele prevăzute la alin. (1), în conformitate cu art. 1610. Cu toate acestea, o astfel de alegere nu poate priva consumatorul de protecția acordată acestuia prin dispoziții de la care nu se poate deroga prin convenție, în temeiul legii care, în lipsa unei alegeri, ar fi fost aplicabilă în conformitate cu alin. (1). (3) În cazul în care cerințele prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b) nu sunt îndeplinite, legea aplicabilă unui contract încheiat între un consumator și un profesionist se stabilește conform art. 1610 și	Compatibil			

și ca respectivul contract să se înscrie în sfera activităților respective. (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), părțile pot alege legea aplicabilă unui contract care îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (1), în conformitate cu articolul 3. Cu toate acestea, o astfel de alegere nu poate priva consumatorul de protecția acordată acestuia prin dispoziții de la care nu se poate deroga prin convenție, în temeiul legii care, în lipsa unei alegeri, ar fi fost aplicabilă în conformitate cu alineatul (1). (3) În cazul în care cerințele prevăzute la alineatul (1) litera (a) sau (b) nu sunt respectate, legea aplicabilă unui contract încheiat între un consumator și un profesionist se stabilește conform articolelor 3 și 4. (4) Alineatele (1) și (2) nu se aplică următoarelor contracte: (contractelor de prestări servicii în temeiul a cărora serviciile sunt prestate consumatorului) exclusiv într-o altă țară decât în cea în care acesta își are reședința obișnuită; (contractelor de transport, altele decât b contractele privind pachetele de servicii turistice în înțelesul Directivei 90/314/CEE a Consiliului din 13 iunie 1990 privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe	1611. (4) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu se aplică următoarelor contracte: a) contractelor de prestări servicii în temeiul cărora serviciile sunt prestate consumatorului exclusiv într-un alt stat decât în cel în care acesta își are reședința obișnuită; b) contractelor de transport, altele decât contractele privind pachetele de servicii de călătorie în înțelesul art. 1131; c) contractelor privind un drept real imobiliar sau privind dreptul de locațiune asupra unui bun imobil, altele decât contractele referitoare la unele produse de vacanță în înțelesul art. 1145¹ și 1145²; d) drepturilor și obligațiilor care constituie un instrument financiar și drepturilor și obligațiilor care constituie clauzele și condițiile care reglementează emisiunea sau oferta publică și ofertele de preluare de valori mobiliare și subscrierea și răscumpărarea de unități ale organismelor de plasament colectiv cu condiția ca aceste activități să nu constituie prestări de servicii financiare; e) contractelor încheiate în cadrul unui sistem care intră în domeniul de aplicare al art. 1611¹ alin. (1) lit. (h).				

și circuite ⁽¹⁵⁾; (contractelor privind un drept real imobiliar c sau privind dreptul de locațiune asupra unui) bun imobil, altele decât contractele referitoare la dreptul de folosință pe o perioadă determinată, în sensul Directivei 94/47/CE; (drepturilor și obligațiilor care constituie un d instrument financiar și drepturilor și) obligațiilor care constituie clauzele și condițiile care reglementează emisiunea sau oferta publică și ofertele publice de preluare de valori mobiliare negociabile și subscrierea și răscumpărarea de unități ale organismelor de plasament colectiv cu condiția ca aceste activități să nu constituie prestări de servicii financiare; (contractele încheiate în cadrul unui sistem e care intră în domeniul de aplicare al) articolului 4 alineatul (1) litera (h).					
Art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Contractele de asigurare (1) Prezentul articol se aplică contractelor menționate la alineatul (2), indiferent dacă riscul asigurat este situat sau nu într-un stat membru, precum și tuturor celorlalte contracte de	Art. 1611 ⁴ proiectul CC Articolul 1611⁴. Contractele de asigurare (1) Prezentul articol se aplică contractelor menționate la alin. (2), indiferent dacă riscul asigurat este situat sau nu într-un stat, precum și tuturor celorlalte contracte de asigurare care acoperă riscuri situate pe teritoriul altor state. Prezentul articol nu se aplică contractelor de reasigurare. (2) Contractele de asigurare care acoperă riscuri majore, în	Compatibil			

asigurare care acoperă riscuri situate pe teritoriul statelor membre. Prezentul articol nu se aplică contractelor de reasigurare. (2) Contractele de asigurare care acoperă riscuri majore, în sensul articolului 5 litera (d) din Prima Directivă 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă, alta decât asigurarea de viață⁽¹⁶⁾, sunt reglementate de legea aleasă de părți în conformitate cu articolul 3 din prezentul regulament. În măsura în care legea aplicabilă nu a fost aleasă de părți, contractele de asigurare sunt reglementate de legea țării în care își are reședința obișnuită asigurătorul. Atunci când din ansamblul circumstanțelor cauzei rezultă fără echivoc faptul că respectivul contract are în mod vădit legături mai strânse cu o altă țară, se aplică legea acelei alte țări. (3) În cazul unui contract de asigurare, altul decât cele cărora li se aplică alineatul (2), părțile pot alege, în conformitate cu articolul 3, numai una dintre următoarele legi: (legea oricărui stat membru în care este situat a riscul în momentul încheierii contractului;)	sensul legislației cu privire la asigurări, sunt reglementate de legea aleasă de părți în conformitate cu art. 1611. (3) În măsura în care legea aplicabilă nu a fost aleasă de părți, contractele de asigurare sunt reglementate de legea țării în care își are reședința obișnuită asigurătorul. Atunci când din ansamblul circumstanțelor cauzei rezultă fără echivoc faptul că respectivul contract are în mod vădit legături mai strânse cu un alt stat, se aplică legea acelui alt stat. (4) În cazul unui contract de asigurare, altul decât cele cărora li se aplică alin. (2) sau (3), părțile pot alege, în conformitate cu art. 1610, numai una dintre următoarele legi: a) legea oricărui stat în care este situat riscul în momentul încheierii contractului; b) legea țării în care își are reședința obișnuită titularul poliței de asigurare; c) în cazul asigurărilor de viață, legea statului al cărui cetățean este titularul poliței de asigurare; d) pentru contractele de asigurare care acoperă riscuri limitate la evenimente care survin într-un alt stat decât cel în care este situat riscul, legea respectivului stat; e) în cazul în care titularul poliței dintr-un contract căruia i se aplică prezentul alineat exercită o activitate comercială sau industrială ori o profesie liberală, iar contractul de asigurare acoperă două sau mai multe riscuri legate de respectivele activități și sunt situate în state diferite, legea oricăruia dintre statele în cauză sau legea țării în care își are reședința obișnuită titularul poliței. (5) Atunci când, în cazurile vizate la alin. (4) lit. a), b) sau e), statul menționat acordă o mai mare libertate în ceea ce privește alegerea legii aplicabile contractelor de asigurare, părțile se pot prevala de această libertate. (6) În măsura în care legea aplicabilă nu a fost aleasă de părți în conformitate cu alin. (4) sau (5), acestor contracte li se aplică				

(legea țării în care își are reședința obișnuită b titularul poliței de asigurare;) (în cazul asigurărilor de viață, legea statului c membru al cărui cetățean este titularul poliței) de asigurare; (pentru contractele de asigurare care acoperă d riscuri limitate la evenimente care survin) într-un alt stat membru decât cel în care este situat riscul, legea respectivului stat membru; (în cazul în care titularul poliței dintr-un e contract cărui i se aplică prezentul alineat) exercită o activitate comercială sau industrială ori o profesie liberală, iar contractul de asigurare acoperă două sau mai multe riscuri legate de respectivele activități și sunt situate în state membre diferite, legea oricărui dintre statele membre în cauză sau legea țării în care își are reședința obișnuită titularul poliței. Atunci când, în cazurile vizate la literele (a), (b) sau (e), statele membre menționate acordă o mai mare libertate în ceea ce privește alegerea legii aplicabile contractelor de asigurare, părțile se pot prevala de această libertate.	legea statului în care este situat riscul în momentul încheierii contractului. (7) Contractelor de asigurare care acoperă riscuri pentru care un stat impune obligativitatea asigurării li se aplică următoarele norme suplimentare: a) contractul de asigurare nu îndeplinește obligația de asigurare, decît în cazul în care respectă dispozițiile specifice stabilite în legătură cu asigurarea respectivă de statul care impune obligația. În cazul în care legea statului în care este situat riscul conține dispoziții contrare celor ale legii statului care impune obligația de a încheia o asigurare, prevalează cea din urmă; b) un stat poate stabili ca, prin derogare de la alin. (2)-(6), contractul de asigurare să fie reglementat de legea statului care impune obligația de asigurare. (8) În sensul alin. (6) și (7), contractul de asigurare care acoperă riscuri situate în mai multe state se consideră a constitui mai multe contracte, fiecare avînd legătură cu un singur stat. (9) În sensul prezentului articol, țara în care este situat riscul se determină conform legislației privind asigurările. În cazul asigurărilor de viață, țara în care este situat riscul este țara angajamentului privind asigurările.			

În măsura în care legea aplicabilă nu a fost aleasă de părți în conformitate cu prezentul alineat, acestor contracte li se aplică legea statului membru în care este situat riscul în momentul încheierii contractului. (4) Contractelor de asigurare care acoperă riscuri pentru care un stat membru impune obligativitatea asigurării li se aplică următoarele norme suplimentare: (contractul de asigurare nu îndeplinește a obligația de asigurare, decât în cazul în care) respectă dispozițiile specifice stabilite în legătură cu asigurarea respectivă de statul membru care impune obligația. În cazul în care legea statului membru în care este situat riscul conține dispoziții contrare celor ale legii statului membru care impune obligația de a încheia o asigurare, prevalează cea din urmă; (un stat membru poate stabili ca, prin b derogare de la alineatele (2) și (3), contractul) de asigurare să fie reglementat de legea statului membru care impune obligația de asigurare. (5) În sensul alineatului (3) al treilea paragraf și al alineatului (4), contractul de asigurare care acoperă riscuri situate în mai multe state membre					

se consideră a constitui mai multe contracte, fiecare având legătură cu un singur stat membru. (6) În sensul prezentului articol, țara în care este situat riscul este determinată în conformitate cu articolul 2 litera (d) din a Doua Directivă 88/357/CEE a Consiliului din 22 iunie 1988 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă, alta decât asigurarea de viață, de stabilire a dispozițiilor destinate să faciliteze exercitarea efectivă a libertății de a presta servicii⁽¹⁷⁾, iar, în cazul asigurărilor de viață, țara în care este situat riscul este țara angajamentului în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2002/83/CE.					
Art. 8 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Contractele individuale de muncă (1) Contractul individual de muncă este reglementat de legea aleasă de părți în conformitate cu articolul 3. Cu toate acestea, o astfel de alegere nu poate priva angajatul de protecția acordată acestuia în temeiul dispozițiilor de la care nu se poate deroga prin convenție în virtutea legii care, în absența unei alegeri, ar fi fost aplicabilă în temeiul alineatelor (2), (3) și (4) din prezentul articol. (2) În măsura în care legea aplicabilă	Art. 1611⁵ proiectul CC Articolul 1611⁵. Contractele individuale de muncă (1) Contractul individual de muncă este reglementat de legea aleasă de părți în conformitate cu art. 1610. Cu toate acestea, o astfel de alegere nu poate priva angajatul de protecția acordată acestuia în temeiul dispozițiilor de la care nu se poate deroga prin convenție în virtutea legii care, în absența unei alegeri, ar fi fost aplicabilă în temeiul alin. (2)-(4) din prezentul articol. (2) În măsura în care legea aplicabilă contractului individual de muncă nu a fost aleasă de părți, contractul este reglementat de legea țării în care sau, în lipsă, din care angajatul își desfășoară în mod obișnuit activitatea în executarea contractului. În cazul în care angajatul este angajat temporar într-un alt stat, nu se consideră că și-a schimbat locul de desfășurare a muncii în mod obișnuit.	Compatibil			

contractului individual de muncă nu a fost aleasă de părți, contractul este reglementat de legea țării în care sau, în lipsă, din care angajatul își desfășoară în mod obișnuit activitatea în executarea contractului. În cazul în care angajatul este angajat temporar într-o altă țară, nu se consideră că și-a schimbat locul de desfășurare a muncii în mod obișnuit. (3) În cazul în care legea aplicabilă nu poate fi determinată în temeiul alineatului (2), contractul este reglementat de legea țării în care este situată unitatea angajatoare. (4) În cazul în care reiese din circumstanțele de ansamblu ale cazului că respectivul contract are o legătură mai strânsă cu o altă țară decât cea menționată la alineatul (2) sau (3), se aplică legea acelei alte țări.	(3) În cazul în care legea aplicabilă nu poate fi determinată în temeiul alin. (2), contractul este reglementat de legea țării în care este situată unitatea angajatoare. (4) În cazul în care reiese din circumstanțele de ansamblu ale cazului că respectivul contract are o legătură mai strânsă cu un alt stat decât cel menționat la alin. (2) sau (3), se aplică legea acelui alt stat.				
Art. 9 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Norme de aplicare imediată (1) Normele de aplicare imediată sunt norme a căror respectare este privită drept esențială de către o anumită țară pentru salvagardarea intereselor sale publice, precum organizarea politică, socială sau economică, în asemenea măsură, încât aceste norme sunt aplicabile oricărei situații care intră în domeniul lor de aplicare, indiferent de legea aplicabilă	Art. 1582 proiectul CC Articolul 1582. Norme de aplicare imediată (1) Normele de aplicare imediată sunt norme a căror respectare este privită drept esențială de către un anumit stat pentru salvagardarea intereselor sale publice, precum organizarea politică, socială sau economică, în asemenea măsură, încât aceste norme sunt aplicabile oricărei situații care intră în domeniul lor de aplicare, indiferent de legea aplicabilă raportului juridic în temeiul dispozițiilor prezentei cărți. (2) Dispozițiile prezentei cărți nu restrâng aplicarea normelor de aplicare imediată din legea Republicii Moldova. (3) Pot fi aplicate normele de aplicare imediată cuprinse în legea	Comaptibil			

contractului în temeiul prezentului regulament. (2) Prezentul regulament nu restrânge aplicarea normelor de aplicare imediată din legea instanței sesizate. (3) Este posibilă aplicarea normelor de aplicare imediată cuprinse în legea țării în care obligațiile care rezultă din contract trebuie să fie sau au fost executate, în măsura în care aceste norme de aplicare imediată antrenează nelegalitatea executării contractului. Pentru a decide dacă aceste dispoziții să fie puse în aplicare, se ține cont de natura și de obiectul acestora, precum și de consecințele aplicării sau neaplicării lor.	altui stat pentru reglementarea unui raport juridic cu element de extraneitate, dacă raportul juridic prezintă strânse legături cu legea acelui stat, iar interesele legitime ale părților o impun. (4) Pentru a decide dacă dispozițiile prevăzute la alin. (3) să fie puse în aplicare, se ține cont de natura și de obiectul acestora, precum și de consecințele aplicării sau neaplicării lor.				
Art. 10 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Consimțământul și validitatea de fond (1) Existența și validitatea contractului sau a oricărei clauze contractuale sunt determinate de legea care l-ar reglementa în temeiul prezentului regulament, dacă contractul sau clauza respectivă ar fi valabile. (2) Cu toate acestea, pentru a stabili faptul că nu și-a dat consimțământul, o parte poate să invoce legea țării în care își are reședința obișnuită, dacă din circumstanțele respective reiese faptul că nu ar fi rezonabil să se stabilească efectul comportamentului său în conformitate cu legea menționată la alineatul (1).	Art. 1611⁶ proiectul CC Articolul 1611⁶. Consimțământul și validitatea de fond (1) Existența și validitatea contractului sau a oricărei clauze contractuale sunt determinate de legea care l-ar reglementa în temeiul prezentului capitol, dacă contractul sau clauza respectivă ar fi valabile. (2) Cu toate acestea, pentru a stabili faptul că nu și-a dat consimțământul, o parte poate să invoce legea țării în care își are reședința obișnuită, dacă din circumstanțele respective reiese faptul că nu ar fi rezonabil să se stabilească efectul comportamentului său în conformitate cu legea menționată la alin. (1).	Compatibil			

Art. 11 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Validitatea de formă (1) Contractul încheiat între persoane, sau reprezentanți ai acestora, care se află în aceeași țară în momentul încheierii contractului este considerat valabil din punct de vedere al formei dacă îndeplinește condițiile de formă prevăzute de legea care îl reglementează pe fond, în conformitate cu prezentul regulament sau de legea țării în care se încheie contractul. (2) Contractul încheiat între persoanele, sau reprezentanții acestora, care se află în țări diferite în momentul încheierii contractului este considerat valabil din punct de vedere al formei dacă îndeplinește condițiile de formă prevăzute de legea care îl reglementează pe fond, în conformitate cu prezentul regulament, sau de legea oricărei țări în care se află oricare dintre părți sau reprezentanții acestora la momentul încheierii contractului, sau de legea țării în care, la data respectivă, își avea reședința obișnuită oricare dintre părțile contractante. (3) Actul juridic unilateral menit să producă efecte juridice aflat în legătură cu un contract încheiat sau care urmează să fie încheiat este	Art. 1611⁷ proiectul CC Articolul 1611⁷. Condițiile de validitate de formă (1) Contractul încheiat între persoane, sau reprezentanți ai acestora, care se află în același stat în momentul încheierii contractului este considerat valabil din punct de vedere al formei dacă îndeplinește condițiile de formă prevăzute de legea care îl reglementează pe fond, în conformitate cu prezentul capitol sau de legea țării în care se încheie contractul. (2) Contractul încheiat între persoanele, sau reprezentanții acestora, care se află în țări diferite în momentul încheierii contractului este considerat valabil din punct de vedere al formei dacă îndeplinește condițiile de formă prevăzute de legea care îl reglementează pe fond, în conformitate cu prezentul capitol, sau de legea oricărei țări în care se află oricare dintre părți sau reprezentanții acestora la momentul încheierii contractului, sau de legea țării în care, la data respectivă, își avea reședința obișnuită oricare dintre părțile contractante. (3) Actul juridic unilateral menit să producă efecte juridice aflat în legătură cu un contract încheiat sau care urmează să fie încheiat este considerat a fi valabil din punct de vedere al formei dacă îndeplinește cerințele de formă prevăzute de legea care reglementează sau ar reglementa contractul pe fond în conformitate cu prezentul capitol, sau de legea țării în care a fost încheiat actul sau de legea țării în care autorul actului își avea reședința obișnuită la acea dată. (4) Dispozițiile alin. (1)–(3) din prezentul articol nu se aplică contractelor care intră în sfera de aplicare a art. 1611³. Forma unor astfel de contracte este reglementată de legea țării în care își are reședința obișnuită consumatorul. (5) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alin. (1)–(4),	Compatibil			

considerat a fi valabil din punct de vedere al formei dacă îndeplinește cerințele de formă prevăzute de legea care reglementează sau ar reglementa contractul pe fond în conformitate cu prezentul regulament, sau de legea țării în care a fost încheiat actul sau de legea țării în care autorul actului își avea reședința obișnuită la acea dată. (4) Alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol nu se aplică contractelor care intră în sfera de aplicare a articolului 6. Forma unor astfel de contracte este reglementată de legea țării în care își are reședința obișnuită consumatorul. (5) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatele (1)-(4), contractul care are ca obiect un drept real imobiliar sau un drept de locațiune asupra unui imobil este supus condițiilor de formă prevăzute de legea țării în care este situat bunul imobil în măsura în care, conform legii respective: (a) condițiile în cauză sunt aplicate indiferent de țara în care este încheiat contractul și indiferent de legea care îl reglementează; și (b) de la respectivele dispoziții nu se poate deroga prin convenție.	contractul care are ca obiect un drept real imobiliar sau un drept de locațiune asupra unui imobil este supus condițiilor de formă prevăzute de legea țării în care este situat bunul imobil în măsura în care, conform legii respective: a) condițiile în cauză sunt aplicate indiferent de țara în care este încheiat contractul și indiferent de legea care îl reglementează; și b) de la respectivele dispoziții nu se poate deroga prin convenție.				

Art. 12 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Domeniul legii aplicabile (1) Legea aplicabilă contractului în temeiul prezentului regulament reglementează în special: (a) interpretarea contractului; (b) executarea obligațiilor născute din contract; (c în limitele competenței conferite c instanței sesizate de legea sa) procedurală, consecințele neexecutării totale sau parțiale a obligațiilor, inclusiv evaluarea prejudiciului în măsura în care aceasta este reglementată de norme de drept; (diferite moduri de stingere a d obligațiilor, precum și prescripția și) decăderea din drepturi; (e) efectele nulității contractului. (2) În ceea ce privește modalitatea de executare și măsurile care pot fi luate în cazul unei executări defectuoase, se va avea în vedere legea țării în care are loc executarea.	Art. 1611 ⁸ proiectul CC Articolul 1611⁸. Domeniul legii aplicabile (1) Legea aplicabilă contractului în temeiul prezentului capitol reglementează în special: a) interpretarea contractului; b) executarea obligațiilor născute din contract; c) în limitele competenței conferite instanței sesizate de legea sa procedurală, consecințele neexecutării totale sau parțiale a obligațiilor, inclusiv evaluarea prejudiciului în măsura în care aceasta este reglementată de norme de drept; d) diferitele moduri de stingere a obligațiilor, precum și prescripția și decăderea din drepturi; e) efectele nulității contractului. (2) În ceea ce privește modalitatea de executare și măsurile care pot fi luate în cazul unei executări defectuoase, se va avea în vedere legea țării în care are loc executarea.	Compatibil			

Art. 13 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Incapacitatea În cazul unui contract încheiat între persoane aflate în aceeași țară, persoana fizică care ar avea capacitate juridică, conform legii acelei țări, poate invoca incapacitatea sa rezultând din legea altei țări numai în cazul în care, la data încheierii contractului, cealaltă parte contractantă avea cunoștință de respectiva incapacitate sau nu o cunoștea ca urmare a neglijenței sale.	Art. 1611⁹ proiectul CC Articolul 1611⁹. Incapacitatea În cazul unui contract încheiat între persoane aflate în același stat, persoana fizică care ar avea capacitate juridică, conform legii acelei țări, poate invoca incapacitatea sa rezultând din legea altei țări numai în cazul în care, la data încheierii contractului, cealaltă parte contractantă avea cunoștință de respectiva incapacitate sau nu o cunoștea ca urmare a neglijenței sale.	Compatibil			
Art. 14 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Cesiunea de creanță și subrogația convențională (1) Raporturile dintre cedent și cesionar sau dintre creditor și subrogat cu privire la o creanță față de un terț („debitor”) în cadrul unei cesiuni de creanță sau al unei subrogații convenționale sunt reglementate de legea care se aplică, în temeiul prezentului regulament, contractului dintre cedent și cesionar, respectiv dintre creditor și subrogat. (2) Legea care reglementează creanța cedată sau cu privire la care a avut loc subrogația determină caracterul cesionabil	Art. 1611¹⁰ proiectul CC Articolul 1611¹⁰. Cesiunea de creanță și subrogația convențională (1) Raporturile dintre cedent și cesionar sau dintre creditor și subrogat cu privire la o creanță față de un debitor în cadrul unei cesiuni de creanță sau al unei subrogații convenționale sunt reglementate de legea care se aplică, în temeiul prezentului capitol, contractului dintre cedent și cesionar, respectiv dintre creditor și subrogat. (2) Legea care reglementează creanța cedată sau cu privire la care a avut loc subrogația determină caracterul cesionabil al acesteia, raporturile dintre cesionar și debitor, condițiile în care cesiunea sau subrogația îi este opozabilă debitorului, precum și caracterul liberator al prestației executate de către debitor.	Compatibil			

al acesteia, raporturile dintre cesionar și debitor, condițiile în care cesiunea sau subrogația îi este opozabilă debitorului, precum și caracterul liberator al prestației executate de către debitor. (3) Noțiunea de cesiune în sensul prezentului articol include transferurile de creanțe pure și simple, transferurile de creanțe cu titlu de garanție, precum și gajul sau alte drepturi de garanție constituite asupra creanțelor.					
Art. 15 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Subrogația legală Dacă, în temeiul unei obligații contractuale, o persoană („creditorul”), are o creanță față de o altă persoană („debitorul”) și dacă un terț are obligația de a-l dezinteresa pe creditor sau l-a dezinteresat pe creditor în executarea obligației respective, legea care reglementează obligația terțului de a-l dezinteresa pe creditor determină dacă terțul este îndreptățit să exercite, în tot sau în parte, împotriva debitorului, drepturile pe care creditorul le avea în temeiul legii aplicabile raporturilor dintre aceștia.	Art. 1611 ¹¹ proiectul CC Articolul 1611¹¹. Subrogația legală Dacă, în temeiul unei obligații contractuale, creditorul are o creanță față de debitor și dacă un terț are obligația de a-l satisface pe creditor sau l-a satisfăcut pe creditor în executarea obligației respective, legea care reglementează obligația terțului de a-l satisface pe creditor determină dacă terțul este îndreptățit să exercite, în tot sau în parte, împotriva debitorului, drepturile pe care creditorul le avea în temeiul legii aplicabile raporturilor dintre aceștia.	Compatibil			

Art. 16 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Obligațiile cu pluralitate de debitori În cazul în care un creditor are o creanță față de mai mulți debitori pentru care aceștia răspund solidar, iar unul dintre debitori l-a dezinteresat pe creditor, în tot sau în parte, legea care reglementează obligația debitorului față de creditor determină și dreptul debitorului de a se îndrepta împotriva celorlalți debitori. Ceilalți debitori se pot prevala de drepturile de care dispuneau în raport cu creditorul, în măsura permisă de legea care reglementează obligațiile acestora față de creditor.	Art. 1611¹² proiectul CC Articolul 1611¹². Obligațiile cu pluralitate de debitori În cazul în care un creditor are o creanță față de mai mulți debitori pentru care aceștia răspund solidar, iar unul dintre debitori l-a satisfăcut pe creditor, în tot sau în parte, legea care reglementează obligația debitorului față de creditor determină și dreptul debitorului de a se îndrepta împotriva celorlalți debitori. Ceilalți debitori se pot prevala de drepturile de care dispuneau în raport cu creditorul, în măsura permisă de legea care reglementează obligațiile acestora față de creditor.	Comaptibil			
Art. 17 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Compensația În lipsa unui acord între părți cu privire la compensație, aceasta este reglementată de legea aplicabilă obligației căreia i se opune compensația.	Art. 1611¹³ proiectul CC Articolul 1611¹³. Compensarea În lipsa unui acord între părți cu privire la compensare, aceasta este reglementată de legea aplicabilă obligației căreia i se opune compensarea.	Compatibil			
Art. 18 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Sarcina probei (1) Legea care reglementează o obligație contractuală în temeiul prezentului regulament se aplică în măsura în care	Art. 1611¹⁴ proiectul CC Articolul 1611¹⁴. Sarcina probei (1) Legea care reglementează o obligație contractuală în temeiul prezentului capitol se aplică în măsura în care cuprinde, în materia obligațiilor contractuale, norme care instituie prezumții legale sau repartizează sarcina probei.	Compatibil			

cuprinde, în materia obligațiilor contractuale, norme care instituie prezumții legale sau repartizează sarcina probei. (2) Contractul sau actul juridic menit să producă efecte juridice poate fi probat cu orice mijloace de probă admise fie de legea forului, fie de oricare dintre legile menționate la articolul 11 în temeiul cărora contractul sau actul respectiv este valabil din punct de vedere al formei, cu condiția ca mijloacele de probă respective să poată fi administrate în fața instanței sesizate.	(2) Contractul sau actul juridic menit să producă efecte juridice poate fi probat cu orice mijloace de probă admise fie de legea forului, fie de oricare dintre legile menționate la art. 1611⁷ în temeiul cărora contractul sau actul respectiv este valabil din punct de vedere al formei, cu condiția ca mijloacele de probă respective să poată fi administrate în fața instanței sesizate.				
Art. 21 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 Ordinea publică a instanței sesizate Aplicarea unei dispoziții din legea oricărei țări determinate în temeiul prezentului regulament nu poate fi înlăturată decât dacă o astfel de aplicare este vădit incompatibilă cu ordinea publică a instanței sesizate.	Art. 1581 proiectul CC Articolul 1581. Ordinea publică a Republicii Moldova (1) Aplicarea legii străine se înlătură dacă încalcă vădit ordinea publică a Republicii Moldova. În cazul înlăturării aplicării legii străine, se aplică legea Republicii Moldova. (2) Aplicarea legii străine încalcă vădit ordinea publică a Republicii Moldova în măsura în care ar conduce la un rezultat vădit incompatibil cu principiile fundamentale ale dreptului Republicii Moldova ori cu drepturile și libertățile fundamentale ale omului.	Compatibil			
Art. 22 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 State cu mai multe sisteme juridice (1) În cazul în care un stat cuprinde mai multe unități teritoriale, fiecare având propriile sale norme de drept în materie de obligații contractuale, fiecare unitate	Art. 1577¹ proiectul CC „Articolul 1577¹. Aplicarea dreptului statului cu o pluralitate de sisteme juridice În cazul în care trimiterea se face la dreptul unui stat în care coexistă o pluralitate de sisteme juridice, fără a indica care dintre ele este aplicabil, se va aplica sistemul juridic determinat în conformitate cu normele de drept ale aceluși stat. În lipsa unor	Compatibil			

teritorială se consideră o țară în scopul de a identifica legea aplicabilă în temeiul prezentului regulament. (2) Statele membre ale căror unități teritoriale au propriile lor norme de drept cu privire la obligațiile contractuale nu sunt obligate să aplice prezentul regulament în caz de conflict între legile unităților teritoriale.	asemenea norme, se va aplica sistemul juridic cu care raportul prezintă legăturile cele mai strânse.”;				
Art. 23-29 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008	Prevederi UE neaplicabile				
Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II)					
Art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Domeniul de aplicare (1) Prezentul regulament se aplică obligațiilor necontractuale în materie civilă și comercială, în situații care implică un conflict de legi. Acesta nu se aplică, în special, în materie fiscală, vamală sau administrativă sau în ceea ce privește răspunderea statului privind acte sau omisiuni efectuate în exercitarea autorității statului (<i>acta iure imperii</i>). (2) Următoarele aspecte sunt excluse din	Art. 1613¹⁹ proiectul CC Articolul 1613¹⁹. Domeniul de aplicare al capitolului (1) Prezentul capitol se aplică obligațiilor necontractuale în materie civilă și comercială, în situații care implică un conflict de legi. Acesta nu se aplică, în special, în materie fiscală, vamală sau administrativă sau în ceea ce privește răspunderea statului privind acte sau omisiuni efectuate în exercitarea autorității statului (<i>acta iure imperii</i>). (2) Următoarele aspecte sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului capitol: a) obligațiile necontractuale rezultate din relațiile de rudenie sau din relații care sunt considerate, în conformitate cu legea care le este aplicabilă, ca având efecte comparabile, inclusiv obligații de întreținere; b) obligațiile necontractuale care decurg din regimurile	Compatibil			

domeniul de aplicare al prezentului regulament: (obligațiile necontractuale rezultate din a relațiile de rudenie sau din relații care) sunt considerate, în conformitate cu legea care le este aplicabilă, ca având efecte comparabile, inclusiv obligații de întreținere; (obligațiile necontractuale care decurg b din regimurile matrimoniale, din) regimurile patrimoniale ale relațiilor care sunt considerate, în conformitate cu legea care le este aplicabilă, ca având efecte comparabile cu căsătoria, precum și obligațiile necontractuale care decurg din testamente și succesiune; (obligațiile necontractuale rezultate din c cambii, cecuri și bilete la ordin, precum) și alte instrumente negociabile, în măsura în care obligațiile care rezultă din astfel de instrumente negociabile decurg din caracterul lor negociabil; (obligațiile necontractuale care derivă d din dreptul societăților comerciale și a) altor organisme, constituite sau nu ca persoane juridice, cu privire la aspecte	matrimoniale, din regimurile patrimoniale ale relațiilor care sunt considerate, în conformitate cu legea care le este aplicabilă, ca având efecte comparabile cu căsătoria, precum și obligațiile necontractuale care decurg din testamente și succesiune; c) obligațiile necontractuale rezultate din cambii, cecuri și bilete la ordin, precum și alte instrumente negociabile, în măsura în care obligațiile care rezultă din astfel de instrumente negociabile decurg din caracterul lor negociabil; d) obligațiile necontractuale care derivă din dreptul societăților comerciale și a altor organisme, constituite sau nu ca persoane juridice, cu privire la aspecte precum constituirea, prin înregistrare sau în alt mod, personalitatea juridică, organizarea internă sau dizolvarea societăților comerciale și a altor organisme, constituite sau nu ca persoane juridice, răspunderea personală a asociaților și membrilor pentru obligațiile societății comerciale sau organismului, precum și răspunderea personală a cenzorilor față de o societate comercială sau față de membrii acesteia în efectuarea controalelor legale ale documentelor contabile; e) obligațiile necontractuale care decurg din relațiile dintre fondatorii, membrii consiliului de administrație și beneficiarii unei fiducii create în mod voluntar; f) obligațiile necontractuale care decurg din producerea daunelor nucleare; g) obligațiile necontractuale care decurg din atingeri aduse vieții private și ale drepturilor referitoare la personalitate, inclusiv calomnia. (3) Prezentul capitol nu se aplică în materie probatorie și procedurală, fără a aduce atingere art. 1613¹⁷ și 1613¹⁸.				

precum constituirea, prin înregistrare sau în alt mod, personalitatea juridică, organizarea internă sau dizolvarea societăților comerciale și a altor organisme, constituite sau nu ca persoane juridice, răspunderea personală a asociaților și membrilor pentru obligațiile societății comerciale sau organismului, precum și răspunderea personală a cenzorilor față de o societate comercială sau față de membrii acesteia în efectuarea controalelor legale ale documentelor contabile; (obligațiile necontractuale care decurg e din relațiile dintre fondatorii, membrii) consiliului de administrație și beneficiarii unui trust creat în mod voluntar; (obligațiile necontractuale care decurg f din producerea daunelor nucleare;) (obligațiile necontractuale care decurg g din atingeri aduse vieții private și ale) drepturilor referitoare la personalitate, inclusiv calomnia. (3) Prezentul regulament nu se aplică în					

materie probatorie și procedurală, fără a aduce atingere articolelor 21 și 22.					
Art. 2 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Obligațiile necontractuale (1) În sensul prezentului regulament, „prejudiciu” reprezintă orice consecință a unei fapte ilicite, a îmbogățirii fără justă cauză, a <i>negotiorum gestio</i> (gestiunea de afaceri) sau a <i>culpa in contrahendo</i>. (2) Prezentul regulament se aplică de asemenea și obligațiilor necontractuale care pot surveni în viitor. (3) Orice referire în prezentul regulament la: (un fapt cauzator de prejudicii, include acele a fapte în urma cărora se pot produce) prejudicii; și (prejudiciu, include prejudiciul care este b probabil să se producă în viitor.)	Art. 1613²⁰ proiectul CC Articolul 1613²⁰. Obligațiile necontractuale (1) În sensul prezentului capitol, „prejudiciu” reprezintă orice consecință a unei fapte ilicite, a îmbogățirii nejustificată, a <i>negotiorum gestio</i> (gestiunea de afaceri) sau a <i>culpa in contrahendo</i>. (2) Prezentul capitol se aplică de asemenea și obligațiilor necontractuale care pot surveni în viitor. (3) Orice referire în prezentul capitol la: a) un fapt cauzator de prejudicii, include acele fapte în urma cărora se pot produce prejudicii; și b) prejudiciu, include prejudiciul care este probabil să se producă în viitor.”	Compatibil			
Art. 4 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Norma generală (1) Cu excepția dispozițiilor contrare din cadrul prezentului regulament, legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care	Art. 1613¹ proiectul CC Articolul 1613¹. Norma generală (1) Cu excepția dispozițiilor contrare din cadrul prezentului capitol, legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg dintr-o faptă ilicită este legea țării în care s-a produs prejudiciul, indiferent în ce stat are loc faptul cauzator de prejudicii și	Compatibil			

decurg dintr-o faptă ilicită este legea țării în care s-a produs prejudiciul, indiferent în ce țară are loc faptul cauzator de prejudicii și indiferent de țara sau țările în care se manifestă efectele indirecte ale respectivului fapt. (2) Cu toate acestea, în cazul în care persoana a cărei răspundere este invocată și persoana care a suferit prejudiciul își au reședința obișnuită în aceeași țară în momentul producerii prejudiciului, se aplică legea respectivei țări. (3) În cazul în care reiese clar, din toate circumstanțele referitoare la caz, că fapta ilicită are în mod vădit mai multă legătură cu o altă țară decât cea menționată la alineatul (1) sau la alineatul (2), se aplică legea acelei alte țări. O legătură vădit mai strânsă cu o altă țară se poate întemeia, în special, pe o relație pre-existentă între părți, ca de pildă un contract, care este în strânsă legătură cu respectiva faptă ilicită.	indiferent de statul sau statele în care se manifestă efectele indirecte ale respectivului fapt. (2) Cu toate acestea, în cazul în care persoana a cărei răspundere este invocată și persoana care a suferit prejudiciul își au reședința obișnuită în același stat în momentul producerii prejudiciului, se aplică legea respectivului stat. (3) În cazul în care reiese clar, din toate circumstanțele referitoare la caz, că fapta ilicită are în mod vădit mai multă legătură cu un alt stat decât cel menționat la alin.(1) sau la alin.(2), se aplică legea acelei alte țări. O legătură vădit mai strânsă cu un alt stat se poate întemeia, în special, pe o relație pre-existentă între părți, ca de pildă un contract, care este în strânsă legătură cu respectiva faptă ilicită.			
Art. 5 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Răspunderea pentru produse defectuoase (1) Fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (2), legea aplicabilă obligațiilor	Art. 1613² proiectul CC Articolul 1613². Răspunderea pentru produse defectuoase (1) Fără a aduce atingere art. 1613¹ alin.(2), legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg din prejudicii cauzate de un produs este: a) legea țării în care persoana care a suferit prejudiciul și-a avut reședința obișnuită în momentul producerii prejudiciului, în	Compatibil		

necontractuale care decurg din prejudicii cauzate de un produs este: (legea țării în care persoana care a suferit a prejudiciul și-a avut reședința obișnuită) în momentul producerii prejudiciului, în condițiile în care produsul a fost comercializat în țara respectivă; sau, dacă nu este cazul, (legea țării în care s-a achiziționat b produsul, dacă produsul a fost) comercializat în țara respectivă; sau, dacă nu este cazul, (legea țării în care a fost cauzat c prejudiciul, dacă produsul a fost) comercializat în țara respectivă. Cu toate acestea, legea aplicabilă este legea țării în care își are reședința obișnuită persoana a cărei răspundere este invocată, dacă această persoană nu putea să prevadă, în mod rezonabil, comercializarea produsului respectiv sau a unui produs de același tip în țara a cărei legislație este aplicabilă în temeiul literei (a), (b) sau (c). (2) În cazul în care reiese clar, din toate circumstanțele referitoare la caz, că fapta ilicită are în mod vădit mai multă legătură cu o altă țară decât cea menționată la	condițiile în care produsul a fost comercializat în țara respectivă; sau, dacă nu este cazul, b) legea țării în care s-a achiziționat produsul, dacă produsul a fost comercializat în țara respectivă; sau, dacă nu este cazul, c) legea țării în care a fost cauzat prejudiciul, dacă produsul a fost comercializat în țara respectivă. (2) Cu toate acestea, legea aplicabilă este legea țării în care își are reședința obișnuită persoana a cărei răspundere este invocată, dacă această persoană nu putea să prevadă, în mod rezonabil, comercializarea produsului respectiv sau a unui produs de același tip în țara a cărei legislație este aplicabilă în temeiul alin.(1) lit. a), b) sau c). (3) În cazul în care reiese clar, din toate circumstanțele referitoare la caz, că fapta ilicită are în mod vădit mai multă legătură cu un alt stat decât cel menționat la alin.(1) și (2), se aplică legea celui alt stat. O legătură vădit mai strânsă cu un alt stat se poate baza, în special, pe o relație preexistentă între părți, ca de pildă un contract, care este în strânsă legătură cu respectiva faptă ilicită.				

alineatul (1), se aplică legea celeilalte țări. O legătură vădit mai strânsă cu o altă țară se poate baza, în special, pe o relație preexistentă între părți, ca de pildă un contract, care este în strânsă legătură cu respectiva faptă ilicită.					
Art. 6 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Concurența neloială și actele care îngăduiesc libera concurență (1) Legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg dintr-un act de concurență neloială este legea țării în care sunt sau pot fi afectate relațiile concurențiale sau interesele colective ale consumatorilor. (2) Dacă un act de concurență neloială afectează exclusiv interesele unui anumit concurent, se aplică dispozițiile articolului 4. (3) (a) Legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg dintr-un act de concurență neloială este legea țării în care sunt sau pot fi afectate relațiile concurențiale sau interesele colective ale consumatorilor. (b) restrângerea concurenței este legea țării în care piața este sau poate fi afectată. (4) În cazul în care piața este sau poate fi afectată în mai multe țări, reclamantul care solicită despăgubiri în fața instanței de la domiciliul pârâtului poate alege de asemenea să își întemeieze cererea pe legea instanței sesizate, cu condiția ca piața din respectivul stat să fie printre cele afectate direct și substanțial de restrângerea concurenței din care decurge obligația necontractuală pe care se întemeiază cererea; în cazul în care reclamantul cheamă în justiție în fața acelei instanțe mai mulți pârâți, în conformitate cu normele aplicabile privind competența, reclamantul își poate întemeia cererea numai pe legea respectivei instanțe dacă restrângerea concurenței pe care se întemeiază acțiunea împotriva fiecăruia dintre pârâți afectează de asemenea în mod direct și substanțial piața statului al instanței respective. (5) Nu se poate deroga de la legea aplicabilă în conformitate cu	Art. 1613³ proiectul CC Articolul 1613³. Concurența neloială și practicile anticoncurențiale (1) Legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg dintr-un act de concurență neloială este legea țării în care sunt sau pot fi afectate relațiile concurențiale sau interesele colective ale consumatorilor. (2) Dacă un act de concurență neloială afectează exclusiv interesele unui anumit concurent, se aplică dispozițiile art. 1613¹. (3) Legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg dintr-un act de concurență neloială este legea țării în care piața este sau poate fi afectată. (4) În cazul în care piața este sau poate fi afectată în mai multe țări, reclamantul care solicită despăgubiri în fața instanței de la domiciliul pârâtului poate alege de asemenea să își întemeieze cererea pe legea instanței sesizate, cu condiția ca piața din respectivul stat să fie printre cele afectate direct și substanțial de restrângerea concurenței din care decurge obligația necontractuală pe care se întemeiază cererea; în cazul în care reclamantul cheamă în justiție în fața acelei instanțe mai mulți pârâți, în conformitate cu normele aplicabile privind competența, reclamantul își poate întemeia cererea numai pe legea respectivei instanțe dacă restrângerea concurenței pe care se întemeiază acțiunea împotriva fiecăruia dintre pârâți afectează de asemenea în mod direct și substanțial piața statului al instanței respective. (5) Nu se poate deroga de la legea aplicabilă în conformitate cu	Compatibil			

de la domiciliul pârâtului poate alege de asemenea să își întemeieze cererea pe legea instanței sesizate, cu condiția ca piața din respectivul stat membru să fie printre cele afectate direct și substanțial de restrângerea concurenței din care decurge obligația necontractuală pe care se întemeiază cererea; în cazul în care reclamantul cheamă în justiție în fața acelei instanțe mai mulți pârâți, în conformitate cu normele aplicabile privind competența, reclamantul își poate întemeia cererea numai pe legea respectivei instanțe dacă restrângerea concurenței pe care se întemeiază acțiunea împotriva fiecăruia dintre pârâți afectează de asemenea în mod direct și substanțial piața statului membru al instanței respective. (4) Nu se poate deroga de la legea aplicabilă în conformitate cu prezentul articol printr-un acord încheiat în temeiul articolului 14.	prezentul articol printr-un acord încheiat în temeiul art. 1620¹.				
Art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Daune aduse mediului Legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg din prejudicii aduse mediului	Art. 1613⁴ proiectul CC Articolul 1613⁴. Daune aduse mediului Legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg din prejudicii aduse mediului sau din prejudicii suferite de persoane sau bunuri, ca urmare a unor prejudicii aduse mediului, este	Compatibil			

sau din prejudicii suferite de persoane sau bunuri, ca urmare a unor prejudicii aduse mediului, este legea stabilită în conformitate cu articolul 4 alineatul (1), cu excepția cazurilor în care persoana care pretinde despăgubiri pentru aceste prejudicii dorește să-și întemeieze acțiunea pe legea țării în care a avut loc faptul cauzator de prejudiciu.	legea stabilită în conformitate cu art.1613¹alin. (1), cu excepția cazurilor în care persoana care pretinde despăgubiri pentru aceste prejudicii dorește să-și întemeieze acțiunea pe legea țării în care a avut loc faptul cauzator de prejudiciu.				
Art. 8 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală (1) Legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg din încălcarea unui drept de proprietate intelectuală este legea țării pentru care se solicită protecție. (2) În cazul obligațiilor necontractuale care decurg din încălcarea unui drept de proprietate intelectuală unitar la nivel comunitar, legea aplicabilă este legea țării în care s-a produs încălcarea, în orice materie care nu este reglementată de instrumentul comunitar relevant. (3) Nu se poate deroga de la legea aplicabilă în conformitate cu prezentul articol printr-un acord încheiat în temeiul articolului 14.	Art. 1613⁵ proiectul CC Articolul 1613⁵.Încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală (1) Legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg din încălcarea unui drept asupra obiectului de proprietate intelectuală este legea țării pentru care se solicită protecție. (2) În cazul obligațiilor necontractuale care decurg din încălcarea unui drept asupra obiectului de proprietate intelectuală unitar la nivel internațional, legea aplicabilă este legea țării în care s-a produs încălcarea, în orice materie care nu este reglementată de instrumentul internațional relevant. (3) Nu se poate deroga de la legea aplicabilă în conformitate cu prezentul articol printr-un acord încheiat în temeiul art.1613¹⁰.	Compatibil			

Art. 9 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Acțiunile sindicale Fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (2), legea aplicabilă obligațiilor necontractuale ce decurg din răspunderea unei persoane în calitate sa de lucrător sau angajator, sau din răspunderea organizațiilor care reprezintă interesele profesionale ale acestora, pentru prejudicii cauzate printr-o acțiune sindicală, în curs de desfășurare sau terminată, este legea țării în care va fi sau a fost întreprinsă acțiunea respectivă.	Art. 1613⁶ proiectul CC Articolul 1613⁶. Acțiunile sindicale Fără a aduce atingere art. 1613¹ alin.(2), legea aplicabilă obligațiilor necontractuale ce decurg din răspunderea unei persoane în calitate sa de lucrător sau angajator, sau din răspunderea organizațiilor care reprezintă interesele profesionale ale acestora, pentru prejudicii cauzate printr-o acțiune sindicală, în curs de desfășurare sau terminată, este legea țării în care va fi sau a fost întreprinsă acțiunea respectivă.	Compatibil			
Art. 10 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Îmbogățirea fără justă cauză (1) Dacă o obligație necontractuală care decurge din îmbogățirea fără justă cauză, inclusiv plata nedatorată, se referă la un raport existent între părți, precum cel rezultat dintr-un contract sau dintr-o faptă ilicită, raport strâns legat de respectiva îmbogățire fără justă cauză, acesta este reglementat de legea care reglementează raportul vizat.	Art. 1613⁷ proiectul CC Articolul 1613⁷. Îmbogățirea nejustificată (1) Dacă o obligație necontractuală care decurge din îmbogățirea nejustificată, inclusiv plata nedatorată, se referă la un raport existent între părți, precum cel rezultat dintr-un contract sau dintr-o faptă ilicită, raport strâns legat de respectiva îmbogățire nejustificată, acesta este reglementat de legea care reglementează raportul vizat. (2) Dacă legea aplicabilă nu poate fi stabilită în temeiul alin. (1) iar părțile își au reședința obișnuită în același stat în momentul producerii faptului cauzator al îmbogățirii nejustificate, se aplică legea respectivului stat. (3) Dacă legea aplicabilă nu poate fi stabilită în temeiul alin. (1)	Compatibil			

(2) Dacă legea aplicabilă nu poate fi stabilită în temeiul alineatului (1) iar părțile își au reședința obișnuită în aceeași țară în momentul producerii faptului cauzator al îmbogățirii fără justă cauză, se aplică legea respectivei țări. (3) Dacă legea aplicabilă nu poate fi stabilită în temeiul alineatului (1) sau (2), legea aplicabilă este legea țării în care s-a produs îmbogățirea fără justă cauză. (4) În cazul în care reiese clar, din toate circumstanțele referitoare la caz, că obligația necontractuală rezultată din îmbogățirea fără justă cauză are în mod vădit mai multă legătură cu o altă țară decât cea menționată în alineatele (1), (2) și (3), se aplică legea acelei alte țări.	sau (2), legea aplicabilă este legea statului în care s-a produs îmbogățirea nejustificată. (4) În cazul în care reiese clar, din toate circumstanțele referitoare la caz, că obligația necontractuală rezultată din îmbogățirea nejustificată are în mod vădit mai multă legătură cu un alt stat decât cel menționat în alin. (1), (2) și (3), se aplică legea celui alt stat.				
Art. 11 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Negotiorum gestio (1) Dacă o obligație necontractuală care decurge din gestiunea de afaceri se referă la un raport existent între părți, cum ar fi cel rezultat dintr-un contract sau dintr-o faptă ilicită, raport strâns legat de respectiva obligație necontractuală, obligația necontractuală este reglementată de legea care reglementează raportul în cauză.	Art. 1613⁸ proiectul CC Articolul 1613⁸. Gestiunea de afaceri (1) Dacă o obligație necontractuală care decurge din gestiunea de afaceri se referă la un raport existent între părți, cum ar fi cel rezultat dintr-un contract sau dintr-o faptă ilicită, raport strâns legat de respectiva obligație necontractuală, obligația necontractuală este reglementată de legea care reglementează raportul în cauză. (2) Dacă legea aplicabilă nu poate fi stabilită în temeiul alin. (1), iar părțile își au reședința obișnuită în același stat în momentul producerii actului sau faptului cauzator de prejudicii, se aplică legea respectivului stat.	Compatibil			

(2) Dacă legea aplicabilă nu poate fi stabilită în temeiul alineatului (1), iar părțile își au reședința obișnuită în aceeași țară în momentul producerii actului sau faptului cauzator de prejudicii, se aplică legea respectivei țări. (3) Dacă legea aplicabilă nu poate fi stabilită în temeiul alineatului (1) sau (2), legea aplicabilă este legea țării în care are loc gestiunea de afaceri. (4) În cazul în care reiese clar, din toate circumstanțele referitoare la caz, că obligația necontractuală care decurge din gestiunea de afaceri are în mod vădit mai multă legătură cu o altă țară decât cea menționată în alineatele (1), (2) și (3), se aplică legea acelei alte țări.	(3) Dacă legea aplicabilă nu poate fi stabilită în temeiul alin. (1) sau (2), legea aplicabilă este legea statului în care are loc gestiunea de afaceri. (4) În cazul în care reiese clar, din toate circumstanțele referitoare la caz, că obligația necontractuală care decurge din gestiunea de afaceri are în mod vădit mai multă legătură cu un alt stat decât cel menționat în alin.(1), (2) și (3), se aplică legea acelui alt stat.				
Art. 12 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Culpa in contrahendo (1) Legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg din înțelegerile la care se ajunge înainte de semnarea unui contract, indiferent dacă respectivul contract a fost efectiv semnat sau nu, este legea aplicabilă contractului în cauză sau legea care ar fi fost aplicabilă contractului dacă acesta ar fi fost încheiat.	Art. 1613⁹ proiectul CC Articolul 1613⁹. Răspunderea precontractuală (1) Legea aplicabilă obligațiilor necontractuale care decurg din înțelegerile la care se ajunge înainte de semnarea unui contract, indiferent dacă respectivul contract a fost efectiv semnat sau nu, este legea aplicabilă contractului în cauză sau legea care ar fi fost aplicabilă contractului dacă acesta ar fi fost încheiat. (2) Dacă legea aplicabilă nu poate fi stabilită în temeiul alin. (1), atunci legea aplicabilă este: a) legea statului în care s-a produs prejudiciul, indiferent în ce stat are loc faptul cauzator de prejudicii și indiferent de statul sau statele în care se manifestă efectele indirecte ale respectivului	Compatibil			

(2) Dacă legea aplicabilă nu poate fi stabilită în temeiul alineatului (1), atunci legea aplicabilă este: (legea statului în care s-a produs a prejudiciul, indiferent în ce țară are loc)) faptul cauzator de prejudicii și indiferent de țara sau țările în care se manifestă efectele indirecte ale respectivului fapt; sau (în cazul în care părțile își au reședința b obișnuită în aceeași țară în momentul)) producerii faptului cauzator de prejudicii, se aplică legea respectivei țări; sau (în cazul în care reiese clar, din toate c circumstanțele referitoare la caz, că)) obligația necontractuală rezultată din înțelegerile la care se ajunge înainte de semnarea unui contract are în mod vădit mai multă legătură cu o altă țară decât cea prevăzută la literele (a) și (b), se aplică legea acelei alte țări.	fapt; sau b) în cazul în care părțile își au reședința obișnuită în același stat în momentul producerii faptului cauzator de prejudicii, se aplică legea respectivului stat; sau c) în cazul în care reiese clar, din toate circumstanțele referitoare la caz, că obligația necontractuală rezultată din înțelegerile la care se ajunge înainte de semnarea unui contract are în mod vădit mai multă legătură cu un alt stat decât cel prevăzut la lit. a) și b), se aplică legea acelui alt stat.				
Art. 13 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Aplicabilitatea articolului 8 În sensul prezentului capitol, articolul 8 se aplică	Art. 1613¹⁰ proiectul CC Articolul 1613¹⁰. Domeniul de aplicare în cazul încălcării dreptului de proprietate intelectuală În sensul prezentului capitol, art. 1613⁵ se aplică obligațiilor necontractuale care decurg din încălcarea unui drept de proprietate intelectuală.	Compatibil			

obligățiilor necontractuale care decurg din încălcarea unui drept de proprietate intelectuală.					
Art. 14 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Libertatea de alegere (1) Părțile au posibilitatea de a alege, de comun acord, legea care să reglementeze obligațiile necontractuale născute între ele: (printr-un acord încheiat ulterior a producerii faptului cauzator de) prejudicii; sau (în cazul în care toate părțile implicate b desfășoară o activitate comercială,) alegerea poate avea loc, de asemenea, printr-un acord liber negociat anterior producerii faptului cauzator de prejudicii. Alegerea făcută trebuie să fie explicită sau să reiasă cu un grad rezonabil de certitudine din circumstanțele referitoare la caz și nu poate aduce atingere drepturilor terților. (2) În cazul în care toate elementele relevante pentru situația respectivă, în momentul în care are loc faptul cauzator de	Art. 1613¹¹ proiectul CC Articolul 1613¹¹. Libertatea de alegere (1) Părțile au posibilitatea de a alege, de comun acord, legea care să reglementeze obligațiile necontractuale născute între ele: a) printr-un acord încheiat ulterior producerii faptului cauzator de prejudicii, sau b) în cazul în care toate părțile implicate desfășoară o activitate comercială, alegerea poate avea loc, de asemenea, printr-un acord liber negociat anterior producerii faptului cauzator de prejudicii. (2) Alegerea făcută trebuie să fie explicită sau să reiasă cu un grad rezonabil de certitudine din circumstanțele referitoare la caz și nu poate aduce atingere drepturilor terților. (3) În cazul în care toate elementele relevante pentru situația respectivă, în momentul în care are loc faptul cauzator de prejudicii, se află în alt stat decât acel al căruia lege a fost aleasă, alegerea făcută de părți nu aduce atingere aplicării dispozițiilor imperative ale legii acelui alt stat, de la care nu se poate deroga prin acord. (4) În cazul în care toate elementele relevante pentru situația respectivă, în momentul în care are loc faptul cauzator de prejudicii, se află în unul sau mai multe state, alegerea de către părți a unei legi aplicabile, alta decât cea a unui stat, nu poate aduce atingere aplicării în mod corespunzător a dispozițiilor imperative ale dreptului internațional de la care nu se poate deroga prin acord, astfel cum au fost puse în aplicare în statul al instanței competente.	Compatibil			

prejudicii, se află în altă țară decât aceea a cărei lege a fost aleasă, alegerea făcută de părți nu aduce atingere aplicării dispozițiilor imperative ale legii acelei alte țări, de la care nu se poate deroga prin acord. (3) În cazul în care toate elementele relevante pentru situația respectivă, în momentul în care are loc faptul cauzator de prejudicii, se află în unul sau mai multe state membre, alegerea de către părți a unei legi aplicabile, alta decât cea a unui stat membru, nu poate aduce atingere aplicării în mod corespunzător a dispozițiilor imperative ale dreptului comunitar de la care nu se poate deroga prin acord, astfel cum au fost puse în aplicare în statul membru al instanței competente.					
Art. 15 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Domeniul legii aplicabile Legea aplicabilă obligațiilor necontractuale în temeiul prezentului regulament reglementează în special: (temeiul și întinderea răspunderii, a inclusiv identificarea persoanelor care) pot răspunde delictual pentru faptele lor;	Art. 1613¹² proiectul CC Articolul 1613¹². Domeniul legii aplicabile Legea aplicabilă obligațiilor necontractuale în temeiul prezentului capitol reglementează în special: a) temeiul și întinderea răspunderii, inclusiv identificarea persoanelor care pot răspunde delictual pentru faptele lor; b) motivele de exonerare de răspundere, de limitare și de partajare a răspunderii; c) existența, natura și evaluarea prejudiciului invocat sau a despăgubirilor solicitate; d) în limitele competenței conferite instanței prin codul său de procedură, măsurile asigurătorii pe care le poate adopta o	Compatibil			

(motivele de exonerare de răspundere, b de limitare și de partajare a răspunderii;) (existența, natura și evaluarea c prejudiciului invocat sau a) despăgubirilor solicitate; (în limitele competenței conferite d instanței prin codul său de procedură,) măsurile asigurătorii pe care le poate adopta o instanță pentru a preveni sau înceta vătămarea sau prejudiciul sau pentru a asigura acordarea de despăgubiri; (posibilitatea sau imposibilitatea e transmiterii dreptului de a invoca) prejudiciul sau a pretinde despăgubiri, inclusiv prin succesiune; (persoanele care au dreptul la f despăgubiri pentru prejudicii personale;) (g) răspunderea pentru fapta altuia; (modalități de stingere a obligațiilor și h normele care reglementează prescripția) și decăderea, inclusiv regulile cu privire la începerea, întreruperea și	instanță pentru a preveni sau înceta vătămarea sau prejudiciul sau pentru a asigura acordarea de despăgubiri; e) posibilitatea sau imposibilitatea transmiterii dreptului de a invoca prejudiciul sau a pretinde despăgubiri, inclusiv prin succesiune; f) persoanele care au dreptul la despăgubiri pentru prejudicii personale; g) răspunderea pentru fapta altuia; h) modalități de stingere a obligațiilor și normele care reglementează prescripția și decăderea, inclusiv regulile cu privire la începerea, întreruperea și suspendarea termenelor de prescripție și decădere.				

suspendarea termenelor de prescripție și decădere.				
Art. 17 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Normele de siguranță și comportament În evaluarea comportamentului unei persoane a cărei răspundere este invocată, se ține cont, în fapt și în mod corespunzător, de normele de siguranță și comportament în vigoare în locul și în momentul producerii faptului care angajează răspunderea persoanei respective.	Art. 1613¹³ proiectul CC Articolul 1613¹³. Normele de siguranță și comportament în evaluarea comportamentului unei persoane a cărei răspundere este invocată, se ține cont, în fapt și în mod corespunzător, de normele de siguranță și comportament în vigoare în locul și în momentul producerii faptului care angajează răspunderea persoanei respective.	Compatibil		
Art. 18 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Acțiunile directe împotriva asiguratorului persoanei responsabile Persoana care a suferit un prejudiciu poate introduce o acțiune direct împotriva asiguratorului persoanei răspunzătoare pentru acordarea despăgubirilor, dacă această posibilitate este prevăzută în legea aplicabilă obligației necontractuale sau în legea aplicabilă contractului de asigurare.	Art. 1613¹⁴ proiectul CC Articolul 1613¹⁴. Acțiunile directe împotriva asiguratorului persoanei responsabile Persoana care a suferit un prejudiciu poate introduce o acțiune direct împotriva asiguratorului persoanei răspunzătoare pentru acordarea despăgubirilor, dacă această posibilitate este prevăzută în legea aplicabilă obligației necontractuale sau în legea aplicabilă contractului de asigurare.	Compatibil		
Art. 19 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Subrogarea În cazul în care o persoană („creditorul”)	Art. 1613¹⁵ proiectul CC Articolul 1613¹⁵. Subrogarea În cazul în care un creditor are o creanță față de un debitorul, iar un terț are obligația de a-l despăgubi pe creditor sau l-a	Compatibil		

are o creanță față de altă persoană („debitorul”), iar un terț are obligația de a-l despăgubi pe creditor sau l-a despăgubit în fapt pe creditor, ducând la stingerea obligației respective, legea care reglementează obligația terțului de a-l despăgubi pe creditor determină dacă și în ce măsură terțul are dreptul de a-și exercita, față de debitor, drepturile pe care creditorul le avea față de debitor, în temeiul legii aplicabile raportului dintre debitor și creditor.	despăgubit în fapt pe creditor, ducând la stingerea obligației respective, legea care reglementează obligația terțului de a-l despăgubi pe creditor determină dacă și în ce măsură terțul are dreptul de a-și exercita, față de debitor, drepturile pe care creditorul le avea față de debitor, în temeiul legii aplicabile raportului dintre debitor și creditor.				
Art. 20 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Răspunderea multiplă În cazul în care un creditor are creanțe față de mai mulți debitori care răspund în comun pentru aceeași obligație, iar unul dintre debitori l-a despăgubit deja, în tot sau în parte, pe creditorul respectiv, dreptul celui debitor de a solicita despăgubiri din partea celorlalți debitori este reglementat de legea aplicabilă obligației necontractuale a celui debitor față de creditor.	Art. 1613¹⁶ proiectul CC Articolul 1613¹⁶. Răspunderea multiplă În cazul în care un creditor are creanțe față de mai mulți debitori care răspund în comun pentru aceeași obligație, iar unul dintre debitori l-a despăgubit deja, în tot sau în parte, pe creditorul respectiv, dreptul celui debitor de a solicita despăgubiri din partea celorlalți debitori este reglementat de legea aplicabilă obligației necontractuale a celui debitor față de creditor.	Compatibil			
Art. 21 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Validitatea formală Un act unilateral privind o obligație	Art. 1613¹⁷ proiectul CC Articolul 1613¹⁷. Condițiile de formă Un act unilateral privind o obligație necontractuală, destinat să producă efecte juridice, este considerat a fi valabil din punct de vedere al formei dacă satisface cerințele de formă impuse de	Compatibil			

necontractuală, destinat să producă efecte juridice, este considerat a fi formal valid dacă satisface cerințele de formă impuse de legea care reglementează obligația necontractuală în cauză sau de legea din țara în care este efectuat actul respectiv.	legea care reglementează obligația necontractuală în cauză sau de legea din țara în care este efectuat actul respectiv.				
Art. 22 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Sarcina probei (1) Legea care reglementează o obligație necontractuală în temeiul prezentului regulament se aplică în măsura în care cuprinde, în materie de obligații necontractuale, norme care instituie unele prezumții legale sau care stabilesc sarcina probei. (2) Actele destinate să producă efecte juridice pot fi dovedite prin orice mijloc de probă recunoscut de legea instanței competente sau de către oricare dintre legile menționate la articolul 21 conform cărora actul respectiv este formal valid, cu condiția ca acest mijloc de probă să poată fi administrat în fața instanței competente.	Art. 1613¹⁸ proiectul CC Articolul 1613¹⁸. Sarcina probei (1) Legea care reglementează o obligație necontractuală în temeiul prezentului capitol se aplică în măsura în care cuprinde, în materie de obligații necontractuale, norme care instituie unele prezumții legale sau care stabilesc sarcina probei. (2) Actele destinate să producă efecte juridice pot fi dovedite prin orice mijloc de probă recunoscut de legea instanței competente sau de către oricare dintre legile menționate la art. 1613¹⁷ conform cărora actul respectiv este formal valid, cu condiția ca acest mijloc de probă să poată fi administrat în fața instanței competente.	Comptibil			
Art. 23-24 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007	Prevederi UE neaplicabile				

Art. 25 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 Statele cu mai multe sisteme juridice (1) În cazul în care un stat cuprinde mai multe unități teritoriale, fiecare având propriile sale norme de drept în materie de obligații necontractuale, fiecare unitate teritorială se consideră ca fiind o țară în scopul identificării legii aplicabile în temeiul prezentului regulament. (2) Un stat membru în care diferitele unități teritoriale au propriile lor norme de drept privind obligațiile necontractuale nu este obligat să aplice dispozițiile prezentului regulament pentru conflictele de legi care apar exclusiv între aceste unități.	Art. 1577 ¹ proiectul CC „Articolul 1577¹. Aplicarea dreptului statului cu o pluralitate de sisteme juridice În cazul în care trimiterea se face la dreptul unui stat în care coexistă o pluralitate de sisteme juridice, fără a indica care dintre ele este aplicabil, se va aplica sistemul juridic determinat în conformitate cu normele de drept ale celui stat. În lipsa unor asemenea norme, se va aplica sistemul juridic cu care raportul prezintă legăturile cele mai strânse.”	Compatibil			
Art. 26 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007Ordinea publică a instanței competente Aplicarea unei dispoziții din legea oricărei țări menționate în prezentul regulament poate fi refuzată numai dacă o astfel de aplicare este vădit incompatibilă cu ordinea publică a instanței competente.	Art. 1581 proiectul CC Articolul 1581. Ordinea publică a Republicii Moldova (1) Aplicarea legii străine se înlătură dacă încalcă vădit ordinea publică a Republicii Moldova. În cazul înlăturării aplicării legii străine, se aplică legea Republicii Moldova. (2) Aplicarea legii străine încalcă vădit ordinea publică a Republicii Moldova în măsura în care ar conduce la un rezultat vădit incompatibil cu principiile fundamentale ale dreptului Republicii Moldova ori cu drepturile și libertățile fundamentale ale omului.	Compatibil			

Art. 27-32 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007	Prevederi UE neaplicabile				